

سخنان کلیشه‌ای، سخنانی که در قالب‌های تکراری و خاصی بیان می‌شود، یکی از روشهای متداول ایجاد ارتباط با افراد است. کلیشه‌ها باعث می‌شود شخصیت واقعی‌مان را نشان ندهیم. چنین سخنان بیهوده به جای آنکه وسیله‌ای برای بیان احساسات واقعی‌مان به افراد باشد، اغلب شخصیت واقعی‌مان را از ایشان پنهان می‌سازد. روابط درست بر ارتباطی صادقانه استوار است، بر ارتباطی که در آن شخصیت واقعی‌مان را بروز می‌دهیم. تنها زمانی می‌توان اشخاص را واقعاً شناخت و دوست داشت و به ایشان کمک کرد که احساسات خود را صادقانه در میان بگذارند.

روش برقراری ارتباط سطحی، اغلب در دعاهايمان نیز نمودار می‌شود. ممکن است دعاهايی را که قرن‌ها بدون تغییر تکرار شده است بخوانیم، یا یکی دو دعای کلیشه‌ای را به خدا بگوییم و نام آن را دعا بگذاریم. شکی نیست که خدا حتی این دعاها را نیز می‌شنود و به آنها توجه می‌کند، اما این روش موجب می‌شود رابطه‌مان با خدا بسیار سطحی گردد. او ما را می‌شناسد و می‌خواهد رابطه اصیلی با ما داشته باشد. کتاب مزامیر در مرکز کتاب مقدس قرار دارد. این مجموعه عظیم سرود و دعا بیانگر احساس و تفکر انسان‌ها است. در این سرودها و دعاها تمامی تجربیات ممکن بشری بیان شده است. کلیشه‌ای در این کتاب وجود ندارد. داود و سایر نویسندگان صادقانه احساسات واقعی خود را بروز داده، نشان می‌دهند که رابطه‌ای پویا، نیرومند، و دگرگون‌کننده با خدا دارند. سرایندگان مزامیر به گناهان خود اعتراف می‌کنند، شک‌ها و ترسهای خود را بیان می‌دارند، از خدا می‌خواهند که در مشکلات به کمکشان بشتابد، و به ستایش و پرستش او می‌پردازند.

وقتی کتاب مزامیر را می‌خوانید، صدای ایماندارانی را خواهید شنید که از عمق ناامیدی به‌سوی خدا فریاد بر می‌آورند؛ ندای آنانی را خواهید شنید که در اوج شادی برای خدا سرود می‌سرایند. اما چه در ناامیدی چه در شادی و سرور، می‌بینید که آنان همواره احساسات خود را صادقانه با خدا در میان می‌گذارند. به‌خاطر صداقتی که سرایندگان مزامیر ابراز داشته‌اند، بسیاری از ایمانداران پیوسته در طول تاریخ برای تسلی یافتن به‌هنگام مشکلات و تنگناها به کتاب مزامیر توسل جسته‌اند. و چون به قدرت محبت و بخشش بی‌پایان خدا پی می‌برند، همراه با سرایندگان مزامیر از عمق ناامیدی بیرون آمده، به قله‌های تازه‌ای از شادی و حمد و ستایش خدا دست می‌یابند. بگذارید صداقت سرایندگان مزامیر شما را به رابطه عمیق‌تر و واقعی‌تری با خدا هدایت کند.

آمار حیاتی:

هدف:

بیان شعرگونه ستایش و پرستش خدا و اعتراف به او.

نویسندگان:

داود ۷۳ مزمور، آساف ۱۲ مزمور، پسران قورح ۹ مزمور، سلیمان دو مزمور، هیمان (با پسران قورح)، ایثان، و موسی هر کدام یک مزمور نوشتند. نویسندگان ۵۱ مزمور نیز ناشناس هستند. عهدجدید دو مورد آنها را به داود نسبت می‌دهد (مزمور ۹۵ و ۹۶؛ نگاه کنید به اعمال ۲۵:۴؛ عبرانیان ۷:۴).

تاریخ نگارش:

در فاصله بین زمان موسی (در حدود ۱۴۴۰ ق.م.) و اسارت در بابل (۵۸۶ ق.م.)

زمینه تاریخی:

مقصود عمده مزامیر نقل حوادث تاریخی نبود. با وجود این، غالباً شبیه وقایع تاریخی است، مثل فرار داود از دست شاول و گناه او با بتشیع.

آیه کلیدی:

«هر که جان در بدن دارد خداوند را ستایش کند! خداوند را سپاس باد!» (۶:۱۵۰).

شخصیت مهم:

داود

مکان مهم:

معبد مقدس خدا

تقسیم‌بندی کلی:

الف - کتاب اول مزامیر

(۱:۱ تا ۱۳:۴۱)

اگر چه مزامیر از نظر موضوعی تقسیم‌بندی نشده‌اند، مقایسه موضوعات اصلی در هر قسمت از مزامیر با پنج کتاب موسی کار مفیدی است. اولین مجموعه مزامیر که عمدتاً داود آنها را نوشته، شبیه کتاب پیدایش است. درست همانطور که کتاب پیدایش نقل می‌کند که انسان چطور آفریده شد، در گناه افتاد و سپس فدیۀ گناه به او وعده داده شد، بسیاری از این مزامیر راجع به انسان سخن می‌گویند، انسانی که برکت یافته، سقوط کرده، و خدا فدیۀ آزادی او را از گناه پرداخته است.

ب - کتاب دوم مزامیر

(۱:۴۲ تا ۲۰:۷۲)

این مجموعه مزامیر که بیشتر آنها را داود و پسران قورح نوشته‌اند، شبیه کتاب خروج است. درست همانطور که کتاب خروج به شرح سرگذشت قوم اسرائیل می‌پردازد، بسیاری از این مزامیر نیز افت و خیز این قوم را شرح می‌دهد. همان‌گونه که خدا قوم اسرائیل را نجات داد، ما را نیز نجات می‌دهد. لازم نیست اول راه حل پیدا کنیم، بلکه می‌توانیم با مشکلاتمان نزد خدا برویم و از او کمک بخواهیم.

ج - کتاب سوم مزامیر

(۱:۷۳ تا ۵۲:۸۹)

این مجموعه از مزامیر که بیشتر آنها را آساف نوشته است، شبیه کتاب لاویان است. درست همان‌طور که کتاب لاویان به شرح خیمه عبادت و قدوسیت خدا می‌پردازد، بسیاری از این مزامیر نیز معبد و سلطنت گرفتن خدا را شرح می‌دهند. از آنجا که خدا قادر مطلق است، می‌توانیم برای نجات به او متوسل شویم. این مزامیر خدا را ستایش می‌کنند زیرا او مقدس است؛ او به‌خاطر قدوسیت کاملش سزاوار است که از سوی ما پرستش و تکریم شود.

د - کتاب چهارم مزامیر

(۱:۹۰ تا ۴۸:۱۰۶)

این مجموعه مزامیر که اکثراً نویسندگان نشان ناشناس هستند، شبیه کتاب اعداد است. درست همان‌طور که کتاب اعداد به شرح رابطه قوم اسرائیل با اقوام همسایه می‌پردازد، این مزامیر نیز غالباً به رابطه حکومت پیروزمند خدا با سایر اقوام اشاره می‌کند. از آنجا که ما شهروندان حکومت خدا هستیم، می‌توانیم به وقایع و مشکلات دنیا از چشم‌انداز درستش بنگریم.

هـ - کتاب پنجم مزامیر

(۱:۱۰۷ تا ۶:۱۵۰)

این مجموعه مزامیر که بیشتر آنها را داود نوشته، شبیه کتاب تثیبه است. درست همانطور که کتاب تثیبه راجع به خدا و کلام سخن می‌گوید، این مزامیر نیز سرودهایی هستند در ستایش و سپاسگزاری از خدا و کلام او. بیشتر این مزامیر در اصل با آهنگ خوانده می‌شد و در پرستش به کار می‌رفت. ما امروز می‌توانیم از این مزامیر به‌عنوان کتاب سرود حمد و پرستش استفاده کنیم، یعنی به همان شکلی که در گذشته مورد استفاده قرار می‌گرفت. این کتابی است که باید قلب ما را به سرود خواندن وا دارد.

موضوع‌های مهم

موضوع

توضیحات

اهمیت موضوع

ستایش

با متمرکز کردن افکارمان بر خدا، ترغیب می‌شویم که ستایش کنیم. هر چه او را بیشتر بشناسیم، بیشتر می‌توانیم کارهایی را که برای ما انجام داده، ارج بگذاریم.

مزامیر سرودهایی هستند در ستایش خدا در مقام آفریننده، روزی‌دهنده، و فدیة‌دهنده انسان. ستایش به معنی تصدیق و تحسین خدا و بیان عظمت او است.

قدرت خدا

وقتی احساس ناتوانی می‌کنیم، می‌توانیم از خدا کمک بطلبیم. قدرت او می‌تواند بر یأس و ناامیدی ناشی از هر نوع سختی یا رنجی غالب آید. ما می‌توانیم همیشه دعا کنیم تا او ما را نجات داده، محافظت کند و روزی‌مان را عطا فرماید.

خدا قادر مطلق است، و همیشه در زمان مناسب عمل می‌کند. او بر همه شرایط حاکم است. با مشاهده اعمال او در خلقت، در تاریخ، و در کلامش، به قدرت او پی می‌بریم.

آمرزش

از آنجا که خدا خطاهای ما را می‌بخشد، می‌توانیم صادقانه و مستقیم به حضور او بیاییم. وقتی بخشش او شامل حال ما شد، می‌توانیم از انزوا خارج شده، با دیگران ارتباط برقرار کنیم؛ و همچنین از گناه‌ها می‌شویم و می‌توانیم خدا و انسان‌ها را محبت کنیم.

بسیاری از مزامیر دعا‌های عمیقی هستند برای طلب آمرزش الهی. وقتی گناهان خود را اعتراف می‌کنیم و از آنها رو بر می‌گردانیم، خدا ما را می‌بخشد.

شکرگزاری

وقتی پی بردیم که شناخت خدا چه مواهبی در بر دارد، می‌توانیم تشکرات خود را به‌طور کامل به او ابراز کنیم. اگر به‌طور مرتب از او سپاسگزاری کنیم، دعا‌هایمان رفته‌رفته به‌صورت خودجوش از عمق دلمان بر خواهد آمد.

ما از خدا برای توجهات و کمک‌ها و رحمتش سپاسگزاریم. نه تنها او ما را محافظت کرده، هدایت می‌کند و می‌آموزد، بلکه آفرینش او نیز هر چیزی را که نیاز داریم، برای ما مهیا می‌سازد.

توکل

مردم می‌توانند در حقیقت بی‌انصافی کنند و دوستان هم ممکن است تنهایمان بگذارند. اما می‌توانیم به خدا اعتماد کامل داشته باشیم. شناخت عمیق خدا شک و ترس و احساس تنهایی را از ما دور می‌سازد.

خدا امین و عادل است. وقتی به او توکل می‌کنیم، او به دل‌های ما آرامش می‌بخشد. از آنجا که او در طول تاریخ به وعده‌های خود امین بوده است، می‌توانیم در مشکلات به او توکل کنیم.

الف - کتاب اول مزامیر (۱:۱ تا ۱۳:۴۱)

در این کتاب، سرایندگان مزامیر خدا را به خاطر عدالتش تمجید می کنند و ابراز می دارند که به رحمانیت او اعتماد دارند؛ همچنین به تباهی و فساد انسان اشاره کرده، از خدا طلب دادخواهی می نمایند. ایشان از خدا می خواهند که از دست دشمنان رهایی شان دهد؛ نیز از سعادت مندی گناهکار بخشیده شده سخن می گویند و خدا را به عنوان یک چوپان تصویر می کنند. ما باید با همان عشق و علاقه ای که در این مزامیر یافت می شود، خدا را پرستیم.

موضوع: دو راه زندگی. زندگی ایماندار با زندگی شخص بی ایمان مقایسه می شود.

نویسنده: ناشناس

خوشابه حال کسی که با بدکاران مشورت نمی کند و راه گناهکاران را در پیش نمی گیرد و با کسانی که خدا را مسخره می کنند همنشین نمی شود، بلکه مشتاقانه از دستورات خداوند پیروی می کند و شب و روز در

۱:۱

مز ۱:۱۷؛ ۴:۲۶؛ ۵:۲۶

مصاحبت با خدای همه شادیه و همراه شدن با کلام او. سایه سنگین تأثیر تمسخرکنندگان ما را از تابش شادی بخش حضور خدا دور می کند، مانند ابر سیاه و شومی که ما را از تابش شادی بخش خورشید بامدادی محروم می سازد.

۲:۱ با تفکر و تعمق درباره احکام خدا می توانیم فرا بگیریم که چطور از او پیروی نماییم. تفکر یعنی صرف وقت برای خواندن و فکر کردن درباره کلام خدا و چگونگی دگرگون شدن و تبدیل به آن چیزی که خدا می خواهد. دانستن کلام خدا و تفکر درباره آن جزو نخستین گامها به سوی کاربرد آن در زندگی روزمره تان می باشد. اگر می خواهید دقیق تر از خدا پیروی کنید، باید بدانید او چه می گوید.

۲:۱ این «دستورات» که باید در موردشان تفکر کنیم، شامل تمام کتاب مقدس می گردد، یعنی پنج کتاب موسی (تورات)، انبیاء، و سایر نوشته ها. هر چه بیشتر جزئیات کلام خدا را بیاموزیم، اطلاعات بیشتری برای تصمیمات روزانه مان در اختیار خواهیم داشت.

۲:۱ در این دو آیه ساده ترین نکته در مورد حکمت وجود دارد: هر چه بیشتر از شادی امیدبخش حضور خدا و کلام او برخوردار شویم، روح شادی را بیشتر در درون خود می پرورانیم. از طرف دیگر، هر چه بیشتر اجازه دهیم که تأثیرات شرارت بار تمسخرکنندگان بر ما سایه گستر شود، بیشتر خود را از منبع اصلی و عظیم شادی محروم می کنیم. اگر خواهان یأس هستید، وقت خود را با تمسخرکنندگان سپری کنید؛ اما اگر خواهان شادی هستید، آن را فقط در حضور خدا و کلام او خواهید یافت.

۱:۱ خدا انسان را بر اساس نژاد یا جنسیت یا ملیتش داوری نمی کند، بلکه بر اساس ایمان و واکنش مثبتی که به اراده مکشوف او نشان می دهد. کسانی که می کشند پیوسته از اراده خدا اطاعت کنند، مانند درختان شاداب و پرثمر می باشند که ریشه هایی عمیق دارند (ارمیا ۱۷:۸-۵)؛ خدا وعده داده که از چنین کسان مراقبت کند. حکمت خدا هادی آنها در زندگی است. در مقابل، کسانی که از خدا اطاعت نمی کنند، زندگی بی هدفی دارند و مانند غبار پراکنده خواهند شد. در زندگی فقط دو راه برای انتخاب وجود دارد: راه اطاعت از خدا یا راه عصیان و تباهی. با انتخاب راه زندگی خود، آخرت خود را انتخاب می کنید.

۱:۱ نویسنده، مزمور خود را با وصف شادی ناشی از پرهیزکاری شروع می کند، شادی کسی که از خدا اطاعت می کند و از گوش دادن به دشمنان و تمسخرکنندگان او امتناع می ورزد. دوستان و معاشرین ما می توانند به طرق بسیار ظریف اثر عمیقی بر ما بگذارند. اگر بر دوستی با کسانی اصرار بورزیم که ارزشهای الهی را به باد تمسخر می گیرند، ممکن است به گناه کشیده شده، نسبت به اراده خدا بی اعتنا شویم. دچار شدن به این حالت در حکم تمسخر خدا است. آیا دوستان شما ایمان تان را تقویت می کنند یا آن را فرو می پاشند؟ تأثیر دوستان واقعی باید شما را به خدا نزدیکتر سازد.

۱:۱ سراینده مزامیر بر موضوع دیرینه شادی تأکید می گذارد. در این آیه او می گوید که از چه چیز باید اجتناب کنیم: از همنشینی با گناهکاران و مسخره کنندگان خدا. در آیه بعدی می گوید که از چه چیز نباید اجتناب کنیم: از

۳:۱
ار ۱۷:۱۷ و ۸
حز ۴۷:۱۲
۴:۱
ایو ۲۱:۱۸
مز ۳۵:۵
اش ۱۷:۱۳

آنها تفکر می‌نماید. ^۳ او همچون درختی است که در کنار نه‌های آب کاشته شده و به موقع میوه می‌دهد و برگ‌هایش هرگز پژمرده نمی‌شود؛ کارهای او همیشه ثمربخش است.
^۴ اما بدکاران چنین نیستند. آنها مانند کاهی هستند که در برابر باد پراکنده

مزامیر	دلایل خواندن	وقتی که می‌خواهید ...	مزمور زیر را بخوانید:
مزامیر	تسلی بیابید	مزمور ۲۳	مزمور ۲۳
ملاقات عمیقی با خدا داشته باشید	مزمور ۱۰۳	مزمور ۱۰۳	مزمور ۱۰۳
دعای تازه‌ای فرا بگیرید	مزمور ۱۳۶	مزمور ۱۳۶	مزمور ۱۳۶
سرود تازه‌ای بیاموزید	مزمور ۹۲	مزمور ۹۲	مزمور ۹۲
حقایق بیشتری درباره خدا فرا بگیرید	مزمور ۲۴	مزمور ۲۴	مزمور ۲۴
خود را بهتر بشناسید	مزمور ۸	مزمور ۸	مزمور ۸
بدانند هر روز چطور به حضور خدا بروید	مزمور ۵	مزمور ۵	مزمور ۵
بخشایش گناهانتان را بیابید	مزمور ۵۱	مزمور ۵۱	مزمور ۵۱
بدانید در نظر خدا چه ارزشی دارید	مزمور ۱۳۹	مزمور ۱۳۹	مزمور ۱۳۹
درک کنید که چرا باید کتاب مقدس را بخوانید	مزمور ۱۱۹	مزمور ۱۱۹	مزمور ۱۱۹
خدا را بستابید	مزمور ۱۴۵	مزمور ۱۴۵	مزمور ۱۴۵
بدانید که خدا کنترل امور را در دست دارد	مزمور ۱۴۶	مزمور ۱۴۶	مزمور ۱۴۶
از خدا سپاسگزاری کنید	مزمور ۱۳۶	مزمور ۱۳۶	مزمور ۱۳۶
خدا را خشنود سازید	مزمور ۱۵	مزمور ۱۵	مزمور ۱۵
بدانید چرا باید خدا را بپرستید	مزمور ۱۰۴	مزمور ۱۰۴	مزمور ۱۰۴

کلام خدا نوشته شده تا آن را مطالعه کرده، درک کنیم، و به آن عمل نماییم؛ در این میان، کتاب مزامیر جنبه کاربردی مستقیم‌تری دارد. ما این کتاب را زمانی بهتر درک خواهیم کرد که «زیر آن» ایستاده، اجازه دهیم که مانند باران بر ما ببارد. شاید ابتدا برای پیدا کردن چیز خاصی به مزامیر رجوع کنیم؛ اما دیر یا زود کسی را در آنها ملاقات خواهیم کرد که همانا خدا باشد. وقتی مزامیر را می‌خوانیم و آنها را حفظ می‌کنیم، به تدریج کشف خواهیم کرد که آنها تا چه حد در عمق وجود ما قرار داشته‌اند. مزامیر عمیق‌ترین زخم‌های وجود ما، و نیز آرزوهای ما و افکار و دعا‌های ما را به کلام در می‌آورد. آنها به آرامی ما را به سوی کمالاتی سوق می‌دهند که خواست خدا است، یعنی زندگی کردن برای او و محبت به انسان‌ها.

باید کلام خدا را جذب کنیم و اعمال و رفتاری از خود بروز دهیم که خدا را جلال می‌دهد. ثمربخشی حقیقی با دانستن ارزش حقیقی کلام خدا پدیدار می‌شود.
۴:۱ کاه پوسته خارجی دانه است؛ برای رسیدن به مغز مفید دانه، باید آن را کند. کاه را طی مراحل که خرمن‌کوبی و باد دادن نامیده می‌شود، از دانه جدا می‌کنند. بعد از بریدن ساقه‌ها، آنها را می‌کوبند؛ سپس ساقه‌های قطعه‌قطعه شده را به هوا پرتاب می‌کنند. کاه

۳:۱ وقتی کتاب مقدس وعده می‌دهد که «کارهای او همیشه ثمربخش است»، به معنای مصونیت شخص مؤمن از شکست یا مشکلات نیست. به معنای تضمین سلامتی، ثروت، و شادی هم نیست. منظور کتاب مقدس از ثمربخش بودن این است: وقتی حکمت خدا در زندگی ما به مرحله اجرا در می‌آید، ثمری که در ما به وجود می‌آورد خوب و مورد تأیید خدا خواهد بود. همان‌طور که درخت آب را به خود می‌کشد و میوه‌های گوارا به بار می‌آورد، ما نیز

می‌شود. ^۵آنها در برابر مسند داوری خدا محکوم خواهند شد و به جماعت خداشناسان راه نخواهند یافت.

عَدِستکاران توسط خداوند محافظت و هدایت می‌شوند، اما بدکاران بسوی نابودی پیش می‌روند.

۶:۱

نح ۷:۱

یو ۱۴:۱۰

۲ تیمو ۱۹:۲

موضوع: سلطنت نهایی خدا. این مزمور برای آیین تاجگذاری پادشاه اسرائیل، و نیز تاجگذاری مسیح، پادشاه ابدی، نوشته شده است.

نویسنده: داود (ر.ش. به اعمال ۴:۲۵ و ۲۶)

۲ چرا قومها شورش می‌کنند؟ چرا مردم بی‌جهت توطئه می‌چینند؟ پادشاهان جهان و رهبران ممالک با هم متحد شده‌اند تا برضد خداوند و پادشاه برگزیده‌اش قیام کنند. ^۳آنها می‌گویند: «بیا بید زنجیرها را پاره کنیم و خود را از قید اسارت آزاد سازیم!»

اما خداوند که بر تخت خود در آسمان نشسته، به نقشه‌های آنان می‌خندد.

۱۰:۲

اعما ۲۶ و ۲۵:۴

۴:۲

مز ۱۳ و ۱۳:۵۹

یا خواسته‌های دوستان، یا تمایلات خودخواهانه خودمان. درست همان‌طور که وقتی ماهی از آب بیرون می‌پرد یا وقتی درخت از خاک جدا می‌شود دیگر هیچیک آزاد نیستند، ما نیز وقتی خداوند را ترک کنیم، آزاد نخواهیم بود. تنها راه مطمئن برای رسیدن به آزادی، خدمت صمیمانه به خدای خالق است. او می‌تواند شما را آزاد سازد تا شخصیتان تبدیل به آن چیزی شود که او برایتان در نظر دارد.

۴:۲ خدا می‌خندد، اما نه به قوم‌ها بلکه به افکار نادرست آنها در باره قدرت. این از آن نوع خنده‌هایی است که پدران می‌کنند وقتی پسر خردسالشان را می‌بینند که در راه رفتن از ایشان جلو افتاده، یا در کشتی گرفتن بر آنان پیروز شده است. پدر از محدودیت قدرت پسر کوچکش مطلع است، خدا نیز از محدودیت‌های قدرت ملت‌ها. اگر باید بین اطمینان کردن به خدا یا به قوم‌ها یکی را انتخاب کنید، به نفعتان است که خدا را انتخاب کنید!

۴:۲ خدا قادر مطلق است. او دنیا را آفرید، و خیلی پیش از به‌وجود آمدن امپراطوری‌ها در این جهان، از آنها مطلع بود (دانیال ۴:۲۶-۴۵). اما قدرت موجب می‌شود قوم‌ها و رهبران علیه خدا پُرخروشند و حتی بکوشند به او نیرنگ بزنند. دنیای ما رهبران زیادی دارد که به قدرت خود فخر می‌فروشند، کسانی که علیه خدا و بر ضد قوم او شعار می‌دهند، و علیه او و قوم او می‌خورشند، کسانی که به‌نظر می‌آید می‌خواهند جانشین خدا باشند و تمام جهان را تحت فرمان خود در آورند. اما خدا می‌خندد زیرا هر قدرتی که آنها دارند از او است، و او می‌تواند آن را از ایشان بگیرد. لازم نیست از فرمانروایان مستبد بترسیم زیرا ایشان در دست‌های خدا هستند.

بسیار سبک است و با بادی ملایم رانده می‌شود؛ اما دانه پاک‌شده دوباره به زمین می‌افتد. گاه مظهر زندگی فرد بی‌ایمان است که بی‌هدف به این طرف آن طرف برده می‌شود. دانه پاک‌شده مظهر زندگی فرد ایماندار است که می‌تواند مورد استفاده خدا قرار بگیرد.

۵:۱ با آنکه شریران اغلب از نظر دنیایی پیشرفت می‌کنند، اما خدا به ما اطمینان می‌دهد که روزی فرا خواهد رسید که در آن، ایشان مجازات خواهند شد (ر.ش. متی ۲۵:۳۱-۴۶؛ مکاشفه ۱۷ و ۱۷:۲۰؛ ۱۵:۱۱)

۱:۲ باب تعدادی از مزمیر را «مسیحایی» می‌نامند زیرا حالت پیشگویی در مورد عیسی، مسیحای موعود را دارند، یعنی پیشگویی‌هایی در مورد زندگی و مرگ و قیام و فرمانروایی آینده او ارائه می‌دهند. داود، نویسنده این مزمور، چوپان و رزمنده و پادشاه بود. او نبی نیز بود (اعمال ۲:۳۰) زیرا این مزمور شورش قوم‌ها و آمدن مسیح را برای برقراری سلطنت ابدی‌اش شرح می‌دهد. آیات زیادی از این مزمور در عهدجدید نقل قول شده است (ر.ش. به اعمال ۴:۲۵ و ۲۶؛ ۱۳:۳۳؛ عبرانیان ۱:۵ و ۵:۵؛ مکاشفه ۲:۲۶ و ۲۷؛ ۱۲:۵؛ ۱۹:۱۵).

۲:۲ باب شاید داود این کلمات را در بحبوحه شورش برخی از قوم‌های بت‌پرست مجاور نوشته است. داود که برگزیده و مسح شده خدا بود، می‌دانست که خدا وعده‌اش را مبنی بر ظهور مسیح در دنیا از طریق خاندان او عملی خواهد کرد (۲ سموئیل ۷:۱۶؛ ۱ تواریخ ۱۷:۱۱ و ۱۲).

۳:۲ مردم اغلب فکر می‌کنند که اگر بتوانند از دست خدا فرار کنند، آزاد خواهند بود. غافل از اینکه همه ما به‌طور قطع به کسی یا چیزی خدمت می‌کنیم، یا به یک پادشاه،

سپس با خشم و غضب آنان را توبیخ می‌کند و به وحشت می‌اندازد. ^۶خداوند می‌فرماید: «من پادشاه خود را در شهر مقدس خود اورشلیم بر تخت سلطنت نشانده‌ام!»

^۷پادشاه می‌گوید: «من فرمان خداوند را اعلام خواهم کرد. او به من فرموده است: از امروز تو پسر من هستی و من پدر تو! ^۸از من درخواست کن و من همه قوم‌ها را بعنوان میراث به تو خواهم بخشید و سراسر دنیا را ملک تو خواهم ساخت. ^۹تو با عصای آهنین بر آنها حکومت خواهی کرد و آنها را مانند ظروف گلی خرد خواهی نمود.»

^{۱۰}بنابراین، ای پادشاهان، گوش دهید و ای رهبران جهان توجه نمایید! ^{۱۱}با ترس و احترام خداوند را عبادت کنید؛ ^{۱۲}پیش از اینکه پسرش خشمگین شود و شما را نابود کند، به پاهایش بیفتید و آنها را بوسه زنید، زیرا خشم او ممکن است هر لحظه افروخته شود. خوشبحال همه کسانی که به او پناه می‌برند.

موضوع: اطمینان و اعتماد به حفاظت الهی و آرامش او نویسنده: داود

ای خداوند، دشمنانم چقدر زیاد شده‌اند! بسیاری برضد من بر می‌خیزند. ^۳بسیاری می‌گویند که خدا به داد من نخواهد رسید. ^۴اما ای خداوند، تو سپر من هستی و از هر سو مرا محافظت می‌نمایی.

۲-۱:۳ در اینجا، داود پادشاه بر تخت سلطنت و بر مسند قدرت تکیه نرده بود، بلکه برای حفظ جان‌ش از دست پسر سرکش خود ابشالوم و تعداد زیادی خائن می‌گریخت. وقتی تمام اوضاع و شرایط به ضرر ما است، آسان است فکر کنیم که خدا هم علیه ما است. اما داود یادآوری می‌کند که درست عکس این صادق است. وقتی به‌نظر می‌رسد که همه چیز بر ضد ما پیش می‌رود، خدا تنها کسی است که طرفدار ما است. اگر مشکلات دامن‌گیرتان شده، تقصیر را به گردن خدا نیندازید، بلکه کمک او را بجوید!

۳:۳ در زندگی مواقعی هست که هیچ روزنه‌امیدی برای خود نمی‌بینیم؛ و وقتی امید نباشد، احساس سرخوردگی و پریشانی می‌کنیم. هنگامی که مشکلات و سختی‌ها و رنج‌ها و خطر مرگ به‌سراغمان می‌آید، ممکن است دچار یأس شویم. داود از دست پسر محبوبش می‌گریخت، پسری که او را تهدید به مرگ کرده بود. او می‌دانست که هیچ امیدی به جز خدا برایش باقی نیست. ما نیز آنگاه که امیدی نمی‌بینیم و خود را بی‌پناه می‌یابیم، باید به یاد آوریم که در پایان خط نیستیم؛ خدا امید ما است. او وعده داده که همچون سپری مستحکم از ما محافظت کند. اگر نگاهمان فقط به خدا باشد، امید در دلمان شعله‌ور می‌شود.

۱۲-۵:۲ تمجید داود از تاجگذاری مسیحا حالتی پیشگوییانه دارد. آن فرمانروایی مسیح که در این آیه‌ها شرح داده شده، پس از مصلوب شدن و قیام او آغاز گشت، و زمانی به‌طور کامل تحقق خواهد یافت که او به این جهان باز گردد و سلطنتش را به‌گونه‌ای فراگیر برقرار سازد.

۱۲و۱۱:۲ «بوسه زدن» به پاهای معنی تسلیم و اطاعت کامل از پادشاه است. مسیح نه تنها پادشاه برگزیده خدا است، بلکه پادشاه قلب و زندگی ما نیز می‌باشد. برای آنکه آماده آمدن او باشیم، باید هر روز از او که رهبر ما است اطاعت نماییم.

۲و۱:۳ داود احساس می‌کرد که در اقلیت است. در این موقع شاید حدود ۱۰,۰۰۰ سرباز در اطراف او بودند (۶:۳). دشمنان داود نه تنها دید متفاوتی نسبت به زندگی داشتند، بلکه به‌طور جدی درصدد صدمه زدن به او بودند. داود به‌عنوان پادشاه، برای شکست دادن ابشالوم می‌توانست به سپاه خود متکی باشد، اما به‌جای آن او به رحمت خدا اتکا کرد (۴:۳). بنابراین، او از هر نتیجه‌ای که حاصل می‌شد راضی بود، چون می‌دانست در نهایت هدف غایی خدا غالب خواهد شد. وقتی در تاریکترین وضعیت زندگی خود به رحمت خدا متوسل شویم، بر ترس غالب خواهیم آمد.

۱:۳

۲ سمو ۱۲:۱۵

مز ۴:۶۹

۶:۲

مز ۴:۳؛ ۶:۴۵؛ ۴۸:۴۸

۷:۲

اعما ۳۳و۳۲:۱۳

عبر ۱:۶۵؛ ۵:۵

۹:۲

مز ۵:۲۸؛ ۱۱:۱۰؛ ۶:۶

مکا ۲۷:۲؛ ۵:۱۲؛ ۱۵:۱۹

۱۱:۲

مز ۷:۵؛ ۸:۳۲

عبر ۱۱۹:۱۱۹ و ۱۲۰

۲۸:۱۲

۱۲:۲

مز ۱۱:۵؛ ۳۴:۲۲

یو ۲۳:۵

روم ۳:۹

تو مرا پیروز و سربلند می‌سازی و شهامت مرا به من باز می‌گردانی.
 آبسوی خداوند فریاد برمی‌آورم و او از کوه مقدس خود مرا اجابت می‌کند.

۴:۳

مز ۴:۳۴؛ ۹:۹۹

مزامیر مربوط به زندگی داود	رویدادهای زندگی داود	محل آیات	مز مور	آنچه که داود در باره خدا آموخت
از بیش از ۷۰ مزموری که به داود نسبت داده شده، حداقل ۱۴ مورد آن به وقایع خاص زندگی خودش مربوط می‌شود. در این ۱۴ مز مور شاهد رابطه رو به رشد داود با خدا می‌باشیم. در این جدول این مزامیر را تقریباً به ترتیب زمان وقوع رویدادهایشان آورده‌ایم.	وقتی شائول سربازان را به خانه داود فرستاد تا او را بگیرند. وقتی از دست شائول فرار می‌کرد. وقتی از دست شائول فرار می‌کرد. وقتی در غار عدولام مخفی شده بود. بعد از آنکه مطلع شد دواغ ۸۵ کاهن و خانواده‌هایشان را به قتل رسانده است. وقتی مردم زیف خواستند به او خیانت کنند. وقتی در غاری مخفی شده بود. وقتی در بیابان یهودا مخفی شده بود. وقتی شائول تعقیب را به پایان رساند. وقتی نبی گناه او را با بتشبع توبیخ کرد. در طول شورش ابشالوم در طول شورش ابشالوم	۱ سموئیل ۱۹ ۱ سموئیل ۲۱ ۱ سموئیل ۲۱ ۱ سموئیل ۲۲ ۱ سموئیل ۲۲ ۱ سموئیل ۲۳ ۱ سموئیل ۲۴ ۱ سموئیل ۲۴ ۲ سموئیل ۲۲ ۲ سموئیل ۱۲ ۲ سموئیل ۱۵ ۲ سموئیل ۱۵	۵۹ ۳۴ ۵۶ ۱۴۲ ۵۲ ۵۴ ۵۷ ۶۳ ۱۸ ۵۱ ۳ ۷	«پناهگاه من تو هستی، ای خدایی که مرا محبت می‌کنی.» «در هر زمانی خداوند را ستایش خواهم کرد.» «هنگامی که بترسم، ای خداوند، بر تو توکل خواهم کرد.» «در این دنیا، یگانه پناهگاه من تو هستی. تنها تو می‌توانی جانم را در امان بداری.» «خدا تو را به کلی نابود خواهد کرد... ببینید این همان مردی است که به خدا توکل نمی‌کرد.» «ای خدا، تو مددکار من هستی.» «تا وقتی که این بلا بگذرد، در زیر بالهایت پناه خواهم گرفت.» «همیشه در تو پناه خواهم گرفت و تو بادست پر قدرتت از من حمایت خواهی نمود.» «خدایا، تو نسبت به کسانی که به تو وفادارند، امین هستی و کسانی را که کاملند محبت می‌کنی.» «قربانی من این قلب شکسته و این روح توبه‌کار من است که به تو تقدیم می‌کنم؛ ای خداوند می‌دانم که این هدیه مرا خوار نخواهی شمرد.» «نجات از جانب خداوند می‌آید.» «ای خدای عادل که از افکار و دلهای ما باخبری، بدیها را از بین ببر و نیکان را استوار ساز.»

در اورشلیم (۱ تواریخ ۱:۲۲). داود می‌دانست که خدا در هیچ مکانی محصور نمی‌شود. آنچه در این آیه می‌گوید، بیان شعرگونه اعتمادش به خدا می‌باشد، اعتماد به اینکه هر گاه دعا کند، خدا او را مستجاب خواهد کرد.

۴:۳ داود به «کوه مقدس» اشاره می‌کند، همان جایی که معبد بزرگ خدا در زمان سلطنت پسرش سلیمان ساخته خواهد شد. طرح ساخت معبد را داود ریخت؛ او می‌دانست آن را کجا باید بسازند، بر خرمنگاهی بر روی کوه موریا

۵:۳ با خیال آسوده به خواب می‌روم و از خواب بیدار می‌شوم، زیرا خداوند از من مراقبت می‌نماید. ۴ از هزاران دشمنی که از هر سو مرا احاطه کرده‌اند، ترسی ندارم.

۷ ای خداوند، برخیز! ای خدای من، مرا نجات ده! دشمنانم را مجازات کن و قدرت آنها را در هم شکن تا دیگر نتوانند به من آسیبی برسانند.

۸ نجات از جانب خداوند می‌آید و اوست که به قوم خود برکت می‌دهد.

موضوع: شادی کردن به‌خاطر محافظت و آرامش خدا. ما می‌توانیم به خدا توکل کنیم زیرا وقتی نزد او فریاد بر آوریم، صدایمان را خواهد شنید.

نویسنده: داود

۴ ای خدای عادل من، وقتی نزد تو فریاد بر می‌آورم، مرا اجابت فرما. زمانی که در سختی و تنگنا بودم تو به داد من رسیدی، پس اکنون نیز بر من رحم فرموده، دعایم را اجابت فرما.

۵ ای آدمیان، تا به کی خدای پر جلال مرا بی‌حرمت خواهید کرد؟ تا به کی چیزهای باطل و دروغ را دوست خواهید داشت و از آنها پیروی خواهید کرد؟

عدالت خدا بود. در آیه ۸ نوعی فروتنی در پس سخنان داود احساس می‌شود، چرا که او می‌دانست بدون دخالت خدا، هیچ کاری علیه کامیابی غیر منصفانه شیرین صورت نخواهد گرفت.

۱:۴ **ب** این مزمور شاید زمانی نوشته شده که داود از دشمنانش می‌خواست در حمایت خود از ایشالوم تجدید نظر کنند. این مزمور احتمالاً کمی بعد از مزمور ۳ نوشته شده است.

۲:۴ بت پرستی مشکلی بود که در سرتاسر تاریخ قوم اسرائیل بارها گریبانگیر ایشان می‌شد. اسرائیلی‌ها وارد سرزمینی شده بودند پر از بت و ایشان آنطور که خدا دستور داده بود، آنها را نابود نکردند؛ بنابراین، پیوسته در وسوسه بت پرستی و شرکت در مراسم غیراخلاقی آن قرار می‌گرفتند (داوران ۲:۱-۳).

پرستش بتهای چوبی و سنگی، اهانتی است به خدایی که خالق چوب و سنگ است. پرستش پول یا مقام نیز خدا را که خالق ثروت و دارایی است، به استهزا می‌گیرد. ما نیز امروز هرگاه برای رفع نیازهای خود به مخلوق بیش از خود خالق اعتماد کنیم، بت پرستی کرده‌ایم.

۵:۳ به‌هنگام بحران‌های زندگی، خواب از چشمان انسان ربوده می‌شود. داود نیز با بحرانی بزرگ روبرو بود و قاعدتاً نمی‌بایست راحت بخوابد، زیرا پسرش ایشالوم طغیان کرده و سپاهی برای کشتن او گرد آورده بود. اما او حتی در بحبوحه این اوضاع پریشان، با خیالی آسوده می‌خوابید. علت چه بود؟ داود به‌سوی خداوند فریاد بر آورد و خداوند صدای او را شنید. اطمینان از مستجاب شدن دعا، صلح و آرامش به ارمغان می‌آورد. وقتی با اطمینان کامل قبول کنیم که خدا بر اوضاع و شرایط مسلط است، می‌توانیم راحت‌تر به خواب برویم. اگر شبها بیدار می‌مانید و نگران اوضاع و شرایطی هستید که نمی‌توانید تغییری در آنها به‌وجود آورید، مانند داود به‌سوی خدا فریاد بر آورید، زیرا او از شما مراقبت خواهد نمود.

۷:۳ این توصیف از خشم خدا شاید غیرعادی به‌نظر برسد، اما آشکارکننده خواسته قلبی داود است برای اجرای عدالت در مورد آزاردهندگان خود. داود مورد آزار و اهانت قرار گرفته بود؛ از اینرو، او فقط طالب برخوردی یکسان با دشمنانش بود. اگر او طالب چنین برخوردی بود، نه از روی کینه شخصی، بلکه به‌خاطر

۵:۳

لاو ۶:۲۶

امت ۲۶-۲۴:۳

۶:۳

مز ۳:۲۷ ؛ ۴:۲۳

۸:۳

اش ۱۱:۴۳

۱:۴

مز ۴:۳ ؛ ۶:۱۷

۱۹و۱۸:۱۸

۲:۴

مز ۳:۳ ؛ ۷:۶۹ ؛ ۱۹و۱۰

۳ بدانید که خداوند اشخاص درستکار را برای خود برگزیده است، پس وقتی نزد او فریاد برآورم صدایم را خواهد شنید.

۴ نگذارید خشمستان شما را به گناه بکشاند. بر بسترهای خود، در سکوت به رفتار خود فکر کنید. ۵ بر خداوند توکل کنید و قربانی‌های راستین را به او تقدیم نمایید.

۶ بسیاری می‌گویند: «کیست که به ما کمک کند؟» ای خداوند، تو نور چهره‌ات را بر ما بتابان. ۷ تو قلب مرا از شادی لبریز کرده‌ای! آری، شادی‌ای که تو به من بخشیده‌ای بیشتر از شادی‌ای است که به هنگام برداشت محصول فراوان پدید می‌آید. ۸ با آرامش خیال به خواب می‌روم، زیرا تو ای خداوند، تنها تو، مرا در امنیت نگه می‌داری.

موضوع: دروغ دشمنان. خدا قادر است از ما در مقابل سخنان دروغی که علیه ما گفته می‌شود، دفاع کند.

نویسنده: داود

۵ ای خداوند، به سخنان من گوش بده و به ناله من توجه فرما. ۱ ای پادشاه و ای خدای من، به فریادم برس، زیرا من فقط نزد تو دعا می‌کنم. ۳ ای خداوند، صبحگاهان به پیشگاه تو دعا می‌کنم و تو صدای مرا می‌شنوی، پس من انتظار خواهم کشید تا جواب مرا بدهی.

تقدیم‌کننده قربانی بود، حالت تسلیم و اطاعت از او (اسموئیل ۲۲:۱۵ و ۲۳). امروز نیز قربانی مورد قبول خدا همان است؛ خدا تسلیم و اطاعت و پرستش قلبی ما را بیش از هدایایمان می‌خواهد (عبرانیان ۱۳:۱۵). اطاعت کامل و پرستش قلبی را همچون قربانی به او تقدیم کنید.

۷:۴ در این آیه، دو نوع شادی با هم مقایسه شده است: شادی الهی که از شناخت خدا و توکل به او ناشی می‌شود، و شادی دنیوی که در نتیجه کامیابی و موفقیت و اوضاع و شرایط مساعد پدید می‌آید. شادی الهی تا زمانی که به خدا توکل می‌کنیم، پایدار است؛ شادی دنیوی ناپایدار است. شادی الهی بر ناامیدی غالب می‌شود؛ شادی دنیوی موقتاً بر آن سرپوش می‌گذارد.

۳-۱:۵ راز برخورداری از رابطه نزدیک با خدا، دعای قلبی و *روزانه* است. داشتن همصحبی مرتب و پیوسته برای استحکام هر رابطه دوستی بسیار اساسی است؛ این امر قطعاً برای داشتن رابطه محکم با خدا نیز ضروری است. ما احتیاج داریم که هر روز با او مشارکت داشته باشیم. آیا وقت مشخصی برای دعا و خواندن کلام خدا دارید؟

۳:۴ داود می‌دانست که خدا دعاهایش را شنیده، آنها را مستجاب خواهد کرد. ما نیز می‌توانیم اطمینان داشته باشیم که وقتی نزد خدا فریاد برآوریم، او می‌شنود و جواب می‌دهد. بعضی اوقات فکر می‌کنیم که خدا به ما گوش نخواهد داد زیرا از حفظ معیارهای بالایی که خدا برای زندگی مقدس تعیین کرده است، قاصر آمده‌ایم. اما خدا صدای ما را می‌شنود زیرا گناهان ما را بخشیده است. وقتی احساس می‌کنید که دعاهایتان به اصطلاح «به سقف می‌خورد و به طرف خودتان بر می‌گردد»، به خاطر داشته باشید که شما در مقام ایماندار به خدا تخصیص یافته‌اید و خدا دوستتان دارد. او می‌شنود و مستجاب می‌کند (گرچه جوابهای او شاید آن چیزی نباشد که انتظار داریم). به جای آنکه به خدا از دریچه مشکلاتان بنگرید، به مشکلاتتان از دریچه قدرت خدا نگاه کنید.

۵:۴ پرستش روزانه داود شامل قربانی حیوانات توسط کاهنان در خیمه عبادت می‌شد. خون حیوان گناهان کسی را که آن را قربانی می‌کرد می‌پوشاند (گناهان او را کفاره می‌کرد). برای تقدیم قربانی، آیین خاصی وجود داشت؛ اما برای خدا مهم‌تر از آیینها، حالت قلبی

۳:۴

مز ۹۸:۱۷ ؛ ۶:۱۷
۵:۵۰ ؛ ۲۳:۳۱

۴:۴

مز ۸۳:۷۷ ؛ ۶:۷۷

۵:۴

مز ۵۳:۳۷ ؛ ۵۴:۵۰ ؛ ۱۴:۵۰
۱۹:۵۱

۷:۴

مز ۱۱:۹۷ ؛ ۱۲:۱۱۹ ؛ ۱۴:۱۱۹

۸:۴

مز ۵:۳ ؛ ۹:۱۶

۱:۵

مز ۲:۵۴ ؛ ۳:۸۴

۳:۵

مز ۱۳:۸۸ ؛ ۵:۱۳۰

۴:۵ تو خدایی نیستی که گناه را دوست بداری و شرارت را تحمل کنی. ۵
 تحمل دیدن متکبران را نداری و از همه بدکاران نفرت داری. ۶ ای خداوند، تو
 از قاتلان و حيله گران بیزاری و دروغگویان را هلاک می کنی.
 ۷ من در پناه رحمت عظیم تو به خانه مقدست داخل خواهم شد و با ترس
 و احترام، تو را عبادت خواهم کرد.

۸ ای خداوند عادل، راه خود را به من نشان ده و مرا هدایت نما تا دشمنانم
 نتوانند بر من چیره شوند. ۹ دهان ایشان لبریز از دروغ است و دلشان مملو از
 شرارت. حرفهایشان پر از تملق و فریب است و به مرگ منتهی می شود. ۱۰ ای
 خدا، تو آنها را محکوم کن و بگذار خود در دامهایشان گرفتار شوند! آنها را
 دور بینداز، زیرا گناهان زیادی مرتکب شده اند و برضد تو برخاسته اند.

۱۱ اما بگذار همه کسانی که به تو پناه می آورند، خوشحال شوند و همیشه با
 شادی سرود بخوانند. از کسانی که تو را دوست دارند محافظت نما تا آنها در
 پناه تو شادمان باشند. ۱۲ تو ای خداوند، درستکاران را برکت می دهی و ایشان
 را با سپر محبت خود محافظت می نمایی.

موضوع: رهایی به هنگام مشکلات. خدا قادر است ما را رهایی بخشد.
نویسنده: داود

۶ ای خداوند، مرا در شدت خشم خود توییح و تنبیه نکن. ۲ ای خداوند، به
 من رحم کن زیرا پژمرده شده ام. خداوندا، مرا شفا ده، زیرا درد وجود
 را فرا گرفته ۳ و بسیار پریشانم. تا به کی ای خداوند، تا به کی؟

۱:۶ باب ۱: از هفت زمزموری که در باب ندامت و پشیمانی
 سروده شده است، این نخستین آنها است؛ در این مزامیر
 نویسنده با فروتنی، گرفتاری خود را (که معمولاً نتیجه
 گناه است) می پذیرد و اندوه خود را از آن ابراز می دارد.
 همچنین با خدا عهد تازه ای می بندد تا با او رابطه نزدیکی
 داشته باشد. ما نمی دانیم علت درد داود چه بوده است؛
 علت هر چه بوده، او در پی چاره جویی از خدا بود.

۳-۱:۶ داود تنبیه خدا را پذیرفت، اما به خدا التماس
 کرد که به هنگام خشمش، او را تنبیه نکنند. ارمیا نیز از
 خدا خواست که او را با مهربانی تأدیب نماید نه با خشم
 (ارمیا ۱۰:۲۳ و ۲۴). داود می دانست که اگر خدا بخواهد
 بدون رحمت و فقط بر اساس عدالتش با او برخورد کند،
 خشم او وی را به کلی نابود خواهد ساخت. ما غالباً از
 خدا می خواهیم که با ما بر اساس رحمتش رفتار کند و
 با دیگران بر اساس عدالتش. خدا به خاطر رحمتش، اغلب
 به جای آنکه چیزی را که سزاوارش هستیم به ما بدهد،
 ما را می بخشد.

۴:۵ خدا نمی تواند حتی کوچکترین گناه را تحمل
 کند. همزمان با رشد روحانی، حساسیتان نیز نسبت به
 گناه افزایش پیدا می کند. واکنش شما نسبت به گناه در
 زندگی نان چیست؟ آیا به آن بی اعتنا و بی توجه هستید؟
 آیا به خاطر وجود آن در زندگی نان دچار یأس و ناامیدی
 می شوید؟ وقتی خدا ما را از گناهان آگاه می سازد، باید
 حالت عدم مدارا نسبت به گناه و اشتیاق به تغییر یافتن را
 در خود بیشتر پرورش دهیم. همه ایمانداران باید بکوشند
 که با مردم بیشتر مدارا کنند و با گناه کمتر.

۱۰:۵ وقتی داود به خاطر دروغهایی که در باره اش
 می گفتند پریشان بود، دعا کرد با این اطمینان که محبت
 خدا نه تنها او را تسلی خواهد داد، بلکه از او محافظت
 خواهد کرد (۱۱:۵) و او را سپر خواهد بود (۱۲:۵). ما
 اغلب تصور می کنیم که محبت خدا با افتادگی و ملایمت
 همراه است. اما فراموش می کنیم که قدرت محبت خدا
 از قدرت هر شرارتی بیشتر است و می تواند آن را در
 هم بشکند.

ای خداوند، بیا و مرا برهان؛ به رحمت خود، مرا نجات ده؛^۵ زیرا اگر بمیرم نخواهم توانست تو را به یاد آورم و ستایش کنم.

از نالیدن خسته شده‌ام. هر شب بستم را غرق اشک می‌سازم.^۷ از آزار دشمنانم آنقدر گریه کرده‌ام که چشمانم تار شده‌اند.

ای همهٔ بدکاران، از من دور شوید؛ زیرا خداوند صدای گریهٔ مرا شنیده است.^۹ او به فریاد من خواهد رسید و دعایم را اجابت خواهد کرد.^{۱۰} آنگاه همهٔ دشمنانم ناگهان عاجز و درمانده شده، با سرافکنندگی دور خواهند شد.

۵:۶

مز ۳۰

۶:۶

مز ۳۴۲ : ۳۵۹

۷:۶

مز ۳۱ : ۹۳

۱۰:۶

مز ۷۱ : ۲۴ : ۷۳ : ۱۹

موضوع: درخواست برقراری عدالت در مورد کسانی که تهمت و افترا می‌زنند. خدا داور کامل است و کسانی را که به بی‌گناهان اذیت و آزار می‌رسانند، تنبیه خواهد کرد.

نویسنده: داود

ای خداوند، خدای من، به تو پناه می‌آورم؛ مرا از دست تعقیب‌کنندگانم نجات ده،^۲ و گرنه آنها همچون شیر مرا می‌درند و تکه‌تکه می‌کنند بدون آنکه کسی بتواند به نجاتم بشتابد.

ای خداوند، خدای من، اگر به کسی ظلم کرده‌ام،^۴ اگر خوبی را با بدی تلافی نموده‌ام و یا به ناحق دشمن خود را غارت کرده‌ام،^۵ آنگاه بگذار دشمن مرا تعقیب نموده، به دام اندازد و زندگی‌ام را تباه سازد.

ای خداوند، بر خیز و با غضبت در مقابل خشم دشمنانم بایست! ای خدای من، بر خیز و عدالت را برقرار نما.^۷ همهٔ قوم‌ها را نزد خود جمع کن و از بالا بر ایشان داوری فرما.^۸ ای خداوند که داور همهٔ مردم هستی، پاکی و بی‌گناهی

۱:۷

مز ۱۱

۲:۷

مز ۱۷ : ۱۲ : ۵۷ : ۴

۳:۷

اسمو ۲۴ : ۱۱

۴:۷

اسمو ۲۶ : ۹

۶:۷

مز ۷۳ : ۳۵ : ۲۳

۷:۷

مز ۱۸ : ۲۰ : ۳۵ : ۲۴

و از حضور او است. مطالعه روزانه کلام خدا و دعا و عبادت، و اعتماد کامل به او باعث تقویت ما خواهد شد.

۶-۱:۷ آیا هیچ وقت به ناحق مورد اتهام قرار گرفته‌اید یا به شدت آزرده شده‌اید طوری که خواهان انتقام باشید؟ داود این مزمور را در پاسخ به سرزنشهای افتراآمیز کسانی نوشت که ادعا می‌کردند او در صدد کشتن شاول پادشاه و غصب تاج و تخت او است (۱ سموئیل ۲۴:۹-۱۱). داود به جای آنکه خودش اقدامی بکند یا تسلیم گردد، برای برقراری عدالت به سوی خدا فریاد برآورد. پاسخ مناسب به افترا، دعا است نه انتقام، زیرا خدا می‌گوید: «انتقام و جزا از آن خداوند است... خداوند به داد قومش خواهد رسید» (تثنیه ۳۵:۳۲ و ۳۶؛ عبرانیان ۱۰:۳۰). به جای تسلیم شدن، از خدا بخواهید که به داد شما رسیدگی کند و عدالت را برقرار نماید و حیثیت از دست رفته‌تان را به شما بازگرداند.

۶:۶ داود با خدا کاملاً صادق بود و با اشکها هر چه را که در دل داشت بیرون می‌ریخت. ما می‌توانیم با خدا صادق باشیم، حتی اگر دلمان پر از خشم و ناامیدی باشد، زیرا او ما را به خوبی می‌شناسد و بهترین‌ها را برای ما می‌خواهد. خشم و سرخوردگی یا به واکنشهای ناهنجار بیرونی می‌انجامد یا در درون شخص انباشته شده، باعث ایجاد فشارهای عصبی و نتیجتاً عارضه افسردگی می‌گردد. از آنجا که ما به خدایی قادر مطلق اعتماد داریم، نباید قربانی وضع موجود شویم یا زیر بار گناه کمر خم کنیم. با خدا صادق باشید که در این صورت او به شما کمک خواهد کرد تا نگاهتان را از خود بر تافته، به او بدوزید.

۱۰:۸-۶ احساس داود از ترس به اطمینان تبدیل شد. برای دفاع از خود در مقابل تهمت‌ها و سخنان منفی دشمنان، بهترین روش آمادگی، پر شدن از معرفت خدا

مرا ببین و حکم بده. ^۹ای خدای عادل که از افکار و دل‌های ما با خبری، بدیها را از بین ببر و نیکان را استوار ساز.

^{۱۰}خدا سپر من است و از من محافظت می‌کند. او کسانی را که دلشان پاک و راست است، نجات می‌بخشد. ^{۱۱}خدا داور عادل است. او هر روز بر بدکاران خشمگین می‌شود. ^{۱۲}اگر آنها بسوی خدا بازگشت نکنند، او شمشیرش را تیز خواهد کرد. خدا کمان خود را کشیده و آماده کرده است. ^{۱۳}او سلاح‌های مرگبار و تیرهای آتشین خود را بدست گرفته است.

^{۱۴}وجود اشخاص گناهکار پر از شرارت و ظلم است و اعمالشان نادرست. ^{۱۵}آنها برای دیگران چاه می‌کنند، اما خود در آن می‌افتند ^{۱۶}و در دام بداندیشی و ظلم خود گرفتار می‌شوند.

^{۱۷}خداوند را بخاطر عدالتش می‌ستایم و در وصف او که متعال است می‌سرایم.

موضوع: بزرگی خدا ضامن ارزش انسان است. خدا، آفریدگار قادر مطلق، به فکر انسان، این باارزش‌ترین مخلوق خود، می‌باشد.

نویسنده: داود

ای خداوند، ای خداوند ما، شکوه نام تو سراسر زمین را فرا گرفته است و عظمت تو از آسمانها نیز فراتر رفته است. ^۲کودکان و

۸

۱۰:۷
مز ۳۰:۲، ۳۰:۹۶ و ۱۱
۱۱:۷
تث ۴۱:۳۲
۱۲:۷
مز ۷:۶۴
۱۳:۷
مز ۱۴:۱۸ و ۵:۴۵ و ۷:۶۴
۱۴:۷
ایو ۳۵:۱۵
۱۵:۷
ایو ۷:۴ و ۸
۱۷:۷
مز ۲۹:۶ و ۱۰۶ و ۴ و ۱۶ و ۱۵:۷۱

۱:۸
مز ۱۱:۵، ۵۷:۶ و ۲:۶۶
۱۳:۱۴ و ۴:۱۳
۲:۸
متی ۱۶:۲۱

اوقات خدا دخالت می‌کند و به‌منظور محافظت از پیروانش، خطاکاران را در راهی که می‌روند متوقف می‌سازد. در مواقع دیگر، خدا بنا به دلایلی که فقط خودش می‌داند، به شرارت اجازه عمل می‌دهد، با اینکه افراد بی‌گناه ممکن است صدمه ببینند. در این مواقع است که ما مانند داود باید از خدا بخواهیم که از ما محافظت کند. به خاطر داشته باشید که خدا عدالت نهایی را به اجرا در خواهد آورد، حتی اگر در طول زندگی ما در این دنیا نباشد.

۱۷:۷ داود در دوره‌های بی‌عدالتی و شرارت‌های عظیم، خدا را برای عدل و انصافش شکر می‌کرد (همچنین نگاه کنید به ۱۱:۷). آنگاه که نمی‌دانیم شخص مقابلمان صادق و منصف است یا نه، می‌توانیم مطمئن باشیم که اگر خدا را در کارهای خود دخالت دهیم، او عدالت و انصاف را جاری خواهد ساخت. هر گاه احساس می‌کنید که با شما عادلانه رفتار نشده است، از کسی که همیشه نسبت به شما منصف و عادل است درخواست کمک کنید، یعنی از عیسی مسیح، و او را برای حضورش سپاس گویند (ر.ش. به اشعیا ۴۲:۱-۶).

۱۸:۱ از بخشهایی از این مزمور در عهدجدید برای اشاره به مسیح نقل قول شده است (۱قرنتیان ۲۷:۱۵ و عبرانیان ۲:۸). عیسی انسانی شد کمی پایین‌تر از

۹:۷ هیچ چیز از خدا مخفی نیست؛ این می‌تواند هم ترس‌آور باشد و هم تسلی‌بخش. افکار ما کتابی است گشوده در مقابل او. از آنجا که او حتی از انگیزه‌های ما باخبر است، جایی برای مخفی شدن نداریم؛ جایی برای گریز از مجازات گناه وجود ندارد. اما دانستن این امر می‌تواند باعث تسلی ما نیز باشد. ما نیازی نداریم کاری کنیم که خدا را تحت تأثیر قرار دهیم یا خود را بهتر از آنچه که هستیم به او بنماییم، بلکه می‌توانیم به کمک او اعتماد کنیم تا علی‌رغم ضعف‌هایمان، او را طبق اراده‌اش خدمت نماییم. اگر به‌راستی خواهان پیروی او باشیم، تلاشمان پاداش خواهد یافت.

۱۱:۷ وقتی شرارت بر جامعه حاکم می‌شود، زندگی غیر منصفانه به‌نظر می‌رسد. ما می‌دانیم که عدالت خدا عاقبت غالب خواهد شد. اما این را نیز می‌دانیم که عدالت او فقط در عالم آینده به اجرا در نخواهد آمد. او هر روز بر بدکاران خشمگین می‌شود و بسیاری از اوقات ایشان را تنبیه می‌کند؛ بی‌گناهان را نیز در همین زندگی رهایی می‌بخشد.

۱۶-۱۴:۷ اگر شرارت و بدی مسیر خود را طی کند، اغلب باعث نابودی خود می‌شود. افراد خشن قربانی خشونت می‌شوند و دروغگویان قربانی فریب دیگران (۱۶و۱۵:۹). اما در این فرایند، افراد بی‌گناه نیز صدمه می‌بینند. بعضی

شیرخوارگان، زبان به ستایش تو می‌گشایند و دشمنانت را سرافکنده و خاموش می‌سازند.

۳ وقتی به آسمان تو و به ماه و ستارگانی که آفریده‌ای نگاه می‌کنم، ۴ می‌گویم انسان چیست که تو به فکر او باشی و او را مورد لطف خود قرار دهی؟

۵ تو مقام او را فقط اندکی پایین‌تر از فرشتگان قرار دادی و تاج عزت و احترام را بر سر وی نهادی. ۶ او را بر تمام خلقت خود گماردی و همه چیز را زیر فرمان او در آوردی: ۷ گوسفندان و گاوان، حیوانات وحشی، ۸ پرندگان آسمان، ماهیان دریا و جاندارانی که در آنها زندگی می‌کنند.

۹ ای خداوند! ای خداوند ما! شکوه نام تو سراسر زمین را فرا گرفته است.

موضوع: خدا هرگز به فریاد کمک ما بی‌توجه نیست.

نویسنده: داود. او این مزمور را احتمالاً بعد از پیروزی بر فلسطینی‌ها نوشته است.

ای خداوند، با تمام وجود تو را می‌ستایم و از کارهای شگفت‌انگیز تو

سخن می‌رانم. ۲ تو شادی و خوشی من هستی و من در وصف تو، ای

خدای متعال، می‌سرایم.

۱:۹

مز ۷:۲۶؛ ۱۲:۸۶

۲:۹

مز ۴:۲۶؛ ۱:۹۲؛ ۳۴:۱۰۴

پرتو عظمت او ببینیم. وقتی به آفرینش می‌نگریم، اغلب در مقایسه با آن خود را حقیر می‌یابیم. فروتنی به‌معنی احترام گذاردن به خدا است، نه بی‌مقدار شمردن خود.

۶:۸ خدا اقتدار فوق‌العاده‌ای به انسان عطا فرمود و او را بر تمام زمین حاکمیت بخشید. اما اقتدار زیاد، مسئولیت زیاد نیز به همراه دارد. اگر ما حیوانی اهلی داشته باشیم، این اقتدار را داریم که هر طور می‌خواهیم با او رفتار کنیم؛ اما از طرف دیگر مسئولیت تغذیه و حفظ سلامت و مراقبت از آن در موقع بیماری را نیز به عهده داریم. با خلقت خدا چگونه رفتار می‌کنید؟ از امکاناتی که در اختیار دارید با حکمت استفاده کنید زیرا خدا شما را به‌خاطر نظارت بر آنها مسؤول می‌داند.

۱:۹ باب ۱: ستایش خدا یعنی قدردانی از او؛ با ستایش خدا، نشان می‌دهیم که چقدر ارزش او را می‌دانیم. ما باید خدا را به‌خاطر تمامی جنبه‌های طبیعت مقدسش ستایش کنیم. حالت درونی ما زمانی آشکار می‌شود که آن را بر زبان بیاوریم. با این عمل، به خود کمک می‌کنیم تا درک عمیق‌تری از وجود او به‌دست آوریم.

۲:۱۹ یکی از نتایج طبیعی ستایش خدا، شهادت دادن است. وقتی به شگفتیها و عظمت خدا پی ببریم، به‌طور طبیعی تمایل خواهیم یافت درباره او با دیگران سخن بگوییم تا آنها نیز با ما خدا را بستانند.

فرشتگان (۵:۸)؛ و چون برای سلطنت بر آسمان و زمین جدید باز گردد، همه کسانی را که به او تعلق دارند به مقامی بالاتر از فرشتگان ارتقا خواهد داد. عیسی تنها انسان کاملی است که تصویر خدا را به‌طور کامل منعکس ساخت (غلاطیان ۲:۲۰؛ کولسیان ۱:۱۵).

۲:۸ کودکان قادرند به‌دور از شک‌ها و ملاحظات به خدا اعتماد کنند و او را بپرستند. سن انسان هر چقدر بالاتر می‌رود، این کار سخت‌تر می‌شود. از خدا بخواهیم که این حالت کودکان را به ما عطا فرماید و هر چیزی را که مانع پیروی صمیمانه از او می‌شود، از سر راه بردارد.

۵:۳-۸ وقتی به شگفتی‌های خلقت می‌نگریم، حیرت می‌کنیم که چطور خدا می‌تواند به فکر انسان‌هایی باشد که اینچنین به او بی‌اعتنایند. خدا ما را اندکی پایین‌تر از فرشتگان آفرید. هر گاه که به ارزش شخصیت خود شک می‌کنید و خود را بی‌مقدار می‌شمارید، به یاد آورید که خدا برایتان ارزش والایی قائل است و از روی رحمت خود، مهر خود را بر ما زده است. (برای اطلاع از ارزش والایی که خدا برای همه انسان‌ها قائل است، نگاه کنید به پیدایش ۱:۲۶ و ۲۷). از آنجا که خدا خودش فرموده که برایش بسیار با ارزشیم، می‌توانیم خود را از احساس حقارت برهانیم.

۴:۳۸ برای احترام به کبریایی خدا، باید خود را در

۳ دشمنانم عقب‌نشینی کرده، در حضور تو برزمین خواهند افتاد و هلاک خواهند شد،^۴ زیرا تو ای داور عادل بر مسند خود نشسته‌ای و از حق من دفاع می‌کنی.^۵ تو قومهای شرور را محکوم و نابود کرده‌ای و نام آنها را از صفحه روزگار محو ساخته‌ای.^۶ دشمنان ما را بکلی ریشه کن نموده‌ای و شهرهای آنها را ویران کرده‌ای بطوری که حتی نامی از آنها نیز باقی نمانده است.^۷ خداوند تا به ابد پادشاه است. او مسند داوری خود را برقرار کرده^۸ تا بر قومهای دنیا با عدل و انصاف داوری نماید.^۹ خداوند پناهگاه رنج‌دیدگان است و ایشان را در سختی‌ها حفظ می‌کند.^{۱۰} خداوند، کسانی که تو را می‌شناسند، به تو پناه می‌آورند زیرا تو هرگز طالبان خود را ترک نکرده‌ای.

۱۱ در وصف خداوند که در اورشلیم سلطنت می‌کند، بسرایید! کارهای او را در میان همه قومها اعلام کنید!^{۱۲} زیرا او قاتلان را بی‌سزا نخواهد گذاشت و فریاد ستم‌دیدگان را فراموش نخواهد کرد.

۱۳ ای خداوند، بین دشمنانم چگونه به من ظلم می‌کنند. بر من رحم کن و مرا از چنگال مرگ رهایی ده^{۱۴} تا تو را در حضور همه مردم اورشلیم ستایش کنم و بسبب این رهایی شادی نمایم.

۱۵ دشمنان در چاهی که برای دیگران کنده بودند، افتاده‌اند و در دامهایی که برای دیگران گذاشته بودند گرفتار شده‌اند.^{۱۶} خداوند بدکاران را در دامهای

۳:۹
۲:۲۷ : ۹:۵۶
۴:۹
۸:۴۷ : ۱۲:۱۴۰
۵:۹
۲۸:۵۹ : ۲۱:۱۹
۶:۹
۱۶:۳۴ : ۱۵:۴۰
۷:۹
۱۶:۱۰ : ۱۵:۱۴
۹:۹
۲:۱۸ : ۳۹:۳۷
۱۳:۹۶ : ۹:۸
۱۷:۱۶ : ۹:۵۹

۱۱:۹
۲:۷۶ : ۱:۱۰۵
۱۲:۹
۵:۹
۱۴:۷۲
۱۳:۹
۳:۳۰ : ۱۹:۳۸
۱۴:۹
۵:۱۳ : ۵:۲۰ : ۹:۳۵
۱۲:۵۱
۱۵:۹
۱۵:۷ : ۸:۳۵

معنا است که خدا خودش هرگز ما را ترک نخواهد کرد.

۱۱:۹ خدا فقط در اورشلیم ساکن نیست؛ او در همه وقت همه جاهست. با این حال، نقطه مرکزی عبادت قوم اسرائیل، اورشلیم و معبد زیبایش بود. خدا در خیمه عبادت (خروج ۲۵:۹) و معبد زیبایی که سلیمان ساخت (۲ تواریخ ۷:۱۶) حضور داشت. یهودیان می‌بایست از این مرکز عبادت در باره یگانه خدای حقیقی به تمام ملت‌های جهان سخن بگویند.

۱۴:۹ همه ما وقتی در مشکل می‌افتیم، به دلایل مختلف از خدا طلب کمک می‌کنیم. برخی کمک خدا را برای این می‌خواهند که به موفقیت برسند و مورد محبت مردم واقع شوند. عده‌ای هم کمک خدا را برای این می‌خواهند که در راحتی به‌سر ببرند و احساس رضایت کنند. اما داود کمک خدا را برای این می‌خواست که عدالت بار دیگر در سرزمین اسرائیل برقرار شود و او بتواند قدرت خدا را به قوم اسرائیل نشان دهد. وقتی برای کمک به خدا متوسل می‌شوید، انگیزه خود را مورد توجه قرار دهید. آیا انگیزه‌تان رهایی از درد و گرفتاری است، یا جلال دادن خدا؟

۱۵:۹ برای مطالعه بیشتر در باره برگشت بدی به کسی که بدی می‌کند، نگاه کنید به توضیحات مربوط به ۱۴:۷.

۴:۹ خدا مدافع ما است؛ او کسی است که در مقابل انتقادات از ما دفاع کرده، ما را از اتهامات وارده تبرئه می‌کند. در این دنیا شاید با بی‌عدالتی‌های زیادی روبرو شویم: (۱) شاید دوستان و دشمنان به ما اقترا بزنند یا تعبیر نادرستی از کارهایمان بکنند؛ (۲) شاید به‌خاطر محبتی که نشان می‌دهیم، به شایستگی از ما قدردانی نکنند؛ (۳) شاید ارزش واقعی کار و خدمت ما را درک نکنند؛ (۴) شاید نظرات ما را نادیده بگیرند. اما خدا را باید ستود چرا که او همه نیکی‌های ما را می‌بیند و به یاد خواهد داشت؛ زمان قدردانی و دریافت پاداش ما را او تعیین می‌کند. اگر اعتماد نداشته باشیم که او از ما دفاع خواهد کرد، ممکن است دچار نفرت و نیز حس دلسوزی برای خود شویم. اگر به او اعتماد کنیم، می‌توانیم از آرامش او برخوردار گردیم و نگران نباشیم که دیگران چه تعبیری از کارهای ما می‌کنند و چگونه با ما رفتار خواهند کرد.

۱۰:۹ خدا هرگز طالبان خود را ترک نخواهد کرد. ترک کردن شخص به‌معنای تنها گذاشتن او است. وعده خدا به این معنا نیست که اگر به او پناه ببریم، هرگز چیزی را از دست نخواهیم داد یا رنج و درد نخواهیم داشت؛ وعده خدا به این

خودشان گرفتار می‌کند و نشان می‌دهد که خدای عادل است.^{۱۷} همهٔ بدکاران و تمام قومهایی که خدا را از یاد می‌برند هلاک خواهند شد.^{۱۸} بیچارگان و ستم‌دیدگان سرانجام به یاد آورده خواهند شد و امیدشان بر باد نخواهد رفت.^{۱۹} ای خداوند، برخیز و قومه‌ها را محاکمه کن! نگذار انسان پیروز شود.^{۲۰} آنها را به وحشت انداز تا بفهمند که انسان فانی‌ای بیش نیستند.

موضوع: چرا بدکاران موفق‌اند؟ گرچه بعضی اوقات به نظر می‌رسد که خدا از شرارت موجود در دنیا بی‌خبر است، اما باید مطمئن باشیم که او از هر نوع بی‌عدالتی آگاهی دارد.

نویسنده: ناشناس. از آنجا که در بسیاری از نسخ خطی قدیمی، مزمیر ۹ و ۱۰ تلفیق شده‌اند، و با توجه به اینکه مزمور ۹ را داود نوشته، شاید بتوان نتیجه گرفت که مزمور ۱۰ نیز اثر او است.

ای خداوند، چرا دور ایستاده‌ای؟ چرا به هنگام سختی‌ها خود را پنهان می‌کنی؟^۱ ایها و اشخاص متکبر و بدکار را که بر فقرا ظلم می‌کنند در دامهای خودشان گرفتار ساز.^۲ آنها با غرور از مقاصد پلید خود سخن می‌رانند. آنها اشخاص طمعکار را می‌ستایند ولی خدا را ناسزا می‌گویند.^۳ این بدکاران فکر می‌کنند خدایی وجود ندارد تا از آنها بازخواست کند.^۴ آنها در کارهایشان موفقند و دشمنانشان را به هیچ می‌شمارند و توجهی به احکام خدا ندارند.^۵ به خود می‌گویند: «همیشه موفق خواهیم بود و از هر مصیبتی به دور خواهیم ماند.»

لادهانشان پر از کفر و دروغ و تهدید است و از زبانشان گناه و شرارت

۱۷:۹

مز ۱۴:۴۹؛ ۲۲:۵۰

۱۸:۹

مز ۵:۶۲؛ ۵:۷۱

۲۰:۹

مز ۹:۶۲؛ ۱۷:۸۳ و ۱۸

۱:۱۰

مز ۱:۱۳؛ ۱:۲۲

۲:۱۰

مز ۱۵:۷؛ ۱۶:۹؛ ۷۳:۸ و ۶

۳:۱۰

مز ۶:۴۹؛ ۳۰:۹۴

۴:۱۰

مز ۱:۱۴؛ ۳:۶ و ۲

۵:۱۰

مز ۵:۲۸؛ ۷:۵۲

۶:۱۰

مز ۷:۳۰ و ۷

۷:۱۰

مز ۱۲:۵۹؛ ۸:۷۳؛ ۳:۱۴۰

روم ۱۴:۳

پیشانی می‌کنیم و احتیاج داریم که مرتب دعا کنیم و مشکلاتمان را به خدا بگوییم.

۶:۴:۱۰ برخی از مردم در هر کاری که می‌کنند موفق‌اند، و به این می‌نازند که هیچ کس، حتی خدا نمی‌تواند مانع پیشرفتشان شود. شاید از خود پیرسیم که چرا خدا به این قبیل افراد اجازه می‌دهد که ثروت عظیمی ببندوزند، در حالی که اینچنین به او اهانت می‌کنند. سؤال این است که چرا وقتی بدکاران به موفقیت دست می‌یابند، ناراحت می‌شویم؟ آیا به‌خاطر صدماتی که می‌رسانند خشمگین می‌شویم، یا به موفقیت آنها حسادت می‌ورزیم؟ برای پاسخ دادن به این سؤالات، باید به دید درستی از بدکاری و ثروت دست یابیم. بدکاران به‌طور حتم مجازات خواهند شد (۵:۱۰) زیرا خدا از اعمال بد آنها متنفر است (۱۱:۷). ثروت نیز موقتی است و مطلقاً نشانه رضایت خدا از زندگی شخص نیست؛ فقر نیز نشانه عدم رضایت خدا از زندگی شخص نیست. اجازه ندهید مسأله ثروت و فقر موجب پریشانی فکرتان گردد.

۱۸:۹ دنیا شاید وضع اسفناک نیازمندان را نادیده بگیرد، و گاه نیز امیدهای ضعیفشان را نیز از میان ببرد. اما خدا که حامی ضعفا و نیازمندان است، وعده داده که وضع همیشه بر این منوال نخواهد ماند. خدا مردمان بدکاری را که او را فراموش کرده‌اند و از کمک به انسان‌ها سر باز می‌زنند، داوری خواهد کرد. او نیازهای ما را می‌داند؛ او می‌داند که ما چه زود دچار ناامیدی می‌شویم؛ از اینرو، به ما وعده داده که خودش به فکر ما خواهد بود (همچنین نگاه کنید به ۱۲:۹، ۱۲). حتی وقتی دیگران ما را فراموش کنند، او ما را به یاد خواهد داشت.

۱:۱۰ سراینده مزمور تصور می‌کرد که خدا از او دور است. او از خدا پرسید: «چرا به هنگام سختی‌ها خود را پنهان می‌کنی؟» او با اینکه صادقانه دچار شک شده بود، اما از دعا کردن دست نکشید و تصور نکرد که خدا دیگر به فکر او نیست. او شکایت نمی‌کرد، بلکه فقط از خدا می‌خواست که در کمک کردن به او تعجیل کند. در این مواقع است که بیش از هر وقت دیگر احساس تنهایی یا

می بارد. ^۸تزدیک روستاها به کمین می نشینند و اشخاص بی گناه را می کشند. ^۹مانند شیر درنده، کمین می کنند و بر اشخاص فقیر و درمانده حمله می برند و ایشان را در دام خود گرفتار می سازند. ^{۱۰}اشخاص بیچاره در زیر ضربات بی رحمانه آنها خرد می شوند. ^{۱۱}این بدکاران در دل خود می گویند: «خدا روی خود را برگردانده و این چیزها را هرگز نمی بیند.»

^{۱۲}ای خداوند، برخیز و این بدکاران را مجازات کن! ای خدا، بیچارگان را فراموش مکن! ^{۱۳}چرا اجازه می دهی که بدکاران به تو اهانت کنند؟ آنها فکر می کنند که تو هرگز از ایشان بازخواست نخواهی کرد! ^{۱۴}اما ای خدا، تو می بینی! تو رنج و غم مردم را می بینی و به داد آنها می رسی. تو امید بیچارگان و مددکار یتیمان هستی. ^{۱۵}دست این بدکاران را بشکن. آنها را به سزای اعمالشان برسان و به ظلم آنها پایان بده.

^{۱۶}خداوند تا ابد پادشاه است؛ آنانی که او را نمی پرستند از سرزمین وی رانده و هلاک خواهند شد.

^{۱۷}ای خداوند، تو دعای بیچارگان را اجابت می کنی. تو به درد دل آنها گوش می دهی و به ایشان قوت قلب می بخشی. ^{۱۸}تو از حق یتیمان و مظلومان دفاع می کنی تا دیگر انسان خاکی نتواند آنها را بترساند.

موضوع: حاکمیت خدا به هنگام ترس و اضطراب دل ما را استوار می سازد. اگر به خدا اعتماد کنیم، می توانیم با مشکلاتمان روبرو شویم.

نویسنده: داود

چرا به من که به خداوند پناه برده ام می گویند: «مثل پرنده به کوهها فرار کن زیرا بدکاران در کمین درستکاران نشسته اند و تیرهای

۱۱

پاسخی برایشان نمی یابیم (۱۳:۱۰)، اما حضور خدا همیشه با ما است. ما می توانیم با شرارت روبرو شویم زیرا تنها نیستیم؛ خدا در کنار ما است.

۴-۱:۱۱ داود در طول زندگی اش مجبور شد برای حفظ جانش بارها فرار کند. با اینکه او پادشاه مسح شده خدا بود، این امر او را از ستم و کینه دیگران مصون نگاه نمی داشت. داود این مزبور را شاید زمانی نوشت که مورد تعقیب شاول پادشاه بود (۱ سموئیل ۱۸-۳۱)، یا شاید هم به هنگام شورش ابشالوم (۲ سموئیل ۱۵-۱۸). در هر حال، داود در حال گریز بود، اما نه چنانکه گویی همه امید خود را از دست داده باشد، زیرا او می دانست که خدا عنان امور را در دست دارد. داود در عین حال که با درایت از مشکلات می پرهیخت، اما اگر دچار مشکلات می شد، از روی ترس از آنها نمی گریخت.

۴-۱:۱۱ ایمان داود و ترس مشاورانش چه تناقض

۱۱:۱۰ امکان ندارد حضور خدا و تکبر هر دو همزمان در قلب ما ساکن باشد. شخص مغرور به جای اتکا به خدا به خودش متکی است. این موجب می شود که خدا دیگر او را هدایت نکند. اگر حضور خدا را بپذیریم، دیگر جایی برای غرور وجود نخواهد داشت، زیرا او قلبمان را آنگونه که هستیم، به ما نشان خواهد داد.

۱۸-۱۲:۱۰ این دعای شخصی است که قربانی ظلم و شرارت شده است. وقتی افراد شرور شکارچی باشند و ما شکار آنها، باید به خاطر داشته باشیم که برای دریافت کمک، به خدا اتکا کنیم. خدا از هر کس می خواهد که پاسخگوی راه و روش خود باشد؛ لذا اطمینان حاصل کنید که دلتان با خدا راست باشد.

۱۴:۱۰ خدا تک تک اعمال بد را می بیند و به یاد می سپارد؛ او فریادهای ما را می شنود و دلهای ما را تسلی می بخشد (۱۷:۱۰). گاه با مسائل و سؤالاتی روبرو می شویم که

خود را به کمان نهاده‌اند تا ایشان را هدف قرار دهند.^۳ پایه‌های نظم و قانون فرو ریخته، پس مرد درستکار چه می‌تواند بکند؟»
 اما خداوند هنوز در خانه مقدس خود است، او همچنان بر تخت آسمانی خود نشسته است. خداوند انسانها را می‌بیند و می‌داند که آنها چه می‌کنند.^۵ خداوند بدکاران و درستکاران را امتحان می‌کند. او از آدم بدکار و ظالم بیزار است. او بر بدکاران آتش و گوگرد خواهد بارانید و با بادهای سوزان آنها را خواهد سوزانید.^۷ خداوند عادل است و انصاف را دوست دارد و درستکاران در حضور او خواهند زیست.

۳:۱۱

مز ۵۸:۲

۴:۱۱

مز ۱۶ و ۱۵:۳۴

۵:۱۱

مز ۵:۵؛ ۱۹:۳۴

۷:۱۱

مز ۹:۱۱-۱۱

موضوع: غرور و دروغ انسان‌ها در نقطه مقابل کلام راست و خالص خدا قرار دارد. این مزمو ر تقاضای محافظت در مقابل کسانی است که می‌کشند ما را فریب دهند.

نویسنده: داود

ای خداوند، به داد ما برس، زیرا دیگر اثری از خداشناسان نیست و انسان درستکاری در دنیا باقی نمانده است.^۲ همه دروغ می‌گویند و با چاپلوسی یکدیگر را فریب می‌دهند.^۳ ای خداوند، زبان چاپلوسان و متکبران را ببر که می‌گویند: «ما هر چه را که بخواهیم با زبانمان بدست می‌آوریم. هر چه را که بخواهیم می‌گوییم و کسی نمی‌تواند مانع ما شود.»

۱۲

۲:۱۲

مز ۳:۲۸؛ ۶:۴۱

۳:۱۲

مز ۷:۹ و ۹:۱۰

راهتان قرار می‌گیرد، نادیده نگیرید یا به آنها بی‌اعتنایی نکنید.

۱۰:۱۲ زندگی کردن در دنیایی فریبکار، پیکاری است دشوار که باید یکه و تنها با آن درگیر شد. یک بار نبی بزرگ، ایلیا به قدری احساس تنهایی کرد که آرزوی مرگ نمود. اما خدا به او گفت که هنوز ۷۰۰۰ مرد هستند که به احکام الهی وفادارند (۱ پادشاهان ۱۹: ۱۴ و ۱۸). ما در جنگ با شیطان هیچ‌گاه تنها نیستیم. وقتی احساس تنهایی می‌کنید، از سایر ایمانداران کمک بطلبید تا شما را تقویت و دلگرمی ببخشند.

۴-۲:۱۲ شاید وسوسه شویم که فکر کنیم دروغ گفتن نسبتاً بی‌ضرر است، و حتی بعضی اوقات «مفید» هم هست. اما خدا فریب، چاپلوسی، فخرفروشی، و دروغ‌گویی را نادیده نمی‌گیرد. هر یک از این گناهان از حالات و روحیات بد درونی نشأت می‌گیرد و نهایتاً در سخنان ما نمود پیدا می‌کند. زبان می‌تواند بزرگترین دشمن ما باشد. زیرا گرچه کوچک است، اما قادر است زبان زیادی برساند (یعقوب ۵:۳). مراقب باشید که زبان خود را چگونه به کار می‌گیرید.

چشمگیری با هم داشتند! ایمان به خدا باعث می‌شود امیدمان را حفظ کنیم و در مقابل ترس مقاومت نماییم. مشاوران داود می‌ترسیدند زیرا فقط شرایط تهدیدآمیز را می‌دیدند. داود آسوده‌خاطر و خوش‌بین بود زیرا می‌دانست خدا از هر چیزی که دشمنانش برای مقابله با او به میدان بیاورند، بزرگتر است (۷: ۱۰؛ ۱۶: ۱؛ ۳۱: ۲ و ۳).

۴:۱۱ وقتی پایه‌های نظم و قانون فرو می‌ریزد و ما آرزو می‌کنیم که کاش می‌توانستیم خود را پنهان سازیم، باید به خاطر داشته باشیم که خدا هنوز کنترل امور را در دست دارد. بدون اطلاع و اجازه او اتفاقی رخ نمی‌دهد. وقتی احساس می‌کنید که دوست دارید فرار کنید، به‌سوی خدا فرار کنید. او در زمانی که خودش تشخیص می‌دهد، عدالت و نیکی را بر روی زمین برقرار خواهد داشت.

۵:۱۱ خدا ایمانداران را از شرایط سخت محفوظ نگاه نمی‌دارد؛ او هم نیکوکاران و هم بدکاران را مورد آزمایش قرار می‌دهد. آزمایشهای الهی برای بعضی در حکم آتشی اصلاح‌کننده است و برای بعضی دیگر آتشی است برای نابودی. آزمایشها و چالشهایی را که بر سر

خداوند می گوید: «من بر می خیزم و به داد فقیران و درماندگان می رسم و آنها را از دست ظالمان نجات می بخشم.»

عُوده های خداوند، مانند نقره ای که هفت بار در کوره تصفیه شده باشد، پاک و قابل اعتماد است.

ای خداوند، هر چند پای اشخاص بدکار به همه جا رسیده است و مردم کارهای پلید آنها را ستایش می کنند، ولی تو ما را تا ابد از چنین اشخاص حفظ خواهی کرد.

موضوع: دعا برای رهایی از ناامیدی. حتی وقتی خدا به دعای ما پاسخ فوری ندهد، باید همچنان به او اعتماد کنیم.

نویسنده: داود

۱۳ ای خداوند، تا به کی مرا فراموش می کنی؟ تا به کی روی خود را از من برمی گردانی؟ تا به کی افکارم مرا آزار دهند و هر روز دلم از غم پر شود؟ تا به کی دشمن بر من پیروز باشد؟ ای خداوند من، بر من نظر کن و دعای مرا اجابت فرما. نگذار نور زندگی ام خاموش شود. نگذار به خواب مرگ فرو روم و دشمن از شکست من شاد شده، بگوید: «بر او پیروز شدم.»
 ۱۳ من به رحمت تو ایمان دارم و دلم از نجات تو شاد می شود. کدر وصف تو ای خداوند خواهم سراپید زیرا به من خوبی کرده ای.

۵:۱۲
مز ۷:۳؛ ۹:۹؛ ۳۴:۶؛
۱۰:۳۵

۶:۱۲
مز ۱۹:۱۹؛ ۱۰۸:۱۱۹؛ ۱۴۰:

۷:۱۲
مز ۳۷:۲۸؛ ۹۷:۱۰؛
۸:۱۲
مز ۵۵:۱۱ و ۱۰۱:

۱:۱۳
مز ۴۴:۲۴؛ ۸۹:۴۶؛
۲:۱۳
مز ۴۲:۴ و ۹۵:

۴:۱۳
مز ۲۵:۲؛ ۳۸:۱۶؛
۵:۱۳
مز ۵۲:۸

به ما کمک می کند تا دید درستی داشته باشیم و ما را به آرامش رهنمون می شود (حقوق ۱۷:۳-۱۹).

۵:۱۳ داود به کرات ادعا کرد که خدا در دفاع از حقوق او آهسته عمل می کند. ما نیز اغلب به همین شکل ناشکیبا می شویم. شرارت و رنج و درد عنان گسیخته به نظر می رسد و نمی دانیم که خدا کی به آن پایان خواهد داد. داود اذعان داشت که همچنان به خدا ایمان خواهد داشت، و هر چقدر که لازم باشد، منتظر خواهد ماند تا خدا عدالتش را جاری سازد. وقتی صبرمان به پایان می رسد، ایمان را سخ داود به رحمت پایدار خدا را به خاطر بیاوریم.

۶:۵۵؛ ۱۳ داود مرد وفاداری بود، اما مثل هر کس دیگری، فشار و سنگینی مشکلات را احساس می کرد. با وجود این، واکنش او در قبال فشارها، در نقطه مقابل کسانی قرار داشت که در مزور ۱۱ وصفشان آمده است، کسانی که می خواستند در مقابل فشارها سر تسلیم فرود آوردند. داود محکم ایمانش را حفظ کرد. در ناامیدی، مأیوس شدن بسیار آسانتر از حفظ ایمان است. اگر امید خود را به خدا از دست بدهیم، زندگی مان توأم با یأس و ناامیدی خواهد شد.

۶:۱۲ صداقت و راستی فوق العاده باارزش است زیرا بسیار کمیاب می باشد. بسیاری از مردم، فریبکار و دروغگو و چاپلوس اند؛ فکر می کنند هر چه را که بخواهند می توانند با فریب به دست بیاورند. داود به عنوان پادشاه، به سهم خود قطعاً با این قبیل افراد روبرو بود، افرادی که امید داشتند نظر او را جلب کنند و با چاپلوسی سودی عاید خود نمایند. وقتی احساس می کنیم که صداقت و راستی دیگر وجود ندارد، تنها یک امید باقی است: کلام خدا. سخنان خدا همچون نقره تصفیه شده خالص است. پس وقتی او سخن می گوید، به دقت گوش دهید.

۱:۱۳ بعضی اوقات تنها نیاز ما این است که در باره مشکلاتمان با یک دوست صحبت کنیم تا ما را در یافتن راه حل آن کمک کند. در این مزور، عبارت «تا به کی» چهار بار در دو آیه اول تکرار شده که به عمق اندوه داود اشاره دارد. داود احساس خود را برای خدا بیان کرد و از این طریق تقویت یافت. او در پایان دعایش، توانست امید و اعتماد خود را به خدا ابراز دارد. دعا یکی از راههایی است که می توانیم از طریق آن احساسات خود را بیان کنیم و مشکلاتمان را با خدا در میان بگذاریم. او

موضوع: فقط احمق خدا را انکار می کند. چه احمقانه است که مردم می گویند خدایی نیست.

نویسنده: داود

۱۴ کسی که فکر می کند خدا نیست، احمق است. چنین شخصی فاسد است و دست به کارهای پلید می زند و هیچ نیکی در او نیست. خداوند از آسمان به انسانها نگاه می کند تا شخص فهمیده ای بیابد که طالب خدا باشد. ^۳ولی همه از او روگردان شده اند، همه فاسد گشته اند، در هیچ یک از آنها نیکی نیست.

^۴این بدکاران بی فهم، خدا را نمی شناسند و قوم مرا مثل نان می بلعند. ^۵ولی وحشت، آنها را فرا می گیرد زیرا خدا با درستکاران است. ^۶بلی، وقتی بدکاران امید آدم بیچاره را نقش بر آب می کنند، خداوند او را در پناه خود می گیرد. ^۷قوم اسرائیل چقدر شاد خواهند شد وقتی خداوند آنها را رستگار سازد! ای خداوند بیا و قوم خود را نجات ده!

۱:۱۴

مز ۴:۱۰؛ ۵۳:۱

روم ۳:۱۰-۱۲

۲:۱۴

مز ۳۳:۱۵؛ ۱۰۲:۱۹

۳:۱۴

مز ۵۸:۳؛ ۱۴۳:۲

۶:۱۴

مز ۹:۹؛ ۴۰:۱۷

۷:۱۴

مز ۵۳:۶؛ ۸۵:۲

ایو ۴:۱۰

شد. فقط در آن صورت است که می توانیم از خطای خود رو بر گردانیم و خود را با معیارهای خدا همسو سازیم. **۴۳:۱۴** این جمله در مورد همه انسانها صدق می کند؛ در اینجا داود آن را به طور خاص به دشمنانش ارتباط می دهد، به مردمان بی خدا و بی رحمی که «قوم مرا مثل نان می بلعند»، به آنان که «همه فاسد شده اند، در هیچ یک از آنها نیکی نیست». در مقابل، داود در مورد خود گفت: «مرا آزمودی و خطایی در من نیافتی» (۳:۱۷).

میان خداپرستان و خدانشناسان تمایز آشکاری وجود دارد. داود خدا را می پرستید؛ تحت رهبری او قوم اسرائیل از خدا اطاعت کردند و کامیاب شدند. اما چند صد سال بعد، ایشان خدا را فراموش کردند، طوری که به سختی می شد پیروان خدا را از بت پرستان تشخیص داد. وقتی اشعیا بنی اسرائیل را به توبه فرا می خواند، او نیز مانند داود با مردمی سخن می گفت که گمراه شده بودند (اشعیا ۵۳:۶). روی سخن داود در این آیات با بت پرستان بود، اما اشعیا خود قوم اسرائیل را مخاطب قرار می داد. پولس در رومیان ۳:۱۰-۱۲ از مزمو ۱۴ نقل قول کرد. او تمثیل گوسفند گمشده را تعمیم بیشتری داد. همه نسل بشر، یهود و غیریهود، به یک اندازه از خدا دور شده و گمراه گشته اند.

۵۵:۱۴ اگر خدا با کسانی است که او را دوست می دارند، پس آنانی که به دوستداران حمله می کنند، عملاً خدا را نیز مورد حمله قرار می دهند. مبارزه با خدا کاری است عبث (رش. به ۴:۵، ۱۰:۱۲). بنابراین، وقتی احساس می کنیم که در نبرد در حال شکست هستیم، نباید هیچ شکی به خود راه دهیم که پیروزی نهایی ما در خدا است.

۱:۱۴ منظور از احمق، شخص ابله یا تحصیل نکرده نیست، بلکه کسی است که خدا را رد می کند. احمق بار د خدا، کسی را رد می کند که احکام اخلاقی و روحانی را وضع کرده تا زندگی بشر، درست و خوب باشد. شخص احمق واقعاً «فاسد است و دست به کارهای پلید می زند» زیرا انکار وجود خدا باعث می شود که شرارت و بدی بر اوضاع حاکم شود. پولس رسول در رومیان ۱۰:۳-۱۲ نقل قول همین آیات، تأسف خود را از عدم وفاداری مردم به خدا و شیوع گسترده شرارت ابراز می دارد. اما دانایان نه تنها ایمان دارند که خدایی وجود دارد، بلکه می کوشند او را خشنود نیز بسازند. ایمان داشتن به اینکه خدایی وجود دارد اما امتناع از خشنود ساختن او نیز حماقت است. بکوشیم جزو هیچیک از این دسته از احمقان نباشیم.

۳:۱-۱۴ کسی که به راستی وجود خدا را انکار می کند، یا احمق است یا شرور: احمق به این دلیل که نشانه های وجود خدا را نادیده می گیرد، و شرور به این علت که از زندگی کردن بر اساس حقایق الهی امتناع می ورزد. شخص احمق که در اینجا به او اشاره شده، کسی است که با لجبajt بر اعمال فاسد خود پافشاری می کند. طبق کتاب مقدس، کسی که مستقیماً علیه خدا سخن می گوید، احمق است.

۲:۱۴ هیچ کس کامل نیست جز خدا. همه ما در مقابل او گناهکاریم (رش. به رومیان ۳:۲۳). شاید ما در برخی کارها ماهرتر از دیگری باشیم؛ اما این ربطی به رابطه ما با خدا ندارد. وقتی خود را با معیارهای خدا می سنجیم (یعنی با آن چیزی که خدا می خواهد باشیم)، به گناه خود واقف خواهیم

موضوع: رهنمودهایی برای برخورداری از زندگی پاک نویسنده: داود

۱۵ ای خداوند، چه کسی می‌تواند به خیمهٔ تو وارد شود؟ چه کسی می‌تواند در خانهٔ مقدس تو بماند؟
 کسی که بی‌عیب و بی‌ریا باشد و هر کاری را با صداقت انجام دهد،^۳ کسی که از دیگران بدگویی نکند، به تهمت‌ها گوش ندهد و به همسایهٔ خود بدی نکند،^۴ کسی که بدکاران را خوار بشمارد ولی به کسی که از خدا می‌ترسد احترام بگذارد، کسی که به قول خود وفا کند اگر چه به ضررش تمام شود،^۵ پول قرض دهد ولی سود آن را نگیرد، و از گرفتن رشوه برای دادن شهادت بزد بی‌گناه خودداری کند.
 چنین شخصی همیشه پایدار خواهد ماند.

۱:۱۵
مز ۳:۲۴؛ ۵۵:۲۷

۲:۱۵
مز ۴:۲۴
۳:۱۵
مز ۳:۲۸

۵:۱۵
خرو ۲۵:۲۲؛ ۲۳:۸

موضوع: شادیها و مزایای زندگی کردن با خدا نویسنده: داود

۱۶ ای خدا، از من محافظت فرما، زیرا که به تو پناه آورده‌ام.
 به خداوند گفتم: «تو خداوند من هستی و جز تو هیچ چیز مرا خوشبخت نمی‌کند.»
 بزرگان واقعی دنیا کسانی هستند که به تو ایمان دارند، و ایشان مایهٔ شادی من می‌باشند.

۱:۱۶
مز ۱:۷؛ ۸:۱۷

۳:۱۶
مز ۶:۱۰۱؛ ۱۹:۶۳

۵:۱۵ برخی از مردم به قدری ذهن خود را مشغول پول می‌کنند که برای به‌دست آوردن آن حاضرند شیوه زندگی و معیارهایی را که خدا برای آنها مقرر کرده، تغییر دهند. اگر پول در زندگی شما نیرویی کنترل‌کننده است، باید آن را مهار کنید؛ در غیر این صورت به دیگران آسیب خواهد رساند و رابطه‌تان را با خدا بر هم خواهد زد.

۵:۱۵ وقتی رابطه‌مان با مسیح رو به رشد می‌گذارد، این تمایل در ما قوت می‌گیرد که مطابق معیارهای او زندگی کنیم. رابطه ابدی ما با او دقیقاً بستگی به این دارد که چگونه معیارهای او را در زندگی روزمره خود به کار می‌بریم و به آنها اجازه تجلی می‌دهیم.

۱:۱۶ داود به‌سوی خدا فریاد بر آورد تا پناه او باشد. ما مانند داود، می‌خواهیم از تهدیدات دشمنان در امان باشیم. اما نه فقط این، بلکه دوست داریم به چیزی یا کسی نیز پناه ببریم و در سایه امنیت او قرار بگیریم. امنیت نهایی ما در خدا است که پناه ما می‌باشد.

۳:۱۶ گاه می‌کوشیم با بردن نام اشخاص مشهور که جزو آشنایان ما هستند، دوستان خود را تحت تأثیر قرار دهیم. مثلاً اگر شخصاً فرد مشهوری را می‌شناسیم، سعی می‌کنیم این

۱۵:۱۶ خدا قوم خود را فرا می‌خواند تا زندگی مقدسی داشته باشند. در این مزمور او ده معیار ارائه می‌فرماید تا زندگی خود را با آنها بسنجیم. ما در میان مردمان بدکاری زندگی می‌کنیم که معیارها و اخلاقیاتشان منحط است. معیارهای زندگی ما را خدا تعیین می‌کند، نه جامعه فاسدمان. در اشعیا ۱۵:۳۳-۲۹ و میکاه ۸:۶ و حبقوق ۴:۲ و مرقس ۱۲:۲۹-۳۱ نیز معیارهای بیشتری برای رفتار مسیحی ارائه شده است.

۱:۱۵ خیمه عبادت و خانه مقدس دو کلمه مترادف‌اند؛ هر دو اشاره دارند به مرکز عبادت قوم اسرائیل یعنی مکان سکونت خدا. در شعر عبری، آنچه تکرار می‌شود بیشتر اندیشه‌ها است تا اصوات و وزن.

۴:۱۵ سخن قدرت زیادی دارد و بر شما و رابطه‌تان با خدا اثر می‌گذارد. یکی از مهم‌ترین وجوه مشخصه مسیحیان، توانایی ایشان در کنترل گفتارشان می‌باشد، یعنی امتناع ایشان از تهمت زدن، نادیده گرفتن شایعات، آشکارا علیه گناه سخن گفتن، و راهنمایی مؤمنین. مراقب سخنانی که بر زبان می‌آورید باشید. (برای کسب اطلاعات بیشتر در باره اهمیت تسلط بر زبان، نگاه کنید به یعقوب ۱:۳-۱۲).

آنان که بدنبال خدایان دیگر می‌روند دچار دردهای زیادی خواهند شد. من برای این خدایان قربانی نخواهم کرد و حتی نام آنها را بر زبان نخواهم آورد.

۵ای خداوند، تو همه چیز من هستی! تو مال و ثروت من هستی! زندگی من در دستهای تو است. ۶آنچه به من بخشیده‌ای، عالی است و من از آن لذت می‌برم. ۷خداوند را شکر می‌کنم که مرا راهنمایی می‌کند و حتی شب هنگام نیز مرا تعلیم می‌دهد. ۸خداوند همیشه با من است! او در کنار من است و هیچ چیز نمی‌تواند مرا بلرزاند.

۴:۱۶
مز ۳۸:۳۲ و ۳۷:۱۰۶

۶:۱۶
مز ۵۵:۷۸
۷:۱۶
مز ۶:۷۳ و ۲۴:۷۷
۸:۱۶
مز ۸:۲۷ و ۲۳:۷۳
۵:۱۱۰ و ۱۲۳:۱۰۱

ما می‌توانیم با مزامیر ارتباط برقرار کنیم زیرا احساسات ما را بیان می‌کنند. همه ما با مشکلات روبرو می‌شویم، همان‌طور که نویسندگان مزامیر صدها سال پیش به مشکلات بر می‌خوردند؛ ما نیز اغلب همان واکنشی را در مقابل مشکلات نشان می‌دهیم که آنها نشان می‌دادند. در مزمور ۳، داود به خدا گفت چه احساسی نسبت به دشمنان دور و اطراف خود دارد. اما ظرف سه آیه، پادشاه متوجه شد که حضور و عنایت خدا وجود دشمنان را بی‌اهمیت می‌سازد. این تجربه در بسیاری از مزامیر تکرار می‌شود. بعضی اوقات امید و اطمینان به خدا بر ترس و درد و رنج غلبه می‌یابد، و بعضی اوقات نیز نه. با وجود این، نویسندگان مزامیر همیشه افکار و احساسات خود را آشکارا به خدا ابراز می‌داشتند. آنها هر وقت که احساس می‌کردند خدا آنها را ترک کرده، و هرگاه بی‌تاب می‌شدند و فکر می‌کردند که خدا به دعا‌های آنها سریع پاسخ نمی‌دهد، افکار و احساسات خود را بی‌پرده به خدا ابراز می‌کردند. از آنجا که آنها تفاوت بین خودشان و خدا را تشخیص می‌دادند، آزادانه با خالق خود سخن می‌گفتند؛ به همین دلیل بسیاری از مزامیر تاریک به روشنایی ختم می‌شود. ایشان مزمور را با بیان احساسات خود شروع می‌کردند و با به یاد آوردن این حقیقت که خطاب به چه کسی سخن می‌گویند، آن را به پایان می‌بردند!

گرچه ما مشترکات زیادی با سرایندگان مزامیر داریم، اما شاید از دو نظر با آنها متفاوت باشیم: ممکن است به خدا نگوئیم که واقعاً چه فکر و چه احساسی داریم؛ بنابراین، شاید تشخیص ندهیم که با چه کسی در دعا سخن می‌گوییم!

وقتی مزامیر را می‌خوانید، به این الگو توجه کنید و بینش سراینده مزمور را مورد آزمایش قرار دهید. شاید خوب در یابید که اگر با خدا صادق باشید، آگاهی و درک شما از او رو به رشد خواهد گذاشت. (ر.ش. به مزامیر ۳، ۶، ۱۳، ۳۱، ۳۷، ۶۴، ۷۷، ۱۰۲، ۱۲۱ و ۱۴۲.)

مشکلات و شکایات ها در مزامیر

۸:۱۶ خدا ایمانداران را از اتفاقات و حوادث روزمره زندگی معاف و مصون نمی‌دارد. ایمانداران و بی‌ایمانان به‌طور یکسان با درد و رنج و مشکل و شکست دست و پنجه نرم می‌کنند (متی ۴:۵). داود درباره احساس امنیتی سخن می‌گوید که منحصر به ایمانداران است. بی‌ایمانان نسبت به زندگی نوعی احساس یأس و ناامیدی دارند و در مورد اهداف حقیقی خود در این دنیا احساس سردرگمی می‌کنند. اما آنانی که در جستجوی خدا هستند، می‌توانند با آگاهی از آنچه که در نظر خدا درست است و اهمیت دارد، با اطمینان خاطر پیش بروند.

۱۱:۸-۱۶ این مزمور اغلب مزمور «مسیحایی» نامیده می‌شود زیرا در عهدجدید در اشاره به قیام عیسی مسیح،

را به‌نحوی به رخ دیگران بکشیم. بزرگان واقعی لزوماً افراد مشهوری نیستند، بلکه کسانی هستند که مطابق میل خدازندگی می‌کنند. دوستی و مجالست با کسانی را در پیش بگیرید که می‌توانند از نظر روحانی شما را تقویت کنند، کسانی که وقف خدا هستند و دید درستی در مورد زندگی دارند.

۸۹:۱۶ انسان طبیعتاً گرایش دارد که اول خودش برنامه‌ریزی کند و بعد از خدا بخواهد که برنامه‌هایش را برکت دهد. به‌جای این کار، ما اول باید اراده خدا را بطلبیم. با تفکر مداوم درباره خداوند و طریق زندگی او، به بصیرتی دست خواهیم یافت که به ما کمک خواهد کرد تصمیمات درست بگیریم و به طریقی که مطابق میل خدا است زندگی کنیم.

پس من در امان خواهم ماند و قلب و وجودم از شادی لبریز خواهد شد؛^۹ زیرا تو مرا در چنگال مرگ رها نخواهی کرد و کسی را که دوستش داری نخواهی گذاشت از بین بروی.^{۱۱} تو راه حیات را به من نشان خواهی داد. حضور تو مرا از شادی لبریز می‌کند و بودن در کنار تو به من لذتی جاودانی می‌بخشد.

موضوع: تقاضای برقراری عدالت در مقابل اتهامات و اذیت و آزارها. داود ما را ترغیب می کند که هدف واقعی زندگی را که شناخت خدا است، و پاداش واقعی زندگی را که دیدن روی خدا در آینده است، تشخیص دهیم. نویسنده: داود. او این مزمور را زمانی که مورد اذیت و آزار شائل بود، نوشت.

۱۷ ای خداوند، فریاد عدالت خواهانه مرا بشنو و به دعای من که از دل بی‌ریا بر می‌آید، توجه فرما! ^۲ تو واقعیت را می‌دانی، پس بی‌گناهی مرا اعلام کن. ^۳ تو از دل من باخبری. حتی در شب به سراغم آمدی و مرا آزمودی و خطایی در من نیافتی. هیچ بدی در سخنان من نبوده است، و من خود را از گناهکاران دور نگهداشته از راه‌های آنها پیروی نکرده‌ام، بلکه از کلام تو اطاعت نموده‌ام ^۴ و پاهای من هرگز از راه‌های تو منحرف نشده‌اند. ای خدا، من تو را می‌خوانم زیرا یقین دارم که مرا اجابت خواهی نمود پس دعای مرا بشنو. ^۵ ای که با دست پر قدرتت کسانی را که به تو پناه می‌آورند

باشیم که خدا بعد از مرگ نیز ما را فراموش نخواهد کرد. او دوباره ما را زنده خواهد کرد تا برای همیشه با او به سر ببریم. این تأمین کننده امنیت واقعی است. برای دستیابی به سایر آیات درباره قیامت، نگاه کنید به ایوب ۲۵:۱۹ و اشعیا ۲۶:۱۹؛ دانیال ۱۲:۱۳؛ مرقس ۱۳:۲۷؛ افراتیان ۱۵:۵۸؛ اتسالونیکیان ۴:۱۸-۱۳ و مکاشفه ۲۰:۱۱-۲۱:۴.

۳:۱۷ آیا داود می‌خواست بگوید که بی‌گناه است؟ داود از روی غرور گمان نمی‌کرد که پاک و منزّه است، بلکه ادعای او از درک او از رابطه‌اش با خدا ناشی می‌شد. در ۳:۱۴ داود گفت: «همه فاسد گشته‌اند.»^{۱۱} البته می‌دانست که گناهکار است، درست مانند سایر مردم. اما رابطه او با خدا رابطه‌ای دوستانه بود که بر توبه و بخشش دائمی استوار بود. بنابراین، نیکویی او از شناخت نزدیک او از خدا سرچشمه می‌گرفت. در مقابل، افراد احق (۳:۱-۱۴) شروند زیرا خدا را رد می‌کنند و نتیجتاً توبه نمی‌کنند و مانند داود از بخشایش خدا برخوردار نمی‌شوند.

از آن نقل قول شده است. هم پطرس و هم پولس در اشاره به قیام جسمانی عیسی، از این مزبور نقل قول کرده‌اند (ر.ش. به اعمال ۲: ۲۸-۳۱، ۱۳: ۳۵-۳۷).

۹:۱۶ داود به راز سعادت دست یافته بود. سعادت و شادی درونی به مراتب عمیق تر از خوشیهای دنیوی است؛ شخص می تواند علیرغم بدترین مشکلات و حتی در اوج آنها نیز احساس سعادت درونی کند. خوشیهای دنیوی موقتی است زیرا به شرایط خارجی بستگی دارد، اما شادی درونی دائمی است زیرا فقط بستگی دارد به حضور خدا در درونمان. اگر هر روز در مورد او تعمق کنید، به خشنودی درونی و رضایت خاطر دست خواهید یافت. زندگی تان را بر اوضاع و شرایط استوار نسازید، بلکه آن را بر حضور خدا بنا کنید.

۱۰:۱۶ داود با اطمینان گفت که خدا کسانی را که دوست دارد در چنگال مرگ رها نخواهد کرد و نخواهد گذاشت از بین بروند. بسیاری از مردم از مرگ می‌ترسند زیرا نمی‌توانند آن را تحت کنترل خود در آورند، و آن را درک نمی‌کنند. ما ایمانداران می‌توانیم یقین داشته

١٠:١٤

مز ۱۵:۴۹ ؛ ۱۳:۸۶

اعمال ۲: ۲۷؛ ۱۳: ۳۵

1:17

مز ١:٤١ ، ٢:٨٨ ، ٤:١٤٢

५:१४

مز ٩٨:٩٨ ، ٩٩:٩٩ ، ١٠٣:١٠٣

3.17

201-25-0

E. 17

1 1 9 1 1 9 1 1 1 1

مز ۱۰ =

5:17

مز ۱۸:۳۶

18:44

از دست دشمنان می‌رهانی، محبت بی‌دریغت را به من بنمایان. ^۸ از من مانند مردمک چشمت مواظبت نما و مرا زیر سایه بالهای خود پنهان کن. ^۹ مرا از جنگ دشمنانی که محاصره‌ام می‌کنند و بر من هجوم می‌آورند، برهان. ^{۱۰} این سنگدلان متکبر، مرا احاطه کرده‌اند و منتظر فرصتی هستند تا مرا از پای درآورند. ^{۱۱} آنها مانند شیری درنده در کمین من نشسته‌اند تا مرا بدرند. ^{۱۲} ای خداوند، برخیز و در مقابل آنها بایست و آنها را از پای درآور. با شمشیر خود، جانم را از دست گناهکاران نجات بده، ^{۱۴} مرا از دست مردمانی که دل به این دنیا بسته‌اند، برهان. آنها با نعمت‌های تو شکم خود را سیر می‌کنند و برای فرزندانشان مال و ثروت می‌اندوزند. ^{۱۵} اما من از دیدن روی تو است که سیر می‌شوم. هنگامی که بیدار شوم تو را خواهم دید، زیرا تو گناه مرا بخشیده‌ای.

۸:۱۷
تث ۱۰:۳۲
روت ۱۲:۲
مز ۴۱:۹۱ ؛ ۷۳:۳۶
۱۰:۱۷
اسمو ۳:۲
مز ۱۸:۳۱ ؛ ۷۳:۸
۱۲:۱۷
مز ۲۷:۹ ؛ ۹۰:۱۰
۱۳:۱۷
مز ۲۰:۲۲ ؛ ۶۴:۹ ؛ ۷۳:۷۳
۱۵:۱۷
مز ۷:۷ ؛ ۱۱:۱۶ ؛ ۱۳:۱۴۰

موضوع: سپاسگزاری به‌خاطر رهایی و پیروزی. تنها راه مطمئن برای رهایی یافتن از شرارت اطراف، طلبیدن کمک و قوت خدا است.

نویسنده: داود

ای خداوند، ای قوت من، تو را دوست دارم!
خداوند، جان پناه من است. او صخره من است و مرا نجات

۱۸

۱:۱۸
مز ۱۷:۵۹
۲:۱۸
اسمو ۲:۲
مز ۱:۲۸ ؛ ۱۶:۱۹ ؛ ۱۴:۴
۵۹:۱۱ ؛ ۷۱:۳۷ ؛ ۳:۷۱
۷۵:۱۰ ؛ ۱۴۴:۲

خود قرار می‌دهد. فکر می‌کنیم وقتی ثروت داشته باشیم، سعادت‌مند خواهیم بود؛ حیف که بعد متوجه می‌شویم ثروت چیزی جز لذتی گذرا به ارمغان نمی‌آورد. مقیاس سنجش سعادت واقعی، جاودانی بودن آن است. اگر ثروت جاودانی را بر ثروت زمینی ارجح بدانید، به شادی و سعادت واقعی دست خواهید یافت.

۱۵:۱۷ داود به زندگی پس از مرگ معتقد بود. در عهدعتیق آیات متعددی این نظریه را تأیید می‌کنند که «بیداری» به امید قیامت اشاره دارد. بعضی از این آیات عبارتند از: ایوب ۱۹:۲۵-۲۷ ؛ مزور ۷:۱۱ ؛ ۴۹:۱۵ ؛ ۷۳:۲۳ ؛ ۱۷:۱۳۹ ؛ اشعیا ۲۶:۱۹ ؛ و دانیال ۱۲:۱۳.

۱۱:۱۸ این مزور بسیار شبیه دوم سموئیل فصل ۲۲ است. شاید این مزور در پایان زندگی داود که صلح برقرار شده بود، نوشته شده است. خدا به‌خاطر اعمال با شکوه و برکات مکررش، مورد تمجید قرار می‌گیرد.

۲۰:۱۸ محافظت خدا از قومش نامحدود است و می‌تواند اشکال مختلفی داشته باشد. داود عنایت و توجه خدا را با شش نماد نظامی توصیف کرد. در این آیه‌ها، محافظت الهی تشبیه شده به: (۱) قلعه یا مأمنی که دشمن نمی‌تواند

۸:۱۷ «زیر سایه بالهای خود» استعاره‌ای است برای قدرت محافظت‌کننده خدا. همانگونه که پرند مادر جوجه‌های خود را زیر بالهای خود می‌گیرد، خدا نیز ما را زیر سایه بالهای قدرتمند خود پناه می‌دهد. موسی در تشبیه ۱۱:۳۲ از همین استعاره استفاده کرد.

۸:۱۷ مردمک چشم انسان برایش بسیار حساس است و از آن شدیدترین مراقبت را به عمل می‌آورد. داود از خدا تقاضا کرد که او را همچون مردمک چشم خود نگاه دارد. وقتی دچار مشکلات می‌شویم، نباید نتیجه بگیریم که به دلیلی نامشخص از حوزه محافظت خدا خارج شده‌ایم. محافظت خدا اهدافی به مراتب بزرگتر از جلوگیری از بروز درد و ناراحتی دارد؛ محافظت خدا برای آن است که از ما خادمین بهتری برای خود بسازد. خدا با همراهی ما در سختی‌ها از ما محافظت می‌کند، نه با کمک به ما برای فرار از آنها.

۱۵:۱۳:۱۷ وقتی ما سعادت خود را بر اساس میزان ثروتمان می‌سنجیم، خود را فریب می‌دهیم. وقتی ثروت را در بالای جدول ارزش‌گذاری زندگی‌مان می‌گذاریم، راحتی امروز ارزش ابدی رابطه‌مان با خدا را تحت‌الشعاع

می‌بخشد. خدایم صخره محکمی است که به آن پناه می‌برم. او همچون سپر از من محافظت می‌کند، به من پناه می‌دهد و با قدرتش مرا می‌رهاند. ^۳ او را به کمک خواهم طلبید و از چنگ دشمنان رهایی خواهم یافت. ای خداوند تو شایسته پرستش هستی!

۳:۱۸
مز ۴:۳۴؛ ۶:۹۶

^۴ مرگ، مرا در چنگال خود گرفتار کرده بود و موجهای ویرانگرش مرا فرو گرفته بود. ^۵ مرگ برای من دام نهاده بود تا مرا به کام خود بکشد. ^۶ اما من در این پریشانی بسوی خداوند فریاد برآوردم و از خدایم کمک خواستم. فریاد من به گوش او رسید و او از خانه مقدسش ناله مرا شنید.

۴:۱۸
مز ۲:۵۹؛ ۳:۱۱۶؛ ۵۲:۱۲۴

^۷ آنگاه زمین تکان خورد و لرزید و بنیاد کوهها مرتعش شد و به لرزه درآمد؛ زیرا خداوند به خشم آمده بود. ^۸ دود از بینی او برآمد و شعله‌های سوزاننده آتش، از دهانش زبانه کشید! ^۹ او آسمان را شکافت و نزول کرد و زیر پایش ابرهای سیاه قرار داشت. ^{۱۰} بر فرشته‌ای سوار شد و بر بالهای باد پرواز نمود. ^{۱۱} او خود را با تاریکی پوشاند و ابرهای غلیظ پر آب، او را احاطه کردند. ^{۱۲} درخشندگی حضور او، ابرهای تیره را کنار زد و تگرگ و شعله‌های آتش پدید آورد.

۶:۱۸
مز ۴:۳؛ ۱۵:۳۴

^{۱۳} آنگاه خداوند، خدای متعال، از آسمان و از میان تگرگ و شعله‌های آتش با صدای رعد آسا سخن گفت. ^{۱۴} او با تیرهای آتشین خود، دشمنانم را پراکنده و پریشان ساخت. ^{۱۵} آنگاه فرمان داد و آب دریا عقب رفت، دمید و خشکی پدید آمد.

۷:۱۸
مز ۴:۱۱۴ و ۷:۶

^{۱۶} خداوند از آسمان دست خود را دراز کرد و مرا از اعماق آبهای بسیار بیرون

۹:۱۸

خرو ۲۱:۲۰
مز ۲:۹۷؛ ۵:۱۴۴

۱۰:۱۸

مز ۱:۸۰؛ ۱:۹۹

۱۲:۱۸

مز ۱۰۴:۱ و ۲

۱۳:۱۸

مز ۳:۲۹؛ ۷:۱۰۴ و ۸

۱۴:۱۸

داو ۱۵:۴

مز ۶:۱۴۴

۱۵:۱۸

خرو ۸:۱۵

مز ۹:۱۰۶

۱۳:۱۸ «خدای متعال» عنوان مهمی است که داود از آن استفاده می‌کند. بت پرستی سخت در کشور ریشه دوانده بود و هر منطقه بت خودش را داشت. اما این تمثال‌های چوبی و سنگی فاقد قدرت بودند. داود فقط خداوند را در برترین جایگاه قرار داد.

۱۶:۱۸ مشکلات ما مانند آبهای بسیار ما را تهدید به غرق شدن می‌کند. داود که درمانده و ضعیف بود، می‌دانست که در مواقعی که بی‌دفاع بوده، فقط خدا او را از دست دشمنانش رهانیده است. گاه آرزو می‌کنیم که کاش خدا سریع‌تر ما را از مشکلاتمان می‌رهاند. به خاطر داشته باشید که وقتی به مقابله با مشکلات می‌رویم، خدا می‌تواند ما را برهاند یا کمک کند استوار بمانیم (۱۸:۱۸). در هر دو حال، حفاظت او از ما به نفع ما است. وقتی احساس می‌کنید غرق مشکلات شده‌اید، از خدا بخواهید به شما کمک کند، استوارتان سازد، و از شما محافظت به‌عمل آورد. تحت توجه و عنایت او، هرگز درمانده نخواهید بود.

در آن نفوذ کند؛ (۲) **کوهی ناهموار** پر از مخفی‌گاه؛ (۳) **صخره‌ای** که هر کسی که بخواهد به ما آسیب برساند نمی‌تواند به آن رخنه کند؛ (۴) **قلعه‌ای** بلند بر فراز دشمنانمان؛ (۵) **سپری** که مانع از رسیدن آسیب به ما می‌شود؛ و (۶) **شاخی** که دشمن را دور می‌کند یا اگر دشمن خیلی به ما نزدیک شده باشد ما را از آن مطلع می‌سازد. اگر احتیاج به محافظت دارید، به خدا اتکا کنید.

۱۰:۱۸ واژه‌ای که در اینجا «فرشته» ترجمه شده، در اصل عبری «کروبی» می‌باشد. کروبیان موجودات آسمانی هستند و شاید یکی از درجات مختلف در سلسله مراتب فرشتگان می‌باشند. یکی از وظایف آنها، عمل نگهبانی و محافظت است. این فرشتگان قدرتمند از راههایی که به درخت حیات (پیدایش ۳:۲۴) و قدس‌الاقداس (خروج ۲۶:۳۱-۳۳) منتهی می‌شد، محافظت می‌کردند. تصویر آنها روی قسمتی از صندوق عهد نقش شده بود (خروج ۲۵:۱۸-۲۲). آنها حاملین تخت خدا نیز توصیف شده‌اند (حزقیال ۱).

کشید. ^{۱۷} مرا از چنگ دشمنان نیرومندی که از من بسی توانا تر بودند رها کنید. ^{۱۸} وقتی در سختی و پریشانی بودم، آنها بر من هجوم آوردند، اما خداوند مرا حفظ کرد. ^{۱۹} او مرا به جای امنی برد و نجاتم داد زیرا مرا دوست می داشت. ^{۲۰} خداوند پاداش درستکاری و پاکی مرا داده است، ^{۲۱} زیرا از دستورات او اطاعت نموده ام و نسبت به خدای خود گناه نورزیده ام. ^{۲۲} همه احکامش را بجا آورده ام و از فرمان او سرپیچی نکرده ام. ^{۲۳} در نظر خداوند بی عیب بوده ام و خود را از گناه دور نگاه داشته ام. ^{۲۴} خداوند به من پاداش داده است زیرا در نظر او پاک و درستکار بوده ام.

^{۲۵} خدایا، تو نسبت به کسانی که به تو وفادارند، امین هستی و کسانی را که کاملند محبت می کنی. ^{۲۶} اشخاص پاک را برکت می دهی و آدمهای فاسد را مجازات می کنی. ^{۲۷} تو افتادگان را نجات می دهی اما متکبران را سرنگون می کنی.

^{۲۸} خداوند، تو چراغ مرا روشن نگهدار و تاریکی مرا به روشنایی تبدیل کن. ^{۲۹} با کمک تو بر صفوف دشمن حمله خواهم برد و قلعه های آنها را در هم خواهم کوبید.

^{۳۰} اعمال خداوند کامل و بی نقص است و وعده های او پاک و قابل اعتماد! خداوند از کسانی که به او پناه می برند مانند سپر محافظت می کند. ^{۳۱} کیست خدا غیر از خداوند و کیست صخره نجات غیر از خدای ما؟

^{۳۲} خدا به من قوت می بخشد و در راه هایی که می روم مرا حفظ می کند. ^{۳۳} پاهایم را چون پاهای آهو می گرداند تا بتوانم بر بلندیاها بایستم. ^{۳۴} او دستهای مرا برای جنگ تقویت می کند تا بتوانم کمان برنجین را خم کنم.

^{۳۵} خداوند، تو با سپرت مرا نجات داده ای، با قدرتت مرا حفظ کرده ای و از

۱۸:۱۸

مز ۸:۱۶؛ ۱۶:۵۹

۱۹:۱۸

مز ۸:۳۱؛ ۲۳:۳۷؛ ۵:۱۸؛ ۱۱:۴۱

۲۰:۱۸

مز ۴:۲۴؛ ۸:۵۷

۲۱:۱۸

مز ۳۴:۳۷

۱۰۳:۱۱۹؛ ۲۴:۳۳؛ ۱۰۳:۱۱۹

۲۵:۱۸

مز ۱۲:۶۲

۲۷:۱۸

مز ۱۲:۷۲؛ ۵:۱۰۱؛ امث ۱۹:۱۶

۲۸:۱۸

مز ۱:۲۷

۲۹:۱۸

مز ۱۲:۱۰۱؛ ۱۲:۱۰۱؛ ۹:۱۲

۳۰:۱۸

مز ۶:۱۲؛ ۷:۱۹

۳۱:۱۸

تث ۳۹:۱۳۲؛ ۲:۵۲؛ ۱۰:۸۸۶

۳۳:۱۸

حب ۱۹:۳

۳۵:۱۸

مز ۲۰:۳۳؛ ۸۶:۳؛ ۱۱۷:۱۱۹

غالب آمدن بر آنها را نیز می دهد. اگر او ما را با مشکلات تهدیدکننده تنها می گذاشت، زنده نمی ماندیم. اما خدا محافظت خود را ارزانی می دارد. برای اینکه از خطرات و تهدیدات زندگی جان سالم به در ببریم، به محافظت او نیاز داریم، و برای اینکه در رویارویی با شرایط سخت زندگی رشد کنیم، نیازمند قوت او هستیم.

۳۵:۱۸ داود بیان می دارد که در اثر لطف خدا به عظمت رسیده است؛ بدینسان او نگرش جالبی از عظمت به دست می دهد. جامعه ما معتقد است که بزرگی به واسطه مجموعه ای از اتفاقات تصادفی و استعدادها و زنگینها به دست می آید. اما بزرگی و عظمت واقعی از این ناشی می شود که زندگی مان مطابق با احکام و معیارهای خدا باشد و بپذیریم که هر چه داریم از لطف و رحمت خدا است.

۳۰:۱۸ بسیاری بر این عقیده اند که اعتقاد به خدا تکیه گاهی است برای افراد ضعیفی که نمی توانند روی پای خود بایستند. زمانی که آنقدر ضعیفیم که نمی توانیم به تنهایی با برخی از سختی ها مقابله کنیم، خدا واقعاً سپری است برای محافظت از ما. او به ما قوت می بخشد، از ما محافظت به عمل می آورد، و ما را هدایت می کند تا بتوانیم در این دنیای شرارت بار به پیکار برای او ادامه دهیم.

۳۴-۳۲:۱۸ خدا وعده می دهد در مشکلات سازنده زندگی به ما قوت دهد، و در مشکلات تهدیدکننده زندگی از ما محافظت نماید. اما وعده نمی دهد که مشکلات ما را از میان بر دارد. اگر خدا وعده می داد که هیچ راه دشوار، هیچ کوهی، و هیچ مبارزه ای پیش روی ما نخواهد بود، ما رشد نمی کردیم. اما در کنار چالشهای سازنده، خدا قوت

لطف تو است که به این عظمت رسیده‌ام.^{۳۶} زمین زیر پایم را وسیع ساخته‌ای تا نلغزم.^{۳۷} دشمنانم را تعقیب می‌کنم و به ایشان می‌رسم و تا آنها را از بین نبرم برنمی‌گردم.^{۳۸} آنها را چنان بر زمین می‌کوبم که زیر پایم بیافتند و بر نخیزند.^{۳۹} تو برای جنگیدن به من قوت بخشیده‌ای و دشمنانم را زیر پای من انداخته‌ای.^{۴۰} تو آنها را وادار به عقب‌نشینی و فرار می‌نمایی و من آنها را نابود می‌کنم.^{۴۱} آفریاد برمی‌آورند ولی کسی نیست که آنها را برهاند. از خداوند کمک می‌خواهند، اما او نیز به داد ایشان نمی‌رسد.^{۴۲} من آنها را خرد کرده، بصورت غبار در می‌آورم و به دست باد می‌سپارم. آنها را مانند گل کوچه‌ها لگدمال می‌کنم.

^{۴۳} تو مرا از چنگ قومی شورشگر نجات دادی و مرا رئیس قوم‌ها ساختی. مردمی که قبلاً نمی‌شناختم، اکنون مرا خدمت می‌کنند.^{۴۴} بیگانه‌ها در حضور من سر تعظیم فرود می‌آورند و بمحض شنیدن دستوراتم، آنها را اجرا می‌کنند.^{۴۵} آنها روحیه خود را باخته‌اند و با ترس و لرز از قلعه‌های خود بیرون می‌آیند.^{۴۶} خداوند زنده است! شکر و سپاس بر خدای متعال باد که صخره نجات من است!^{۴۷} او خدایی است که انتقام مرا می‌گیرد، قوم‌ها را مغلوب من می‌گرداند،^{۴۸} و مرا از چنگ دشمنان می‌رهاند.

خداوند، تو مرا بر دشمنانم پیروز گردانیدی و از دست ظالمان رهایی دادی.^{۴۹} ای خداوند، تو را در میان قوم‌ها خواهم ستود و در وصف تو خواهم سرائید.^{۵۰} خدا پیروزیهای بزرگی نصیب پادشاه برگزیده خود داد و می‌سازد و بر او و نسلش همیشه رحمت می‌فرماید.

موضوع: هم خلقت خدا و هم کلام او عظمت او را آشکار می‌سازد.
نویسنده: داود

آسمان از شکوه و عظمت خدا حکایت می‌کند و صنعت دستهای او را نشان می‌دهد. ^{۱۹} آروز و شب حکمت خدا را اعلام می‌نمایند؛

۱:۱۹
پیدا: ۱:۸۶
روم: ۱:۲۰
۲:۱۹
مز: ۷۴:۱۶

و عمونی‌ها (۲۶:۳۱-۳۱) ثبت شده است. به علاوه، پادشاه صور برای کمک به او در ساختن قصرش، لوازم و نیروی کار فرستاد (۵:۱۱). اما داود پیروزیهایش را به خود نسبت نمی‌داد. او کاملاً آگاه بود که هدف از مقامش برکت یافتن قوم خدا است (۱:تواریخ ۲:۱۴).

۱۹:۱۶ تعمقات داود در امور خلقت، او را از ورای کلام خدا و بی‌گناهی خودش، به سوی نجات رهنمون شد. وقتی خدا خود را از طریق طبیعت آشکار می‌کند (۱۹:۱-۶)، از شکوه او و نیز از محدودیت خود مطلع می‌شویم. وقتی خدا خود را از طریق تجربیات روزانه آشکار می‌کند (۱۹:۱۲-۱۴)، از بخشش پر فیض او و نجات خود آگاهی می‌یابیم.

۴۰:۴۲-۴۱ خصلت بارز داود، رحم و شفقت او بود. او جان شائول (۱:سموئیل ۲۴:۸)، نابال (۱:سموئیل ۲۵:۳۵-۳۵)، و شمعی (۲:سموئیل ۱۶:۵-۱۲) را نجات داد و مفیبوش را غرق مراحم خود کرد (۲:سموئیل ۹). اما اینجا داود از خدا می‌خواهد که دشمنانش را نابود کند. اما درخواست داود چیزی نیست جز اینکه خدا شیران را به مجازاتی برساند که مستحقش می‌باشند.

۴۳:۴۴-۴۲ قدرت عظیم داود واقعاً زبانزد همه بود. قدرت عظیم او باعث پیروزی او در تمام نبردها شد. در کتاب دوم سموئیل، پیروزی او را بر یبوسی‌ها (۵:۱۰-۱۰)، فلسطینی‌ها (۵:۱۷-۲۵؛ ۸:۱۰-۲۰)، هدد عزز پادشاه صوبه (۸:۴-۳۰)، سوریها (۸:۵۶-۱۰)، ادومی‌ها (۸:۳۱-۱۴)،

۳و بی آنکه سخنی بگویند، ساکت و خاموش پیام خود را به سراسر جهان می‌رسانند. ۵آفتاب هر صبح از خانه‌ای که خدا برایش در آسمان قرار داده است مانند تازه دامادی خوشحال و مانند قهرمانی که مشتاقانه منتظر دویدن در میدان است، بیرون می‌آید. ۴از یک سوی آسمان به سوی دیگر می‌شتابد، و حرارتش همه جا را فرا می‌گیرد.

۷احکام خداوند کامل است و جان را تازه می‌سازد، کلام خداوند قابل اعتماد است و به ساده‌دلان حکمت می‌بخشد. ۸فرامین خداوند راست است و دل را شاد می‌سازد، اوامر خداوند پاک است و بصیرت می‌بخشد. ۹قوانین خداوند قابل احترام و نیکوست و تا ابد برقرار می‌ماند. احکام خداوند تماماً حق و عدل است، ۱۰از طلای ناب مرغوب‌تر و از عسل خالص شیرین‌تر. ۱۱احکام تو بنده‌ها را آگاه و هوشیار می‌سازد و هر که آنها را بجا آورد، پاداش عظیمی خواهد یافت.

۱۲کیست که بتواند به گناهان نهان خود پی ببرد؟ خداوندا، تو مرا از چنین گناهان پاک ساز! ۱۳و نیز مرا از گناهان عمدی بازدار و نگذار بر من مسلط شوند. آنگاه خواهم توانست از شر گناه آزاد شده، بی‌عیب باشم.

۱۴ای خداوند، ای پناهگاه و نجات‌دهنده من، سخنان و افکارم موردپسند تو باشند.

۶:۱۹

مز ۱۱۳:۳

۷:۱۹

مز ۹۳:۶

۹:۱۹

مز ۱۴۲:۱۳۸، ۱۱۹

۱۰:۱۹

مز ۱۲۷:۱۱۹

۱۱:۱۹

مز ۴:۱۷

۱۲:۱۹

مز ۵۱:۲

۱۳:۱۹

مز ۱۱:۵۲، ۲:۳۲

که احکام خدا رهنمود و نوری است پیش روی ما، نه زنجیری بر دستها و پایهای ما. احکام خدا خطرات را به ما هشدار داده، ما را از آنها آگاه می‌سازد، سپس راه کامیابی را به ما نشان داده، هدایت‌مان می‌کند.

۱۳و ۱۲:۱۹ بسیاری از مسیحیان گرفتار احساس تقصیرند. آنها ناراحتند که مباد ناآگاهانه مرتکب گناهی شده باشند، یا کاری خوب اما با مقاصد خودخواهانه انجام داده باشند، یا برخی از وظایف خود را با تمام دل انجام نداده باشند، یا از انجام کاری که باید انجام می‌دادند، کوتاهی ورزیده باشند. احساس تقصیر در نزدیک ساختن ما به مسیح و حفظ رفتار مناسب می‌تواند نقش مهمی ایفا کند، اما نباید مانع پیشرفت ما شود یا ما را دچار نگرانی کند. بخشایش خدا تمام و کمال است و حتی گناهانی را که خودمان از آن بی‌خبریم، در بر می‌گیرد.

۱۴-۱۲:۱۹ داود بین «گناهان نهان» و «گناهان عمدی» تمایز قائل شد. گناهان نهان گناهانی هستند که ناآگاهانه یا از روی بی‌توجهی به احکام خدا انجام می‌دهیم. گناهان عمدی آنهایی هستند که از روی تمرد و سرپیچی از احکام خدا صورت می‌گیرد. داود برای هر دو نوع گناه تقاضای بخشش کرد و متوجه بود که رحمت خدا حتی گناهان وحشتناک او مثل قتل و زنا (۲سموئیل ۱۲و ۱۱) را نیز پوشانده است. داود همچنین تشخیص داد که نه تنها سخنان و اعمالش، بلکه حتی افکارش نیز باید مورد رضایت خدا باشد.

۱۶-۱:۱۹ پیرامون ما پر است از جلوه‌های پر شکوه صنعت دست خدا: آسمانها گواه قاطعی است از حضور او، قدرت او، محبت او، و توجه او. گفتن اینکه جهان تصادفی پدید آمده، احقانه است؛ پیچیدگی و ارتباط عناصر موجود در جهان، نشان از آن دارد که خالق جهان شخصاً در آن دست داشته است. وقتی به صنعت دست خدا در طبیعت و آسمانها نگاه می‌کنید، او را به‌خاطر این زیبایی با شکوه و حقیقتی که این زیبایی درباره خالق آشکار می‌کند، شکر نمایید.

۴و ۳:۱۹ پولس رسول وقتی توضیح می‌داد که همه انسان‌ها چیزهایی درباره خدا می‌دانند، به این مزبور اشاره می‌کرد، زیرا طبیعت وجود و قدرت او را آشکار می‌سازد (رومیان ۱:۱۹و ۲۰). این امر نیاز به بشارت را منتفی نمی‌کند، زیرا پیغام نجات خدا هنوز باید به چهار گوشه دنیا برسد. اما مردم در همه جا فقط با نگاه کردن به نشانه‌هایی که در طبیعت اطرافشان وجود دارد، می‌توانند به خالق مهربان ایمان بیاورند. غمگین‌ترین و درمانده‌ترین مردم کسانی هستند که می‌گویند خدایی وجود ندارد.

۱۱-۷:۱۹ وقتی به احکام خدا فکر می‌کنیم، اغلب تصور می‌کنیم که آنها مانع خوشی و شادی ما می‌باشند. اما اینجا عکس آن را می‌بینیم: احکام خدا ما را آزاد می‌کند، از ما محافظت می‌نماید، ما را حکیم می‌سازد، و شادی و نور برای ما به ارمغان می‌آورد. دلیل این امر آن است

موضوع: دعا برای پیروزی در جنگ. چنین دعایی می تواند به ما کمک کند تا برای رویارویی با مشکلات بزرگ آماده شویم. داود می دانست که باید به خدا اعتماد و توکل کند نه به انسان.

نویسنده: داود. شاید وقایع دوم سموئیل فصل ۱۰ باعث این دعا شده باشد.

خداوند دعای تو را در روز بلا اجابت فرماید! خدای یعقوب از تو محافظت نماید.^۲ خداوند از مکان مقدس خود، برایت کمک بفرستد،

و از کوه صهیون تو را حمایت کند! تمام هدایای تو را به یاد آورد و قربانی های سوختنی ات را قبول فرماید.^۴ آرزوی دلت را بر آورد و تو را در همه کارهایت موفق سازد.^۵ ما از شنیدن خبر پیروزی تو شاد خواهیم شد و پرچم پیروزی را به نام خدای خود بر خواهیم افراشت. بلی، خداوند تمام درخواستهای تو را اجابت فرماید!

اینک می دانم که خداوند از مکان مقدس خود در آسمان، دعای پادشاه برگزیده خود را اجابت می کند و با نیروی نجاتبخش خویش او را می رهاند.^۷ برخی به عرابه های خود می بالند و برخی دیگر به اسبهای خویش، ولی ما به خداوند، خدای خود فخر می کنیم! آنان^۸ به زانو در می آیند و می افتند، اما ما بر می خیزیم و پابرجا می مانیم.

ای خداوند، پادشاه ما را پیروز گردان و هنگامی که از تو کمک می طلبیم، ما را اجابت فرما!

موضوع: ستایش و تمجید خدا بعد از پیروزی در جنگ. وقتی خدا درخواست ما را برای پیروزی مستجاب می فرماید، باید سریع و در حضور دیگران او را به خاطر کمکش شکر کنیم.

نویسنده: داود

ای خداوند، پادشاه از قوتی که به او دادهای شادی می کند و از پیروزی ای که به او بخشیده ای شادمان است.^۲ تو آرزوی دل او را بر آوردی و هرچه از تو خواسته از او دریغ نداشتی.^۳ تو با برکات نیکو، به

۱:۲۱
مز ۱۷:۵۹ و ۱۷
۲:۲۱
مز ۴:۳۷

واقعی قوش در جنگ افزار نیست بلکه در عبادت است و در قدرت خدا. از آنجا که خدا به تنهایی می تواند ملتی یا فردی را حفظ کند، به جا است که فقط به او توکل کنیم، به کسی که پیروزی جاودانی عطا می فرماید. شما به چه کسی اعتماد و توکل دارید؟

۶-۱:۲۱ داود به توصیف تمام هدایایی می پردازد که از خدا دریافت داشته بود. می گوید: «تو آرزوی دل او را بر آوردی» (۲:۲۱)؛ «تو با برکات نیکو، به استقبالش رفتی» (۳:۲۱)؛ «از تو حیات خواست... به او طول عمر بخشیدی» (۴:۲۱)؛ «شکوه و عظمت او به خاطر پیروزی ای است که

۲:۲۰ صهیون نام دیگری است برای شهر اورشلیم، شهری که داود صندوق عهد را در آنجا نگه می داشت؛ سلیمان نیز معبد بزرگ را در آنجا برای خدا ساخت. خدا خودش صهیون را برگزید تا نمایانگر حضورش بر روی زمین باشد (مزمور ۱۳:۱۳۲).

۸-۶:۲۰ مادام که سپاه و سلاح و تجهیزات نظامی وجود دارد، ملت ها به قدرت خود فخر خواهند فروخت. اما چنین قدرتی دوامی ندارد. در طول تاریخ، امپراطوری ها و حکومت ها به قدرت های عظیمی دست یافته اند، اما بعد از مدتی کاملاً محو شده اند. اما داود می دانست که قدرت

استقبالش رقتی و تاجی از طلای ناب بر سرش نهادی. ^۴از تو حیات خواست، به او دادی و بقا و طول عمر به او بخشیدی.

^۵شکوه و عظمت او بخاطر پیروزی‌ای است که تو به او بخشیده‌ای. تو به او عزت و احترام داده‌ای. ^۶او را تا ابد با برکاتت پر ساخته‌ای و با حضورت او را شاد گردانیده‌ای.

^۷پادشاه بر خداوند توکل دارد و به لطف خدای متعال همیشه پایدار خواهد ماند. ^۸پادشاه بر همه دشمنانش غلبه خواهد یافت. ^۹او وقتی بیاید مانند آتش مشتعل مخالفانش را نابود خواهد کرد.

آتش خشم خداوند، دشمنان پادشاه را خواهد بلعید؛ ^{۱۰}و نسل آنها را از روی زمین نابود خواهد ساخت.

^{۱۱}آنها بر ضد پادشاه قیام کردند و نقشه‌های پلید کشیدند، اما موفق نشدند. ^{۱۲}او با تیر و کمان آنها را هدف قرار خواهد داد و ایشان برگشته، پا به فرار خواهند گذاشت. ^{۱۳}ای خداوند، بخاطر قدرتت تو را ستایش می‌کنیم و عظمت تو را می‌سراییم.

موضوع: در این دعا شاهد حرکت داود از حریم رنج و درد فراوان به شادی وافر هستیم. داود ایمان داشت که خدا او را از یأس و ناامیدی رهایی خواهد داد، گرچه در ظاهر هم خدا او را ترک کرده بود و هم دوستانش. او چشم انتظار روزی بود که خدا بر تمام زمین سلطنت کند.

نویسنده: داود

ای خدای من، ای خدای من، چرا مرا ترک کرده‌ای؟ چرا دور ایستاده‌ای و ناله‌ام را نمی‌شنوی و به نجاتم نمی‌شتابی؟ ^۱شب و روز

۲۲

یعنی آگاهی قطعی از اینکه بنیاد زندگی‌مان در سختی‌ها متزلزل نخواهد شد. داود با نیروهای دشمن درگیر شده بود و به پیروزی‌های بزرگی دست یافته بود، اما نه به این علت که به قدرت ناپایدار خود اطمینان داشت، بلکه از آن رو که به محبت تزلزل‌ناپذیر خدا اتکا می‌کرد.

۱۱:۲۱ وقتی می‌بینید مردم به‌خاطر شرارت‌هایی که می‌کنند تنبیه نمی‌شوند، به یاد داشته باشید که این امر تا ابد ادامه نخواهد یافت و ایشان همیشه کامیاب نخواهند بود. قدرت آنها موقتی است و حضور خدا در یک لحظه آنها را پراکنده خواهد ساخت. خدا که خواستش چنین است، به نفع قومش دخالت خواهد کرد و شریران را به مجازاتی خواهد رساند که مستحقش هستند.

۱۲:۲۲ داود صدها سال قبل از مسیح‌ای موعود، به‌طرز شگفت‌آوری رنجی را که او می‌بایست متحمل شود، به‌دقت توصیف کرد. ظاهراً داود درگیر مشکلات و

تو به او بخشیده‌ای. تو به او عزت و احترام داده‌ای» (۵:۲۱)؛ «او را... شاد گردانیده‌ای» (۶:۲۱). ما نیز باید تصدیق کنیم که آنچه داریم، از مقام و خانواده گرفته تا ثروت و استعدادهایمان، همه هدایایی از طرف خدا می‌باشند.

۷:۲۱ منظور داود این نبود که اگر به خداوند توکل کنیم، همیشه از هر خطری مصون خواهیم ماند؛ منظورش این بود که تا زمانی که به خدا توکل می‌کنیم، نظر لطف خدا به ما کم نخواهد شد. او هرگز ما را ترک نخواهد کرد و تنها نخواهد گذاشت.

۷:۲۱ رهبر خوب به خدا توکل می‌کند و به محبت پایدار او متکی است. بیشتر اوقات رهبران ممالک به هوش و ذکاوت یا قدرت نظامی خود متکی هستند. اما خدا برتر از همه اینها است. اگر در آروزی رهبری هستید، خدا را در مرکز زندگی خود قرار دهید و به او اتکا کنید.

۷:۲۱ یکی از ارزش‌ترین مواهب زندگی، امنیت است،

۴:۲۱
مز ۱۶:۹۱؛ ۳:۱۳۳

۵:۲۱
مز ۵:۸؛ ۶:۹۶

۷:۲۱
مز ۱۱:۲؛ ۱:۱۲۵

۹:۲۱
مز ۲۸:۳۷
ملا ۱:۴

۱۱:۲۱
مز ۳:۱؛ ۲

۱۲:۲۱
مز ۱۳:۷؛ ۱۳:۱۸؛ ۴۰

۱۳:۲۱
مز ۱۶:۵۹؛ ۱:۸۱

۱:۲۲
متی ۴۶:۲۷

مر ۳۴:۱۵

۲:۲۲
مز ۳:۴۲؛ ۱:۸۸

می‌نالم و آرامی ندارم، اما تو مرا اجابت نمی‌کنی.^{۳۰} با وجود این، تو پاک و مقدس هستی. پدران ما تو را ستایش کردند و بر تو توکل نمودند و تو نیز ایشان را نجات دادی؛ هنوز تو فریاد برآوردند و رهایی یافتند. ایشان بر تو توکل کردند و نومید و سرافکنده نشدند.

۳:۲۲

مز ۹:۹۹؛ ۵۳:۷۸؛

۱۴:۱۴۸؛ ۶:۱۰۷

مسیح در مزامیر

هم دین یهود هم مسیحیت از دیرباز بر این عقیده بوده‌اند که بسیاری از مزامیر هم به وقایع زمان خود اشاره داشته‌اند و هم به مسیحای موعود. از آنجا که قرار بود مسیحای موعود از نسل داود باشد، طبیعی بود که بسیاری از مزامیر سلطنتی به او اشاره داشته باشند. مسیحیان توجه کردند که چطور بسیاری از بخشهای مزامیر، جزئیات حوادث مربوط به زندگی و مرگ مسیح را تشریح می‌کند. عیسی خودش غالباً از مزامیر نقل قول می‌کرد. تقریباً هر چیزی که در واقعه تصلیب اتفاق افتاد و بیشتر سخنان عیسی در آخرین ساعات زندگی‌اش، مستقیماً برگرفته از مزامیر بود.

فهرست زیر شامل مهم‌ترین قسمت‌های مزامیر است که به مسیح مربوط می‌شود.

محل آیات در مزامیر	اشاره به مسیح	تحقق آن در عهدجدید
۷:۲	مسیحای موعود پسر خدا خواهد بود.	عبرانیان ۱:۵و۶
۱۰:۸؛ ۱۶	او از مردگان بر خواهد خاست.	لوقا ۷:۵؛ ۲۴
۲۱:۱-۲۲	او مصلوب خواهد شد.	متی ۲۶ و ۲۷
۱۸:۲۲	سربازان برای لباس او قرعه می‌اندازند.	متی ۲۷:۳۵؛ یوحنا ۱۹:۲۳ و ۲۴
۱۵:۲۲	او روی صلیب تشنه می‌شود.	یوحنا ۱۹:۲۸
۲۲:۲۲	او درباره پدرش سخن خواهد گفت.	عبرانیان ۲:۱۲
۲۰:۳۴	استخوانهای او شکسته نخواهد شد.	یوحنا ۱۹:۳۶ و ۳۷
۸۶:۴۰	او آمد تا اراده خدا را انجام دهد.	عبرانیان ۱۰:۷-۵
۹:۴۱	یکی از دوستان نزدیک او به او خیانت خواهد کرد.	لوقا ۲۲:۴۸
۷۰:۴۵	سلطنت او تا ابد پایدار خواهد بود.	عبرانیان ۱:۹و۸
۱۸:۶۸	او به آسمان صعود کرد.	افسیسیان ۴:۸-۱۰
۹:۶۹	او برای خدا غیرت دارد.	یوحنا ۲:۱۷
۲۱:۶۹	وقتی روی صلیب تشنه بود، به او زرداب و سرکه دادند.	متی ۲۷:۴۸
۳۶؛ ۳۵؛ ۴۰؛ ۳۸۹	او از نسل داود خواهد بود.	لوقا ۱:۳۱-۳۳
۱۳:۹۶	او برای داوری جهان باز خواهد گشت.	۱ تسالونیکیان ۱:۱۰
۲۸-۲۵؛ ۱۰۲	سخنان او جاودانی است.	متی ۲۴:۳۵
۱:۱۱۰	او پسر داود و پسر خدا است.	متی ۲۲:۴۴
۴:۱۱۰	او کاهن و پادشاه جاودانی است.	عبرانیان ۶:۲۰
۲۲:۱۱۸	بسیاری او را رد می‌کنند اما خدا او را می‌پذیرد.	۱ پطرس ۲:۷ و ۸

سختی‌های بزرگی بود، اما مانند مسیحای موعود، از طریق رنج و دردی که متحمل شد، به پیروزی دست یافت. عیسی، همان مسیحای موعود، وقتی بر روی صلیب بود و

بار گناهان ما را حمل می‌کرد، این آیه را نقل قول فرمود (متی ۲۷:۴۶). قصد او شکایت نبود، بلکه داشت به خدا توسل می‌جست.

اما من مانند کرم پست شده‌ام؛ مرا انسان بحساب نمی‌آورند. نزد قوم خود خوار و حقیر شده‌ام.^۷ هر که مرا می‌بیند، مسخره می‌کند. آنها سر خود را تکان می‌دهند و با طعنه می‌گویند: ^۸ «آیا این همان کسی است که بر خدا توکل داشت؟ آیا این همان شخصی است که می‌گفت خدا او را دوست دارد؟ اگر خدا او را دوست دارد پس چرا نجاتش نمی‌دهد؟»

^۹ ای خداوند، این تو بودی که مرا از رحم مادرم دنیا آوردی. وقتی هنوز در آغوش مادرم بودم، تو از من مراقبت نمودی. ^{۱۰} از شکم مادرم، تو خدای من بوده‌ای و مرا حفظ کرده‌ای. ^{۱۱} اکنون نیز مرا ترک مکن، زیرا خطر در کمین است و غیر از تو کسی نیست که به داد من برسد. ^{۱۲} دشمنانم مانند گاو انر سرزمین «باشان» مرا محاصره کرده‌اند. ^{۱۳} همچون شیران درنده دهان خود را باز کرده‌اند تا مرا بدرند. ^{۱۴} نیرویی در من نمانده است. تمام بندهای استخوانهایم از هم جدا شده‌اند. دلم مانند موم آب می‌شود. ^{۱۵} گلویم همچون ظرف گلی خشک شده و زبانم به کام چسبیده. تو مرا به لب گور کشانده‌ای.

^{۱۶} دشمنانم مانند سگ، دور مرا گرفته‌اند. مردم بدکار و شرور مرا احاطه نموده‌اند. دستها و پاهای مرا سوراخ کرده‌اند. ^{۱۷} از فرط لاغری تمام استخوانهایم دیده می‌شوند؛ بدکاران به من خیره شده‌اند. ^{۱۸} رخت مرا در میان خود تقسیم کردند و بر ردای من قرعه انداختند.

^{۱۹} ای خداوند، از من دور مشو؛ ای قوت من، به یاری من بشتاب! ^{۲۰} جانم را از دم شمشیر برهان. جان عزیز مرا از دست بدکاران نجات ده. ^{۲۱} مرا از دهان این شیران برهان؛ مرا از شاخهای این گاو ان وحشی نجات ده!

۶:۲۲
ایو ۶:۲۵
مز ۱۱:۳۱
اش ۱۴:۴۱
۷:۲۲
اش ۳:۵۳
متی ۳۹:۲۷
مر ۳۰:۱۵ و ۳۰:۲۲
۹:۲۲
مز ۷۱:۵ و ۷۱:۱۲
اش ۱:۴۶ و ۳:۴۶

۱۳:۲۲
ایو ۱۰:۱۶
مز ۱۲:۱۷
۱۵:۲۲
مز ۱۰:۳۸ و ۲۹:۱۰۴
۱۶:۲۲
متی ۳۵:۲۷
یو ۲۵:۲۰
۱۸:۲۲
لو ۳۴:۳۳
یو ۲۴:۱۹ و ۲۴:۲۲
۱۹:۲۲
مز ۵:۷۰
۲۰:۲۲
مز ۱۷:۳۵ و ۱۴:۳۷
۲۱:۲۲
مز ۴۳:۴ و ۵:۱۱۸ و ۱:۱۲۰

(عاموس ۱:۴). این منطقه به‌خاطر مزارع غلاتش، اغلب «سید نان فلسطین» نامیده می‌شد.

۱۸:۲۲ اهانت بزرگی است به شخصیت انسان که همه چیز او حتی لباسهایش را غارت کنند و او را برهنه و بی‌چیز رها کنند. عیسی، آن مسیحای موعود، روی صلیب متحمل چنین اهانت و حقارتی شد (متی ۲۷:۳۵). بعضی از ما ممکن است طعم تلخ ننگ و رنج بی‌پولی و برهنگی را چشیده باشیم. گاه نیز با برملا شدن گناهان و خطاهای مخفی‌مان، احساس عریانی و شرم می‌کنیم. در این مواقع، نیاز داریم با سراینده مزمور هم‌صدا شده، فریاد برآوریم: «ای خداوند... ای قوت من، به یاری من بشتاب» (۱۹:۲۲).

۲۲ و ۲۱:۲۲ رهایی و نجاتی که سراینده مزمور تجربه کرد، آنقدر بزرگ بود که او می‌بایست به‌طور علنی در مورد آن شهادت دهد. خدا در لحظات آرام زندگی ما، کارهای شگفت‌انگیز بسیاری انجام می‌دهد. پس باید آماده باشیم تا نزد همگان، خدا را به‌خاطر آنها بستايم.

۶:۲۲ وقتی دیگران ما را پست می‌شمارند و تحقیرمان می‌کنند، در واقع ما را چیزی پست‌تر از انسان به‌شمار می‌آورند، درست همان‌طور که ما نیز کرم را بسیار ناچیز می‌شماریم. با تحمل تحقیرها، کم‌کم از خودبینی‌مان کاسته می‌شود، و این همان چیزی است که برای داود پادشاه رخ داد. وقتی سوزش نیش طرد شدن را در خود احساس کردیم، باید امید و پیروزی‌ای را که خدا به ما وعده می‌دهد، به یاد داشته باشیم (۲۲:۲۲ ب).

۱۱-۹:۲۲ توجه و محبت خدا نسبت به انسان فقط محدود به دوره زندگی‌اش نمی‌شود؛ او پیش از تولدمان و حتی عقب‌تر از آن نیز، از ازل نسبت به ما محبت و توجه داشته است. تنها کمک واقعی را به ما این خدایی می‌کند که توجه‌اش به ما از موجودیت مادی‌مان فراتر می‌رود.

۱۲:۲۲ سرزمین باشان که در شرق دریاچه جلیل قرار داشت، به گاوهای نیرومند و پرورش‌مشهور بود

۲۲ کارهای شگفت‌انگیز تو را برای برادران خود تعریف خواهم کرد. در میان جماعت خواهم ایستاد و تو را ستایش خواهم کرد. ^{۲۳} ای قوم خدا، او را سپاس گوید! ای فرزندان یعقوب، وی را گرامی بدارید! ای بنی اسرائیل او را بپرسید! ^{۲۴} او فقیران را فراموش نمی‌کند و مصیبت آنها را ندیده نمی‌گیرد؛ روی خود را از آنها بر نمی‌گرداند، بلکه دعای آنها را می‌شنود و آن را اجابت می‌کند.

^{۲۵} در حضور جماعت بزرگ، تو را خواهم ستود. نذرهای خود را در حضور عزیزانت ادا خواهم نمود. ^{۲۶} فقیران غذا خواهند خورد و سیر خواهند شد. طالبان خداوند او را ستایش خواهند کرد. باشد که آنان همیشه زنده‌دل و کامیاب باشند! ^{۲۷} همهٔ مردم جهان خداوند را به یاد خواهند داشت؛ همهٔ قومها بسوی خداوند بازگشت خواهند نمود و او را پرستش خواهند کرد. ^{۲۸} زیرا فرمانروایی از آن خداوند است و او بر قومها حکومت می‌کند.

^{۲۹} همهٔ متکبران در حضور او به خاک خواهند افتاد و او را سجده خواهند کرد؛ همهٔ انسانهای فانی در حضورش زانو خواهند زد! ^{۳۰} نسل‌های آینده او را عبادت خواهند کرد، زیرا از پدران خود دربارهٔ کارهای خدا خواهند شنید. ^{۳۱} به فرزندانی که بعد متولد خواهند شد، گفته خواهد شد که خداوند قوم خود را نجات داده است.

موضوع: خدا شبانی است هشیار و راهنمایی است قابل اعتماد. ما باید از خدا پیروی کنیم و از فرامین او اطاعت نماییم. او تنها امید ما برای زندگی و امنیت ابدی است.

نویسنده: داود

خداوند شبان من است؛ محتاج به هیچ چیز نخواهم بود. ^۲
مرتعهای سبز مرا می‌خواباند، بسوی آبهای آرام هدایت می‌کند

۲۳

۱:۲۳ داود در توصیف خداوند به‌عنوان شبان، از تجربیات خودش بهره می‌گرفت، زیرا او سالهای نخستین زندگی‌اش را به چوپانی گذرانده بود (۱ سموئیل ۱۶:۱۰ و ۱۱). گوسفند برای تغذیه و هدایت و محافظت، کاملاً به چوپان متکی است. عهدجدید عیسی را شبان نیکو (یوحنا ۱۰:۱۱) و شبان اعظم (عبرانیان ۱۳:۲۰ و ۱ پطرس ۴:۵) می‌نامد. خداوند شبان نیکو است و ما نیز گوسفندان اویم؛ اما نه حیواناتی زبان بسته و وحشت‌زده و بی‌اراده، بلکه پیروانی که به اندازه کافی عاقل و مطیع هستند که از کسی پیروی کنند که ایشان را به مکان‌ها و راههای درست هدایت می‌نماید. این مزبور بر خصوصیات حیوانی گوسفند تأکید ندارد، بلکه بر ویژگی‌های کسانی که همچون شاگرد از او پیروی می‌کنند. این شبان نیکو را بهتر بشناسید و از او پیروی کنید!

۳۱ و ۳۰:۲۲ اگر می‌خواهیم نسل‌های آینده با کارهای شگفت‌انگیز و معجزات خدا آشنا شوند، باید آنها را به فرزندانمان تعلیم دهیم. اگر می‌خواهیم فرزندانمان به خداوند خدمت کنند، باید تعلیمی درباره او از ما بشنوند. برای آموزش مسیحی ایشان، نباید فقط به کلیسا یا «افراد صلاحیت‌دار مذهبی» متکی باشیم. درسهای کتاب مقدس را باید در عمل در محیط خانه نیز به فرزندانمان بیاموزیم.

۳۱ و ۳۰:۲۲ نسل‌های آینده که هنوز پا به عرصه وجود ننهاده‌اند، به ایمان امروز ما متکی‌اند. وقتی به فرزندانمان درباره خداوند تعلیم دهیم، آنها نیز به فرزندانمان، و فرزندان آنها هم به فرزندانمان تعلیم خواهند داد. اگر ما در تعلیم به فرزندانمان درباره خداوند قصور ورزیم، شاید زنجیره نفوذ خدا بر نسل‌های آینده را کاملاً از هم بگسلیم.

۲۲:۲۲

عبر ۱۲:۲

۲۳:۲۲

مزم ۲۰:۳۵ و ۹:۱۰

۲۴:۲۲

مزم ۲۲:۳۱ و ۹:۲۷

عبر ۷:۵

۲۵:۲۲

مزم ۱۸:۳۵ و ۹:۴۰ و ۱۰

۲۶:۲۲

مزم ۱۶:۴۰ و ۳۲:۶۹

۲۸:۲۲

مزم ۷:۴۷ و ۸:۷

۳۰:۲۲

مزم ۱۰۲:۱۸، ۱۰۱ و ۱۰۲

۱:۲۳

یو ۱۱:۱۰

۱ پط ۲۵:۲

۲:۲۳

مزم ۸:۵ و ۴:۴۶

۳ و جان مرا تازه می‌سازد. او بخاطر نام پرشکوه خود مرا به راه راست رهبری می‌کند. حتی اگر از درهٔ تاریک مرگ نیز عبور کنم، نخواهم ترسید، زیرا تو، ای شبان من، با من هستی! عصا و چوبدستی تو به من قوت قلب می‌بخشد.

۵ در برابر چشمان دشمنانم سفره‌ای برای من می‌گسترانی، از من همچون مهمانی عزیز پذیرایی می‌کنی و جامم را لبریز می‌سازی. اطمینان دارم که در طول عمر خود، نیکویی و رحمت تو، ای خداوند، همراه من خواهد بود و من تا ابد در خانهٔ تو ساکن خواهم شد.

موضوع: همه چیز به خدا، به این پادشاه ابدی و باشکوه تعلق دارد. بیایید او را بپرستیم و سلطنت پرشکوهش را به‌طور شایسته استقبال کنیم.

نویسنده: داود

زمین و هر آنچه در آنست، از آن خداوند می‌باشد. ۲۴ او اساس و بنیاد زمین را بر آب دریاها قرار داد.

۳ چه کسی می‌تواند به خانهٔ مقدس خداوند که بر کوه واقع است راه یابد؟

۴:۲۳

مز ۱۴:۱۰۷

۵:۲۳

مز ۵:۱۶؛ ۱۰:۹۲

۶:۲۳

مز ۲۵:۷؛ ۱۰:۷

۱:۲۴

مز ۱۱:۸۹

قرن ۱۰:۲۶

۳:۲۴

مز ۱:۱۵؛ ۴:۶۵

۶:۲۳ در فرهنگ خاورمیانه، میزبان وظیفه داشت که به هر قیمتی که شده، از میهمان خود مراقبت به‌عمل آورد. حتی وقتی در میان دشمنان ایستاده‌ایم، خدا مانند میزبانی فداکار از ما مراقبت و محافظت خواهد کرد. در آخرین قسمت مزبور، می‌بینیم که ایمانداران در پیشگاه خدا ساکن خواهند بود. خدا آن شبان و میزبان بی‌عیب، وعده داده که ما را در طول زندگی هدایت کرده، حفظمان کند تا سرانجام، ما را سالم به سر منزل مقصود، یعنی به حضور جاودانی خود ببرد.

۱:۲۴ **باب** این مزبور شاید به مناسبت انتقال صندوق عهد از خانه عوبید دوم به اورشلیم سروده شده باشد (۲ سموئیل ۱۰:۶-۱۲). گفته می‌شود که این مزبور را در روز اول هفته در مراسم عبادتی معبد می‌سروده‌اند. آیات ۶-۱ شرح می‌دهد که چه کسانی شایستگی آن را دارند که در چنین آیین عبادتی شرکت کنند.

۱:۲۴ سراینده مزبور اعلام می‌دارد که «زمین و هر آنچه در آن است، از آن خداوند می‌باشد». بنابراین، همه ما ناظران و مباشران جهان هستیم. ما وظیفه داریم به‌طرز مناسبی این جهان و منابع آن را اداره کنیم؛ اما نباید به آنها دل بندیم زیرا همه آنها از بین خواهد رفت (۱ یوحنا ۲:۱۷).

۲:۲۳ اگر به شبانمان یعنی خدا اجازه بدهیم ما را هدایت کند، به رضایت خاطر خواهیم رسید. اما اگر تصمیم بگیریم که گناه کنیم، در واقع تصمیم می‌گیریم که به راه خود برویم؛ در این صورت، دیگر نمی‌توانیم خدا را برای شرايطی که دامنگیرمان می‌شود، مقصر بدانیم. شبان ما می‌داند که «مرتع‌های سبز» و «آبهای آرام» کجا است و ما را به آنجا هدایت می‌کند تا احیا شویم. ما فقط در صورتی که از روی اطاعت از او پیروی کنیم، به این مکان‌ها خواهیم رسید. طغیان علیه رهبری شبان، عملاً طغیان علیه مصالح آتی خودمان است. دفعه بعد که وسوسه می‌شویم به راه خود برویم و نه به راه شبان، باید این حقیقت را در نظر داشته باشیم که عملاً بر ضد خودمان کار می‌کنیم.

۴:۲۳ مرگ ترسناک‌ترین سایه را بر زندگی‌مان می‌افکند، زیرا در مقابل آن، احساس درماندگی کامل می‌کنیم. ما می‌توانیم با بسیاری از مسائل مقابله کنیم، از جمله درد و رنج و بیماری و بی‌حرمتی؛ اما در مقابل مرگ کاملاً بی‌دفاعیم. حرف آخر را مرگ می‌زند. فقط یک نفر می‌تواند با ما از دره تاریک مرگ عبور کند و ما را به جای امن، به آن سوی دره ببرد؛ او همانا شبان ما، خدا است. از آنجا که زمان مرگمان نامشخص است، باید با اطمینانی تزلزل‌ناپذیر از این شبان پیروی کنیم.

کسی که پندار و کردارش پاک باشد و از ناراستی و دروغ پرهیزد.^۵ خداوند چنین کسی را نجات بخشیده، برکت خواهد داد و او را بی گناه اعلام خواهد نمود. اینانند کسانی که همیشه در طلب خدای یعقوب می باشند و مشتاق دیدار او هستند!

ای دروازه ها، سرهای خود را بلند کنید! ای درهای قدیمی اورشلیم کنار بایستید، تا پادشاه جلال وارد شود! این پادشاه جلال کیست؟ خداوند است! خداوند قادر مطلق؛ خداوند فاتح همه جنگها!

ای دروازه ها، سرهای خود را بلند کنید! ای درهای قدیمی اورشلیم کنار بایستید تا پادشاه جلال وارد شود! این پادشاه جلال کیست؟ خداوند است! خداوند قادر متعال! آری، اوست پادشاه جلال!

موضوع: درخواست حمایت و هدایت و آمرزش. اگر به خدا اعتماد کنیم، او این کارها را برای ما انجام خواهد داد.

نویسنده: داود

ای خداوند، راز دل خود را با تو در میان می گذارم.^۲ خدایا، من بر تو توکل دارم، پس نگذار شرمنده شوم و دشمنانم با دیدن بدبختی

۲۵

دروازه های معبد، به نشانه اشتیاق مردم برای حضور خدا، گشوده می شد.

۷:۲۴ پادشاه جلال کیست؟ پادشاه جلال که سردار لشکر آسمانی نیز نامیده می شد، همان مسیحای موعود و ابدی و مقدس و قادر مطلق می باشد (مکاشفه ۱۹: ۱۱-۲۱). این مزمور فقط یک فریاد نبرد برای کلیسا نیست، بلکه یک پیشگویی است در مورد آخرت، در مورد آن روزی که مسیح برای سلطنت جاودانی اش، به اورشلیم جدید و آسمانی وارد خواهد شد.

۲:۲۵ هفتاد و دو مزمور، یعنی تقریباً نیمی از کتاب زمایر، در باره موضوع «دشمن» سخن می گوید. دشمن کسی است که نه تنها با ما مخالفت می کند، بلکه با روش زندگی خداپسندانه نیز مخالف است. وسوسه ها، پول، موفقیت، مقام، شهوت، و نظایر این می توانند دشمن ما باشند. اما بزرگترین دشمن ما شیطان است. داود از خدا خواست تا نگذارد دشمنانش بر او غالب شوند، زیرا آنان با هر چه که خواست خدا بود، مخالفت می کردند. داود از این می ترسید که اگر دشمنانش موفق شوند، بسیاری از مردم به این نتیجه برسند که زندگی کردن برای خدا بیهوده است. داود می دانست که خدا پیروز خواهد شد، اما او نمی خواست موفقیت دشمنانش مانعی بر سر راه ایمان دیگران به وجود آورد.

۴:۲۴ خدا چقدر برای صداقت ارزش قائل است! ناراستی خیلی آسان پدید می آید، به خصوص وقتی راستی و درستکاری کامل برایمان گران تمام شود یا موقعیتمان را به خطر بیندازد. ایجاد ارتباط بدون به کار بردن صداقت میسر نیست. بدون برخورداری از صداقت، ایجاد ارتباط با خدا نیز ممکن نیست. اگر به دیگران دروغ بگوییم، کم کم خود را نیز فریب خواهیم داد. و آنگاه که دیواری از خودفریبی گرد خود کشیدیم، نه صدای ما به خدا خواهد رسید و نه صدای خدا به ما.

۱۰-۷:۲۴ این مزمور را احتمالاً در آیینهای عبادت جمعی و اغلب همراه با موسیقی می سراییدند. شاید در معبد آن را به دفعات و با حرکات می سرودند. مردم در بیرون دروازه های معبد فریاد بر می آوردند که دروازه ها باز شوند تا پادشاه جلال داخل شود. از داخل معبد نیز کاهنان یا گروهی دیگر می پرسیدند: «این پادشاه جلال کیست؟» بیرون از معبد، مردم یکصدا پاسخ می دادند: «خداوند، فاتح همه جنگها!» و با بیان این، قدرت و قوت عظیم او را اعلام می کردند. این برای کودکانی که در آیین عبادتی شرکت می جستند، درس مهمی بود. سپس این دو گروه که بیرون و درون معبد بودند، گفته های یکدیگر را تکرار می کردند (۱۰: ۲۴). آنگاه

۵:۲۴

تث ۲۶:۱۱ و ۲۷

۸:۲۴

خرو ۳:۱۵ و ۳۰

مز ۷۶: ۶-۳

۹:۲۴

زک ۹: ۱-۹

متی ۲۱: ۵

۱۰:۲۴

یوش ۵: ۱۴

من شادی کنند.^۳ بلی، آنانی که به تو امیدوارند هرگز سرافکنده نخواهند شد، اما کسانی که بیجهت از او امر تو سرپیچی می کنند خوار خواهند شد.

ای خداوند، راه خود را به من نشان ده و احکام خود را به من بیاموز.^۵ راستی خود را به من تعلیم ده و مرا هدایت فرما، زیرا تو نجات دهنده من هستی و من همیشه به تو امیدوار بوده‌ام.

ای خداوند، رحمت ازلی و محبت عظیم خود را به یاد آر!^۷ خطایا و گناهان جوانی‌ام را ببخش! ای خداوند، به رحمت خویش و بخاطر نیکویی خود مرا یاد کن!

خداوند نیکو و عادل است؛ او راه راست خود را به کسانی که از راه منحرف

۳:۲۵

مز ۹:۳۷؛ ۱۰:۴۰

۴:۲۵

مز ۸:۵؛ ۱۱:۸۶

۵:۲۵

مز ۵:۲۴؛ ۱۰:۴۰

۶:۲۵

مز ۱:۵۱

۸:۲۵

مز ۵:۸۶

مزامیری که باید آموخت و دوست داشت

تقریباً همه مسیحیان مزمو ۲۳ را شنیده‌اند زیرا بسیار زیاد نقل می‌شود. بسیاری دیگر از مزامیر نیز شناخته شده هستند زیرا در موسیقی، ادبیات، یا در مراسم عبادتی از آنها استفاده می‌شود.

مزامیری که می‌شناسیم و دوست داریم، آنهایی هستند که در مواقع نیاز به ذهنمان خطور می‌کنند. این مزامیر درست وقتی که به سخنی از خداوند نیاز داریم، به ما روحیه می‌دهند و تسلی‌مان می‌بخشند و اصلاحمان می‌کنند. اگر می‌خواهید مزامیر را از بر کنید، از محبوب‌ترین آنها آغاز کنید. می‌توانید یا کل مزمو را فقط بخشهایی از آن را حفظ کنید که بیش از آیات دیگر با قلبتان سخن می‌گویند. یا می‌توانید مزمو را با صدای بلند چندین بار در روز بخوانید تا جزئی از وجودتان گردد.

مزامیری که ما را به حضور خدا می‌برد

مزامیری درباره نیکویی

مزامیر پرستشی

مزامیری درباره توبه و بخشش

مزامیری درباره مواقعی که مشکلات هجوم می‌آورند

مزامیری درباره اطمینان و اعتماد

۲۹؛ ۹۵:۷۱؛ ۹۶؛ ۱۰۰

۱؛ ۱۹؛ ۲۴؛ ۱۳۳؛ ۱۳۶؛ ۱۳۹

۸؛ ۹۷؛ ۱۰۳؛ ۱۰۷؛ ۱۱۳؛ ۱۴۵؛ ۱۵۰

۳۲؛ ۵۱؛ ۱۰۳

۳؛ ۱۴؛ ۲۲؛ ۳۷:۱۱؛ ۴۲؛ ۴۶؛ ۵۳؛ ۱۱۶؛ ۷۱

۲۳؛ ۴۰:۴۱؛ ۹۱؛ ۱۱۹؛ ۱۲۱؛ ۱۲۷

گناهان انسان، یگانه سرچشمه نجات و امید و آرامش واقعی او است.

۱۱۸:۲۵ امروز ما زیر بمباران جاذبه‌هایی هستیم که ما را و می‌دارند به راه خود برویم، نه به «راه خدا». تبلیغات تلویزیونی به تنهایی صدها انتخاب پیش روی ما می‌گذارد، علاوه بر کششهایی که گروههای سیاسی و فلسفی و مذاهب غیرالهی پدید می‌آورند. سازمانهای متعدد، از جمله مؤسسات مسیحی، در صدند که ما را به «حمایت از آرمانهای خود» بر انگیزند. افزون بر اینها، دهها تصمیم دیگر هست که باید درباره شغل، خانواده، پول و جامعه خود اتخاذ کنیم. از اینرو، گاه احساس می‌کنیم که نیاز داریم کسی ما را در انتخاب راه درست یاری دهد. اگر نمی‌دانید چه تصمیمی بگیرید و کدام راه را انتخاب کنید، این حقیقت را از این مزمو به یاد بسپارید: خدا «شخص فروتن را در انجام کارهای درست هدایت خواهد کرد و راه خود را به او تعلیم خواهد داد» (۹:۲۵).

۴:۲۵ داود میل خود را برای دریافت هدایت از خدا ابراز داشت. ما چگونه از خدا هدایت می‌گیریم؟ نخستین گام این است که مشتاق هدایت او باشیم و تشخیص دهیم که هدایت خدا عمدتاً در کلام او، یعنی در کتاب مقدس یافت می‌شود. مزمو ۱۱۹ می‌گوید که در کتاب مقدس، می‌توان به معرفتی عمیق دست یافت. با مطالعه آن و آموختن دائمی از آن، حکمت لازم را برای درک هدایت الهی برای زندگی‌مان به دست خواهیم آورد (عبرانیان ۱۴:۵).

۷۵:۲۵ از این آیات می‌توان این برداشت را کرد که داود این مزمو را احتمالاً در اواخر عمرش نوشته است. او با وجود گناهان جوانی‌اش، رابطه نزدیکی با خدا داشت زیرا خدا گناهان او را بخشیده بود. داود پی برده بود که خدا نامحدود و پیروزمند است و بر تمام خلقت و بر زندگی هر فردی حاکمیتی بی‌قید و شرط دارد؛ ما نیز باید به این حقیقت پی ببریم. بنابراین، خدا با بخشیدن

شوند نشان خواهد داد. ^{۱۰} او شخص فروتن را در انجام کارهای درست هدایت خواهد کرد و راه خود را به او تعلیم خواهد داد. ^{۱۰} خداوند تمام کسانی را که عهد او را نگاه می‌دارند و از اوامرش پیروی می‌کنند، با وفاداری و محبت هدایت می‌کند.

^{۱۱} ای خداوند، گناه من بزرگ است، بخاطر نام خودت آن را ببامرز! ^{۱۲} اگر کسی خدا ترس باشد، خدا راه راست را به او نشان خواهد داد. ^{۱۳} او همیشه کامیاب خواهد بود و فرزندانش در دنیا پایدار خواهند شد. ^{۱۴} خداوند به کسانی اعتماد دارد که از او اطاعت می‌کنند. او عهد خود را با ایشان تحکیم می‌کند.

^{۱۵} چشم امید من همیشه بر خداوند است، زیرا تنها او می‌تواند مرا از خطر برهاند. ^{۱۶} ای خداوند، به من توجه فرما و بر من رحم نما، زیرا تنها و درمانده‌ام. ^{۱۷} غمهای دلم زیاد شده است، مرا از غصه‌هایم رها ساز! ^{۱۸} به فقر و بدبختی من توجه کن و همه گناهانم را ببامرز.

^{۱۹} دشمنانم را ببین که چه زیادند و چقدر از من نفرت دارند! ^{۲۰} جانم را حفظ کن و مرا نجات ده تا شرمنده نشوم، زیرا که بر تو توکل کرده‌ام. ^{۲۱} باشد که کمال و راستی من حافظ من باشند، زیرا به تو پناه می‌برم.

^{۲۲} خدایا، بنی اسرائیل را از تمام مشکلاتش نجات ده!

۱۰:۲۵

مز ۱۱:۴۰؛ ۱۰۳:۱۷ و ۱۸

۱۱:۲۵

مز ۹:۷۹

۱۲:۲۵

مز ۱۹:۳۱

۱۳:۲۵

مز ۱۱:۳۷؛ ۳۶:۶۹

امث ۲۳:۱۹

۱۴:۲۵

امث ۳۲:۳

۱۵:۲۵

مز ۴:۳۱؛ ۲:۱۲۳

۱۶:۲۵

مز ۱۶:۶۹

۱۷:۲۵

مز ۱۲:۴۰؛ ۱۰۷:۶

۱۸:۲۵

مز ۷:۳۱؛ ۱۰۳:۳

۱۹:۲۵

مز ۱:۳؛ ۱۳:۹

۲۰:۲۵

مز ۲:۲۵؛ ۲:۸۶

۲۱:۲۵

مز ۳:۲۵

اینکه مانند سراینده مزبور فریاد بر آوریم و بگوییم: «ای خداوند به من توجه فرما و بر من رحم نما.» اگر حاضر باشیم چنین کنیم، بدترین رویدادها می‌تواند به اموری شکست‌انگیز تبدیل شود. اما قدم اول را باید خودمان بر داریم، چون خدا از قبل وعده قطعی و مطمئن خود را به ما داده است.

۲۱:۲۵ اگر به دو عامل نیرومند نیاز داشته باشیم که ما را در مسیر زندگی همراهی کند، آن دو عامل کمال و راستی است. سراینده مزبور از خدا می‌طلبد که این دو عامل را برای حافظت او به کار ببرد و قدم به قدم از او مراقبت به‌عمل آورد. کمال باعث می‌شود که در شناخت خدا رشد کنیم؛ و این خدانشناسی سبب می‌گردد که در پیکار زندگی تنها نباشیم و برای ورود به خانه ابدی خدا به شایستگیهای خودمان تکیه نکنیم، بلکه به کمک خدا متکی باشیم. راستی یعنی خود را آنطور که واقعاً هستیم نشان دهیم؛ راستی یعنی اگر واقعاً خدانشناس نیستیم، ادعای خدانشناسی هم نکنیم. کمال (خدانشناسی) می‌گوید: «این است طریق شبان»؛ و راستی می‌گوید: «من همیشه در این طریق گام برخواهم داشت.»

۱۲:۲۵ ترس از خداوند یعنی پذیرفتن او آنطور که هست، یعنی خدایی مقدس، قادر، عادل، پاک، دانای کل، قادر مطلق، و خرد کل. اگر از این زاویه به خدا نگاه کنیم، خود را نیز آنطور که هستیم خواهیم دید، یعنی گناهکار، ضعیف، آسیب‌پذیر، و نیازمند. وقتی خدا را آنطور که هست و خود را چنان که هستیم بشناسیم، به پایهای او خواهیم افتاد. آنگاه او به ما خواهد آموخت که چگونه بهترین راه را برگزینیم، راه او را.

۱۴:۲۵ خدا با کسانی که از او اطاعت می‌کنند و بیشترین عزت و احترام را برای او قائلند، رفاقتی صمیمی و پایدار برقرار می‌کند. چه دوستی‌ای می‌تواند با دوستی با مالک تمامی خلقت قابل قیاس باشد؟ اگر خدا را تکریم کنیم، رفاقت دائمی‌مان با او رو به رشد خواهد گذاشت.

۱۷ و ۱۶:۲۵ معمولاً به‌نظر می‌رسد که مشکلات زندگی بدتر و بدتر می‌شود. خدا تنها کسی است که می‌تواند این فرایند نزولی را معکوس سازد. او می‌تواند مشکلات ما را برطرف نماید و آنها را مبدل به پیروزیهای پرشکوه سازد. اما این یک شرط اساسی و ضروری دارد و آن

موضوع: اعلام وفاداری به خدا. اگر از صمیم قلب به خدا وفادار باشیم می‌توانیم در مقابل مخالفت‌ها و تفتیش‌ها بایستیم.

نویسنده: داود؛ او این مزمور را احتمالاً در مدتی که ایشالوم سر به شورش گذاشته بود، نوشته است.

ای خداوند، به داد من برس، زیرا در کمال صداقت رفتار می‌کنم و توکل راسخ به تو دارم.^{۲۶} خداوند، مرا بیازما. فکر و دل مرا تفتیش کن و پاک ساز؛^۳ زیرا رحمت تو را در نظر دارم و وفاداری تو را شعار زندگی خود کرده‌ام.

با مردان نادرست نمی‌نشینم و با اشخاص دورو و متظاهر رفت و آمد نمی‌کنم.^۵ از بدکاران نفرت دارم و با شروران معاشرت نمی‌کنم. عُدستهای خود را خواهم شست تا نشان دهم که بی‌گناهم، سپس قربانگاه تو را طواف خواهم کرد.^۷ آنگاه با سراییدن سرود شکرگزاری کارهای شگفت‌انگیز تو را به همه خبر خواهم داد.

خداوند، خانهٔ تو را که حضور پر جلال در آنجاست، دوست می‌دارم.^۹ پس با من مانند بدکاران و قاتلان رفتار نکن که رشوه می‌دهند و خون مردم را می‌ریزند.

اما من راستی را پیشه کرده‌ام؛ بر من رحم کن و مرا نجات ده.

خداوند را در حضور مردم سپاس خواهم گفت، زیرا مرا از خطر می‌رهاند.^{۱۲}

۱:۲۶

مز ۸:۷؛ ۵:۱۳

۲:۲۶

مز ۹:۷؛ ۲۳:۱۳۹

۳:۲۶

مز ۲:۱؛ ۹:۴۸

۵:۲۶

مز ۱:۱؛ ۵:۳۱

۶:۲۶

مز ۴۳:۴۳

۷:۲۶

مز ۱:۹

۸:۲۶

مز ۴:۲۷

۱۱:۲۶

مز ۲۶:۴۴؛ ۱:۲۶

۱۲:۲۶

مز ۲۲:۲۲؛ ۲:۴۰

۸:۲۶ منظور از «خانه خدا» یا همان خیمه عبادت در جبعون بود (خیمه‌ای که در زمان موسی ساخته شد)، یا مسکنی موقتی که داود آن را ساخت تا صندوق عهد را در آنجا نگه دارد (۲ سموئیل ۶:۱۷). داود اعلام کرد که چقدر دوست دارد خدا را در این مکان عبادت کند. هدف همه ایمانداران باید عبادت خدا باشد با همان محبت و تکریمی که داود داشت.

۱۲:۲۶ بخش دوم این آیه را می‌توان چنین نیز ترجمه کرد: «پایم در جای هموار ایستاده است.» داود نمی‌گفت که خدا همیشه ما را از افتادن در گناه حفظ می‌کند (گرچه خدا اغلب این کار را می‌کند). منظور داود این بود که تا وقتی که به خدا توکل داشته باشیم، می‌توانیم بر پایه محکم کلام خدا بایستیم و نگرشی خداگونه به زندگی داشته باشیم.

۱۲:۲۶ بیشتر اوقات، ما در حضور مردم از مشکلات خود شکایت می‌کنیم و فقط در خلوت خدا را می‌ستاییم. چقدر بهتر خواهد بود که در خلوت لب به شکایت بکشاییم و در حضور مردم به ستایش و سپاسگزاری از خدا بپردازیم.

۳-۱:۲۶ داود ادعای بی‌گناهی نمی‌کرد زیرا هیچ انسانی بی‌گناه نیست. اما او همیشه با خدا مشارکت داشت، و هرگاه گناه می‌کرد، درخواست بخشایش می‌نمود و حساب خود را با خدا پاک می‌ساخت. در ضمن، او از خدا تقاضا می‌کرد که تهمت‌های دروغی را که دشمنانش به او نسبت می‌دادند، از او بزداید. ما نیز می‌توانیم از خدا بخواهیم ما را مورد تفتیش قرار دهد تا بتوانیم مشارکت نزدیک خود را با او حفظ کنیم؛ و همچنین به او اعتماد نماییم که از روی رحمت خود گناهانمان را بپیمزد.

۵:۲۶ آیا باید از بی‌ایمانان دوری کنیم؟ نه. اگر چه جاهایی هست که مسیحیان باید از آنها اجتناب کنند، اما عیسی فرمود که ما باید به میان بی‌ایمانان برویم تا به آنها کمک کنیم. اما تفاوتی هست میان با آنها بودن و یکی از آنها بودن. اگر بخواهیم یکی از آنان شویم، شهادت ما برای خدا لطمه خواهد دید. در مورد مکان‌هایی که دوست دارید به آنجا بروید، از خود بپرسید: «گر مرتب به اینجا بیایم، آیا در جهان‌بینی و در عملم کمتر مطیع خدا خواهم بود؟» اگر پاسخ مثبت باشد، به دقت مراقب باشید که چند بار به آنجا می‌روید و رفتن به آنجا چه اثری بر شما می‌گذارد.

موضوع: خدا برای امروز به ما کمک می کند و برای آینده به ما امید می دهد. اعتماد راسخ به خدا، پادزهر ترس و تنهایی است.

نویسنده: داود

خداوند نور و نجات من است، از که بترسم؟ خداوند حافظ جان من است از که هراسان شوم؟

۲۷

^۲آهنگامی که بدکاران بر من هجوم آوردند تا مرا نابود کنند، لغزیدند و افتادند. ^۳حتی اگر لشگری برضد من برخیزد، ترسی به دل راه نخواهم داد! اگر علیه من جنگ برپا کنند، به خدا توکل خواهم کرد و نخواهم ترسید!

^۴تنها خواهمش من از خداوند این است که اجازه دهد تمام روزهای عمرم در حضور او زیست کنم و در خانه او به او تفکر نمایم و جمال او را مشاهده کنم. ^۵در روزهای سخت زندگی، او مرا در خانه خود پناه خواهد داد، مرا حفظ خواهد کرد و بر صخره ای بلند و مطمئن استوار خواهد ساخت. ^۶آنگاه بر دشمنانی که مرا احاطه کرده اند پیروز خواهم شد؛ با فریاد شادی در خیمه او قربانی ها تقدیم خواهم نمود و برای خداوند سرود شکرگزاری خواهم خواند.

^۷ای خداوند، فریاد مرا بشنو و رحمت فرموده، دعایم را اجابت کن. ^۸تو گفته ای که تو را بطلبیم، من نیز از ته دل می گویم که ای خداوند تو را خواهم طلبید.

^۹خود را از من پنهان مکن؛ بر من خشمگین مشو و مرا از حضورت مران. تو مددکار من بوده ای، مرا طرد مکن؛ ای خدای نجات دهنده من، مرا ترک مگو!

۱:۲۷

مز ۲۸:۱۸ ؛ ۱۴۵:۱۱۸

۳:۲۷

مز ۷:۳۰

۴:۲۷

مز ۶:۲۳ ؛ ۸:۲۶

۵:۲۷

مز ۸:۱۷ ؛ ۲۰:۳۱

۶:۲۷

مز ۶:۱۳ ؛ ۲۲:۱۰۷

۷:۲۷

مز ۳:۱۳ ؛ ۱۲:۳۷

۸:۲۷

مز ۴:۱۰۵

۹:۲۷

مز ۱:۶ ؛ ۱۷:۴۰ ؛ ۱۷:۶۹

۱۴:۹۴

نیز هست که منظور داود از «خانه خدا» همان «حضور خداوند» بوده باشد. بزرگترین آرزوی او این بود که همه روزهای زندگی اش را در حضور خدا به سر ببرد. متأسفانه برای بسیاری از کسانی که ادعا می کنند ایماندارند، این بزرگترین آرزوی شان نیست. اما آنان که در این زندگی می توانند هر روز در حضور خدا به سر ببرند، قادر خواهند بود که تا ابد در حضور او باشند.

۵:۲۷ ما اغلب فقط در مواقعی که دچار مشکلات می شویم، به خدا توسل می جویم. اما داود هر روز در طلب حضور هدایت کننده خدا بود. وقتی مشکلات پیش روی او قرار می گرفت، او در حضور خدا به سر می برد و آماده بود که هر نوع آزمایش را پشت سر بگذارد. ایمانداران می توانند در هر وقت از خدا کمک بخواهند؛ اما چقدر کوتاه بینانه است که فقط بعد از بروز مشکلات چنین کنند. با اتکا به کمک و هدایت خدا می توان به مراتب آسانتر از بروز مشکلات جلوگیری کرد یا با آنها مقابله نمود.

۱:۲۷ ترس سایه تاریکی است که ما را می پوشاند و نهایتاً ما را در درون خودمان زندانی می کند. هر یک از ما زمانی در بند ترس بوده ایم؛ ترس از طرد شدن، ترس از نظرات دیگران، از بلا تکلیفی ها و بیماری ها، و ترس از مرگ. اما نور درخشان و آزادکننده خداوند که نجات را بر ایمان به ارمغان می آورد، می تواند بر ترسهای ما غالب شود. اگر می خواهید تاریکی ترس را از زندگی خود بزدایید، همراه با سراینده مزبور بگویید: «خداوند نور و نجات من است؛ از که بترسم؟»

۴:۲۷ منظور داود از «خانه او» شاید اشاره به خیمه عبادت در جبعون باشد یعنی مکان مقدسی که خودش آماده کرده بود تا صندوق عهد را در آن قرار دهند؛ شاید هم معبد بزرگی را مد نظر داشت که پسرش سلیمان قرار بود آن را بسازد. احتمالاً داود معبد را در ذهن خود داشته است زیرا بسیاری از نقشه های ساخت معبد را او تهیه کرده بود (۱ تواریخ ۲۲). اما این احتمال

۱۰ حتی اگر پدر و مادرم مرا از خود برانند، خداوند مرا نزد خود خواهد پذیرفت.
 ۱۱ ای خداوند، مرا به راه راست خود هدایت کن تا از گزند دشمن در امان باشم.
 ۱۲ مرا به دست بدخواهانم نسپار، زیرا این ظالمان می خواهند با شهادت دروغ خود، برضد من قیام کنند.
 ۱۳ اگر مطمئن نبودم که نیکویی خداوند را بار دیگر در این دنیا می بینم، تابه حال از بین رفته بودم.
 ۱۴ به خداوند امیدوار باش و بر او توکل کن. ایمان داشته باش و ناامید مشو.

موضوع: دعا به درگاه خدا به هنگام مشکلات و شرارت های مردم. خدا یگانه منبع واقعی امنیت ما است. وقتی آزمایشها بر سر راه ما قرار می گیرد، دعا بهترین کمک ما است زیرا ارتباط ما را با خدا حفظ می کند.

نویسنده: داود

ای خداوند، نزد تو فریاد بر می آورم؛ ای تکیه گاه من، دعایم را بشنو! اگر دعای مرا نشنوی به سرنوشت کسانی دچار خواهم شد که الان در قبرها خفته اند.^۱ وقتی دستهای خود را بسوی تو بلند می کنم و با گریه و زاری از تو کمک می طلبم، مرا اجابت فرما.^۲ مرا جزو بدکاران و شروران محسوب نکن. آنها در ظاهر با همسایگان خود سخنان دوستانه می گویند، اما در دل خود قصد اذیت و آزارشان را دارند.^۳ آنها را برای آنچه که کرده اند مجازات کن! برای کارهای زشتی که مرتکب شده اند، مزدشان را کف دستشان بگذار!^۴ آنها را چنان بر زمین بکوب که دیگر نتوانند بلند شوند، زیرا به آفرینش و کارهای دست تو اهمیت نمی دهند.

۱۰:۲۷
اش ۱۱:۴۰ ؛ ۱۵:۴۹
۱۱:۲۷
مز ۸:۵ ؛ ۴:۲۵ ؛ ۱۱:۸۶
۱۲:۲۷
مز ۱۱:۳۵
ار ۱۹:۱۱
۱۳:۲۷
مز ۹:۱۱۶ ؛ ۵:۱۴۲
۱۴:۲۷
مز ۲۴:۳۱ ؛ ۳۴:۳۷

۱۰:۲۸
مز ۲:۱۸ ؛ ۲۲:۳۵
۲۰:۲۸
مز ۲:۱۴۱
۳۰:۲۸
مز ۱۰:۹ ؛ ۲۱:۵۵ ؛ ۴:۶۲
۴:۲۸
مز ۱۲:۶۲
۲ تیمو ۴:۱۴
مکا ۶:۱۸

موقعیت ما چقدر عاجل است. آنانی که چنین تفکری در مورد خدا دارند، ناآگاهانه تصور می کنند که خدا کنترل امور را در دست ندارد و یا منصف نیست. اما صبر کردن برای خدا به زحمتش می ارزد. اشعیا ۳۱:۲۷-۴۰ ما را به صبر کردن دعوت می کند زیرا خدا اغلب از انتظار کشیدن ما، برای تجدید قوا، احیا، و تعلیم ما استفاده می کند. با آگاهی از این حقیقت، هرگاه که مجبوریم برای خدا صبر کنیم، خوب است که بهترین استفاده را از این فرصت به عمل آوریم.
 ۵۳:۲۸ وانمود کردن به دوستی آسان است. شروران برای رسیدن به اهداف خود، تظاهر به نیکی و مهربانی یا رفاقت می کنند. داود در مقام پادشاه، قطعاً بسیاری را دیده بود که فقط برای رسیدن به اهداف خود، تظاهر به دوستی می کردند.

۱۳:۲۷ «در این دنیا» به این زندگی اشاره دارد. از قرار معلوم داود آزمایشی را پشت سر می گذاشت؛ اما مطمئن بود که در همین دنیا و در همین زندگی، خدا از او حمایت خواهد کرد.

۱۴:۲۷ داود به تجربه معنای توکل به خدا را می دانست. او در ۱۶ سالگی برای پادشاهی تدهین شد، اما تا ۳۰ سالگی پادشاه نشد. در این فاصله، در بیابان مورد تعقیب شائول، پادشاه حسود قرار داشت. بعداً که به سلطنت رسید، مورد تعقیب پسر شورشگرش، ایشالوم قرار گرفت. داود برای تحقق وعده خدا در مورد پادشاه شدنش، می بایست برای او صبر کند.

منتظر ماندن برای خدا آسان نیست. گاه فکر می کنیم که خدا دعاها را مستجاب نمی کند یا متوجه نیست که

خدا را سپاس باد! او فریاد مرا که از او کمک طلبیدم، شنیده است.^۷ خداوند قوت و سپر من است. از صمیم قلب بر او توکل کردم و او مرا یاری کرد. از این رو، دلم شاد است و با سرود از او تشکر می‌نمایم.

خداوند قوم خود را حفظ می‌کند و از پادشاه برگزیده خویش حمایت می‌نماید و او را نجات می‌بخشد.^۸ ای خداوند، قوم برگزیده خود را نجات ده و عزیزان خود را برکت عنایت فرما. تو شبان آنها باش و تا ابد از ایشان نگهداری کن!

موضوع: خدا قدرت عظیم خود را در طبیعت آشکار می‌کند. ما می‌توانیم به خدا توکل کنیم تا برای گذر از طوفانهای زندگی به ما هم آرامش بدهد و هم قوت.

نویسنده: داود

ای فرشتگان، خداوند را ستایش کنید! شکوه و عظمت او را بستابید! ۲۹
خداوند را آنچنانکه سزاوار است بپرستید! در لباس تقوی و تقدس او را سجده کنید!

صدای خداوند از ورای دریاها شنیده می‌شود؛ او همچون رعد می‌غرود! صدای او بر اقیانوسها طنین افکن است! صدای خداوند پر قدرت و باشکوه است. صدای خداوند درختان سرو را می‌شکند. آری درختان سرو لبنان را می‌شکند و کوه‌های لبنان را می‌لرزاند و کوه حرمون را مانند گوساله به جست و خیز وامی‌دارد.

صدای خداوند رعد و برق ایجاد می‌کند،^۸ دشتهای را به لرزه در می‌آورد و صحرای قادش را تکان می‌دهد. صدای خداوند درخت بلوط را می‌لرزاند و برگهای درختان جنگل را به زمین می‌ریزد. در خانه خداوند، همه جلال و عظمت او را می‌ستایند. خداوند بر آبهای عمیق فرمان می‌راند و تا به ابد سلطنت می‌نماید.^{۱۱} خداوند به قوم برگزیده خود قدرت می‌بخشد و صلح و سلامتی نصیب ایشان می‌کند.

۶:۲۸
مز ۱:۱۶
۷:۲۸
مز ۱۳:۵۵؛ ۹۰:۱۶
۳:۴۰؛ ۱۷:۵۹

۹:۲۸
تث ۹:۲۹؛ ۹:۳۲
مز ۱۲:۳۳؛ ۱۸:۰
اش ۱۱:۴۰

۱:۲۹
مز ۹۷:۹۶
۲:۲۹
مز ۳:۱۱۰

۴:۲۹
مز ۳:۱۰۴
۵:۲۹
مز ۱۶:۱۰۴

۸:۲۹
اعد ۲۶:۱۳
۹:۲۹
مز ۸:۲۶
۱۰:۲۹
پیدا ۱۷:۶
۱۱:۲۹
مز ۳۵:۶۸؛ ۱۱:۳۷

عبری همان کلمه‌ای است که برای آن «طوفان بزرگ» به کار رفته که در زمان نوح تمام زمین را فرا گرفت. ماجرای این طوفان در پیدایش فصل‌های ۶ تا ۹ بیان شده است.

۱۱و۱۰:۲۹ در طول تاریخ، خدا قدرتش را از طریق معجزات و کارهای خارق‌العاده در طبیعت، مثل طوفان بزرگ (پیدایش ۹۶) آشکار کرده است. او وعده داده که همچنان قدرتش را آشکار سازد. پولس ما را ترغیب می‌کند که به قدرت عظیم خدا پی ببریم (افسیسیان ۱:۱۸-۲۳). همان قدرتی که مسیح را از مردگان بر خیزانید، در دسترس همه کسانی است که ایمان

۷:۲۸ در دنیای ورزش می‌گویند: «حمله خوب بهترین دفاع است.» در جنگ روحانی پیرامون ما، خدا قوت و سپر ما است. او دفاع ما علیه همه آن چیزهایی است که ممکن است به ما صدمه برساند. اگر به او توکل کنیم، او قطعاً در مقابل حملات بی‌رحمانه دشمنانمان از ما دفاع خواهد کرد.

۶و۵:۲۹ درختان سرو لبنان بسیار بلند و تنومند بودند. ارتفاع آنها به ۴۰ متر و محیط ضخامتشان به ۱۰ متر می‌رسید. صدایی که بتواند درختان سرو لبنان را بشکند می‌بایست واقعاً صدای پر قدرتی باشد، صدای خدا. ۱۰:۲۹ اصطلاح «آبهای عمیق» در این آیه، در زبان

موضوع: سپاسگزاری برای نجات الهی. امنیتی که دنیا می‌بخشد پایدار نیست، اما خدا همیشه وفادار است.

نویسنده: داود

خداوند، تو را ستایش می‌کنم، زیرا مرا نجات دادی و نگذاشتی دشمنانم به من بخندند. ^۲ای خداوند، ای خدای من، وقتی نزد تو فریاد برآوردم و کمک طلبیدم، مرا شفا دادی. ^۳مرا از لب گور برگرداندی و از چنگال مرگ نجاتم دادی تا نمیرم.

^۴ای عزیزان خداوند، او را ستایش کنید! نام مقدس خداوند را بستایید، زیرا غضب او لحظه‌ای است، اما رحمت و محبت او دایمی! اگر تمام شب نیز اشک بریزیم، صبحگاهان باز شادی آغاز می‌شود.

^۵هنگامی که خوشحال و کامیاب بودم، به خود گفتم هرگز شکست نخواهم خورد. ^۶فکر کردم مانند کوه همیشه پابرجا و پایدار خواهم بود. اما همین که تو، ای خداوند، روی خود را از من برگرداندی، ترسان و پریشان شدم.

^۸ای خداوند، در پیشگاه تو نالیدم و التماس کنان گفتم: ^۹«نبودی من برای تو چه فایده‌ای دارد؟ اگر بمیرم و زیر خاک بروم، آیا غبار خاک من، تو را خواهد ستود؟ آیا جسد خاک شده من از وفاداری و صداقت تو تعریف خواهد کرد؟» ^{۱۰}خداوند، دعایم را بشنو و بر من رحم کن! ای خداوند، مددکار من باش!»

^{۱۱}خدایا، تو ماتم مرا به شادی و رقص تبدیل کرده‌ای! تو رخت عزا را از تنم در آوردی و لباس جشن و شادی به من پوشاندی. ^{۱۲}بنابراین سکوت نخواهم کرد و با تمام وجود در وصف تو سرود خواهم خواند. ای خداوند، ای خدای من، تا به ابد تو را سپاس خواهم گفت!

۱:۳۰

مز ۲:۲۵ : ۲۴:۱۹:۳۵

مز ۱:۱۴۵ : ۲۸:۱۱۸

۲:۳۰

مز ۱۳:۸۸ : ۲۶:۸

۴:۳۰

مز ۱:۱۴۹ : ۱۲:۹۷

۶:۳۰

مز ۷:۱۴۳ : ۲۹:۱۰۴ : ۶:۱۰

۹:۳۰

مز ۵:۶

۱۰:۳۰

مز ۹:۷:۲۷ : ۱:۴

۱۱:۳۰

مز ۸:۶

ار ۱۳:۴:۳۱

۱۲:۳۰

مز ۱:۱۰۸ : ۸:۵۷ : ۸:۴۴

خدا رنجی کوتاه بر شما وارد کند و به شما کمک نماید تا توبه کنید و از گناه رو بر گردانید.

۷۰۶:۳۰ کامیابی سبب شده بود که داود احساس کند شکست‌ناپذیر است. اگر چه او می‌دانست که ثروت و قدرتش از خدا سرچشمه گرفته است، اما در اثر آنها او سرمست و مغرور شده بود. ثروت، قدرت، و شهرت اثری سرمست‌کننده بر انسان دارد و موجب می‌شود که او احساس خودکفایی و امنیت کند و خود را از خدا بی‌نیاز بداند. اما این امنیت، امنیتی کاذب است که به آسانی از بین می‌رود. برای برخورداری از امنیتی راستین و پایدار، به خدا اتکا کنید؛ در آن صورت، اگر ثروتان نیز از میان رفت، دچار تزلزل و پریشانی نخواهید شد.

می‌آورند. وقتی احساس ضعف و محدودیت می‌کنید، به یاد داشته باشید که خدا می‌تواند به شما قوت بخشد. قدرت خدایی که خلقت را کنترل می‌کند و مردگان را زنده می‌سازد، در دسترس شما است.

۱۱:۳۰ باب داود این مزمور را احتمالاً هنگامی نوشت که خرمنگاه ارونه را برای خدا تقدیس نمود، و خدا نیز بلایی را که برای تنبیه او نازل کرده بود، برطرف ساخت (۲سموئیل ۲۴:۱۸-۲۵). بیماری سختی که در ۳و۲:۳۰ ذکر شده است شاید اشاره داشته باشد به آن بلا یا به نوعی بیماری که بر داود عارض شده بود.

۵:۳۰ رنجی که از خشم خدا بر ما وارد می‌شود، مانند شوکی که پزشک وارد می‌کند، لحظه‌ای است، اما اثرات خوب آن تا مدتی طولانی باقی می‌ماند. اجازه دهید خشم

موضوع: در تنگناها و فشارها، اتکا به خدا مستلزم تعهد و وفاداری کامل است.

نویسنده: داود؛ برخی از دانشمندان نیز معتقدند که ارمیا نویسنده این مزمور است.

۳۱ ای خداوند، به تو پناه آورده‌ام، نگذار هرگز سرافکنده شوم. تو خدایی عادل هستی، پس مرا نجات ده. ^۲ به دعای من گوش ده و مرا نجات ببخش. پناهگاهی مطمئن و خانه‌ای حصاردار برای من باش و مرا برهان.

^۳ تو جان پناه و سنگر من هستی؛ بخاطر نام خود مرا رهبری و هدایت فرما. ^۴ مرا از دامی که برایم نهاده‌اند حفظ نما و مرا از خطر برهان. ^۵ به تو پناه می‌آورم؛ روح خود را به دست تو می‌سپارم؛ ای خداوند، خدای حق، تو بهای آزادی مرا پرداخته‌ای.

^۶ از آنانی که به بت اعتماد می‌کنند، متنفرم؛ من بر تو، ای خداوند، توکل کرده‌ام. ^۷ به رحمت تو شادی می‌کنم، زیرا به مصیبت من توجه نمودی و از مشکلات من آگاه شدی. ^۸ مرا به دست دشمن نسپردی، بلکه راه نجات پیش پایم نهادی.

۱:۳۱
مز ۲:۲۵؛ ۳:۱-۷۱؛ ۱:۱۴۳
۲:۳۱
مز ۳:۷۱؛ ۱:۸۶؛ ۲:۱۰۲

۳:۳۱
مز ۲:۱۸؛ ۲:۲۳؛ ۳
۴:۳۱
مز ۱۵:۲۵
۵:۳۱
لو ۴۶:۲۳
اعما ۵۹:۷

مراسم بت‌پرستی هرگز از اسرائیل و یهودا زدوده نشد. روشن است که کسی که در مقابل بتها زانو خم می‌کرد، نمی‌توانست روحش را به دست خدا بسپارد. وقتی ما نیز بتهای امروزی را در اولویت زندگی خود قرار می‌دهیم (نظیر ثروت، مادیات، و موفقیت)، نمی‌توانیم انتظار داشته باشیم که روح خدا ما را هدایت کند.

۸:۳۱ این آیه در اصل چنین می‌گوید: «مرا به دست دشمن نسپردی، بلکه میدان وسیعی در مقابلم قرار دادی تا بتوانم به آزادی حرکت کنم.» در قدیم، ارتشها به دشتها و میدانهای باز و وسیعی نیاز داشتند تا بتوانند مانورهای نظامی انجام دهند. داود خدا را به‌خاطر این میدانهای وسیع و باز شکر می‌کند که به سربازان و ارابه‌های اجازه می‌داد تا آزادانه در محدوده حفاظت‌شده خدا حرکت کنند. اگر در میدان حفاظت‌شده خدا احساس تنگی و محدودیت می‌کنید، به خاطر داشته باشید که او آزادی زیادی به ما داده است، بسیار بیش از آنچه که برای تحرک نیاز داریم. او همچنین به ما آزادی می‌دهد که فراتر از این میدان نیز برویم، اما او دیگر در آنجا با ما نخواهد بود. اگر این را آزادی می‌پنداریم، باید به یاد داشته باشیم که آن ممکن است برایمان گران تمام شود.

۳۱:۱۰ داود برای دریافت نجات به خدا متوسل شد. او از خدا خواست که مانع کسانی شود که به ناحق برایش مشکل ایجاد می‌کردند. داود بر اساس شناختی که از صفات الهی داشت، چنین درخواستی از او کرد؛ او می‌دانست که خدا عادل و مهربان است.

۳۱:۱-۶ ما می‌گوییم که به خدا ایمان داریم؛ اما آیا واقعاً به او اعتماد می‌کنیم؟ این سخنان داود که گفت: «روح خود را به دست تو می‌سپارم»، حاکی از اعتماد کامل او به خدا است. عیسی هنگامی که می‌رفت تا بر صلیب جان بسپارد، همین عبارت را ادا کرد که نشان‌دهنده اتکای کامل او به خدای پدر بود (لوقا ۲۳:۴۶). استیفان نیز وقتی سنگسار می‌شد، همین کلمات را تکرار کرد (اعمال ۷:۵۹)، با این اطمینان که مرگ، فقط او را از آغوش امن خدا در این جهان، به آغوش امن او در ابدیت منتقل می‌سازد. درست است که باید دارایی، خانواده، و استعدادهای خود را وقف خدا کنیم؛ اما پیش از آن، او می‌خواهد که تمامی وجود خود را وقف او نماییم.

۳۱:۵-۶ چرا داود ناگهان موضوع بت‌پرستی را پیش می‌کشد؟ او می‌خواست وقف کامل خود را به خدا با عبادت‌های سست و بی‌اساس بسیاری از قوم اسرائیل مقایسه کند. علیرغم تلاش داود و چند پادشاه دیگر یهودا،

^۹ خداوند، بر من رحم کن، زیرا در تنگنا و سختی هستم. از شدت گریه چشمانم تار شده است. دیگر تاب تحمل ندارم. ^{۱۰}عمرم با آه و ناله بسر می‌رود. بر اثر گناه، قوتم را از دست داده‌ام و استخوانهایم می‌پوسند. ^{۱۱}نزد همه دشمنان سرافکنده و رسوا شده‌ام و پیش همسایگان نمی‌توانم سرم را بلند کنم. آشنایان از من می‌ترسند؛ هر که مرا در کوچه و بازار می‌بیند، می‌گریزد. ^{۱۲}همچون مرده‌ای هستم که به دست فراموشی سپرده شده است؛ مانند ظرفی هستم که به دور انداخته باشند. ^{۱۳}شنیده‌ام که بسیاری پشت سر من بدگویی می‌کنند. وحشت مرا احاطه کرده است، زیرا آنان نقشه قتل مرا می‌کشند؛ برضد من برخاسته‌اند و قصد جانم را دارند.

^{۱۴}اما من بر تو، ای خداوند، توکل کرده‌ام و می‌گویم که خدای من تو هستی. ^{۱۵}زندگی من در دست تو است؛ مرا از دست دشمنان و آزاردهندگانم برهان. ^{۱۶}نظر لطف بر بندهات بیافکن و به رحمت خود مرا نجات ده. ^{۱۷}ای خداوند، به تو متوسل شده‌ام، نگذار سرافکنده شوم. بگذار بدکاران شرمنده شوند و خاموش به قبرهایشان فرو روند. ^{۱۸}بگذار زبان دروغگو که برضد درستکاران سخن می‌گوید لال شود.

^{۱۹}خداوند، نیکویی تو در حق مطیعانت چه عظیم است! تو به موقع، در حضور مردم، رحمت خود را به آنها نشان خواهی داد. ^{۲۰}دوستانانت را از دام توطئه و زخم زبان در امان می‌داری و آنها را در سایه حضورت پناه می‌دهی.

^{۲۱}خداوند را سپاس باد! وقتی من در محاصره بودم، او محبتش را بطرز شگفت‌انگیزی به من نشان داد! ^{۲۲}من ترسیده بودم و فکر می‌کردم که دیگر از نظر خداوند افتاده‌ام؛ اما وقتی نزد او فریاد برآوردم، او دعای مرا شنید و مرا اجابت فرمود.

^{۲۳}ای قوم خداوند، او را دوست بدارید! خداوند افراد وفادار و امین را حفظ می‌کند، اما متکبران را به سزای اعمالشان می‌رساند. ^{۲۴}ای همه کسانی که به خداوند امید بسته‌اید، شجاع و قوی دل باشید!

۹:۳۱
مز ۷:۶؛ ۳:۳۲؛ ۴:۳۸؛
۱۱:۳۹؛ ۱:۶۳؛
۱۷:۶۹؛ ۱:۱۰۲؛ ۴:۳۱

۱۱:۳۱
مز ۱۸:۸؛ ۱۸:۸
اش ۴:۵۳

۱۲:۳۱

مز ۵:۸۸

۱۳:۳۱

مز ۷:۴۱

ار ۱۰:۲۰

متی ۱:۲۷

۱۴:۳۱

مز ۶:۴۰؛ ۱:۱۴۳

۱۷:۳۱

اسمو ۹:۲

مز ۲۰:۳۲؛ ۲۵:۲۰

۱۸:۳۱

اسمو ۳:۲

مز ۲:۹۴؛ ۱:۱۲۰

۲۰:۳۱

مز ۵:۲۷؛ ۱۳:۳۱

۲۱:۳۱

مز ۷:۲۸؛ ۱۷:۷۱

۲۲:۳۱

مز ۱۲:۶۶؛ ۱۱:۱۶؛ ۱۱:۱۲

۱۹:۱۴۵

مراثی ۵:۴۳؛ ۵:۴۵

۲۳:۳۱

تث ۴۰:۳۲

مز ۲۸:۳۷

۲۴:۳۱

مز ۱۴:۲۷

خواهد شد (۲۳:۳۱). در پایان، خداشناسان پیروز خواهند بود (۲۲:۳۱).

۱۵و۱۴:۳۱ داود با این بیان که «زندگی من در دست تو است»، ایمان خود را به این حقیقت اعتراف می‌کرد که همه اتفاقات زندگی تحت کنترل خدا است.

۱۳-۹:۳۱ زمانی که مورد نفرت قرار می‌گیریم و مردم ما را طرد می‌کنند، احساس ناامیدی و درماندگی شدید می‌کنیم. در این آیات، داود چنین احساسی را توصیف می‌کند. اما اگر رابطه حقیقی خود را با خدای قادر مطلق حفظ کنیم، تحمل سختیها آسانتر می‌شود (۱۸-۱۴:۳۱). گرچه ممکن است به‌نظر برسد که دشمنان بر ما برتری دارند، همین ناامیدی و درماندگی در نهایت نصیب آنان

موضوع: آموزش، شادی واقعی را به ارمغان می آورد. خدا زمانی شادی واقعی و رهایی از احساس تقصیر را به ما عطا خواهد کرد که از او برای گناهانمان طلب بخشش کنیم.

نویسنده: داود

۳۲

خوشبحال کسی که گناهانش آمرزیده شده و خطاهایش بخشیده شده است! خوشبحال کسی که خداوند او را مجرم نمی شناسد و حيله و تزویری در وجودش نیست.

گناه هم وقتی آن را اعتراف نمی کنم، وجود مرا مثل خوره می خورد و تمام شب غصه و گریه امانم نمی دهد! ^۱تو، ای خداوند، شب و روز مرا تنبیه می کنی، بطوری که طراوات و شادابی خود را از دست می دهم و خرد می شوم. ^۲اما وقتی در حضور تو به گناه خود اعتراف می کنم و از پوشاندن جرمم خودداری نمی نمایم و به خود می گویم: «باید گناه خود را نزد خداوند اقرار کنم»، تو نیز گناه مرا می آمرزی. ^۳بنابراین، هر شخص با ایمانی بمحض آگاه شدن از گناه خود، باید تا فرصت باقی است آن را در حضور تو اعتراف کند. طوفان حوادث هرگز به چنین شخصی آسیب نخواهد رساند.

^۴تو پناهگاه من هستی و مرا از بلا حفظ خواهی کرد. دل مرا با سرودهای پیروزی و رهایی شاد خواهی ساخت! ^۵خداوند می فرماید: «تو را هدایت خواهم نمود و راهی را که باید بروی به تو

۱:۳۲

مز ۷:۸۵

روم ۷:۴ و ۸

۳:۳۲

مز ۱۰:۳۱ و ۲:۳۹

۴:۳۲

مز ۱۵:۲۲ و ۱۰:۳۹

۵:۳۲

لاو ۴:۲۶

ایو ۳:۳۱

مز ۱۸:۳۸

ایو ۹:۱

۶:۳۲

مز ۱۳:۶۹

اش ۲:۴۳

۷:۳۲

خرو ۱:۱۵

مز ۲۰:۳۱ و ۳:۴۰ و ۷:۲۱

۸:۳۲

مز ۸:۲۵ و ۱۸:۳۳

۶:۳۲ اگر به کسی آزار رسانده باشید، درخواست بخشش از او باعث آزادی تان خواهد شد. وقتی خدا ما را می بخشد، سابقه خطاهایمان را پاک می کند و گناهانمان را می زداید. اما چشیدن بخشایش خدا، مشروط به این است که گناهانمان را اعتراف کنیم. وقتی به گناهان خود اعتراف می کنیم، باید تعهد نماییم که رفتارمان را نیز تغییر دهیم. کسی که در نظر دارد گناه اعتراف شده اش را تکرار کند، نشان می دهد که اعترافش صادقانه نبوده است.

۹:۳۲ خدا برخی از مردم را از نظر فهم و شعور و سرکشی، به «اسب و قاطر» تشبیه می کند. خدا به جای آنکه آنها را قدم به قدم هدایت کند، باید روش تنبیه و اصلاح را در موردشان به کار گیرد (مانند لگام و افسار در دهان قاطر). خدا دوست دارد ما را با محبت هدایت کند، نه با تنبیه. او مایل است ما را در مسیر بهترین راهی که برای زندگی مان در نظر گرفته، هدایت کند. راهنمایی هایی را که خدا در کلامش عرضه داشته پذیرید تا دیگر لازم نباشد ما را با زور به راه راست سوق دهد.

۱۱:۳۲ این مزمور دنباله مزمور ۵۱ است. اینجا داود شادی ناشی از بخشایش الهی را ابراز می دارد. خدا گناهانی را که او در حق بتشیع و اوریا مرتکب شده بود، بخشیده بود (۲سموئیل ۱۱ و ۱۲). این مزمور یکی از مزامیری است که موضوعشان توبه است؛ در آنها، سرایندگان مزمور به گناه خود در حق خدا اعتراف می کنند.

۲۰:۳۲ **آرزوی قلبی** خدا این است که گناهکاران را ببخشد. بخشش یکی از صفات مهم او است. او این حقیقت را به موسی اعلام داشت (خروج ۷:۳۴)؛ آن را بر داود آشکار فرمود؛ و به واسطه عیسی مسیح آن را در عمل به دنیا نشان داد. در این آیات، جنبه های مختلف آموزش الهی بیان شده، یعنی «آمرزیده شدن»، «بخشیده شدن»، «مجرم شناخته نشدن»، و قلب بی ریاي شخص. پولس در رومیان ۷:۴ و ۱۹ این آیات را نقل قول کرد و نشان داد که این تجربه پرشکوه بخشش از طریق ایمان به مسیح حاصل می شود.

۵:۳۲ اعتراف فقط این نیست که برای گناهاتان اظهار تأسف کنید. اعتراف به گناه مستلزم این است که وفادارانه از خدا پیروی کنید و صادقانه در پی هدایت خدا در زندگی خود باشید.

تعلیم خواهم داد؛ تو را نصیحت خواهم کرد و چشم از تو برنخواهم داشت!
 ۹ پس، مانند اسب و قاطر نباش که با لگام و افسار هدایت و رام می‌شوند و از خود فهم و شعوری ندارند!»

۱۰ اغم و غصه اشخاص شرور پایان ندارد؛ اما هر که به خداوند توکل کند از رحمت او برخوردار خواهد شد. ۱۱ ای نیکان، بسبب آنچه خداوند انجام داده است شادی کنید! ای پاکدلان، بانگ شادی برآورید!

۱۰:۳۲

مز ۴:۱۶

موضوع: از آنجا که خدا خالق و سرور و نجات‌دهنده و رهاننده ما است، شایسته است که به او اعتماد کنیم و او را بستاییم. از آنجا که او وفادار است و کلامش قابل اعتماد، می‌توانیم شادی کنیم و بسراییم، و با سپاسگزاری او را بستاییم.

۱:۳۳

مز ۱۱:۳۲؛ ۱:۱۴۷

۲:۳۳

مز ۳:۹۲

۳:۳۳

مز ۱:۹۸

مکا ۹:۵

۴:۳۳

مز ۸:۱۹

۵:۳۳

مز ۷:۱۱؛ ۶۴:۱۱۹

۶:۳۳

پیدا ۷:۶؛ ۱:۷

مز ۵:۱۴۸

عبر ۳:۱۱

۷:۳۳

خرو ۸:۱۵

۸:۳۳

مز ۷:۶۷؛ ۹:۹۶

۹:۳۳

پیدا ۳:۱

مز ۵:۱۴۸

۱۰:۳۳

پیدا ۸:۱۱

اش ۱۰:۹

نویسنده: ناشناس
 ۳۳ ای نیکان، خداوند را با سرودی شاد ستایش کنید! خداوند را ستودن زینبده نیکان است. ۲ خداوند را با بربط پیرستید و با عود ده تار برای او سرود بخوانید! ۳ سرودهای تازه برای خداوند بسرایید، نیکو بنوازید و با صدای بلند بخوانید. ۴ زیرا کلام خداوند راست و درست است و او در تمام کارهایش امین و وفادار است. ۵ او عدل و انصاف را دوست دارد. دنیا از رحمت خداوند پر است. ۶ به فرمان خداوند آسمانها بوجود آمد؛ او دستور داد و خورشید و ماه و ستارگان آفریده شدند. ۷ او آبهای دریاها را در یک جا جمع کرد و آبهای عمیق را در مخزنها ریخت.

۸ ای همه مردم روی زمین، خداوند را حرمت بدارید و در برابر او سر تعظیم فرود آورید! ۹ زیرا او دستور داد و دنیا آفریده شد؛ او امر فرمود و عالم هستی بوجود آمد.

۱۰ خداوند تصمیمات قومها را بی‌اثر می‌کند و نقشه‌های قومهای جهان را نقش

دارید که خدا واقعاً خدا است، پس به سخنان او ایمان داشته باشید!

۴:۳۳ همه سخنان خدا راست و قابل اعتماد است. کتاب مقدس موثق است زیرا خدا بر خلاف انسان، دروغ نمی‌گوید، وعده خود را از یاد نمی‌برد، گفته خود را تغییر نمی‌دهد، و انجام وعده‌هایش را نیمه‌کاره نمی‌گذارد. ما می‌توانیم به کتاب مقدس اعتماد کنیم زیرا حاوی سخنان خدایی است که مقدس و قابل اعتماد و تغییرناپذیر است.

۹:۳۳ خدا فقط هماهنگ‌کننده نیروهای طبیعی نیست، بلکه خداوند خلقت و خدای قادر مطلق است.

۳۲:۲۰ از آنجا که داود چنگ‌نواز ورزیده‌ای بود (اسم‌تیل ۱۶:۱۵-۲۳)، در مزامیرش مرتب درباره آلات موسیقی سخن گفته است. بی‌شک او برای بسیاری از مزامیر آهنگ ساخته بود، و موسیقی را وارد آیین عبادت معبد کرد (۱ تواریخ ۲۵).

۴:۳۳ سخنان هر کس را بر اساس خصائلش ارزیابی می‌کنند. اگر دوستانتان به گفته‌های شما اعتماد دارند، به این علت است که خود شما برایشان قابل اعتماد هستید. اگر به کلام خدا اعتماد داریم، به این دلیل است که به صفات او اعتماد داریم. اگر به کلام او شک داریم، یعنی به صداقت خود او شک داریم. اگر ایمان

بر آب می‌سازد. ^{۱۱} اما تصمیم خداوند قطعی است و نقشه‌های او تا ابد پایدار است. ^{۱۲} خوشابحال قومی که خداوند، خدای ایشان است! خوشابحال مردمی که خداوند، ایشان را برای خود برگزیده است!

^{۱۳} خداوند از آسمان نگاه می‌کند و همهٔ انسانها را می‌بیند؛ ^{۱۴} او از محل سکونت خود، تمام ساکنان جهان را زیر نظر دارد. ^{۱۵} او که آفرینندهٔ دلهاست، خوب می‌داند که در دل و اندیشهٔ انسان چه می‌گذرد.

^{۱۶} پادشاه بسبب قدرت لشگرش نیست که پیروز می‌شود؛ سرباز با زور بازویش نیست که نجات پیدا می‌کند. ^{۱۷} اسب جنگی نمی‌تواند کسی را نجات دهد؛ امید بستن به آن کار بیهوده‌ای است.

^{۱۸} اما خداوند از کسانی که او را گرامی می‌دارند و انتظار رحمتش را می‌کشند مراقبت می‌کند. ^{۱۹} او ایشان را از مرگ می‌رهاند و در هنگام قحطی آنها را زنده نگه می‌دارد.

۱۲:۳۳

خرو ۱۹:

مز ۱۵:۱۴۴

۱۶:۳۳

مز ۶:۴۴؛ ۱۰:۱۴۷

۱۸:۳۳

مز ۱۵:۳۴؛ ۱۹:۳۷

اعتراف، توبه، و بخشش در مزامیر

طی قرن‌ها، بسیاری از ایمانداران که به گناهان خود واقف شده‌اند، نور امیدی در مزامیرِ حاوی توبه یافته‌اند. سرایندگان مزامیر هم در شادی بخشایش الهی سهیم می‌شدند و هم در عمق اندوه و پشیمانی خود. آنها شادی می‌کردند چرا که می‌دانستند خدا در مقابل اعتراف و توبه انسان، گناهانشان را می‌آمرزد. ما که بعد از دوران صلیب مسیح زندگی می‌کنیم، می‌توانیم بیشتر شادی کنیم زیرا حقیقت آمرزش را بهتر درک می‌کنیم. خدا به ما نشان داده است که حاضر است ما را ببخشد زیرا داوری او بر گناه با مرگ مسیح بر روی صلیب تحقق یافت.

وقتی این مزامیر را می‌خوانید، به الگویی که سرایندگان مزامیر برای ارتباط با خدا ارائه می‌دهند، توجه کنید: (۱) آنها بر گناهکار بودن و تمایل خود به بدی کردن اذعان داشتند؛ (۲) آنها تشخیص می‌دادند که سرکشی گناهی است علیه خود خدا؛ (۳) آنها می‌پذیرفتند که در حق خدا گناه کرده‌اند؛ (۴) آنها اعتماد داشتند که خدا مایل است ایشان را ببخشاید؛ و (۵) آنها بخشایش او را می‌پذیرفتند. از این مزامیر به‌عنوان یک یادآوری استفاده کنید تا بدانید که دور شدن از خدا و افتادن در گناه آسان است، و نیز اینکه چه چیزی لازم است تا رابطه شما با خدا دوباره برقرار گردد.

مزامیر برگزیده که بر این موضوعات تأکید می‌گذارند، عبارتند از مزامیر ۶، ۱۴، ۳۱، ۳۲، ۳۸، ۴۱، ۵۱، ۱۰۲، ۱۳۰، ۱۴۳.

۱۱:۳۳ نقشه‌های خدا تا ابد پایدار است! آیا از تناقضاتی

که در دیگران، یا حتی در خودتان می‌بینید، سرخورده نمی‌شوید؟ خدا کاملاً قابل اعتماد است؛ اهداف او هرگز تغییر نمی‌یابد. ما وعده دریافت هدایای نیکو و کامل را از خالق داریم که هرگز تغییر و تبدیل نمی‌پذیرد (یعقوب ۱:۱۷). وقتی نمی‌دانید که آیا کسی هست که بتوانید به او اعتماد کنید یا نه، از یاد نبرید که فقط خدا است که از هر تناقضی به‌دور است.

۱۹و۱۸:۳۳ این آیات وعده نمی‌دهند که همه ایمانداران از قحطی یا مرگ فجیع در امان خواهند بود. هزاران قدیس

مسیحی تا حد مرگ مورد ضرب و شتم قرار گرفته‌اند، تازیانه خورده‌اند، خوراک حیوانات درنده شده‌اند، یا اعدام گردیده‌اند (رومیان ۳:۵۸ و ۳۶؛ عبرانیان ۱۱:۳۲-۴۰). خدا می‌تواند پیروانش را از درد و مرگ برهاند؛ او گاه به گونه‌ای معجزه‌آسا چنین می‌کند، گاه نیز به دلایلی که فقط خودش می‌داند، صلاح نمی‌بیند که ایشان را برهاند. با توجه به این واقعیت‌های خشن، نگاه ما باید فقط به داورها و تصمیمات حکیمانه خدا باشد. داود از طریق این آیات در واقع از خدا درخواست می‌کرد که از او مراقبت و محافظت به‌عمل آورد. ما نیز در بحران‌ها باید همین کار را انجام دهیم.

۲۰ امید ما به خداوند است. او مددکار و مدافع ماست. ۲۱ او مایه شادی دل ماست. ما به نام مقدس او توکل می‌کنیم.
 ۲۲ خداوندا، رحمت تو بر ما باد؛ زیرا ما به تو امید بسته‌ایم!

موضوع: خدا به کسانی که به او متوسل می‌شوند، توجه نشان می‌دهد. خدا چه ما را از مشکلات رهایی دهد، چه ما را در عبور از میان آنها یاری دهد، می‌توانیم مطمئن باشیم که او همیشه صدای ما را می‌شنود و به نفع آنانی که دوستش می‌دارند عمل می‌کند.

نویسنده: داود پس از وانمود کردن به دیوانگی به منظور فرار از دست اخیش پادشاه (اسموئیل ۲۱: ۱۵-۱۰)، این مزمور را نگاشت.

در هر زمانی خداوند را ستایش خواهیم کرد؛ شکر و سپاس او پیوسته بر زبانم جاری خواهد بود. ۲ جان من به وجود خداوند فخر می‌کند؛ اشخاص فروتن و افتاده این را خواهند شنید و خوشحال خواهند شد. ۳ بیایید با من عظمت خداوند را اعلام کنید؛ بیایید با هم نام او را ستایش کنیم!

۴ خداوند را به کمک طلبیدم و او مرا اجابت فرمود و مرا از همه ترسهایم رها ساخت. ۵ مظلومان بسوی او نظر کردند و خوشحال شدند؛ آنها هرگز سرافکنده نخواهند شد. ۶ این حقیر فریاد برآورد و خداوند صدای او را شنید و او را از همه مشکلاتش رهانید. ۷ فرشته خداوند دور آنانی که از خداوند می‌ترسند و او را گرامی می‌دارند حلقه می‌زند و ایشان را از خطر می‌رهاند.

۸ بیایید امتحان کنید و ببینید که خداوند نیکوست! خوشبحال کسانی که به او

۱:۳۴

مز ۷۱:۶

۲:۳۴

ار ۹:۲۴

۳:۳۴

لو ۱:۴۶

۴:۳۴

متی ۷:۷

۷:۳۴

مز ۹۱:۱۴

۸:۳۴

مز ۲۳:۱

۱ پط ۲:۳

یاری خواهد کرد (۱۹:۳۴)، و ما را فدیة خواهد داد (۲۲:۳۴).

۸:۳۴ «بیایید امتحان کنید و ببینید که خداوند نیکو است.» این آیه در اصل چنین می‌گوید: «پیشید و ببینید که خداوند نیکو است.» این به معنای «امتحان کردن صلاحیت خدا» نیست، بلکه یک دعوت گرم است با این مضمون: «این را امتحان کنید؛ می‌دانم که او را دوست خواهید داشت.» وقتی قدم اول را برای پیروی از خدا بر داریم و از او اطاعت کنیم، راهی جز پذیرش نیکویی و مهربانی او نخواهد ماند. ما زندگی مسیحی را با سوء تعبیر در باره خدا و زندگی درست آغاز می‌کنیم. اما فقط در تجربه است که پی می‌بریم او عملاً چقدر نیکو است و چقدر ما در باره او اشتباه اندیشیده‌ایم.

۱۴:۳۴ باب خدا برکات عظیمی به قومش وعده داده است، اما بسیاری از این برکات مشروط است. اگر او را به کمک بطليم (۱۷:۳۴ و ۱۷:۱۷)، او را تکریم کنیم (۱۰:۳۴ و ۱۰:۱۰)، به او اعتماد نماییم (۸:۳۴)، از او بترسیم (۱۱:۳۴)، زبانمان را از بدی و دروغ حفظ کنیم (۱۳:۳۴)، از گناه دوری نماییم، نیکویی کنیم، آرامش را پیشه خود سازیم (۱۴:۳۴)، خود را فروتن کنیم (۱۸:۳۴)، و او را خدمت نماییم (۲۲:۳۴)، **آنگاه** او ما را از ترس آزاد خواهد کرد (۴:۳۴)، ما را از مشکل رهایی خواهد داد (۶:۳۴)، از ما محافظت خواهد نمود (۷:۳۴)، به ما محبت نشان خواهد داد (۸:۳۴)، نیازهای ما را رفع خواهد کرد (۹:۳۴)، هرگاه با او راز و نیاز کنیم، ما را خواهد شنید (۱۵:۳۴)، در مشکلات ما را

پناه می‌برند! ^۹ای همه عزیزان خداوند، او را گرمی بدارید؛ زیرا کسانی که ترس و احترام او را در دل دارند هرگز محتاج و درمانده نخواهند شد. ^{۱۰}شیرها نیز گرسنگی می‌کشند، اما طالبان خداوند از هیچ نعمتی بی‌بهره نیستند.

^{۱۱}ای جوانان، بیایید تا به شما درس خداترسی یاد بدهم. به من گوش کنید! ^{۱۲}آیا می‌خواهید زندگی خوب و عمر طولانی داشته باشید؟ ^{۱۳}پس، زبان‌تان را از بدی و دروغ حفظ کنید. ^{۱۴}بلی، از بدی دوری کنید و نیکویی و آرامش را پیشه خود سازید.

^{۱۵}خداوند از نیکوکاران مراقبت می‌کند و به فریاد ایشان گوش می‌دهد. ^{۱۶}اما او برضد بدکاران است و سرانجام، اثر آنها را از روی زمین محو خواهد ساخت. ^{۱۷}نیکان فریاد برآوردند و خداوند صدای ایشان را شنید و آنها را از

۹:۳۴
مز ۱:۲۳ : ۲۳:۳۱
۱۰:۳۴
مز ۱۱:۸۴

۱۲:۳۴
۱بطر ۱۲:۱۰:۳
۱۳:۳۴
یوش ۲۶:۱
۱۴:۳۴
روم ۱۹:۱۸:۱۴
عبر ۱۴:۲
۱۶:۳۴
مز ۱۵:۱۰۹ : ۶:۹

چیزهای مورد نیاز را نداشته باشید تا از این طریق به شما کمک کند در اتکا به او رشد کنید. شاید لازم باشد که بیاموزیم که به او بیش از این چیزها نیاز داریم.

۱۴-۱۰:۳۴ کتاب مقدس اغلب تکریم خدا (اعتماد و ترس از او) را با اطاعت مرتبط می‌سازد. «انسان باید از خداوند بترسد و احکام او را نگاه دارد» (جامعه ۱۳:۱۲)؛ مسیح فرمود: «اگر کسی مرا دوست نداشته باشد، کلام مرا اطاعت نخواهد کرد» (یوحنا ۱۴:۲۴). داود تکریم خدا را چنین معنی می‌کرد: دروغ نگفتن، از گناه رو بر تابیدن، نیکی کردن، صلح ایجاد کردن. تکریم خدا به معنی ساکت نشستن در کلیسا نیست. تکریم خدا یعنی اطاعت از او در زندگی.

۱۴-۱۱:۳۴ داود دیگران را تشویق می‌کرد که به خدا اعتماد کنند و از او بترسند، و در ایمان، راستی، اطاعت، و نیکویی در زندگی خود نمونه دیگران باشند. او از خدا می‌ترسید و اغلب طریق نیکویی و صلح را بر می‌گزید. داود حتی با برخی از بدترین دشمنانش با مهربانی رفتار می‌کرد (ر.ش. به اسموئیل ۸:۱:۲۴ ؛ ۲۶:۵:۲۳). پطرس از این آیات به عنوان راه و روشی برای زندگی در محیطی غیر مسیحی نقل قول کرد (۱ پطرس ۱۰:۳-۱۲).

۱۴:۳۴ بنا به دلیلی نامشخص، ما فکر می‌کنیم که آرامش باید بدون هیچ تلاشی نصیبمان شود. اما داود توضیح داد که ما باید با سخت کوشی در زندگی، آرامش را پیشه خود سازیم. پولس این تفکر را بطور ضمنی در رومیان ۱۸:۱۲ تأیید کرد. کسی که خواهان آرامش است نمی‌تواند اهل دعوا و ستیز باشد. از آنجا که روابط صلح‌آمیز از سعی و تلاش ما برای برقراری صلح و آرامش سرچشمه می‌گیرد، سخت بکوشید که هر روز با دیگران در صلح زندگی کنید.

۹:۳۴ ما ایمان داریم که از آن خداوندیم؛ اما آیا می‌دانیم چگونه او را احترام بگذاریم؟ تکریم و احترام واقعی به خدا امری ظاهری نیست، بلکه با رفتار فروتنانه و پرستش واقعی همراه است. تکریم حقیقی را ابراهیم (پیدایش ۱۷:۲-۴)، موسی (خروج ۳:۵۶)، و اسرائیلی‌ها (خروج ۱۹:۱۶-۲۴) نشان دادند. عکس‌العمل آنها نسبت به حضور خدا متفاوت بود، اما همگی او را گرمی داشتند.

۱۰:۳۴ «طالبان خداوند از هیچ نعمتی بی‌بهره نیستند.» در ابتدا، شاید ما واقعیتی را که در این جمله هست، زیر سؤال ببریم زیرا شاید از بسیاری از «نعمت‌ها» بی‌بهره باشیم. این وعده‌ای فراگیر نیست مبنی بر اینکه همه مسیحیان ثروتمند خواهند بود؛ بلکه نظر داود است در مورد نیکویی خدا، به این شکل که همه کسانی که به‌هنگام نیاز، به خدا متوسل می‌شوند، خدا آنها را مستجاب خواهد کرد؛ گاهی هم به طرق غیر منتظره نیازهای آنها را رفع خواهد نمود.

به خاطر داشته باشید که عمیق‌ترین نیازهای ما نیازهای روحانی هستند. بسیاری از مسیحیان از تغذیه‌ای بیش از آنچه که برای زندگی روحانی لازم است، برخوردارند؛ در حالی که بسیاری با فقر و سختی طاقت‌فرسا روبه‌رو هستند. داود می‌خواست بگوید که داشتن خدا داشتن همه چیزهایی است که شخص نیاز دارد. خدا برای همه نیازهای ما کفایت می‌کند.

اگر احساس می‌کنید چیزهایی را که نیاز دارید، ندارید، از خود پرسید: (۱) آیا این یک نیاز واقعی است؟ (۲) آیا واقعاً برای من خوب است؟ (۳) آیا برای داشتن چیزی که می‌خواهم، این بهترین موقع است؟ حتی اگر به هر سه سؤال جواب مثبت دهید، خدا شاید اجازه دهد که

تمام سختیهایشان رها کنید. ^{۱۸} خداوند نزدیک دل شکستگان است؛ او آنانی را که امید خود را از دست داده‌اند، نجات می‌بخشد.

^{۱۹} مشکلات انسان خوب زیاد است، اما خداوند او را از همه مشکلاتش می‌رهاند. ^{۲۰} خداوند تمام استخوانهای او را حفظ می‌کند و نمی‌گذارد حتی یکی از آنها شکسته شود. ^{۲۱} شرارت آدم شرور او را خواهد کشت؛ کسانی که از نیکان نفرت دارند، محکوم و مجازات خواهند شد. ^{۲۲} خداوند جان خدمتگزاران خود را نجات می‌دهد؛ کسانی که به او پناه می‌برند، محکوم و مجازات نخواهند شد.

۱۸:۳۴
مز ۱۷:۵۱
اش ۱۵:۵۷
۱۹:۳۴
مز ۲۰:۷۱
۲ تیمو ۱:۱۲
۲۱:۳۴
مز ۲۳:۹۴
۲۲:۳۴
۱ پاد ۲۹:۱
مز ۲۳:۷۱

موضوع: دعا برای طلبیدن کمک از خدا در مقابل کسانی که سعی می‌کنند بی‌دلیل آزار و اذیت برسانند. وقتی دشمنان ما حتی زمانی که به آنها خوبی می‌کنیم، بی‌انصاف‌اند و به ما تهمت می‌زنند، می‌توانیم به خدا که همیشه منصف است، متوسل شویم.

نویسنده: احتمالاً داود زمانی این مزمور را نوشت که تحت تعقیب شاول قرار داشت (۱ سموئیل ۲۴)

ای خداوند، با دشمنانم دشمنی کن و با کسانی که با من می‌جنگند، بجنگ. ^۲ سپر خود را بردار و به کمک من بیا. ^۳ نیزه خود را بدست گیر و راه را بر آنانی که مرا تعقیب می‌کنند، ببند. به من اطمینان بده که مرا نجات خواهی داد. ^۴ آنانی که قصد جان مرا دارند، خجل و رسوا شوند؛

۳۵

۱:۳۵
مز ۲۰:۵۶ او
اش ۲۵:۴۹
۴:۳۵
مز ۳۰:۴۰ و ۲:۷۰

می‌رسند، اما در آنها چیزهایی هست که به‌هنگام خواندن می‌توان به خاطر سپرد. (۱) داود از دست کسانی فرار می‌کرد که به ناحق درصدد کشتنش بودند. داود در مقام پادشاه مسح شده خدا بر قومی که دعوت شده بود تا شروران را از آن سرزمین ریشه کن کنند، درک این وضع برایش سخت بود. (۲) تقاضای داود برای اجرای عدالت صادقانه بود؛ تقاضای او سرپوشی برای انتقام‌جویی نبود. (۳) داود نگفت که او انتقام خواهد گرفت، بلکه این کار را به خدا سپرد. اینها صرفاً «پیشنندهای» او بود. (۴) در این مزامیر از صنعت ادبی مبالغه استفاده شده که هدف آن، برانگیختن دیگران به ایستادگی در مقابل گناه و شرارت است.

بسیاری از مردم بی‌رحمی را اصلاً تجربه نکرده‌اند؛ اما عده‌ای دیگر آن را هر روز تجربه می‌کنند. خدا وعده داده که به ستم‌دیدگان یاری دهد و گناهکاران ناتوبه کار را به مجازات برساند. وقتی دعا می‌کنیم که عدالت انجام شود، در واقع مانند داود دعا کرده‌ایم. وقتی مسیح باز گردد، شروران مجازات خواهند شد.

۱۹ و ۱۸:۳۴ ما اغلب آرزو می‌کنیم که از مشکلات خلاصی بیابیم، از درد و اندوه، کمبودها، غم‌ها، شکست، یا حتی از ناکامیهای کوچک روزانه که دائماً قوای ما را ضایع می‌کند. خدا وعده داده که منبع قدرت، جرأت، و حکمت ما باشد تا ما را در مشکلاتمان یاری دهد. بعضی اوقات نیز بر آن می‌شود که ما را از این مشکلات بیرون آورد. وقتی مشکلات پدید می‌آید، از خدا مأیوس نشوید؛ بلکه از او قدردانی کنید که در خود مشکلات نیز با شما است.

۲۰:۳۴ این یک پیشگویی است در باره صلیب مسیح. با آنکه رسم رومی‌ها بر این بود که برای تسریع در مرگ محکومین پایهای آنان را بشکنند، هیچ یک از استخوانهای عیسی شکسته نشد (یوحنا ۱۹:۳۲-۳۷). گذشته از معنای نبوتی این آیه، داود داشت از خدا تقاضا می‌کرد که در بحران‌ها از او محافظت کند.

۱۸:۳۵ این مزمور یکی از مزامیر «لحن و نفرین» (عدل و داد) است که در آن از خدا تقاضا می‌شود که با دشمنان مقابله کند. این مزامیر فوق‌العاده خشن به‌نظر

آنانی که بدخواه من هستند شکست خورده، خوار و مغبون شوند.^۵ همچون
 کاه در برابر باد پراکنده شوند و فرشتهٔ خداوند آنها را براند. عَوقتی فرشته آنها
 را تعقیب می‌کند، راه آنها تاریک و لغزنده شود تا نتوانند فرار کنند.^۷ زیرا
 بی‌جهت برای من دام نهادند و چاهی عمیق کردند تا در آن گرفتار شوم.
^۸ باشد که غفلتاً بلایی بر آنها نازل شود و در دامی که نهاده‌اند و چاهی که
 کنده‌اند، خود گرفتار شوند.

^۹ و اما جان من از وجود خداوند شادی خواهد کرد و بسبب نجاتی که او
 می‌دهد خوشحال خواهد شد. ^{۱۰} با تمام وجودم می‌گویم: «کیست مانند تو، ای
 خداوند؟ تو ضعیف را از دست زورگو نجات می‌دهی و مظلوم را از چنگ
 ظالم می‌رهانی.»

^{۱۱} شاهدان بیرحم علیه من برخاسته‌اند و مرا به چیزهایی متهم می‌کنند که روحم
 از آنها بی‌خبر است. ^{۱۲} نیکی مرا با بدی پاسخ می‌گویند و جان مرا می‌رنجانند.
^{۱۳} و اما من، وقتی آنها بیمار بودند لباس عزا پوشیدم، از غصه چیزی نخوردم
 و برایشان دعا کردم. ^{۱۴} مانند یک دوست و برادر بر ایشان دل سوزاندم؛ چنان
 اندوهگین بودم که گویی مادرم را از دست داده‌ام!

^{۱۵} و اما وقتی من در زحمت افتادم، آنها شاد و خندان دورم جمع شدند و مرا
 استهزا کردند؛ مانند آدمهای هرزه به من ناسزا گفتند.

^{۱۷} خداوند، تا به کی نظاره‌گر خواهی بود؟ جانم را از شرّ آنها رهایی ده؛
 زندگی مرا از دست این شیران درنده نجات ده. ^{۱۸} آنگاه در میان جماعت
 بزرگ، تو را ستایش خواهم نمود و در حضور مردم، تو را سپاس خواهم
 گفت.

^{۱۹} نگذار کسانی که بی‌جهت با من دشمنی می‌کنند به من بخندند و آنانی که
 از من متنفرند، مسخره‌ام کنند.

^{۲۰} سخنان آنان دوستانه نیست؛ آنها برضد کسانی که صلح‌جو هستند و زندگی
 آرامی دارند افترا می‌زنند. ^{۲۱} به من می‌گویند: «ما با چشمان خود دیدیم که
 چه کردی!» ^{۲۲} اما تو، ای خداوند، از همه چیز آگاهی؛ پس اینچنین ساکت
 متشین؛ ای خداوند، از من دور مباش! ^{۲۳} خداوند، برخیز و به دادم برس و از
 حق من دفاع کن! ^{۲۴} خدایا، خداوند، برطبق عدالت خود، درمورد من داوری
 کن و نگذار دشمنانم به من بخندند. ^{۲۵} نگذار در دل خود بگویند: «ما به
 آرزوی خود رسیدیم! او را شکست دادیم!» ^{۲۶} آنانی که از ناکامی و بدبختی

۵:۳۵
 مز ۴:۱؛ ۱۳:۸۳
 اش ۵:۲۹
 ۶:۳۵
 مز ۱۸:۷۳
 ار ۱۲:۲۳
 ۷:۳۵
 مز ۴:۶۹؛ ۳:۱۰۹
 ۸:۳۵
 مز ۱۵:۹
 اش ۱۱:۴۷
 ۳:۵
 ۹:۳۵
 اش ۱۰:۶۱
 لو ۴۷:۱
 ۱۰:۳۵
 خرو ۱۱:۱۵ و ۱۲
 مز ۱۷:۱۸؛ ۱۴:۳۷
 ۱۱:۳۵
 مز ۱۲:۲۷
 ۱۲:۳۵
 مز ۲۰:۳۸
 یو ۳۲:۱۰
 ۱۳:۳۵
 ایو ۲۵:۳۰
 ار ۲۰:۱۸
 ۱۷:۳۵
 مز ۱:۱۳؛ ۲۰:۲۲ و ۲۱
 ۱۸:۳۵
 مز ۲۵:۲۲
 ۱۹:۳۵
 مز ۴:۱۳؛ ۱۹:۱۶؛ ۴:۶۹
 ۲۱:۳۵
 مز ۱۳:۲۲؛ ۱۵:۴۰
 ۲۴:۳۵
 مز ۴:۹؛ ۱:۴۳
 ۲۵:۳۵
 مز ۱:۵۶
 ۲۶:۳۵
 مز ۱۶:۳۸؛ ۱۴:۴۰

شاید انتقام یا دفاع مفصل از تمام کارهایتان باشد. از خدا
 بخواهید که خودش از شما دفاع کند. او شما را در مقابل
 کسانی که واقعاً مهم هستند، تبرئه خواهد کرد.

۲۳-۲۱:۳۵ داود به‌سوی خدا فریاد برآورد و از او خواست
 که وقتی در معرض افترای ناحق قرار می‌گیرد، از وی دفاع
 کند. اگر به‌ناحق به شما افترا می‌زنند، واکنش طبیعی شما

من شاد شده‌اند، همگی خجل و شرمنده شوند؛ کسانی که خود را از من برتر و بزرگتر می‌دانند، سرافکنده و رسوا گردند.

^{۲۷}اما آنانی که می‌خواهند حقم به من داده شود، شاد و خرم باشند و پیوسته بگویند: «خداوند بزرگ است و خواستار سلامتی و موفقیتِ خدمتگزار خود می‌باشد.» ^{۲۸}آنگاه من عدالت تو را بیان خواهم کرد و تمام روز تو را سپاس خواهم گفت.

۲۷:۳۵

مز ۴۰:۱۶؛ ۴۰:۷۰

۲۸:۳۵

مز ۵۱:۱۴؛ ۵۱:۱۵

موضوع: وفاداری، عدالت، و محبت خدا با قلب گناه‌آلود انسان‌ها مقایسه می‌شود. علیرغم وضعیت سقوط کرده ما، خدا باران محبتش را بر کسانی که او را می‌شناسند، می‌ریزد.

نویسنده: داود

گناه در عمق دل انسان شرور لانه کرده است و ترس خدا در دل او جای ندارد. ^{۳۶} او چنان از خود راضی است که فکر می‌کند گناهش بر ملا نخواهد شد و او از مجازات فرار خواهد کرد. ^{۳۷}سخنانش شرارت‌آمیز و مملو از دروغ است؛ خرد و نیکی در وجودش نیست. ^{۳۸}به راه‌های کج می‌رود و از کارهای خلاف دست نمی‌کشد. ^{۳۹}رحمت تو، ای خداوند، تا به آسمانها می‌رسد و وفاداری تو به بالاتر از ابرها! ^{۴۰}عدالت تو همچون کوه‌های بزرگ پابرجاست؛ احکام تو مانند دریا عمیق است. ای خداوند، تو حافظ انسانها و حیوانات هستی.

^{۴۱}خدایا، رحمت تو چه عظیم است! آدمیان زیر سایهٔ بالهای تو پناه می‌گیرند. ^{۴۲}آنها از برکت خانهٔ تو سیر می‌شوند و تو از چشمهٔ نیکویی خود به آنها می‌نوشانی. ^{۴۳}تو سرچشمهٔ حیات هستی؛ از نور تو است که ما نور حیات را می‌بینیم!

۱:۳۶

روم ۱۸:۳

۳:۳۶

مز ۷:۱۰

۵:۳۶

مز ۱۰۵:۷؛ ۱۰۳:۱۱؛ ۱۰۸:۴

۶:۳۶

ایو ۸:۱۱

مز ۱۰۴:۱۴؛ ۱۵۵:۴

۱۴۵:۱۷

روم ۳:۱۱

۷:۳۶

روت ۱۲:۲

مز ۴۹:۱۰؛ ۱۳۹:۱۷؛ ۱۸۱:۷

۸:۳۶

مز ۴:۴۶

اش ۶:۲۵

مکا ۱:۲۲

۹:۳۶

۱ پتر ۹:۲

بر جا است و احکام او مانند دریا عمیق است. لازم نیست از شیرین بترسیم زیرا می‌دانیم خدا ما را دوست دارد، و شروران را مجازات می‌کند، و تا جاودانگی به فکر ما خواهد بود.

۹:۳۶ استفاده از استعاره «سرچشمه حیات» برای خدا، آب تازه و پاک‌کننده را برای ما تصویر می‌کند، آبی که تشنگی روحانی ما را به‌راستی برطرف می‌سازد. از همین نماد در ارمیا ۱۳:۲ نیز استفاده شده است؛ در آنجا خدا «سرچشمه آب حیات» نامیده شده است. عیسی از خودش به‌عنوان آب حیات سخن گفت که می‌تواند تا ابد عطشمان را برطرف کند و حیات ابدی بخشد (یوحنا ۴:۱۴).

۱۰:۳۶ از آنجا که شروران ترسی از خدا ندارند، هیچ چیز آنها را از گناه کردن باز نمی‌دارد. آنها چنان در گناه فرو می‌روند که گویی هیچ اتفاقی برایشان نخواهد افتاد. اما خدا عادل است و فقط مجازات آنها را به تعویق می‌اندازد. این آگاهی باید ما را از گناه کردن باز دارد. بگذارید ترس از خدا کار خود را در شما انجام دهد تا شما را از گناه حفظ کند. همزمان با درک محبت خدا، فراموش نکنید که او عادل نیز هست.

۸۵:۳۶ بر خلاف شیران و توطئه‌های شیطانی آنها که به شکست منتهی می‌شود، خدا با محبت، وفادار، عادل، و حکیم است. محبت او به آسمانها می‌رسد، و وفاداری‌اش به بالاتر از ابرها؛ عدالت او همچون کوه‌های بزرگ پا

۱۰ خداوند، رحمت تو همیشه بر کسانی که تو را می‌شناسند باقی بماند و نیکویی تو پیوسته همراه درستکاران باشد. ۱۱ نگذار متکبران به من حمله کنند و شروران مرا متواری سازند.

۱۲ ببینید چگونه بدکاران افتاده‌اند! آنها نقش زمین شده‌اند و دیگر نمی‌توانند برخیزند!

موضوع: به خداوند اعتماد کنید و با شکیبایی منتظر اقدام او باشید. در این مزمور شروران به گونه‌ای بارز با انسان‌های شریف و امین مقایسه شده‌اند.

نویسنده: داود

بسبب بدکاران خود را آزرده خاطر مکن و بر آدمهای شرور حسد مبر. ۳۷ آنها مانند علف بی‌دوام، بزودی پژمرده شده، از بین خواهند رفت.

۳ خداوند توکل نما و نیکویی کن تا در زمین خود در کمال امنیت زندگی کنی. ۴ با خدا خوش باش و او آرزوی دلت را به تو خواهد داد. ۵ خودت را به خداوند بسپار و بر او تکیه کن و او تو را یاری خواهد داد؛ ۶ او از حق تو دفاع خواهد کرد و خواهد گذاشت حقانیت تو مانند روز روشن بر همه آشکار شود.

۷ در حضور خداوند سکوت نما و با صبر و شکیبایی منتظر عمل او باش. به کسانی که با نیرنگ و حيله در زندگی موفق می‌شوند، حسادت موز. ۸ خشم و غضب را ترک کن. خاطر خود را آزرده مساز تا گناه نکنی. ۹ کسانی که انتظار خداوند را می‌کشند از برکات او برخوردار خواهند شد.

۱۲:۳۶

مز ۱۰:۴۰

۳:۳۷

تث ۲۰:۳۰

۴:۳۷

مز ۱۹:۴۵

۵:۳۷

مز ۲۲:۵۵

۶:۳۷

اش ۱۰۸:۵۸

میک ۹:۷

۷:۳۷

مز ۵:۶۲؛ ۱:۴۰

ار ۱:۱۲

۸:۳۷

افس ۳۱:۴

کول ۸:۳

۹:۳۷

مز ۱۳:۲۵

چیز خود را به او محول کنیم و تحت کنترل او قرار دهیم، چیزهایی نظیر زندگی، خانواده، شغل، و اموال خود. بنابراین، برای خوش بودن با خداوند باید او را بشناسیم. شناخت محبت عظیمی که او نسبت به ما دارد، حقیقتاً ما را خوش می‌سازد. سپردن خودمان به خداوند به معنای اعتماد کردن به او (۵:۳۷)، و ایمان به این حقیقت است که او بهتر از خود ما می‌تواند از ما مراقبت کند. ما باید حاضر باشیم که منتظر او بمانیم (۷:۳۷) تا چیزی را که از هر نظر به نفع ما است، انجام دهد.

۹۰۸:۳۷ خشم و آزرده‌گی از مخرب‌ترین احساسات هستند. این دو احساس بیانگر عدم ایمان به این حقیقت است که خدا کنترل امور را در دست دارد. ما نباید عصبانی و آزرده باشیم، بلکه باید به خدا اعتماد کنیم. اگر خود را در مشکلات غوطه‌ور سازید، نگران و عصبانی خواهید شد. اما اگر بر خدا و نیکویی او متمرکز شوید، آرامش خواهید یافت. توجه خود را بر چه چیز متمرکز می‌کنید؟

۱:۳۷ ما هرگز نباید به شروران حسد بورزیم، حتی وقتی برخی از آنها فوق‌العاده مشهور یا بی‌نهایت ثروتمند باشند. فرقی نمی‌کند چقدر ثروت و دارایی دارند چون در هر حال هر چه که دارند مانند علفی که خشک می‌شود و از بین می‌رود، محو شده، از بین خواهد رفت. کسانی که از خدا پیروی می‌کنند زندگی‌شان با شروران متفاوت است و در آخر در آسمان گنجی به مراتب بزرگتر خواهند داشت. چیزی که شخص بی‌ایمان به‌دست می‌آورد، اگر بسیار خوش‌اقبال باشد، فقط تا آخر عمر برایش می‌ماند. اما چیزی که ایمانداران در اثر پیروی از خدا به‌دست می‌آورند تا ابد باقی می‌ماند.

۵۴۰:۳۷ داود ما را می‌خواند که با خداوند خوش باشیم و هر چه را که داریم و هر چه را که انجام می‌دهیم به او بسپاریم. اما این را چگونه باید انجام دهیم؟ خوش بودن با کسی یعنی از حضور او کمال لذت را بردن. این امر تنها زمانی تحقق می‌یابد که ما آن شخص را خوب بشناسیم. خود را به خدا سپردن یعنی اینکه همه

۱۰:۳۷
ایو ۲۴:۲۴
۱۱:۳۷
متی ۵:۳:۵

۱۱ اشخاص شرور چندان دوامی نخواهند داشت؛ مدتی خواهند بود، ولی بعد از نظر ناپدید خواهند شد. ۱۱ اما اشخاص فروتن از برکات خود برخوردار خواهند شد و زندگی‌شان با صلح و صفا توأم خواهد بود.

۱۲ آدم شرور از انسانهای با ایمان و نیکوکار نفرت دارد و برای آنها توطئه می‌چیند، ۱۳ اما خداوند به او می‌خندد، زیرا می‌بیند که روز داوری او نزدیک است.

۱۴ اشخاص شرور شمشیرهای خود را کشیده‌اند و کمانهای خود را زه کرده‌اند تا فقیران و نیازمندان را هدف حملات خود قرار دهند و درستکاران را نابود سازند. ۱۵ اما شمشیرهای آنها به قلب خودشان فرو خواهد رفت و کمانهایشان شکسته خواهد شد.

۱۶ اندک دارایی شخص نیکوکار با ارزشتر از ثروت هنگفت آدم بدکار است. ۱۷ زیرا خداوند نیروی بدکاران را از آنها سلب خواهد کرد، اما نیکوکاران را محافظت خواهد نمود.

۱۸ خداوند از زندگی افراد درستکار و امین مراقبت می‌کند؛ او به ایشان ارثی فسادناپذیر خواهد بخشید! ۱۹ آنها در زمان بلا زحمت نخواهند دید و حتی در ایام قحطی سیر خواهند بود. ۲۰ اما بدکاران نابود خواهند شد و دشمنان خداوند همچون گلهای وحشی زودگذر، پژمرده و فانی خواهند گردید و مانند دود ناپدید خواهند شد. ۲۱ آدم شرور قرض می‌گیرد و پس نمی‌دهد، اما شخص نیک با سخاوتمندی به دیگران کمک می‌کند. ۲۲ کسانی که برکت خداوند بر آنها باشد بسلامتی زندگی خواهند کرد، اما آنانی که زیر لعنت خداوند قرار دارند ریشه کن خواهند شد.

۲۳ خداوند مردم را به راهی که باید بروند هدایت می‌کند و آنانی را که از ایشان راضی باشد، حفظ می‌نماید. ۲۴ اگر بیفتند به آنان آسیبی نخواهد رسید،

۱۹:۳۷

ایو ۲۰:۵

متی ۱۹:۱۸ و ۱۹

۲۰:۳۷

متی ۲۷:۷۳ : ۲:۵۸

۲۲:۳۷

امثال ۳۳:۳

۲۳:۳۷

متی ۱۱:۱۴۷ : ۲:۴۰

۲۴:۳۷

متی ۱۴:۱۴۵

به شخصیت او پی برد. شخص شرور در قالب «قرض گرفتن» دزدی می‌کند. شخص نیک قرض خود را علاوه بر مبلغی اضافه پس می‌دهد. علت این است که شخص شرور فقط به فکر خودش می‌باشد و شخص نیک به فکر دیگران.

۲۴ و ۲۳:۳۷ شخص نیک کسی است که از خدا پیروی می‌کند، به او اعتماد می‌نماید، و می‌کوشد اراده او را انجام دهد. خدا مراقب است و شخص را در هر قدمی که بر می‌دارد، هدایت می‌کند. اگر دوست دارید خدا شما را در مسیر زندگی هدایت کند، از او پیروی کنید و به او اعتماد نمایید.

۳۷، ۳۴، ۱۱:۳۷ وقتی خواهان تغییر فوری هستیم، بسیار سخت است که با بردباری منتظر خدا شویم. اما خدا به ما وعده داده که اگر تابع برنامه زمانی او باشیم، ما را سرافراز خواهد کرد. پطرس رسول فرمود: «اگر خود را زیر دست نیرومند خدا فروتن سازید، او در زمان مناسب شما را سرافراز خواهد کرد» (۱ پطرس ۵:۶). صبور باشید؛ با بردباری کاری را که خدا به شما سپرده، انجام دهید؛ و به خدا اجازه دهید که او زمانی را که بهترین موقع برای تغییر وضعیت شما است، برگزیند.

۲۱:۳۷ از روی نحوه استفاده شخص از پول، می‌توان

زیرا خداوند دست ایشان را می گیرد. ^{۲۵} از دوران جوانی تا امروز که پیر هستم ندیده‌ام که انسان نیکوکار را خداوند ترک گفته باشد و فرزندانش گرسنه و محتاج نان باشند! ^{۲۶} انسان نیکوکار با سخاوتمندی می بخشد و قرض می دهد و خداوند فرزندانش را برکت می دهد.

^{۲۷} اگر از بدی دوری نمایی و نیکویی کنی در زندگی پایدار و کامیاب خواهی شد. ^{۲۸} زیرا خداوند انصاف را دوست دارد و عزیزان خود را ترک نمی کند، بلکه همیشه از آنها مراقبت می نماید. اما نسل شروران ریشه کن خواهد شد. ^{۲۹} نیکان، دنیا را به ارث خواهند برد و تا به ابد در آن سکونت خواهند نمود. ^{۳۰} از دهان انسان درستکار، حکمت بیرون می آید و زبان او آنچه را راست است بیان می کند. ^{۳۱} او احکام و دستورات خداوند را در دل خود جای داده است و از راه راست منحرف نخواهد شد. ^{۳۲} بدکاران، نیکوکاران را هدف قرار می دهند و درصددند آنها را از بین ببرند. ^{۳۳} اما خداوند ایشان را به دست بدکاران نخواهد سپرد و نخواهد گذاشت به هنگام داوری محکوم شوند. ^{۳۴} به خداوند امیدوار باش و احکام او را نگاهدار و او بموقع تو را برکت خواهد داد و سرفراز خواهد نمود و تو به چشم خود نابودی بدکاران را خواهی دید.

^{۳۵} شخص بدکار و ظالمی را دیدم که همچون درختی سبز به هر سو شاخ و برگ گسترده بود. ^{۳۶} اما طولی نکشید که از بین رفت و اثری از او باقی نماند؛ سراغش را گرفتم، ولی پیدا نشد. ^{۳۷} اما شخص پاک و درستکار را ملاحظه کن! او عاقبت به خیر خواهد شد. ^{۳۸} اما عاقبت بدی در انتظار بدکاران است؛ همه آنها هلاک خواهند شد.

^{۳۹} خداوند نیکان را نجات خواهد داد و در سختیهای زندگی حامی آنها خواهد بود. ^{۴۰} خداوند به کمک آنها خواهد شتافت و آنها را از چنگ بدکاران خواهد رهانید، زیرا به او پناه می برند.

۲۵:۳۷
اش ۱۷:۴۱
عبر ۵:۱۳
۲۶:۳۷
مز ۱۳:۴۷

۲۷:۳۷
مز ۱۴:۳۴
۲۸:۳۷
مز ۷:۱۱ ؛ ۲۳:۳۰

۳۲:۳۷
مز ۸:۱۰ ؛ ۱۴:۳۷
۳۳:۳۷
مز ۲۲:۳۷

۳۴:۳۷
مز ۱۴:۲۷ ؛ ۹:۳۷

۳۷:۳۷
مز ۱۰:۷
اش ۵۷:۲
۳۸:۳۷
مز ۴:۱ ؛ ۱۸:۳۳
۳۹:۳۷
مز ۸:۳ ؛ ۹:۹ ؛ ۱:۵۲
۴۰:۳۷
مز ۴۰:۲۲ ؛ ۲۲:۳۴
دان ۱۷:۳ ؛ ۲۳:۶

امروز وقتی برادر یا خواهری مسیحی را می بینیم که در رنج است، می توانیم به یکی از این سه طریق واکنش نشان دهیم. (۱) مانند دوستان ایوب می توانیم بگوییم که شخص خودش مسبب رنجش می باشد. (۲) می توانیم بگوییم این آزمایشی است تا به فقرا کمک کند صبورتر باشند و بیشتر به خدا اتکا کنند. (۳) می توانیم به شخص نیازمند کمک کنیم. داود فقط با این راه حل آخر موافق بود. اگر چه امروزه بسیاری از کشورها برای کمک به نیازمندان قوانین خاص خود را دارند، این بهانه ای برای نادیده گرفتن فقرا و نیازمندیانی که در اطراف ما هستند، نمی باشد.

۲۵:۳۷ امروزه بسیاری از کودکان گرسنگی می کشند، همانطور که در زمان داود گرسنگی می کشیدند. پس منظور داود چیست؟ فرزندان نیکوکاران گرسنه نمی مانند زیرا سایر ایمانداران به هنگام نیاز به آنها کمک می کنند. در زمان داود، قوم اسرائیل از احکام خدا اطاعت می کردند، احکامی که رفتار منصفانه با فقرا را نیز شامل می شد. تا زمانی که قوم اسرائیل مطیع احکام الهی بودند، غذای کافی برای همه وجود داشت. وقتی اسرائیلیان خدا را از یاد می بردند، ثروتمندان دیگر به بینوایان کمک نمی کردند و به این جهت، ایشان دچار رنج و بدبختی می شدند (عاموس ۲:۷).

موضوع: اندوه برای گناه، امید را پدید می آورد. برای آنانی که گناهان خود را به خدا اعتراف می کنند، خدا سرچشمه راستین شفا و حفاظت است.

نویسنده: داود

ای خداوند، هنگامی که غضبناک و خشمگین هستی مرا تنبیه نکن. ^{۳۸} تیرهای تو در بدنم فرو رفته و از ضرب دست تو به خاک افتاده ام. ^۳ در اثر خشم تو جای سالمی در بدنم نمانده؛ بسبب گناهانم استخوانهایم درهم کوبیده شده اند. ^۴ زیرا گناهانم از سرم گذشته اند و همچون باری گران بر من سنگینی می کنند. ^۵ بسبب حماقتم، زخمهایم متعفن و چرکین شده اند. ^۶ به خود می پیچم و بکلی خمیده شده ام. تمام روز می نالم و به اینسو و آنسو می روم. ^۷ از شدت تب می سوزم و جای سالمی در بدنم نمانده است. ^۸ تاب تحمل خود را از دست داده ام و بکلی از پای افتاده ام؛ غم، دلم را گرفته و از شدت درد می نالم.

^۹ خداوند، تمام آرزوهایم را می دانی؛ آه و ناله من از تو پوشیده نیست. ^{۱۰} قلب من بشدت می تپد، قوتم از بین رفته و چشمانم کم نور شده است. ^{۱۱} دوستان و رفقایم بسبب این بلایی که بر من عارض شده، از من فاصله می گیرند و همسایگانم از من دوری می کنند. ^{۱۲} آنانی که قصد جانم را دارند، برایم دام می گذارند و کسانی که در صدد آزارم هستند، به مرگ تهدیدم می کنند و تمام روز علیه من نقشه می کشند.

^{۱۳} من همچون شخص کُری هستم که نمی تواند بشنود، مانند شخص لالی هستم

۱:۳۸
مز ۱:۶
۲:۳۸
مز ۴:۳۲
۳:۳۸
مز ۱۲:۶؛ ۱۰:۳۱ و ۱۲:۴۰
اش ۵:۱ و ۵:۳۸
مز ۹:۴۲ و ۵:۶۹
۷:۳۸
مز ۱۰:۲ و ۴:۳۰
۸:۳۸
ایو ۳:۲۴
مز ۱:۲۲
۹:۳۸
مز ۶:۶ و ۱۷:۱۰
۱۲:۳۸
مز ۲۰:۳۵ و ۳:۵۴

۴:۲:۳۸ داود عذاب می کشید و آن را مجازات الهی برای گناهانش می دانست. اگر چه خدا برای تنبیه ما به خاطر گناهانمان، همیشه از ابتلای ما به بیماری استفاده نمی کند، اما این آیه و سایر آیات در کتاب مقدس (اعمال ۱۲:۲۳-۲۱؛ اقرتیان ۱۱:۳۰-۳۲) بیان می دارد که او ممکن است در بعضی موارد چنین کند. گناه ما می تواند عوارض جانبی فیزیکی یا روانی داشته باشد؛ و همین عوارض می تواند رنج و عذاب بیشتری به بار آورد. بعضی اوقات خدا باید فرزندانش را تنبیه کند تا آنان را به سوی خود باز گرداند (عبرانیان ۱۲:۵-۱۱). اگر از گناه توبه کنیم، خدا وعده داده که ما را ببخشد؛ اما او وعده نداده که پیامدهای مستقیم گناه را از میان بر دارد.

۱۴:۱۳:۳۸ یکی از سخت ترین کارها در زندگی این است که وقتی دیگران ما را خرد می کنند سکوت کنیم، زیرا در این مواقع به طور طبیعی می خواهیم از حیثیت خود دفاع کنیم. هنگامی که خود را در معرض حملات

۱:۳۸ این مزمور، مزمور پشیمانی نامیده می شود زیرا داود توبه واقعی خود را از گناهش بیان می دارد (۱۸:۳۸). او می گوید که به خاطر گناهش دچار عذاب وجدان است و در آروزی خلاصی از این وضع می باشد (۸۱:۳۸)؛ می گوید که گناهش او را از خدا و دیگران جدا کرده، باعث تنهایی شدید او شده است (۱۴:۹:۳۸). او سپس به گناهش اعتراف کرده، از آن توبه می نماید (۲۲:۱۵:۳۸).

۱:۳۸ همانطور که طفل به هنگام تنبیه از سوی پدر گریه می کند، داود نیز در حضور خدا گریه می کرد. داود نمی گفت: «مرا تنبیه نکن»، بلکه می گفت: «هنگامی که غضبناک و خشمگین هستی مرا تنبیه نکن». او اذعان داشت که مستحق تنبیه است، اما از خدا خواست که مجازاتش را با مهربانی تعدیل کند. ما همچون کودکان مسؤول، اجازه داریم از خدا درخواست رحمت نماییم، اما نباید انکار کنیم که مستحق مجازاتیم.

که نمی تواند سخن بگوید. ^{۱۴} مثل کسی هستم که بسبب کری قادر نیست پاسخ دهد.

^{۱۵} ای خداوند، امیدوارم و یقین دارم که تو به من پاسخ خواهی داد. ^{۱۶} نگذار دشمنانم به ناکامی من بخندند و وقتی می اقم خود را برتر از من بدانند. ^{۱۷} نزدیک است از پای درآیم؛ این بیماری، دائم مرا عذاب می دهد.

^{۱۸} من به گناهانم اعتراف می کنم و از کردار خود غمگین و پشیمانم. ^{۱۹} دشمنانم سالم و نیرومند هستند؛ کسانی که از من نفرت دارند بسیارند. ^{۲۰} آنها خوبی مرا با بدی پاسخ می دهند؛ با من مخالفت می ورزند زیرا من کوشش می کنم کار نیک انجام دهم.

^{۲۱} خداوند، مرا تنها نگذار؛ ای خدای من، از من دور مباش. ^{۲۲} ای خداوند، تو نجات دهنده من هستی، به کمکم بشتاب!

موضوع: جدا از خدا، زندگی ناپایدار و بی محتوا است. این مزبور، تقاضایی است برای جاری شدن رحمت خدا، زیرا زندگی بسیار کوتاه است.

نویسنده: داود

۳۹ به خود گفتم: «مواظب رفتارم خواهم بود و احتیاط خواهم کرد تا با زبان خود خطا نورزم. مادامی که آدم بدکار نزدیک من است سخن نخواهم گفت.» ^۲ من گنگ و خاموش بودم، حتی از سخن گفتن درباره چیزهای خوب خودداری می کردم؛ ولی درد من باز هم شدیدتر شد. ^۳ اضطرابی در دلم بوجود آمد؛ هر چه بیشتر می اندیشیدم آتش درونم بیشتر

و اهانت ها می بینم، سکوت کردن و اقدام نکردن بسیار دشوار است. ولیکن ما حتی برای دفاع از حیثیت خود نیز می توانیم به خدا اتکا کنیم؛ به این ترتیب دیگر لازم نیست خودمان برای دفاع از خود دست به تلاش بزنیم.

اگر داود اهانت ها را با صدای بلند پاسخ داده بود، ممکن بود پاسخش را به حساب انتقام یا توجیه مقامش بگذارند. عیسی در مقابل مدعیانش سکوت کرد (لوقا ۲۳: ۱۰ و ۱۱)؛ به این ترتیب توانست زندگی اش را به دستهای خدا بسپارد (۱ پطرس ۲: ۲۱-۲۴). دستهای خدا جای امنی است؛ ما نیز می توانیم زندگی خود را به آن بسپاریم!

۱۷:۳۸ داود در اعتراف خود به گناه، تصدیق کرد که همیشه در مرز گناه قدم بر داشته است. برای پیروی از خدا هر قدر هم که سخت بکوشیم، باید بدانیم که ما ذاتاً گناهکاریم و غالباً گناه می کنیم. فرار از موقعیت های وسوسه انگیز دشوار است. ما روی مرز گناه می ایستیم چنانکه گویی روی لبه پرتگاه راه می رویم و هر لحظه ممکن است سقوط کنیم. کسانی که فکر می کنند خیلی

از گناه دورند، قطعاً سقوط خواهند کرد. بنابراین، نخستین گام برای اجتناب از گناه، تصدیق تمایل خود به ارتکاب گناه است. تنها در آن صورت آماده خواهیم بود که به آن پاسخ منفی دهیم.

۲-۱:۳۹ همه ما از شغل، پول، یا شرایط زندگی مان شکایت هایی داریم. داود قطعاً دلیلی برای شکایت داشت. او پادشاه مسح شده خدا برای اسرائیل بود، اما قبل از رسیدن به پادشاهی می بایست سالها منتظر بماند. یکی از پسرانش سعی کرد او را بکشد و خودش پادشاه شود. اما داود بر آن نبود که از مشکلاتش نزد دیگران شکایت کند؛ در عوض مستقیماً شکایاتش را به عرض خدا رسانید. این بدان معنا نیست که ما باید با چهره دیگری در مقابل مردم نمایان شویم. اما شکایت در مقابل دیگران شاید باعث شود که آنها فکر کنند خدا نمی تواند از ما مراقبت به عمل آورد. شاید هم چنین بنماید که ما خدا را به خاطر مشکلاتمان مقصر می دانیم. به جای این کار، مانند داود باید شکایات خود را مستقیماً به حضور خدا ببریم.

۱۵:۳۸

مز ۹: ۱۷ ؛ ۳۷: ۹

۱۶:۳۸

مز ۴: ۱۳ ؛ ۳۵: ۲۶

۱۸:۳۸

مز ۷: ۹ و ۱۰

۲۰:۳۸

مز ۳۵: ۱۲ ؛ ۳۸: ۱۲

۲۱:۳۸

مز ۲۲: ۱۹ ؛ ۳۵: ۲۲

۲۱:۳۹

مز ۱۳: ۳۴ ؛ ۱۴۱: ۳

۲:۳۹

مز ۱۳: ۱۶

شعله می کشید. سرانجام به سخن آمدم و گفتم: ^۴«خداوندا، پایان عمرم را بر من معلوم ساز و اینکه ایام زندگانی من چقدر است تا بدانم که چقدر فانی هستم!»^۵ تو عمرم را به اندازه یک وجب ساخته ای و زندگانیم در نظر تو هیچ است. عمر انسان همچون نفسی است که برمی آید و نیست می گردد! عمر انسان مانند سایه زود گذر است و او بیهوده خود را مشوش می کند. او مال و ثروت جمع می کند، ولی نمی داند چه کسی از آن استفاده خواهد کرد.

^۶خداوندا، اکنون دیگر به چه امیدوار باشم؟ تنها امیدم تو هستی. ^۸مرا از همه گناهانم برهان و نگذار احمقان به من بخندند. ^۹من سکوت اختیار می کنم و زبان به شکایت نمی گشایم، زیرا این مصیبت را تو بر من عارض کرده ای.

^{۱۰}بلائی خود را از من دور کن، زیرا از ضرب دست تو تلف می شوم. ^{۱۱}تو انسان را بسبب گناهانش تویخ و تادیب می کنی؛ آنچه را که او به آن دل بسته است نابود می کنی، درست همانگونه که بید لباس را نابود می کند. آری، عمر انسان بادی بیش نیست.

^{۱۲}خداوندا، دعای مرا بشنو و به فریادم برس؛ اشکهایم را نادیده نگیر. در این دنیا مسافری بیش نیستم؛ غریب مانند اجداد خود؛ مرا نزد خود پناه بده. ^{۱۳}غضب خود را از من برگردان؛ بگذار پیش از مردنم بار دیگر روی شادی و نشاط را ببینم!

۴:۳۹
مز ۷۸:۳۹؛ ۹۰:۱۲

۵:۳۹
ایو ۲:۱۴
مز ۴۹:۳۰؛ ۹۵:۲۹؛
۴۷:۸۹؛ ۱۴۴:۴

۸:۳۹
مز ۵۱:۹؛ ۷۹:۹۴
۹:۳۹
۲ سمو ۱۰:۱۶
ایو ۲:۱۰
۱۰:۳۹
ایو ۹:۳۴
مز ۳۲:۴
۱۱:۳۹
ایو ۱۳:۲۷ و ۲۸
مز ۷۰:۹

۱۲:۳۹
۲ نوآر ۲۹:۱۵
عبر ۱۱:۳۹
۱۳:۳۹
ایو ۲۰:۱۰؛ ۱۴:۶

آگاهی از سایر آیات درباره ناپایداری زندگی، نگاه کنید به جامعه ۱۸:۲ و یعقوب ۱۴:۴).

۱۰:۳۹ داود از خدا درخواست کرد که دیگر او را مورد ضرب و شتم قرار ندهد. منظور او از این درخواست چه بود؟ این استعاره ای است از تنبیه فرزندان نافرمان از سوی والدین. شاید هم تصویری باشد از مشکلاتی که داود با آنها مواجه بود و سبب می شد که او احساس کند ضرب دست خدا است که به این طریق بر او وارد می شود. درست همان طور که پدری مهربان به دقت فرزندان را تنبیه می کند، خدا هم ما را تادیب و اصلاح می نماید (عبرانیان ۱۲:۹-۵).

۱۲:۳۹ ما در این جهان میهمان هستیم، مسافرانی که در گذرند، زیرا خانه حقیقی ما در آسمان با خدا است. این دیدگاه باید طریق زندگی ما را تغییر دهد. زندگی ما چه زود گذر است! اما با وجود وقت اندکی که در این جهان داریم، اثرات کارهایی که می کنیم می تواند ابدی باشد. یک مَثَل قدیمی هست که می گوید: «این زندگی خیلی زود به پایان می رسد؛ آنچه باقی می ماند، کارهایی است که برای مسیح انجام می دهیم.»

۴:۳۹ طول عمر ما هر چقدر هم که باشد، باز در مجموع زندگی کوتاه است. اگر کار مهمی هست که می خواهیم انجام دهیم، نباید آن را «به روز بهتری» موکول کنیم. از خودتان پرسید: «اگر فقط شش ماه از عمر من باقی باشد، چه کاری باید انجام دهم؟» آیا باید به کسی بگویید که دوستش دارید؟ آیا باید بخشی از زندگی خود را اصلاح کنید؟ آیا باید درباره عیسی با کسی صحبت کنید؟ از آنجا که زندگی کوتاه است، از انجام کاری که واقعاً مهم است، غافل نشوید.

۵:۳۹ در سرتاسر کتاب های مزامیر و امثال و جامعه به ناپایداری زندگی اشاره شده است. مسیح نیز از آن سخن گفت (لوقا ۱۲:۲۰). جالب اینجا است که مردم این همه وقت صرف تدارک زندگی خوب در این دنیا می کنند، اما برای فکر کردن درباره جایی که ابدیت را در آن سپری خواهند کرد، وقت کمی صرف می کنند یا هیچ وقتی به آن نمی دهند. داود درک کرده بود که مال اندوزی و مشغول شدن به کارهای دنیا تأثیری بر ابدیتش نخواهد داشت. عده معدودی از مردم به این حقیقت پی می برند که تنها امیدشان خداوند است. (برای

موضوع: انجام دادن اراده خدا بعضی اوقات به معنای انتظار کشیدن با صبر و بردباری است. در همان حال که انتظار می کشیم، می توانیم خدا را محبت کنیم، به دیگران خدمت نماییم، و درباره او با دیگران سخن بگوییم.

نویسنده: داود

با صبر و شکیبایی انتظار خداوند را کشیدم، و او بسوی من توجه نمود و فریادم را شنید.^۲ او مرا از چاه هلاکت و از گل لجن بیرون کشید و در بالای صخره گذاشت و جای پایم را محکم ساخت.^۳ او به من آموخت تا سرودی تازه بخوانم، سرودی در ستایش خدایمان! بسیاری چون این را بیند خواهند ترسید و بر خداوند توکل خواهند کرد.

چچه خوشبختند کسانی که بر خداوند توکل دارند و از اشخاص متکبر و خدایان دروغین پیروی نمی کنند.^۵ ای خداوند، خدای ما، تو کارهای شگفت انگیز بسیاری برای ما انجام داده ای و پیوسته به فکر ما بوده ای؛ تو بی نظیری! کارهای شگفت انگیز تو چنان زیادند که زبانم از بیان آنها قاصر است.

تو از من قربانی و هدیه نطلبیدی؛ از من نخواستی که برای پاک شدن گناهان حیوانی ذبح کنم؛ بلکه گوشه ایم را باز کردی تا سخنان تو را بشنوم و اطاعت کنم.^۷ آنگاه گفتم: «آماده ام تا دستورات تو را که در کتاب شریعت درباره من نوشته شده انجام دهم.^۸ ای خدای من، چقدر دوست دارم خواست تو را بجا آورم! دستورات تو را در دل خود حفظ می کنم.»

در اجتماع بزرگ قوم تو بشارت داده ام که تو ما را نجات می دهی! ای خداوند، تو می دانی که من این خبر خوش را برای خود نگه نداشته ام و در دادن این مژده کوتاهی نکرده ام. آری، در اجتماع بزرگ قوم تو پیوسته از رحمت و راستی تو سخن گفته ام.

۱:۴۰
مز ۱۴:۲۷؛ ۱۴:۳۴
۲:۴۰
مز ۵:۲۷؛ ۵:۶۹
۳:۴۰
مز ۷:۳۲؛ ۹:۶۴
۴:۴۰
ایو ۲۴:۳۷
مز ۱۲:۸۴
۵:۴۰
ایو ۹:۵
مز ۱۳:۱۳۶؛ ۱۷:۱۸
۶:۴۰
اسمو ۲۲:۱۵
ار ۲۳:۷ و ۲۳
میکا ۸:۶
عبر ۷:۵۱
۸:۴۰
مز ۳۱:۳۷
قرن ۲:۳
یو ۳۴:۴
روم ۲۲:۷
۹:۴۰
مز ۱۳:۱۱۹؛ ۱۳:۱۱۹
۱۰:۴۰
مز ۱۸:۹
اعما ۲۷:۲۰؛ ۲۷

نمی خواهد مگر اینکه از انگیزه درست یعنی وقف کامل به او برخوردار باشیم. سموئیل نبی به شائول پادشاه گفته بود: «اطاعت بهتر از قربانی است» (۱ سموئیل ۱۵:۲۲). یقین حاصل کنید که از خدا اطاعت می کنید و تمام عمر خود را صرف خدمت به او می نمایید.

۸:۴۰ عیسی در اشاره به خودش از این آیه نقل قول کرد (یوحنا ۳:۴). او حقیقتاً همان طوری که انبیا پیشگویی کرده بودند، آمد و خبر خوش عدالت خدا و بخشش گناهان را اعلام کرد. در عبرانیان ۱۰:۵-۱۰ نیز به هنگام بحث در باره عیسی، به آیات ۸۶ اشاره شده است.

۱۰:۹ و ۱۰:۴۰ خبر خوش خدا این است که او گناهان ما را می بخشد. داود با شهامت این خبر خوش را با اطرافیان خود

۴۰-۱:۴۰ انتظار کشیدن برای کمک الهی آسان نیست. اما این انتظار چهار بهره عاید داود کرد: (۱) خدا او را از ناامیدی بیرون کشید؛ (۲) پای او را در جای محکم قرار داد؛ (۳) قدم های او را استوار کرد؛ و (۴) هدف تازه ای به او داد. اغلب اوقات، نمی توانیم به برکات الهی دست یابیم مگر اینکه از بوته آزمایش انتظار عبور کنیم.

۶:۴۰ وفاداری و تعهد مداوم به خدا پسندیده ترین کار در زندگی است. مراسم مذهبی زمان داود شامل قربانی حیوانات در خیمه عبادت بود. امروز ما اغلب، مراسم رفتن به کلیسا، شرکت در عشاء ربانی، یا خواندن سرود را به جا می آوریم. این کارها بی معنا است اگر انگیزه ما برای انجام آنها خودخواهانه باشد. خدا این قربانی ها و هدایا را

ای خداوند، لطف و محبت خود را از من دریغ مدار. رحمت و صداقت تو همواره مرا حفظ کند.

۱۲ بلایای بی شماری مرا احاطه کرده و گناهان زیادم بر من سنگینی می کند بطوری که نمی توانم سرم را بلند کنم. در دل خود آرامش ندارم. ۱۳ ای خداوند، رحم کن و مرا از این وضعیت نجات ده! به کمک من بشتاب! ۱۴ بگذار خجل و سرافکننده شوند آنانی که قصد جانم را دارند؛ مغلوب و رسوا گردند کسانی که به دشمنی با من برخاسته اند؛ ۱۵ خوار و پریشان شوند آنانی که مرا تحقیر و مسخره می کنند.

۱۶ اما طالبان تو، ای خداوند، شاد و خوشحال شوند؛ و آنانی که نجات تو را دوست دارند پیوسته بگویند که خداوند بزرگ است! ۱۷ من فقیر و درمانده ام، اما خداوند برای من فکر می کند. ای خداوند من، تو مددکار و رهاننده من هستی، پس تأخیر نکن.

موضوع: دعا برای جاری شدن رحمت خدا به هنگام بیماری یا تنهایی. وقتی بیماریم یا وقتی همه ما را تنها می گذارند، خدا در کنار ما می ماند.

نویسنده: داود

خوشابه حال کسانی که به فکر فقیران و درماندگان هستند، زیرا هنگامی که خود در زحمت بیفتند خداوند به یاری ایشان خواهد شتافت. ۲ او ایشان را حفظ کرده، زنده نگاه خواهد داشت. آنان در دنیا سعادتمند خواهند بود و خدا نخواهد گذاشت که به دست دشمنانشان بیفتند. ۳ به هنگام بیماری، خداوند ایشان را شفا می بخشد و سلامتی از دست رفته را به آنان باز می گرداند.

۴ گفتم: «خداوند، نسبت به تو گناه کرده ام؛ بر من رحم کن و مرا شفا ده!» ۵ دشمنانم با کینه و نفرت درباره من می گویند: «کی می میرد و نامش گم می شود؟» هنگامی که به عیادت می آیند، وانمود می کنند که دوستانم

در میان گذاشت. وقتی اثر این خبر خوش را در زندگی خود احساس کنیم، نمی توانیم آن را مخفی نگاه داریم، بلکه می خواهیم به سایر مردم بگوییم که خدا چه کاری برای ما کرده است. اگر خبر خوش خدا زندگی شما را تغییر داده است، کمرویی نکنید و آن را اعلام نمایید. ما معمولاً وقتی کالای ارزانی می خریم، به بقیه هم می گوییم که برونند و آن را بخرند؛ یا اگر پزشک حاذقی سراغ داشته باشیم، او را به دیگران نیز معرفی می کنیم؛ به همین شکل، باید کاری را که خدا برای ما انجام داده است، با دیگران در میان بگذاریم.

۱۷:۴۰ رهبر مملکت شما به احتمال قوی شخصاً شما را نمی شناسد، چه برسد به اینکه اسمتان را بداند. اما پادشاه تمامی خلقت، فرمانروای عالم هستی، همین الان دارد به شما فکر می کند. اجازه بدهید این حقیقت روحیه تان را تقویت کند. اگر خدا دائماً به فکر ما است، ما نیز باید بکوشیم بیشتر به او فکر کنیم.

۱:۴۱ کتاب مقدس غالباً از توجه خدا به فقرا و برکاتش بر کسانی که به فقرا توجه دارند، سخن می گوید. خدا نمی خواهد فقرا رنج بکشند. او می خواهد سخاوت ما بازتابی باشد از بخششهای رایگان او؛ همان طور که او ما را برکت داده، ما نیز باید دیگران را برکت دهیم.

۱۱:۴۰

مز ۳:۴۳ ؛ ۷:۶۱

۱۲:۴۰

مز ۵:۱۸ ؛ ۶:۳۸ ؛ ۲۶:۷۳ ؛

۳:۱۱۶

۱۳:۴۰

مز ۱۹:۲۲ ؛ ۱۲:۷۱

۱۴:۴۰

مز ۲۶:۴۰ ؛ ۲۶:۴۰ ؛ ۳۰:۷۰

۱۶:۴۰

مز ۲۷:۳۵ ؛ ۴:۷۰

۱:۴۱

مز ۱۹:۳۷ ؛ ۴۰:۸۲

۲:۴۱

مز ۱۲:۲۷ ؛ ۲۸:۲۲

۴:۴۱

مز ۴:۵ ؛ ۲:۶

۵:۴۱

مز ۱۲:۳۸

۶:۴۱

مز ۱:۲

در میان گذاشت. وقتی اثر این خبر خوش را در زندگی خود احساس کنیم، نمی توانیم آن را مخفی نگاه داریم، بلکه می خواهیم به سایر مردم بگوییم که خدا چه کاری برای ما کرده است. اگر خبر خوش خدا زندگی شما را تغییر داده است، کمرویی نکنید و آن را اعلام نمایید. ما معمولاً وقتی کالای ارزانی می خریم، به بقیه هم می گوییم که برونند و آن را بخرند؛ یا اگر پزشک حاذقی سراغ داشته باشیم، او را به دیگران نیز معرفی می کنیم؛ به همین شکل، باید کاری را که خدا برای ما انجام داده است، با دیگران در میان بگذاریم.

۱۷:۴۰ رهبر مملکت شما به احتمال قوی شخصاً شما را

هستند، و حال آنکه از من نفرت دارند و قصدشان سخن چینی و شایعه سازی است.^۷ همه دشمنانم پشت سرم حرف می زنند و درباره ام بد می اندیشند. آنها می گویند: «به مرض کشنده ای مبتلا شده؛ از بستر بیماری بلند نخواهد شد.» حتی بهترین دوستم نیز که به او اعتماد داشتم و نان و نمک مرا می خورد، دشمن من شده است.

^۸ ای خداوند، بر من رحم کن و مرا برپا بدار تا جواب آنان را بدهم. ^۹ یقین دارم که از من راضی هستی و نخواهی گذاشت دشمنانم بر من پیروز شوند. ^{۱۰} مرا بسبب درستی کاریم حفظ خواهی کرد و تا ابد در حضورت نگاه خواهی داشت.

^{۱۱} سپاس بر خداوند، خدای اسرائیل، از حال تا ابد. آمین! آمین!

ب - کتاب دوم مزامیر (۱:۴۲ تا ۲۰:۷۲)

این مزامیر شامل این موضوعات هستند: دعا برای رهایی، دعوت برای عبادت، اعتراف به گناه، تشویق برای اعتماد کردن به خدا، تسلی برای کسانی که مورد اذیت و آزار دوستانشان قرار گرفته اند، دعا برای کسانی که مورد تهمت و افترا قرار گرفته اند، و یک مزمور بشارتی. این مزامیر می تواند به ما کمک کند که در عبادات خود، شگفتی اعمال خدا را تصدیق کنیم.

موضوع: تشنگی برای خدا. وقتی احساس تنهایی یا افسردگی می کنید، در باره مهربانی و محبت خدا تأمل کنید.

نویسنده: پسران قورح که نوازندگان و کارکنان معبد بودند.

چنانکه آهو برای نهرهای آب اشتیاق دارد، همچنان ای خدا، جان من اشتیاق شدید برای تو دارد. ^۱ آری، جان من تشنه خداست، تشنه

۴۲

۹:۴۱
ایو ۱۹:۱۹
مز ۲۰:۱۳ و ۱۲:۵۵
ار ۱۰:۲۰
یو ۱۸:۱۳
۱۰:۴۱
مز ۳:۳
۱۲:۴۱
مز ۳۳:۱۸ ؛ ۲۱:۶ ؛ ۳۷:۱۷

۱۳:۴۱
مز ۱۸:۷۲ و ۱۹:۱۰ ؛ ۱۰۶:۴۸

۱:۴۲
مز ۱:۵۳
۲:۴۲
مز ۴:۴۳ ؛ ۲۸:۴ ؛ ۱۴۳:۶
ار ۱۰:۱۰
روم ۲۶:۹

۱:۴۲ مزامیر ۴۲ تا ۴۹ را پسران قورح نوشته اند. قورح یک لای بود که شورشی را علیه موسی ترتیب داد (اعداد ۱:۱۶-۳۵). او کشته شد، اما نسل او به خدا وفادار ماند و به خدمت خدا در معبد ادامه داد. داود مردانی را از طایفه قورح انتخاب کرد تا در امر رهبری موسیقی در معبد انجام وظیفه کنند (۱ تواریخ ۶:۳۱-۳۸)؛ ایشان صدها سال نوازندگان معبد بودند (۲ تواریخ ۱۸:۲۰ و ۱۹).

۱:۴۲ در زندگی ممکن است مواقعی پیش آمده باشد که برای خدا تشنه بوده باشیم، یا گریه از او طلب کمک کرده باشیم، و متحمل تمسخر مردم شده باشیم، اما با این حال خدا همچنان ساکت بوده باشد (۱:۴۲-۳). در چنین مواقعی، شخص ممکن است در دام افسردگی و ناامیدی گرفتار شود. اما سراینده مزمور چاره ای یافت. او

۹:۴۱ در عهدجدید این آیه پیشگویی خیانت به مسیح تلقی شده است (یوحنا ۱۳:۱۸). یهودا یکی از ۱۲ شاگرد عیسی بود که سالها از او تعلیم گرفته بود، با او سفر کرده و با او بر سر یک سفره نشسته بود (مرقس ۱۴:۳-۱۹). با آنکه یهودا صمیمی ترین دوست عیسی نبود، اما خزانه دار گروه شاگردان شده بود. عاقبت، همین یهودا به عیسی خیانت کرد (متی ۲۶:۱۴-۱۶، ۲۵-۲۸).

۱۳:۴۱ مزامیر به پنج «کتاب» تقسیم می شود و هر یک با حمد و تسبیح یا ستایش خدا تمام می شود. اولین کتاب از مزامیر ما را به سفری می برد که در آن رنج و درد، اندوه، و شادی عظیم هست. این کتاب چیزهای زیادی درباره محبت و توجه ابدی خدا به ما تعلیم می دهد و اینکه چگونه باید حتی در تجربیات روزمره زندگی به او اعتماد کنیم.

خدای زنده! کی می توانم به حضور او بروم و او را ستایش کنم؟^۳ روز و شب گریه می کنم، و اشکهایم غذای من است؛ تمام روز دشمنان از من می پرسند: «پس خدای تو کجاست؟»

^۴چون به گذشته فکر می کنم دلم می گیرد؛ به یاد می آورم چگونه در روزهای عید، جماعت بزرگی را سرودخوانان و حمدگویان به خانه خدا هدایت می کردم!

^۵ای جان من، چرا محزون و افسرده شده ای؟ بر خدا امید داشته باش! او را دوباره ستایش کن، زیرا او خدا و نجات دهنده توست!

^۶ای خدا، در این دیار غربت دلم گرفته است. حتی آبشارهای کوهستانها و موجهای دریاها تو نیز غم و اندوه بر من می دمنند؛ اعماق اقیانوسها بر من می غرند. از سرزمین اردن و کوههای حرمون و مصغر، تو را به یاد می آورم. ^۸خدایم، در طی روز مرا مورد لطف و رحمت خود قرار ده، تا هنگامی که شب فرا می رسد سرودی برای خواندن داشته باشم و نزد خدای حیات خود دعا کنم.

^۹به خدا که صخره من است می گویم: «چرا مرا فراموش کرده ای؟ چرا بسبب ظلم دشمن ناله کنان به اینسو و آنسو بروم؟»^{۱۰} سرزنش دشمنانم مرا خرد کرده است، زیرا هر روز با کنایه به من می گویند: «پس خدای تو کجاست؟»
^{۱۱}ای جان من، چرا محزون و افسرده شده ای؟ بر خدا امید داشته باش! او را دوباره ستایش کن، زیرا او خدا و نجات دهنده توست!

۳:۴۲

مز ۱۰:۷۹؛ ۵:۸۰
یول ۱۷:۲

۴:۴۲

ایو ۱۶:۳۰
مز ۸۵:۶۲؛ ۱۴:۷۱
اش ۲۹:۳۰
مراثی ۲۴:۳
متی ۲۸:۲۶

۶:۴۲

مز ۲:۶۱
۷:۴۲
مز ۷:۸۸
یونس ۳:۲
۸:۴۲
مز ۷:۱۶؛ ۳۰:۵۷؛ ۶:۷۷
۵۴:۴۹
ایو ۱۰:۳۵

۹:۴۲

مز ۹:۱۷؛ ۲:۱۸؛ ۶:۳۸

دور از اورشلیم تبعید شده بود و نمی توانست در معبد، خدا را بپرستد. او به یاد می آورد که جماعات شادان را در روزهای عید به سوی معبد هدایت می کرد؛ لذا او می بایست یکی از مقامات مملکتی یا از مسؤولان بلندمرتبه معبد بوده باشد. طی روزهای عید که از سوی خدا مقرر شده بود، قوم اسرائیل مکلف بودند که همه کارهایی را که خدا برایشان انجام داده بود، به یاد آورند. بسیاری از این اعیاد در جدول موجود در لاویان فصل ۲۳ تشریح شده است.

۶:۴۲ افسردگی یکی از شایع ترین کسالت های عاطفی است. یک پادزهر برای افسردگی تعمق در نیکویی های خدا به قومش می باشد. این کار شما را از وضعیت موجود بیرون خواهد کشید و امید بهبودی را پدید خواهد آورد. به جای تمرکز بر ناتوانی خود در کمک به خودتان، به توانایی خدا برای کمک به خود فکر کنید. وقتی احساس افسردگی می کنید، این مزمور ضد افسردگی را به کار ببرید. متن هایی از کتاب مقدس را که درباره نیکویی خدا است بخوانید و در آنها تعمق کنید.

برکات عظیم خدا را در زندگی اش به یاد آورد (۵۴:۴۲)؛ او پی برد که در چنین مواقعی، خدا با اینکه ظاهراً ساکت بوده، اما در عمل با او بوده و او توانسته خدا را بار دیگر مورد ستایش و حمد قرار دهد (۵۴:۴۲)؛ او به خلقت زیبای خدا که بیانگر محبت او بود، چشم دوخت (۶:۴۲). سراینده مزمور امواج غم و اندوه را احساس کرده بود، اما می دانست که هرگز از محبت پایدار خدا دور نخواهد ماند (۸۵:۷؛ ۴۲:۸). و بالاخره، او وفادارانه امیدوار بود که خدا وارد عمل شود (۱۱:۴۲). وقتی احساس می کنید که ظاهراً نمی توانید خدا را ببینید، از این راه حل استفاده کنید؛ بدینسان خواهید توانست بار دیگر او را ببینید.

۲۱:۴۲ همان طور که زندگی آهو به آب بستگی دارد، زندگی ما هم به خدا وابسته است. کسانی که در پی او هستند و در اشتیاق درک او می باشند، حیات بی پایان خواهند یافت. سراینده مزمور که احساس می کرد از خدا جدا مانده است، آرام نگرفت تا اینکه ارتباطش دوباره با خدا برقرار شد، زیرا می دانست زندگی اش به خدا وابسته است.

۵۴:۴۲ نویسنده این مزمور ناامید بود زیرا به جایی

موضوع: امید در ناامیدی. در رویارویی با ناامیدی، یگانه امید ما خدا است.

نویسنده: پسران قورح (کارکنان معبد). در بسیاری از نسخ عبری، مزمیر ۴۳ و ۴۲ یک مزمور است.

۴۳
خدایا، از من در برابر مردم بیرحم دفاع کن و مرا تبرئه نما؛ مرا از دست اشخاص حيله گر و ظالم برهان. ^۲خدایا، تو پناهگاه من هستی؛ چرا مرا طرد کرده‌ای؟ چرا بسبب ستمگریهای دشمن، ماتم کنان به اینسو و آنسو بروم؟

^۳نور و راستی خود را بفرست تا هدایت کن و مرا به کوه مقدس تو و به مکان سکونتت باز گردانند. ^۴آنگاه به محراب تو خواهیم رفت، ای خدایی که شادی و خوشی من هستی، و در آنجا با نغمهٔ بربط و سرود تو را ستایش خواهم کرد.

^۵ای جان من، چرا محزون و افسرده شده‌ای؟ بر خدا امید داشته باش! او را دوباره ستایش کن، زیرا او خدا و نجات دهندهٔ توست!

موضوع: تقاضای واماندگان و شکست‌خوردگان جنگ از خدا برای

پیروزی. وقتی به‌نظر می‌رسد که خدا شما را رنجور و ناتوان رها کرده، ناامید نشوید. به یاد بیاورید که خدا در گذشته شما را چطور رهایی داده و مطمئن باشید که او شما را بار دیگر به حال اول باز خواهد گرداند.

نویسنده: پسران قورح (کارکنان معبد)

۴۴
ای خدا، ما به گوشه‌های خود شنیده‌ایم و اجدادمان برای ما تعریف کرده‌اند که تو در گذشته چه کارهای شگفت‌انگیزی برای آنان انجام

۱:۴۳

اسمو ۱۵:۲۴

مز ۱:۲۶ : ۲۴:۳۵

۲:۴۳

مز ۷:۲۸ : ۹:۴۲ : ۹:۴۴

۳:۴۳

مز ۹:۳۶ : ۵:۴۲ : ۱:۸۴

۴:۴۳

مز ۶:۲۶ : ۲:۳۳

۱:۴۴

مز ۲:۷۸ و ۲:۸۳ : ۵۵:۱۰

شما را در بر گرفته، نور و راستی خدا را دنبال کنید تا به او برسید.

۴۴:۱ب شاید این مزمور در موقعیتی شبیه موقعیتی که در دوم تواریخ ۱۹:۱۸ و ۲۰ آمده، سروده شده باشد، آنجا که یهو شافاط، پادشاه خداترس، در محاصره دشمنان بود و لاویان در صف مقدم جبهه، برای خداوند می‌سراییدند.

۴۴:۱-۳ «بیرون راندن قومهای بت‌پرست از این سرزمین» به فتح کنعان (سرزمین موعود) اشاره دارد که در کتاب یوشع تشریح شده است. خدا این سرزمین را به اسرائیل داد و ایشان موظف بودند وارد آنجا شوند و هر کسی را که شرور بود و قصد مخالفت با خدا را داشت، بیرون کنند. به قوم اسرائیل گفته شده بود که در

۴۳:۳ صهیون نام دیگری است برای اورشلیم. داود این شهر را پایتخت اسرائیل قرار داد. معبد بر روی یک بلندی در اورشلیم بنا شد که غالباً کوه مقدس نامیده می‌شد زیرا مکانی بود که مردم در آنجا با پرستش و دعا خدا را ملاقات می‌کردند.

۴۳:۴ و ۵ سراینده مزمور از خدا خواست که نور و راستی‌اش را بتاباند و او را به معبد هدایت کند، یعنی به جایی که خدا را در آنجا ملاقات نماید. راستی خدا راه درست برای پیروی از خدا را در دسترس ما قرار می‌دهد (ر.ش. به ایوحن ۲:۲۷)، و نور خدا دید درست برای پیروی از او را (ر.ش. به ایوحن ۱:۵) در اختیارمان می‌گذارد. اگر احساس می‌کنید تاریکی و شک و تردید

داده‌ای.^۲ تو به دست خود قومهای بت پرست را از این سرزمین بیرون راندی و اجداد ما را بجای آنها مستقر نمودی. قومهای خدانشناس را از بین بردی، اما بنی اسرائیل را در سرزمین موعود تثبیت نمودی.^۳ قوم تو به زور شمشیر این سرزمین را تسخیر نمودند و به بازوی خویش نجات نیافتند، بلکه قدرت و توانایی تو و اطمینان به حضور تو آنان را رها کنید، زیرا از ایشان خرسند بودی.^۴ ای خدا، تو پادشاه من هستی؛ اکنون نیز قوم خود اسرائیل را پیروز گردان.^۵ ما با کمک تو دشمنان خود را شکست خواهیم داد و به نام تو کسانی را که برضد ما برخاسته‌اند، پایمال خواهیم کرد.

۳:۴۴
تث ۳۷:۴
مز ۱۵:۷۷

۵:۴۴
مز ۱۲:۶۰

۶ امید من به تیر و کمانم نیست، و نه به شمشیرم که مرا نجات دهد،^۷ زیرا این تو بودی که ما را از دست دشمنان نجات دادی، و آنانی را که از ما متنفر بودند شکست دادی.^۸ برای همیشه تو را ستایش خواهیم کرد، و تا ابد از تو سپاسگزار خواهیم بود.

۷:۴۴
مز ۵۵:۳۶ : ۲۴:۱۳۶

۸:۴۴
مز ۱۲:۳۴ : ۱۲:۳۰

۹ اما در حال حاضر تو ما را دور انداخته‌ای و رسوا ساخته‌ای؛ دیگر لشگرهای ما را در جنگ کمک نمی کنی.^{۱۰} تو ما را در مقابل دشمنان شکست داده‌ای و آنها اکنون ما را غارت می کنند.^{۱۱} ما را همچون گوسفندان به کشتارگاه فرستاده‌ای و در میان قومهای خدانشناس پراکنده ساخته‌ای تا ما را بکشند و بخورند.^{۱۲} تو قوم برگزیده‌ات را ارزان فروخته‌ای و از فروش آنها سودی نبرده‌ای.^{۱۳} ما را نزد همسایگان خوار ساخته‌ای و ما مورد تمسخر و توهین اطرافیان قرار گرفته‌ایم.^{۱۴} ما را در میان قومهای خدانشناس انگشت‌نما ساخته‌ای و آنها ما را به باد ریشخند گرفته‌اند.^{۱۵} هر روز بسبب تهمت‌ها و دشنامهای مخالفان و دشمنان، رسوا و سرافکننده می شوم.

۹:۴۴
مز ۲۴:۳۰ : ۱۰:۶۰
۱۰:۴۴
لاو ۳۳:۲۶
یوش ۱۲:۸:۷
مز ۴۲:۸۹

۱۴:۴۴
مز ۶:۱۷ : ۲۵:۱۰۹
۱۷:۴۴
مز ۱۱۹:۱۰۹ : ۱۰۹:۱۸۳، ۱۷۶:۱۵۳

۱۷ این همه بر ما واقع شده است، ولی تو را فراموش نکرده‌ایم و پیمانی را که با ما بسته‌ای نشکسته‌ایم.^{۱۸} نسبت به تو دلسرد نشده‌ایم و از راه تو منحرف نگشته‌ایم.^{۱۹} با وجود این، تو ما را در میان حیوانات وحشی رها نموده‌ای و با مرگ روبرو ساخته‌ای.

۱۸:۴۴
مز ۱۱۹:۵۱ : ۱۵۷
۱۹:۴۴
مز ۸:۵۱ : ۵:۹۴
۲۰:۴۴
مز ۷۸:۱۱ : ۹:۸۱

۲۰ اگر ما تو را فراموش می کردیم و دستهای خود را بسوی بتها دراز می کردیم،^{۲۱} آیا تو که اسرار دل هر کس را می دانی، این را نمی دانستی؟^{۲۲} تو می دانی که ما

۲۲:۴۴
اش ۷:۵۳
روم ۳:۶

و اطاعت از او (۱۸:۴۴)، مغلوب شده بودند. سراینده مزبور نمی توانست بفهمد که چرا خدا اجازه داد چنین اتفاقی بیفتد؛ اما امید یافتن پاسخ را از دست نداد (۲۲:۴۴-۱۷). با آنکه او فکر می کرد مستحق رنج و عذابی که می کشید نیست، دلیل اصلی رنج و درد را در این آیه کشف کرد. او رنج می کشید چون به خدا **خدمت** می کرد. پولس از این گله و شکایت سراینده

آن سرزمین سکنی گزینند و شاهدهی باشند از قدرت و محبت خدا برای مردم دنیا. سراینده مزبور که در محاصره دشمنان بود، به خاطر آورد که خدا برای قومش چه کرده است و با به یاد آوردن آن، قوت قلب گرفت. وقتی احساس می کنیم مورد حمله قرار گرفته‌ایم، می توانیم همین اعتماد را به خدا داشته باشیم.

۲۲:۴۴ قوم سرائیل با وجود ایمان به خدا (۱۷:۴۴)

بخاطر تو هر روز با مرگ روبرو می شویم و با ما همچون گوسفندانی که می باید قربانی شوند رفتار می کنند.^{۲۳} ای خداوند، بیدار شو! چرا خوابیده ای؟ بیدار شو و ما را تا ابد دور نینداز! ^{۲۴} چرا روی خود را از ما بر می گردانی و ذلت و خواری ما را نادیده می گیری؟ ^{۲۵} اینک به خاک افتاده و مغلوب شده ایم. ^{۲۶} برخیز و به کمک ما بشتاب و ما را نجات ده زیرا تو سراسر، رحمت و محبتی!

موضوع: شعری برای پادشاه (احتمالاً سلیمان) به مناسبت ازدواج او. این مزمور گرچه برای مناسبتی تاریخی نوشته شد، اما به نظر می رسد که پیشگویی ای نیز باشد درباره مسیح و عروس او، کلیسا، که در تمام نسل ها او را ستایش خواهد کرد.

نویسنده: پسران قورح (کارکنان معبد)

در حالیکه این سرود را برای پادشاه می سرایم، کلماتی زیبا فکرم را پر می سازند. همچون قلمی در دست شاعری توانا، زبانم آماده

سرودن است.

^۲ تو از همه انسانها زیباتری؛

از لبانت نعمت و فیض می چکد.

خداوند تو را تا ابد متبارک ساخته است.

^۳ او ای پادشاه مقتدر، شمشیر جلال و جبروتت را بر کمر خویش ببند

۲۳:۴۴

مز ۶:۷ ؛ ۷:۷۷ ؛ ۶۵:۷۸

۲۴:۴۴

مز ۹:۴۲ ؛ ۱۴:۸۸

۱:۴۵

عز ۶:۷

۲:۴۵

مز ۶:۲۱

لو ۲۲:۴

۳:۴۵

اش ۶:۹

۴:۴۵

مکا ۲:۶

شرایط اطراف نبود، بلکه او درسی داشت که می خواست به پیروانش بیاموزد.

۱:۴۵ ب این مزمور را «مسیحایی» می نامند زیرا حالتی پیشگویانه در مورد رابطه آینده مسیح موعود با کلیسا، بدن او، دارد. آیه ۲ بر کات فراوان خدا را بر مسیح موعود ذکر می کند؛ ۴۵:۸۶ تحقق واقعی پیشگویی های آیات قبل را در مسیح بیان می دارد (عبرانیان ۱:۹و). در مکاشفه فصل ۱۹، کلیسا به «عروس مسیح» تشبیه شده است.

۱:۴۵ ب در این سرود عروسی سلطنتی، داماد مردی است که همه چیز دارد: قدرت، مقام، ثروت، و حالا عروسی زیبا. اما ستایش پادشاه به خاطر این چیزها نیست، بلکه به خاطر آن است که پادشاه خدا را خشنود می سازد. او از حقیقت، تواضع، و عدالت دفاع می کند، نیکی را دوست دارد و از شرارت بیزار است، و به همین دلیل مورد ستایش اقوام بسیار قرار دارد. مشخصه سلطنت واقعی، ردا یا تخت پادشاهی نیست، بلکه اطاعت وفادارانه از سلطان اعظم، شاه شاهان، یعنی خدا می باشد. ما خوانده شده ایم که «کاهنان سلطنتی و قومی مقدس» باشیم و با جلال دادن خداوند و پادشاهی که این امتیاز را به ما داده است، باعث حرمت این سلطنت گردیم.

مزمور نقل قول کرد (رومیان ۸:۳۶) تا نشان دهد که ما به خاطر مسیح همیشه باید آماده باشیم که با مرگ روبرو شویم. بنابراین، رنج و دردهای ما ممکن است مجازات نباشد، بلکه جنگ سختی باشد برای نشان دادن وفاداری مان.

۲۶:۲۲-۴۴ نویسنده به سوی خدا فریاد بر آورد و از او خواست تا با محبت همیشگی اش قومش را نجات دهد زیرا آنها همچون گوسفندانی هستند که می رفتند تا ذبح شوند. هیچ چیز حتی مرگ نمی تواند ما را از محبت خدا جدا کند (رومیان ۸:۳۶-۳۹). وقتی به خاطر زندگی خود دچار هراس هستید، از خدا بخواهید شما را از این وضع برهاند و به یاد داشته باشید که حتی مرگ جسمانی نمی تواند شما را از او جدا سازد.

۲۵:۲۳-۴۴ سخنان سراینده مزمور حاکی از آن است که او معتقد نبود که خدا او را تنها گذاشته است؛ بلکه او خدا را ترغیب می کرد که در کمک کردن به او تعجیل کند و در شگفت بود که چرا خدا ظاهراً خواب است. مشابه این متن در عهد جدید، مرقس ۴:۳۵-۴۱ است، آنجا که عیسی در طول مدت طوفان در کشتی به خواب رفته بود. به خواب رفتن عیسی بیانگر بی توجهی او به

و شکوهمندانه بر اسب خویش سوار شو
تا از حقیقت و عدالت و تواضع دفاع کنی!
قدرت پیروزی بزرگی را نصیب تو می‌گرداند.
تیرهای تیز تو به قلب دشمنانت فرو می‌روند؛
و قومها در برابر تو سقوط می‌کنند.
خداوند تخت فرمانروایی تو را جاودانی کرده است.
تو با عدل و انصاف سلطنت می‌کنی؛
عدالت را دوست داری و از شرارت بیزاری؛
بنابراین خدایت تو را برگزیده و تو را بیش از هر کس دیگر شاد گردانیده است.
همه رختهای به بوی خوش مر و عود و سلیخه آمیخته است؛
در کاخ عاج تو، نوای موسیقی گوشهایت را نوازش می‌دهد.
ندیمه‌های دربارت، شاهزادگانند؛ در دست راست تو،
ملکه مزین به طلای خالص، ایستاده است.
او^{۱۰} ای دختر، به نصیحت من گوش کن.
قوم و خویش و زادگاه خود را فراموش کن تا پادشاه شیفته زیبایی تو شود.
او را اطاعت کن، زیرا سرور توست.
اهالی سرزمین صور با هدایا نزد تو خواهند آمد
و ثروتمندان قوم تو طالب رضامندی تو خواهند بود.
عروس پادشاه را نگاه کنید!
او در درون کاخش چه زیباست!
لباس‌هایش زربفت می‌باشد.
او^{۱۴} را با لباس نقشدارش نزد پادشاه می‌آورند؛
ندیمه‌هایش نیز از پی او می‌آیند.
آنان با خوشی و شادمانی به درون کاخ پادشاه هدایت می‌شوند.
ای پادشاه، تو صاحب پسران بسیار خواهی شد و آنها نیز مانند اجدادت تاج
شاهی را بر سر خواهند نهاد،
و تو ایشان را در سراسر جهان به حکمرانی خواهی گماشت.
نام تو را در تمام نسل‌ها شهرت خواهم داد،
و همه مردم تا ابد سپاسگزار تو خواهند بود.

۵:۴۵

مز ۴:۱۲۰

اش ۲۸:۵

۶:۴۵

مز ۲:۹۳؛ ۹۸:۹۸

عبر ۹۸:۱

۷:۴۵

مز ۷:۱۱؛ ۶:۲۱؛ ۵:۳۳

۸:۴۵

غزل ۳:۱؛ ۱۴:۴؛ ۱۴:۱۴

۹:۴۵

۱ یاد ۱۹:۲؛ ۲۸:۹

غزل ۸:۶

اش ۱۲:۱۳

۱۰:۴۵

تث ۱۳:۲۱

اش ۵:۵۴

افس ۳۳:۵

۱ پط ۶:۳

۱۲:۴۵

مز ۲۹:۲۲؛ ۱۱:۷۲؛ ۱۱:۱۰

۱۳:۴۵

اش ۱۰:۶۱

۱۴:۴۵

غزل ۴:۱

حز ۱۳-۹:۱۶

۱۷:۴۵

مز ۴:۱۳۸

ملا ۱۱:۱

می‌گیرد (رش). به امثال ۱۴:۷-۱۷؛ غزل‌ها ۱۴:۴ و ۱۴).
سلیخه نوعی خار است که ریشه آن بوی خوش دارد.
۱۷-۱۳:۴۵ در این شعر زیبا، تصویری داریم از عروس
مسیح یعنی کلیسا که با غنی‌ترین برکات توصیف شده
است.

۸:۴۵ مُر، صمغ خوشبوی بعضی از درختان عربستان
است که عموماً در ساخت عطر از آن استفاده می‌شود.
عود عصاره خوشبویی است که از چوب صندل، که چوبی
است محکم و خوشبو، گرفته می‌شود؛ این چوب غالباً برای
ساخت صندوق یا قفسه‌های تزئینی مورد استفاده قرار

موضوع: خدا برای ارائه کمک، فراهم کردن ملجا، امنیت، و آرامش همیشه حاضر است. قدرت خدا کامل است و پیروزی نهایی او قطعی است. او از نجات کسانی که او را دوست دارند، غافل نخواهد ماند.

نویسنده: پسران قورح (کارکنان معبد)

۴۶

خدا پناهگاه و قوت ماست! او مددکاری است که در سختیها فوراً به کمک ما می‌شتابد.^۲ بنابراین، ما نخواهیم ترسید اگرچه زمین از جای بجنبد و کوه‌ها به قعر دریا فرو ریزند،^۳ دریا غرش نماید و کف برآرد و طغیانش کوه‌ها را بلرزاند!

نهریست که شعبه‌هایش شادمانی به شهر خدا می‌آورد و خانهٔ مقدس خدا را پر نشاط می‌سازد.^۴ این شهر هرگز نابود نخواهد شد، زیرا خدا در آن ساکن است. پیش از آنکه اتفاقی رخ دهد خدا به یاری آن خواهد شتافت. قومهای جهان از ترس فریاد بر می‌آورند؛ حکومت‌ها لرزانند؛ خدا ندا می‌دهد و دنیا مانند موم گداخته می‌شود.

^۷ خداوند قادر متعال با ماست! خدای یعقوب پناهگاه ماست!

^۸ بیاید کارهای خداوند را مشاهده کنید. ببینید در دنیا چه خرابیها برجای نهاده است. ^۹ او جنگها را در سراسر دنیا متوقف خواهد ساخت؛ کمانها را خواهد شکست، نیزه‌ها را خرد خواهد کرد و عرابه‌ها را به آتش خواهد کشید. ^{۱۰} «آرام باشید و بدانید که من خدا هستم و در میان قومهای جهان مورد عزت و احترام خواهم بود.»

^{۱۱} خداوند قادر متعال با ماست! خدای یعقوب پناهگاه ماست!

۱:۴۶
مز ۹:۹؛ ۱۴:۶؛ ۷:۵۷ و ۸؛
۱۸:۴۵

۴:۴۶
مز ۳:۸۷
اش ۱۴:۶۰
مکا ۱:۲۲؛ ۱۲:۳
۵:۴۶
اش ۱۴:۴۱؛ ۶:۱۲
جز ۷:۴۳

۶:۴۶
مز ۱:۲
۷:۴۶
اعد ۹:۱۴
مز ۹:۹
۸:۴۶
مز ۵:۶۶
۹:۴۶
اش ۴:۲؛ ۵:۹
۱۰:۴۶
مز ۳:۱۰۰

حتی با وجود نابودی جهان، می‌تواند به ما قوت بخشد. **۵۷:۴۶** در بسیاری از شهرهای بزرگ، رودی جاری است که با عبور از میان شهر، به زندگی مردم بقا می‌بخشد و شهر را به مرکز داد و ستد تبدیل می‌کند. اورشلیم رودی نداشت، اما خدا را داشت که همچون نهری به زندگی مردم بقا می‌بخشید و مرکز توجه آنها بود. تا زمانی که خدا در میان قوم سکونت داشت، شهر شکست‌ناپذیر بود. اما زمانی که مردم خدا را ترک کردند، خدا آنها را تنها گذاشت، و اورشلیم به‌دست سپاه بابل افتاد.

۱۰:۴۶ جنگ و نابودی غیر قابل اجتناب است، اما پیروزی نهایی خدا نیز چنین است. در آن هنگام، همه ساکت در مقابل خدای قادر مطلق خواهند ایستاد. پس چقدر شایسته است که هم‌اکنون با احترام و وقار، ساکت بایستیم و او را و قدرت و شکوهش را حرمت نهم. هر روز برای سکوت اختیار کردن و جلال دادن خدا وقت بدهید.

۴۸:۴۶ مزامیر ۴۶ تا ۴۸ سرودهای حمد هستند برای رهایی از چند دشمن قدرتمند. مزمور ۴۶ شاید زمانی نوشته شده باشد که سپاه آشور به سرزمین اسرائیل تجاوز کرده و اورشلیم را به محاصره در آورده بود (۲ پادشاهان ۱۸:۱۳ تا ۳۷:۱۹).

۳:۱-۴۶ امروز ترس از اینکه مبدا انفجار هسته‌ای ناگهان کوهها یا شهرها را به قعر دریا فرو برد، بسیاری از مردم را نگران کرده است. اما سراینده مزمور می‌گوید که حتی اگر دنیا به آخر برسد، «ما نخواهیم ترسید!» او حتی علیرغم نابودی کامل، اقرار کرد که به توانایی خدا در نجات خود اعتماد کامل دارد. مواجهه با امکان پایان جهان با حالتی به‌دور از ترس و دغدغه، امری غیرممکن می‌نماید؛ اما کتاب مقدس به روشنی بیان می‌دارد که علیرغم امکان نابودی کامل جهان، خدا پناهگاه ما است. او پناهگاهی موقتی نیست؛ او پناهگاه ابدی ما است و

موضوع: خدا کماکان پادشاه دنیا است. همه اقوام جهان عاقبت خداوندی او را تصدیق خواهند کرد.

نویسنده: پسران قورح (کارکنان معبد)

۴۷ ای همهٔ مردم جهان، دست بزنید و شادی کنید! خدا را با سرودهای شاد پرستش کنید! ^۱ زیرا خداوند متعال و پرهیت است. او پادشاهی است با عظمت که بر سراسر جهان فرمان می‌راند. ^۲ او قومها را مغلوب ما ساخت، طایفه‌ها را به زیر پای ما انداخت و سرزمینی برای سکونت ما برگزید، سرزمینی که موجب افتخار قوم عزیز اوست.

^۳ خداوند در میان غریو شادی و صدای شیپور، به تخت خود صعود نموده است! ^۴ در ستایش او سرود بخوانید! پادشاه ما را با سرود پرستش کنید! ^۵ خدا پادشاه تمام جهان است؛ او را با سرود ستایش کنید! ^۶ خدا بر قومهای جهان فرمان می‌راند. او بر تخت مقدس خود نشسته است. ^۷ روسای ممالک جهان با ما متحد شده‌اند تا با ما خدای ابراهیم را پرستش کنند، زیرا او قدرتمندتر از تمام جنگاوران و برتر از همه مردم جهان می‌باشد.

موضوع: حضور خدا شادی، امنیت، و نجات ما است. خدا در مقام مدافع اورشلیم، شهر مقدس یهودیان، مورد ستایش واقع می‌شود. او مدافع و هادی ابدی ما نیز هست.

نویسنده: پسران قورح (کارکنان معبد)

۴۸ خداوند بزرگ است و باید او را در کوه مقدسش در اورشلیم، ستایش کرد.

^۱ چه زیباست صهیون، آن کوه بلند خدا، آن شهر پادشاه بزرگ، که موجب

۲:۴۷

تث ۲۱:۷

۴:۴۷

۱ پط ۴:۱

۵:۴۷

مز ۳۳:۲۵، ۱۸:۶۸

۶:۴۷

مز ۱۸:۸۹، ۴:۶۸

۸:۴۷

اتوا ۳۱:۱۶

۹:۴۷

مز ۱۱:۷۲

اش ۲۳:۷، ۴۹

۱:۴۸

اتوا ۲۵:۱۶

مز ۱:۸۷، ۴:۹۶، ۳:۱۴۵

زکر ۳:۸

۲:۴۸

مز ۲:۵۰

مراثی ۱۵:۲

متی ۳:۵۵

یهودی که یهوه را به‌عنوان تنها خدا نمی‌پرستیدند. اما غیر یهودیان می‌توانستند بیایند و به خدا ایمان بیاورند (اعمال ۲۶:۱۳) زیرا خدا می‌خواهد که همه مردم نزد او بیایند (رومیان ۲۵:۱۶-۲۷؛ غلاطیان ۳:۱۴).

۹:۴۷ ابراهیم پدر قوم اسرائیل بود. تنها خدای حقیقی را بعضی اوقات «خدای ابراهیم» می‌خواندند (خروج ۶:۳؛ پادشاهان ۳۶:۱۸). اما، در معنای روحانی، وعده خدا به ابراهیم به همه کسانی که به خدا ایمان دارند مربوط می‌شود (رومیان ۴:۱۱ و ۱۲).

۲:۴۸ چرا اورشلیم «شهر پادشاه بزرگ» است؟ از آنجا که معبد در اورشلیم قرار داشت، شهر مرکز حضور خدا در جهان تلقی می‌شد. اما در ابدیت، کتاب مقدس اورشلیم را به‌عنوان مکانی تصویر می‌کند که در «روزهای آخر» ایمانداران گروه گروه به آنجا روانه خواهند

۱:۴۷ این مزمور تقریباً درباره همان واقعه‌ای نوشته شده که به مزمور ۴۶ مربوط می‌شود: تجاوز آشور به یهودا به رهبری سنخاریب (پادشاهان ۱۸:۱۳ تا ۱۹:۳۷).

۲:۴۷ خداوند، به گونه‌ای غیر قابل وصف، متعال و پرهیت است؛ اما این امر نویسندگان کتاب مقدس را از تلاش برای توصیف او باز نداشت. متعال و پرهیت بودن او نباید ما را نیز از ستایش او باز دارد. ما نمی‌توانیم به‌طور کامل خدا را توصیف کنیم، اما می‌توانیم به دیگران بگوییم که او برای ما چه کرده است. نگذارید شکوه و عظمت وصف‌ناپذیر خدا مانع از این شود که چیزهایی را که درباره خدا می‌دانید به دیگران نگوئید.

۹:۴۷ کلمه‌ای که «رؤسای ممالک جهان» ترجمه شده، واژه‌ای عبری است که معنای دقیق آن «ملت‌ها» است. به عبارتی دیگر، رؤسای ممالک جهان کسانی بودند غیر

شادی تمام مردم جهان می‌باشد! ^۳ خداوند در قصرهای آن حضور دارد؛ او پناهگاه مردم اورشلیم است.

^۴ پادشاهان جهان متحد شدند تا به اورشلیم حمله کنند. ^۵ اما چون آن را دیدند، شگفت‌زده شده، گریختند. ^۶ در آنجا ترس، آنان را فراگرفت و همچون زنی در حال زاء، وحشت زده شدند. ^۷ تو ای خدا، آنان را مانند کشتیهای جنگی که باد شرقی آنها را درهم می‌کوبد، نابود کردی. ^۸ آنچه درباره کارهای خداوند شنیده بودیم، اینک با چشمان خود در شهر خداوند قادر متعال می‌بینیم: او اورشلیم را برای همیشه پایدار نگه خواهد داشت.

^۹ ای خدا، ما در داخل خانه تو، به رحمت و محبت تو می‌اندیشیم. ^{۱۰} تو مورد ستایش همه مردم هستی؛ آوازه تو به سراسر جهان رسیده است؛ تو با عدل و انصاف حکمرانی می‌کنی. ^{۱۱} بسبب داوریهای عادلانه تو ساکنان اورشلیم شادی می‌کنند و مردم یهودا به وجد می‌آیند.

^{۱۲} ای قوم خدا، صهیون را طواف کنید و برجهایش را بشمارید. ^{۱۳} به حصار آن توجه کنید و قلعه‌هایش را از نظر بگذرانید. آن را خوب نگاه کنید تا بتوانید برای نسل آینده آن را تعریف کنید و بگویید: ^{۱۴} «این خدا، خدای ماست و تا به هنگام مرگ او ما را هدایت خواهد کرد.»

۳:۴۸
مز ۷:۴۶

۶:۴۸
اش ۸:۱۳

۸:۴۸
مز ۵:۸۷

۹:۴۸
مز ۱۰:۴۰؛ ۳:۲۶

۱۰:۴۸
یوش ۹:۷
ملا ۱۱:۱

۱۱:۴۸
مز ۸:۹۷

۱۳:۴۸
مز ۷:۵۰-۷۸

اورشلیم به نتیجه‌ای نمی‌رسید، ساکنان شهر معمولاً دور شهر می‌گشتند و نقاط تدافعی آن را مورد بازرسی قرار می‌دادند و خدا را به‌خاطر حفاظت از شهر ستایش می‌کردند. به‌هنگام شادیهای بزرگ یا پس از آنکه خدا ما را از آزمایشهای بزرگ عبور می‌دهد، باید امکانات دفاعی خود را مورد بازرسی قرار دهیم تا مطمئن شویم که بنیادهای الهی، کلامش، و جمع ایمانداران استوار باقی مانده‌اند (افسیان ۲: ۲۰-۲۲).

۱۴:۴۸ هر گاه که نمی‌دانیم چه تصمیمی بگیریم، دعا می‌کنیم تا خدا ما را هدایت کند. چیزی که ما احتیاج داریم، هم هدایت است و هم هدایت‌کننده: ما به نقشه‌ای نیاز داریم که نشانه‌ها و مسیرها را به ما نشان دهد؛ همچنین به یک همراه دائمی نیاز داریم که اطلاع کامل از راههای موجود در نقشه را داشته باشد و ما را مطمئن سازد که نقشه را درست تعبیر و تفسیر کرده‌ایم. کتاب مقدس آن نقشه است، و خدا آن همراه دائمی. وقتی در مسیر زندگی پیش می‌روید، هم بر نقشه تکیه کنید و هم بر راهنما.

شد (اشعیا ۲: ۲ب)، و خانه روحانی همه ایمانداران خواهد بود، جایی که خدا در میان‌شان ساکن خواهد بود (مکاشفه ۲۱: ۳).

۸:۴۸ از آنجا که بعد از نوشته شدن این مزمور، اورشلیم چندین بار ویران شد، عبارت «اورشلیم را برای همیشه پایدار نگه خواهد داشت» شاید با حالتی پیشگویانه به اورشلیم جدید و آسمانی اشاره دارد که خدا در آنجا با همه ایمانداران زندگی خواهد کرد (مکاشفه ۲۱).

۱۱:۴۸ مردم یهودا از بزرگترین قبیله اسرائیل بودند که در قسمت جنوبی کنعان، جایی که اورشلیم در آنجا واقع بود، اقامت گزیدند (یوشع ۱: ۱۵-۱۲). داود پادشاه از قبیله یهودا بود و اورشلیم را پایتخت خود و مرکز عبادت قوم قرار داد. عیسی از قبیله یهودا بود. سراینده مزمور می‌خواست بگوید که روزی خواهد آمد که خدا عدالت را در آن سرزمین حاکم خواهد ساخت و قومش به عزت و احترامی که شایسته آنها است، خواهند رسید.

۱۳ و ۱۲:۴۸ هر گاه که سپاه دشمن از محاصره

موضوع: اتکا به مال دنیا بی ثمر است. به هنگام مرگ، نمی توان مال دنیا را با خود برد؛ همچنین مال دنیا نمی تواند آمرزش گناهان را فراهم سازد.

نویسنده: پسران قورح (کارکنان معبد)

ای همه قومهای روی زمین این را بشنوید! ای تمام مردم جهان گوش کنید! ^۱ای عوام و خواص، ای ثروتمندان و فقیران، ^۲به سخنان حکیمانه من گوش دهید. ^۳ای می خواهی با مثلی معمای زندگی را بیان کنم؛ می خواهی با نوای بربط این مشکل را بگشایم.

^۴چرا باید در روزهای مصیبت ترسان باشم؟ چرا ترسان باشم که دشمنان تبه کار دور مرا بگیرند و آنانی که اعتمادشان بر ثروتشان است و به فراوانی مال خود فخر می کنند مرا محاصره نمایند؟ ^۵هیچکس نمی تواند بهای جان خود را به خدا بپردازد و آن را نجات دهد. ^۶زیرا فدیۀ جان انسان بسیار گرانبه است و کسی قادر به پرداخت آن نیست. ^۷هیچکس نمی تواند مانع مرگ انسان شود و به او زندگی جاوید عطا کند. ^۸زیرا می بینیم که چگونه هر انسانی، خواه دانا خواه نادان، می میرد و آنچه اندوخته است برای دیگران بر جای می نهد. ^۹آنان املاک و زمینهای خود را به نام خود نامگذاری می کنند و گمان می برند که خانه هایشان دایمی است و تا ابد باقی می ماند. ^{۱۰}اغافل از اینکه هیچ انسانی تا به ابد در شکوه خود باقی نمی ماند بلکه همچون حیوان جان می سپارد.

^{۱۱}این است سرنوشت افرادی که به خود توکل می کنند و سرنوشت کسانی که از ایشان پیروی می نمایند. ^{۱۲}آنها گوسفندانی هستند که بسوی هلاکت پیش می روند زیرا «مرگ» آنها را شبانی می کند. صبحگاهان، شروران مغلوب

۱:۴۹

مز ۱:۷۸

۳:۴۹

مز ۳۰:۳۹؛ ۱۱۹:۱۳۰

۴:۴۹

۲ پاد ۱۵:۳

مز ۲۳:۷۸

۵:۴۹

مز ۴:۲۳؛ ۲۷:۱

۶:۴۹

مز ۷:۵۲

مر ۲۴:۱۰

۷:۴۹

ایو ۱۸:۳۶

متی ۹:۲۵

۸:۴۹

مز ۱۰:۱۶؛ ۸۹:۴۸

متی ۲۶:۱۶

۱۰:۴۹

مز ۶:۳۹

لو ۲۱:۱۲ و ۲۱

۱۱:۴۹

تث ۱۴:۳

۱۴:۴۹

مز ۱۷:۹

مکا ۲:۲۵

اگر برای کسب سعادت و شادی، بر ثروت و رفاه مادی تکیه دارید، بدانید که هرگز آنقدر ثروت نخواهید داشت که مانع مرگتان شود.

۴۹:۱۰-۱۴ ثروتمند و فقیر در یک چیز مشترکند: وقتی می میرند، هر چه که دارند اینجا در دنیا باقی می گذارند. در لحظه مرگ (که همه ما با آن روبرو خواهیم شد)، فقیر و ثروتمند در مقابل خدا برهنه و دست خالی هستند. تنها ثروتی که در آن لحظه داریم آن چیزهایی هستند که برای میراث ابدی مان برایشان سرمایه گذاری کرده ایم. به هنگام مرگ، هر یک از ما آرزو خواهیم کرد که ای کاش در دنیایی که باید ترکش می کردیم، کمتر سرمایه گذاری کرده بودیم و سرمایه خود را بیشتر در آسمان که تا ابد در آنجا خواهیم بود، می اندوختیم.

۴۹:۱۵-۱۸ بیهودگی مادیات یعنی ثروت و غرور و شهرت در این آیه طنین انداز است. این مزبور که از نظر شکل و ظاهر با کتاب جامعه قابل مقایسه می باشد، یکی از معدود مزامیری است که بیشتر حالت تعلیمی دارد تا حالت حمد و ستایش.

۴۹:۱۹-۲۱ در بازارهای برده فروشی در دنیای باستان، برای آنکه برده ای آزاد شود، می بایست فدیۀ یعنی بهای آزادی او پرداخت شود. در مرقس ۱۰:۴۵؛ افسسیان ۱:۷؛ و عبرانیان ۹:۱۲؛ می خوانیم که عیسی چنین بهایی را پرداخت تا ما بتوانیم از بردگی گناه آزاد شویم و زندگی جدیدی را با او آغاز کنیم.

راهی وجود ندارد که از آن طریق شخص زندگی جاودانی با خدا را بخرد. تنها خدا می تواند جان انسان را فدیۀ کند.

نیکان می‌شوند و دور از خانه‌های خود، اجسادشان در عالم مردگان می‌پوسد.^{۱۵} اما خداوند جان مرا از عالم مردگان نجات داده، خواهد رها کند.
 ۱۶ نگران نشو وقتی کسی ثروتمند می‌شود و بر شکوه خانه‌اش افزوده می‌گردد!
 ۱۷ زیرا هنگامی که بمیرد چیزی را از آنچه دارد با خود نخواهد برد و ثروتش بدنال او به قبر نخواهد رفت.^{۱۸} هرچند او در زندگی خوشبخت باشد و مردم او را برای موفقیتش بستانند،^{۱۹} اما او سرانجام به جایی که اجدادش رفته‌اند خواهد شتافت و در ظلمت ابدی ساکن خواهد شد.^{۲۰} آری، انسان با وجود تمام فرّ و شکوهش، سرانجام مانند حیوان می‌میرد.

موضوع: مقایسه ایمان حقیقی و دروغین. خدا خواهان تشکرات و اعتماد و ستایش قلبی و اصیل ما است.
نویسنده: آساف، یکی از رهبران نوازندگان داود.

خداوند قادر مطلق سخن می‌گوید؛ او همهٔ مردم را از مشرق تا مغرب نزد خود فرا می‌خواند.^۱ نور جلال خدا از کوه صهیون، که مظهر زیبایی و بزرگی اوست، می‌تابد.^۲ خدای ما خواهد آمد و سکوت نخواهد کرد. شعله‌های آتش در پیشاپیش او و گردباد در اطراف اوست.^۳ او آسمان و زمین را به گواهی می‌طلبد تا بر قوم خود داوری کند.^۴ خداوند می‌فرماید: «قوم خاص مرا که با قربانی‌های خود با من عهد بسته‌اند که نسبت به من وفادار بمانند، نزد من جمع کنید.»^۵ آسمانها گواهند که خود خداوند داور است و با عدالت داوری می‌کند.
 ۷ «ای قوم من، ای اسرائیل، به سخنان من گوش دهید، زیرا من خدای شما هستم! من خود بر ضد شما شهادت می‌دهم.^۸ در بارهٔ قربانی‌هایتان شما را سرزنش

۵۰

۱۵:۴۹
 مز ۱۶:۱۰ و ۱۱
 ۱۶:۴۹
 مز ۳۷:۷
 ۱۷:۴۹
 مز ۱۴:۱۷
 ۱ تیمو ۶:۷
 ۱۸:۴۹
 مز ۳:۱۰

۱:۵۰
 مز ۱۳:۳
 ۲:۵۰
 مز ۲:۴۸ و ۱:۸۰
 ۳:۵۰
 مز ۱۸:۱۲ و ۱۳

۶:۵۰
 مز ۱۳:۹۶ و ۹:۹۷

که فقط ظاهری مذهبی دارند، می‌گوید: «به من به‌طور کامل اعتماد کنید.» و به شریان می‌گوید: «این آخرین فرصت شما است؛ بعد از آن مجازاتتان خواهم کرد.»
 ۹:۵۰ عدالت کامل خدا ایجاب می‌کند که گناه با مرگ مجازات شود؛ اما شخص می‌توانست با قربانی کردن یک حیوان، او را جایگزین خود کند. این کار نشانه ایمان شخص به خدای رحیم و بخشنده بود. اما بعضی از آنانی که قربانی تقدیم می‌کردند، اهمیت کار خود را به فراموشی سپرده بودند! عمل قربانی نشان می‌داد که آنها زمانی پذیرفته بودند که با تمام وجود از خدا پیروی کنند. اما حالا دلشان در آن کار نبود. ما هم اگر از روی عادت و نه از روی محبت قلبی و اطاعت از خدا در «فعالیت‌های مذهبی» شرکت کنیم، ده یک بدهیم، یا در کلیسا حضور بیابیم، شاید دچار همین حالت شویم.

۱:۵۰ باب این مزمور طوری شروع می‌شود که گویی خدا بالاخره می‌رود تا مردم شرور روی زمین را داوری کند. اما تعجب آور است که خشم عظیم خدا بر قوم خودش فرو می‌ریزد (یا حداقل بر کسانی که ادعا می‌کنند به او تعلق دارند). داوری خدا باید از قوم خودش آغاز شود (۱ پطرس ۴:۱۷).

۵:۵۰ باب خدا انسان را به‌خاطر این داوری می‌کند که او را جدی نمی‌گیرد. او ابتدا کسانی را مخاطب قرار می‌دهد که تظاهر به مذهبی بودن می‌کنند و می‌پندارند که قربانی کردن برای خدا کافی است (۵:۱۵-۱۰). آنها خدا را با ستایش و شکرگزاری حقیقی جلال نمی‌دهند. در مرحله بعد، شریان و مردم سخت‌دل را به‌خاطر سخنان مذهبی ایشان که از زبان دروغگو و زندگی فاسدشان بر می‌خیزد، ملامت می‌کند (۵:۱۶-۲۲). او به کسانی

نمی‌کنم، زیرا آنها را پیوسته به من تقدیم می‌کنید.^۹ من طالب گوشه‌ها و بزهای شما نیستم،^{۱۰} زیرا همه حیواناتی که در جنگل و کوه هستند از آن منند.^{۱۱} همه پرندگان که بر کوه‌ها پرواز می‌کنند و تمام حیواناتی که در صحراها می‌چرند، به من تعلق دارند.^{۱۲} اگر گرسنه می‌بودم از تو خوراک نمی‌خواستم، زیرا که جهان و هر چه که در آن است از آن من است.^{۱۳} مگر من گوشت گاوها را می‌خورم و یا خون بزها را می‌نوشم؟^{۱۴} قربانی واقعی که باید تقدیم کنید این است که خدای خویش را شکر نمایید و نذرهایی را که کرده‌اید ادا کنید.^{۱۵} هنگامی که در مشکلات هستید مرا بخوانید؛ من شما را نجات خواهم داد و شما مرا ستایش خواهید کرد.»

^{۱۶} اما خدا به بدکاران چنین می‌گوید: «شما چه حق دارید که احکام مرا بر زبان بیاورید و درباره عهد من سخن بگویید؟^{۱۷} زیرا شما از اصلاح شدن نفرت دارید و دستورات مرا پشت گوش می‌اندازید.^{۱۸} وقتی دزد را می‌بینید که دزدی می‌کند با وی همدست می‌شوید و با زناکاران معاشرت می‌کنید.^{۱۹} سخنان شما با خبثت و نیرنگ آمیخته است.^{۲۰} هر جا می‌نشینید از برادران بد می‌گویید و غیبت می‌کنید.^{۲۱} این کارها را کردید و من چیزی نگفتم. فکر کردید من هم مانند شما هستم! اما اینک من شما را برای تمام این کارها تنبیه می‌کنم.^{۲۲} ای کسانی که مرا فراموش کرده‌اید، به من گوش دهید و گرنه شما را هلاک خواهم کرد و فریادرسی نخواهید داشت.^{۲۳} قربانی شایسته من آنست که از من سپاسگزار باشید و مرا ستایش کنید. هر که چنین کند راه نجات را به او نشان خواهم داد.»

موضوع: تقاضای داود از خدا برای رحم کردن و آمرزش و پاک ساختن او. خدا می‌خواهد دل ما با او راست باشد.

نویسنده: داود

ای خدای رحیم و کریم، بر من رحم فرما و گناهانم را محو کن.
۵۱ ^۲ مرا از عصیانم کاملاً شستشو ده و مرا از گناهانم پاک ساز.

مجازات را که مردم سزاوارش می‌باشند، به تأخیر می‌اندازد تا فرصت توبه داشته باشند (۲ پطرس ۹:۳). سکوت او تا ابد نیست؛ زمان مجازات سرانجام فرا خواهد رسید.

۷۱:۱-۷۱:۵۱ داود واقعاً ناراحت بود از اینکه با بتشیع مرتکب زنا شده بود و برای پوشاندن گناه خود، شوهر او را نیز به قتل رسانده بود. او می‌دانست اعمال او به بسیاری صدمه و آسیب رسانده است. اما چون از گناهانش توبه کرد، خدا از سر رحمت خود او را بخشید. هیچ گناهی آنقدر بزرگ نیست که بخشیده نشود! آیا شما احساس می‌کنید

۲۲:۱۶-۲۲:۵۰ برخی از مردم خیلی راحت احکام خدا را بر زبان می‌آورند، اما پر از فریب و شرارت‌اند. آنها مدعی داشتن وعده‌های خدا هستند، اما از اطاعت از احکام او سر باز می‌زنند. این گناه است و خدا انسان را به خاطر آن داوری خواهد کرد. ما نیز وقتی مطابق اعتقاداتمان زندگی نمی‌کنیم، عملاً ریاکاری می‌کنیم. اگر اجازه بدهیم این تضاد باقی بماند، معلوم می‌شود که پیروان واقعی خدا نیستیم.

۲۱:۵۰ گاهی خدا ساکت به نظر می‌رسد. این سکوت بدان معنا نیست که او بی‌توجه است، بلکه او با ساکت ماندن،

۹:۵۰

مز ۳۱:۶۹

۱۰:۵۰

مز ۲۴:۱۰۴

۱۳:۵۰

هو ۶:۶

۱۴:۵۰

تث ۲۱:۲۳

هو ۲:۱۴

روم ۱:۱۲

عبر ۱۵:۱۳

۱۶:۵۰

اش ۱۳:۲۹

۱۷:۵۰

روم ۲:۲۱ و ۲۲

۱۸:۵۰

اتیمو ۲۲:۵

۱۹:۵۰

مز ۷:۱۰ و ۳:۳۶

۲۰:۵۰

متی ۲۱:۱۰

۲۱:۵۰

مز ۸:۹۰

۲۳:۵۰

مز ۱۶:۹۱

۲:۵۱

ار ۸:۳۳

اعما ۱۶:۲۲

عبر ۱۴ و ۱۳:۹

ایو ۹ و ۷:۱

۳ به عمل زشتی که مرتکب شده‌ام اعتراف می‌کنم؛ گناه‌م همیشه در نظر من است. ۴ به تو ای خداوند، بلی، تنها به تو گناه کرده‌ام و آنچه را که در نظر تو بد است، انجام داده‌ام. حکم تو علیه من عادلانه است و در این داور، تو مصون از خطا هستی. ۵ من از بدو تولد گناهکار بوده‌ام، بلی، از لحظه‌ای که نطفه من در رحم مادرم بسته شد آلوده به گناه بوده‌ام.

۶ تو از ما قلبی صادق و راست می‌خواهی؛ پس فکر مرا از حکمت خود پر کن. ۷ گناه مرا از من دور کن تا پاک شوم؛ مرا شستشو ده تا سفیدتر از برف شوم. ۸ ای که مرا در هم کوبیده‌ای، شادی مرا به من باز گردان تا جان من بار دیگر مسرور شود. ۹ از گناهانم چشم‌پوش و همه خطاهایم را محو کن.

۱۰ اِخْدایا، دلی پاک در درون من بیافرین و از نو، روحی راست به من عطا کن. ۱۱ مرا از حضورت مران و روح پاک خود را از من بگیر. ۱۲ شادی نجات از گناه را به من باز ده و مرا یاری کن تا با میل و رغبت تو را اطاعت کنم.

۴:۵۱
روم ۴:۳

۵:۵۱
ایو ۴:۱۴
افس ۳:۲

۷:۵۱
خرو ۲۲:۱۲
اش ۱۸:۱

۹:۵۱
ار ۱۷:۱۶

۱۰:۵۱

متی ۸:۵
اعما ۹:۱۵

افس ۱۰:۲

۱۱:۵۱
افس ۳۰:۴

خون بره بر سر در خانه‌هایشان استفاده کردند تا این خون آنها را از فرشته مرگ در امان نگاه دارد (خروج ۲۲:۱۲؛ عبرانیان ۹:۱۸-۲۲). اسرائیلی‌ها با این کار ایمان خود را نشان دادند و از اسارت در مصر رهایی یافتند. بنابراین، این آیه ما را به پاک شدن از گناه و اعلام آمادگی برای خدمت به خداوند دعوت می‌کند.

۱۰:۵۱ از اینجا که ما گناهکار به دنیا می‌آییم (۵:۵۱)، گرایش ذاتی‌مان خشنود ساختن خودمان است نه خدا. داود وقتی همسر مرد دیگری را تصاحب کرد، از همین گرایش متابعت کرد. ما نیز وقتی به هر شکلی گناه می‌کنیم، از همین گرایش که در ما است متابعت می‌کنیم و در واقع مطابق امیال خودخواهانه خودمان عمل می‌کنیم. ما نیز باید مانند داود از خدا بخواهیم که از درون پاکمان سازد (۷:۵۱)، یعنی فکر و دل ما را پاک سازد و افکار و خواسته‌های تازه‌ای در ما پدید آورد. رفتار و کردار درست فقط می‌تواند از فکر و دلی پاک سرچشمه بگیرد.

از خدا بخواهید که فکر و دلی تازه در شما بیافریند. **۱۲:۵۱** آیا هیچ وقت در ایمان خود احساس را کودنکرده‌اید، احساسی شبیه به اینکه دیگر از صمیم قلب به خدا ایمان ندارید؟ آیا گناه، بین شما و خدا فاصله نینداخته و باعث نشده که او دور به‌نظر برسد؟ احساس داود چنین بود. او با بتشیع مرتکب گناه شده بود و متعاقب آن مورد توبیخ ناتان نبی قرار گرفت. در این دعا او نزد خدا فریاد بر آورد و گفت: «شادی نجات از گناه را به من باز ده.» خدا می‌خواهد که ما به او نزدیک باشیم و حیات کامل و بی‌نقص او را بجشیم. اما گناه اعتراف‌نشدن این صمیمیت را غیر ممکن می‌سازد. گناه خود را به خدا اعتراف کنید. با وجود این، شاید لازم شود

که نمی‌توانید به خدا نزدیک شوید چون مرتکب خطای بسیار بزرگی شده‌اید؟ خدا می‌تواند هر نوع گناه شما را ببخشد و این کار را نیز خواهد کرد. اما با اینکه خدا ما را می‌بخشد، عواقب طبیعی گناه ما را نمی‌زداید. زندگی داود و خانواده‌اش در نتیجه گناه او هرگز مانند گذشته نشد (ر.ش. به ۲ سموئیل ۱۲:۱-۲۳).

۴:۵۱ داود گرچه با بتشیع گناه کرده بود، گفت که به خدا گناه کرده است. وقتی کسی دزدی می‌کند یا مرتکب قتل می‌شود یا به کسی افترا می‌زند، این گناهان را نسبت به کس دیگری انجام می‌دهد. مطابق معیارهای دنیای امروز ما، رابطه جنسی بین دو شخص بالغ که هر دو به آن رضا دارند، قابل قبول است، زیرا ظاهراً به کسی لطمه‌ای نمی‌رسد. اما این فکر درست نیست، چون قطعاً به بعضی‌ها لطمه وارد می‌آید؛ مثلاً در مورد داود، طفلی از بین رفت و مردی کشته شد. هر گناهی که ما و دیگران صدمه می‌رساند، و در نهایت خدا را می‌رنجاند زیرا گناه در هر شکلی عصیان علیه زندگی خداپسندانه است. وقتی وسوسه می‌شوید که گناه کنید، این حقیقت را به خاطر بیاورید که با این کار نسبت به خدا گناه خواهید کرد؛ این امر شاید به شما کمک کند که از مسیر درست منحرف نشوید.

۷:۵۱ این آیه در متن عبری چنین آمده است: «مرا با زوفا پاک کن تا ظاهر شوم.» پاک کردن با زوفا به مراسمی اشاره دارد که طی آن خون حیوان قربانی بر کاهنان پاشیده می‌شد تا آنها را برای خدمت به خدا آماده سازد (خروج ۲۹:۱۹-۲۱). همچنین، شب پیش از خروج بنی اسرائیل از مصر، ایشان از شاخه‌های زوفا برای مالیدن

۱۳ آنگاه احکام تو را به گناهکاران خواهم آموخت و آنان بسوی تو بازگشت خواهند نمود.

۱۳:۵۱
مز ۲۷:۲۲

۱۴ ای خدایی که نجات‌دهنده من هستی، وجدان مرا از این گناه خونریزی پاک کن تا بتوانم در وصف عدالت تو سرود بخوانم. ^{۱۵} خداوند، کمک کن تا بتوانم دهانم را بگشایم و تو را ستایش کنم.

۱۴:۵۱
۲ سمو ۹:۱۲
مز ۹:۱۴ + ۵:۲۵ + ۱۵:۷۱

۱۶ تو از من قربانی حیوانی نخواستی، و گرنه آن را تقدیم می‌کردم. ^{۱۷} قربانی من این قلب شکسته و این روح توبه‌کار من است که به تو تقدیم می‌کنم؛ ای خداوند، می‌دانم که این هدیه مرا خوار نخواهی شمرد.

۱۶:۵۱
اسمو ۲۲:۱۵
مز ۶:۴۰
۱۷:۵۱
مز ۱۸:۳۴

۱۸ خدایا، به لطف خود مردم اورشلیم را کامیاب ساز و دیوارهایش را دوباره بنا کن. ^{۱۹} آنگاه بر قربانگاه تو گاوها ذبح خواهد شد و تو از انواع قربانی‌هایی که بر قربانگاه تو تقدیم می‌شوند خوشنود خواهی گردید.

۱۹:۵۱
مز ۵:۴ + ۱۳:۶۶ + ۱۵

موضوع: خدا خطاکاران را مجازات خواهد کرد. خشم ما نباید موجب این تصور شود که خدا قادر به شکست شرارت نیست.

نویسنده: داود

۵۲ ای مرد قدرتمند، چرا از ظلم خود فخر می‌کنی؟ ای کسی که در نظر خدا رسوا هستی، چرا تمام روز به خود می‌بالی؟ ^۱ ای حيله‌گر، توطئه می‌چینی که دیگران را نابود کنی؛ زبانت مانند تیغ، تیز و برنده است. ^۲ بدی را به نیکی ترجیح می‌دهی و دروغ را بیشتر از راستی دوست می‌داری. ^۳ ای فریبکار، تو دوست داری با سخنان تباهی بار بیاوری.

۲:۵۲
مز ۹:۵۷ + ۴:۵۷ + ۷:۵۹
۳:۵۲
مز ۴:۳۶ + ۳:۵۸
ار ۵:۹
۵:۵۲
مز ۳:۱۲۰
۵:۵۲
امت ۲۲:۲
مز ۱۳:۲۷
اش ۱۸:۲۲ + ۱۹
۶:۵۲
ایو ۱۹:۲۲
مز ۳۴:۳۷

۵ بنابراین، خدا نیز تو را از خانهات بیرون کشیده تو را بکلی نابود خواهد کرد و ریشهات را از زمین زندگان خواهد کند. ^۶ ئیکان این را دیده، خواهند ترسید و به تو خندیده، خواهند گفت: ^۷ «ببینید، این همان مردی است که به خدا

مانند داود با عواقب گناه خود روبرو شوید، اما خدا شادی رابطه با خود را به شما باز خواهد گرداند.

۱۳:۵۱ وقتی خدا گناهان ما را می‌بخشد، رابطه ما را با خود به حالت اول باز می‌گرداند. آنگاه مایل خواهیم شد که درباره او با دیگران سخن بگوییم چرا که ایشان نیز به این بخشش و صلح الهی نیاز دارند. هر چه بیشتر بخشش خدا را در زندگی خود احساس کرده باشید، بیشتر دوست خواهید داشت درباره آن با دیگران صحبت کنید.

۱۷:۵۱ خدا خواهان قلبی شکسته و پشیمان می‌باشد. در اشعیا ۱۲:۱ و ۱۳ خداوند می‌فرماید: «چه کسی از شما خواسته که وقتی به حضور من می‌آیید، این قربانی‌ها را با خود بیاورید؟» وقتی گرایش درونی انسان درست نباشد،

هرگز نمی‌تواند خدا را با اعمال ظاهری، هر چقدر هم خوب، خشنود سازد. آیا گرایش مبنی بر پشیمانی از گناه در شما هست؟

۱:۵۲ دواغ فکر می‌کرد قهرمان بزرگی است و حتی به عمل خود فخر می‌کرد. در واقع، عمل او شرورانه و توهین به خدا بود. موفقیت را با نیکویی اشتباه گرفتن آسان است. اگر کاری خوب یا تمام و کمال انجام بگیرد، به معنای این نیست که آن کار خوب است (برای مثال، کسی شاید قماربازی قهار یا دروغگویی ماهر باشد، اما این دلیل نیست که اینها کارهای خوبی هستند). هر کاری که می‌کنید، آن را با قانون کلام خدا بسنجید، نه با میزان مهارتی که انجامش می‌دهید.

توکل نمی کرد، بلکه به ثروت هنگفت خود تکیه می نمود و برای حفظ و حراست از خود به ظلم متوسل می شد.»

اما من مانند درخت زیتونی هستم که در خانه خدا سبز می شود؛ من تا ابد به رحمت خدا توکل خواهم کرد. ^۱خدایا، بسبب آنچه که کرده ای پیوسته از تو تشکر خواهم نمود و در حضور قوم تو اعلان خواهم کرد که تو نیکو هستی.

موضوع: همه گناه کرده اند. به این دلیل، هیچ کس نمی تواند به تنهایی خدا را بیابد. فقط خدا می تواند ما را به سوی خود رهنمون کند.

نویسنده: داود

کسی که فکر می کند خدایی وجود ندارد، احمق است. چنین شخص فاسد است و دست به کارهای پلید می زند و هیچ نیکی در او نیست.

۵۳

^۲خداوند از آسمان به انسانها نگاه می کند تا شخص فهمیده ای بیابد که طالب خدا باشد. ^۳اما همه از او روگردان شده اند، همه فاسد گشته اند و در وجود هیچ یک از آنان نیکی نیست.

^۴این بدکاران بی فهم خدا را نمی شناسند و قوم او را مانند نان می بلعند. ^۵ولی زمانی که هیچ فکرش را نمی کنند ناگهان وحشت وجود آنها را فرا خواهد گرفت، زیرا خدا دشمنان قوم خود را هلاک کرده، استخوانهایشان را روی زمین پخش خواهد کرد. خدا آنان را طرد کرده است، بنابراین قوم او بر آنان چیره خواهند شد.

قوم اسرائیل چقدر شاد خواهند شد وقتی خداوند آنان را رستگار و کامیاب سازد! ای خداوند، از صهیون تجلی فرما و قوم خود را نجات ده!

موضوع: فریادی برای طلبیدن کمک الهی برای پیروزی بر دشمنان. خدا حتی به هنگام ضربات و خیانت های دشمنان، مدد کار ما است.

نویسنده: داود

ای خدا، به قدرت خود مرا نجات ده و به قوت خویش از من دفاع کن. ^۱خدایا، دعای مرا بشنو و به سخنانم توجه فرما، ^۲زیرا بدکاران

۵۴

که فکر می کند خدایی وجود ندارد، احمق است» (همچنین نگاه کنید به رومیان ۱۰:۳). مردم شاید برای پوشاندن گناهان خود، یا یافتن توجیهی برای تکرار کارهای نادرستشان، می گویند که خدایی نیست؛ گاه نیز برای فرار از فکر داوری، به خدا که داور است، اعتنا نمی کنند. «احمق» الزاماً فاقد هوش و ذکاوت نیست؛ بسیاری از ملحدین و بی ایمانان، بسیار دانا هستند. احمق کسی است که خدا را رد می کند.

۸:۵۲ داود که خدا را در کنار خود داشت، خودش را با درخت زیتونی مقایسه می کرد که تحت مراقبت قرار دارد. درخت زیتون عمری طولانی دارد، و اگر تحت مراقبت قرار داشته باشد، عمرش طولانی تر نیز خواهد شد. داود محافظت ابدی خدا از نیکان را با نابودی ناگهانی بدکاران مقایسه می کند (۷:۵۲).

۱:۵۳ داود در قالب فضای مزمور ۱۴، بار دیگر گفت: «کسی

۸:۵۲

مز ۵:۱۳، ۳:۱۲۸

ار ۱۶:۱۱

۱:۵۳

مز ۴:۱-۴

۲:۵۳

مز ۱۵:۱۳-۳۳

۳:۵۳

روم ۱۲:۱۰-۳

۴:۵۳

ار ۲۲:۴

۵:۵۳

لاو ۳۶:۱۷-۲۶

مز ۷:۴۴

امت ۱:۲۸

ار ۳۰:۶-۸، ۲۰:۱

حز ۵:۶

۶:۵۳

مز ۷:۱۴

۱:۵۴

توا ۶:۲۰

مز ۱:۲۰

۳:۵۴

اسمو ۱:۲۰

مز ۱۳:۳۶، ۱۴:۴۰

۴:۱۴۰، ۱۴:۸۶

بر ضد من برخاسته‌اند و ظالمان قصد جان مرا دارند. آنان کسانی‌اند که تو را نمی‌شناسند.

ای خداوند، تو مددکار من هستی و جان مرا حفظ می‌کنی. ^۵تو دشمنان مرا به سزای اعمالشان خواهی رساند. تو امین هستی و آنها را ریشه کن خواهی کرد.

ای خداوند، با میل و رغبت قربانی به تو تقدیم خواهم کرد و تو را سپاس خواهم گفت زیرا تو نیکو هستی. ^۷تو مرا از همه مشکلاتم رهانیده‌ای و من با چشمان خود شکست دشمنانم را دیده‌ام.

۴:۵۴

مز ۱۷:۳۴، ۲۴:۴۰

۶:۵۴

مز ۵۰:۱۴

۷:۵۴

مز ۳۴:۶، ۵۹:۱۰

موضوع: بیان وحشت عمیق از خیانت دوست نزدیک. وقتی دوستان باعث آزرده‌گی مان می‌شوند، تحمل بار آن به تنهایی بسیار سخت است.

نویسنده: داود

ای خدا، به دعای من گوش کن. هنگامی که نزد تو ناله می‌کنم، خود را پنهان مکن. ^۲دعایم را بشنو و آن را مستجاب فرما، زیرا از شدت پریشانی فکر، نمی‌دانم چه کنم. ^۳تهدید دشمنان و ظلم بدکاران، خاطرم را آشفته کرده است. آنان با خشم و نفرت با من رفتار می‌کنند و مرا عذاب می‌دهند.

۵۵

^۴ترس بر قلبم چنگ انداخته و مرا بی‌قرار کرده؛ وحشت مرگ سراسر وجودم را فرا گرفته است. ^۵از شدت ترس و لرز نزدیک است قالب تهی کنم. ^۷به خود می‌گویم: «ای کاش همچون کبوتر بال می‌داشتم تا به جایی دور در صحرا پرواز می‌کردم و در آنجا پنهان می‌شدم و استراحت می‌کردم؛ ^۸می‌شاقتم بسوی پناهگاهی و از تند باد و طوفان حوادث در امان می‌ماندم.»

^۹خداوند، این بدکاران را چنان پریشان کن که زبان یکدیگر را نفهمند، زیرا

۱:۵۵

مز ۲۷:۹، ۶۱:۱۰

۲:۵۵

اسمو ۱:۱۶

مز ۳۷:۳، ۸۶:۷

اش ۳۸:۱۴

۳:۵۵

اسمو ۱۶:۷

مز ۱۷:۹، ۷۱:۱۱

۴:۵۵

مز ۱۱۶:۳

۶:۵۵

ایو ۳:۱۳

شاید به خودمان بر گردد. در درازمدت، صادق بودن با خدا و با دیگران باعث امنیت بیشتر ما خواهد بود.

۵۵:۱ب این مزمور به احتمال قوی در زمان شورش ایشالوم و خیانت اخیتوفل نوشته شده است (۲سموئیل ۱۵-۱۷). برخی معتقدند که در این مزمور، آیات ۱۲ تا ۱۴ حالت «مسیحایی» دارند زیرا خیانت یهوذا به مسیح را نیز تشریح می‌کند (متی ۲۶:۱۴-۱۶، ۲۰:۲۵).

۵۵:۸ع حتی برای کسانی که مانند داود بسیار به خدا نزدیک هستند، مواقعی پیش می‌آید که از همه چیز دست بکشند و از مشکلات و فشار زندگی فرار کنند.

۵۴:۳و بسیاری از مزامیر داود از الگویی که در این دو آیه یافت می‌شود، پیروی می‌کنند: حرکت از دعا به سوی حمد و ستایش. او از رفتن به نزد خدا و بیان احساسات و نیازهای واقعی‌اش ترس نداشت. از آنجا که او چنین کرد، احساس شغف نمود و دست به ستایش خدا بر افراشت، خدایی که مددکار و حافظ و دوست او بود.

۵۵:۵ داود گفت که خدا کاری می‌کند که اعمال شورانه دشمنانش به خودشان بر گردد. امثال ۲۶:۲۷ می‌گوید که کسانی که دام می‌نهند خودشان در آن گرفتار خواهند شد. آنچه برای دیگران در نظر می‌گیریم،

آنان شهر را از خشونت و ظلم پر ساخته‌اند.^{۱۰} آنان روز و شب شهر را دور می‌زنند و شرارت و جنایت می‌آفرینند.^{۱۱} شهر پر از ظلم و فساد است و حیل و فریب از کوچه‌ها دور نمی‌شود.

^{۱۲} این دشمن من نیست که به من توهین می‌کند، و گرنه تحمل می‌کردم؛ این حریف من نیست که بر من برخاسته، و گرنه خود را از او پنهان می‌کردم.^{۱۳} این تو هستی ای دوست صمیمی و همکار من!^{۱۴} اما با یکدیگر رفاقت صادقانه داشتیم، با یکدیگر درد دل می‌کردیم و با هم به خانه خدا می‌رفتیم.

^{۱۵} باشد که دشمنانم پیش از وقت، زنده به گور شوند، زیرا دلها و خانه‌هایشان پر از شرارت است.

^{۱۶} اما من از خدا کمک می‌طلبم و او نجاتم خواهد داد.^{۱۷} صبح، ظهر و شب به پیشگاه خدا می‌نالم و شکایت می‌کنم و او صدای مرا خواهد شنید.^{۱۸} هر چند دشمنان من زیادند، اما او مرا در جنگ با آنها پیروز خواهد ساخت و به سلامت باز خواهد گرداند.^{۱۹} خدایی که از ازل بر تخت فرمانروایی نشسته است دعایم را خواهد شنید و آنها را شکست خواهد داد، زیرا آنها از خدا نمی‌ترسند و نقشه‌های پلید خود را تغییر نمی‌دهند.

^{۲۰} دوست و همکار سابق من دست خود را بر روی دوستانش بلند می‌کند و عهد دوستی خود را می‌شکند.^{۲۱} زبانش چرب است اما در باطنش کینه و نفرت هست. سخنانش از روغن نیز نرم‌تر است اما همچون شمشیر می‌برد و زخمی می‌کند.

^{۲۲} مشکلات خود را به خدا واگذار و او تو را حفظ خواهد کرد. خداوند هرگز نخواهد گذاشت که شخص نیکوکار بلغزد و بیفتد.

^{۲۳} اما تو ای خدا، این اشخاص خونخوار و نیرنگ‌باز را پیش از وقت به گور خواهی فرستاد. ولی من بر تو توکل دارم.

۱۱:۵۵

مز ۵: ۹؛ ۷: ۱۰

۱۳:۵۵

مز ۴۱: ۹

۱۶:۵۵

مز ۵۷: ۳ و ۲

۱۷:۵۵

مز ۳: ۵؛ ۱۳: ۸۸؛ ۱۳: ۱۴۱

۱۸:۵۵

مز ۱۰۳: ۴

۱۹:۵۵

مز ۱: ۳۶؛ ۲: ۹۰؛ ۲: ۹۳

۲۰:۵۵

مز ۳: ۷؛ ۳۴: ۸۹

۲۱:۵۵

مز ۱۲: ۲؛ ۳: ۲۸

۲۲:۵۵

مز ۳۷: ۵؛ ۶: ۱۱۲

۲۳:۵۵

مز ۵: ۶؛ ۵۶: ۴؛ ۷۳: ۱۸

اولویت‌های درست در طول روز. دانیال این الگو را دنبال می‌کرد (دانیال ۶: ۱۰)؛ پطرس نیز مانند دانیال از این الگو تبعیت می‌کرد (اعمال ۱۰: ۹ و ۱۰). دعا‌های مقدسین سلاح نهایی علیه شرارت حاکم بر دنیا است.

۲۲:۵۵ بسیار آسان است که در امور روحانی، خودمان به حمل بارهای سنگینمان ادامه دهیم. اما خدا می‌خواهد که بارهایمان را به او واگذاریم. اما ما اغلب حتی وقتی می‌گوییم به او اعتماد داریم، همچنان به حمل بارهای خود ادامه می‌دهیم. همان قوتی که شما را به جلو می‌برد، می‌تواند بارهای شما را نیز حمل کند.

۱۴:۱۲-۵۵ هیچ زخمی به اندازه زخمی که از «دوست» وارد می‌شود، آزاردهنده نیست. دوستان واقعی در زمان مشکلات کنار شما می‌مانند و به بهبودی وضع شما کمک کرده، محبتتان می‌نمایند، و شما را در همان وضعی که هستید می‌پذیرند، و درکتان می‌کنند. مواقعی خواهد بود که دوستان از روی محبت از ما انتقاد خواهند کرد؛ انگیزه آنها کمک به ما است. شما چگونه دوستی هستید؟ به کسانی که دوستان دارید خیانت نکنید.

۱۷:۵۵ دعا کردن به‌هنگام صبح و ظهر و شب طریقی است عالی برای حفظ ارتباط با خدا و تشخیص

موضوع: اعتماد به توجه و عنایت خدا در بحبوحه ترسها. وقتی همه چیز تاریک به نظر می‌رسد، یک حقیقت هنوز می‌درخشد: وقتی خدا با ما است، مخالفان ما هرگز موفق نخواهند شد.

نویسنده: داود

ای خدا، بر من رحم فرما، زیرا مورد هجوم دشمنان قرار گرفته‌ام و مخالفانم هر روز عرصه را بر من تنگتر می‌کنند. ^{۵۶} اتمام روز دشمنانم بر من یورش می‌آورند. مخالفانم که با من می‌جنگند بسیارند. ^۳ هنگامی که بترسم، ای خداوند، بر تو توکل خواهم کرد. ^۱ وعده‌های خداوند را می‌ستایم و بر او توکل دارم، پس نخواهم ترسید، انسان فانی به من چه می‌تواند کرد؟ ^۵ دشمنانم تمام روز در فکر آزار من هستند و یک دم مرا راحت نمی‌گذارند. ^۶ آنها با هم جمع شده در کمین می‌نشینند و تمام حرکات مرا زیر نظر گرفته، قصد جانم را می‌کنند. ^۷ به هیچ وجه مگذار آنها جان سالم بدر ببرند. با خشم خود آنها را سرنگون کن.

^۸ تو از پریشانی من آگاهی؛ حساب اشکهایم را داری و آن را در دفترت ثبت کرده‌ای. ^۹ روزی که تو را به کمک بخوانم، دشمنانم شکست خورده، خواهند گریخت. یقین دارم که خداوند پشتیبان من است. ^{۱۰} ^{۱۱} وعده‌های خداوند را می‌ستایم و بر او توکل دارم، پس نخواهم ترسید. انسان به من چه می‌تواند کرد؟ ^{۱۲} ای خدا، نذرهای خود را ادا خواهم کرد و قربانی‌های تشکر را به درگاه تو تقدیم خواهم نمود، ^{۱۳} زیرا تو مرا از پرتگاه مرگ رهایییدی و نگذاشتی پایم بلغزد و نابود شوم تا بتوانم اکنون در نور حیاتی که در حضور توست راه روم.

۱:۵۶
مز ۹:۱۷؛ ۲۵:۱:۳۵

۳:۵۶
مز ۱:۱۱؛ ۵۶:۱۱ و ۱۱

۵:۵۶
مز ۷:۴۱
۲ پط ۱۶ و ۱۵:۳

۶:۵۶
مز ۱۱:۱۷؛ ۳:۵۹

۷:۵۶
مز ۱۲:۳۶؛ ۲۳:۵۵

۸:۵۶
مز ۱۲:۳۹؛ ۳:۱۳۹

۹:۵۶
مز ۱۱:۴۱؛ ۶:۱۱۸

۱۳:۵۶
مز ۱۹:۳۳؛ ۱۳:۸۶

برای اینکه نشان دهد خدا چقدر به فکر ما است، فرمود که او حتی تعداد موهای سرمان را می‌داند (متی ۱۰:۳۰). ما اغلب بین ایمان و ترس در تزلزل هستیم. وقتی احساس می‌کنید به قدری ناامید هستید که یقین دارید هیچ کس شما را درک نمی‌کند، به خاطر داشته باشید که خدا از هر مشکلی با خبر است و هراسی را می‌بیند.

۱۱-۹:۵۶ ترس می‌تواند مسبب مشکلات فیزیکی شود و ما را از کار و فعالیت بیندازد. چه چیزی می‌تواند هولناکتر از محاصره دشمن باشد که از هر طرف فشار وارد می‌کند! داود که با این وضع روبرو شده بود، چند راه چاره برای مقابله با ترس پیشنهاد کرد: (۱) به یاد داشته باشید که خدا با شما است؛ (۲) به او اعتماد کنید؛ و (۳) او را به‌خاطر عمل کردن به وعده‌هایش بستاید. به‌هنگام روبرو شدن با اذیت و آزار، ناامنی، یا اتفاقات حل‌نشدنی، برای غلبه بر ترس خود از این راهها استفاده کنید.

۵۶:۱ باب این مزمور احتمالاً به همان مناسبت مزمور ۳۴ نوشته شده است. داود از دست شائول به سرزمین فلسطینیان گریخته بود؛ چون مقامات فلسطینی نسبت به او مشکوک شدند، مجبور شد در حضور اخیش پادشاه وانمود به دیوانگی کند (۱ سموئیل ۲۱:۱۰-۱۵).

۴ و ۳:۵۶ مردم چقدر می‌توانند به ما صدمه بزنند؟ آنها می‌توانند مسبب درد، رنج و مرگ ما شوند. اما هیچ کس نمی‌تواند روح و ابدیت را از ما بگیرد. ما چقدر می‌توانیم به خودمان زیان برسایم؟ بزرگترین زیانی که می‌توانیم به خود بزنیم، روی گرداندن از خدا و از دست دادن جسم و روح و ابدیتمان می‌باشد. عیسی فرمود: «ترسید از کسانی که می‌توانند فقط بدن شما را بکشند ولی نمی‌توانند به روحتان صدمه‌ای بزنند.» (متی ۲۸:۱۰). ما باید از خدا بترسیم که هم بر این زندگی‌مان در این دنیا تسلط دارد و هم بر زندگی ابدی‌مان.

۸:۵۶ حتی در عمق غم و غصه، خدا به فکر ما است! عیسی

موضوع: کمک و محبت وفاداران خدا به هنگام مشکلات. وقتی با سختی‌ها روبرو می‌شویم، خدا دل ما را آرام می‌سازد و به ما اطمینان خاطر می‌بخشد.

نویسنده: داود

۵۷

ای خدا بر من رحم کن! بر من رحم کن، زیرا به تو پناه آورده‌ام. تا وقتی که این بلا بگذرد، در زیر باله‌ایت پناه خواهم گرفت. ^۱ نزد خدای متعال که همه نیازهایم را بر می‌آورد، دعا می‌کنم. ^۲ او از آسمان دعای مرا اجابت فرموده، مرا نجات خواهد بخشید و دشمنم را شکست خواهد داد. خدا رحمت و راستی خود را از من دریغ نخواهد داشت. ^۳ مردم درنده‌خو مانند شیر مرا محاصره کرده‌اند. دندانهای آنها همچون نیزه و پیکان و زبان‌شان مانند شمشیر، تیز و برنده است. ^۴ ای خدا، جلال و شکوه تو بالاتر از آسمانها قرار گیرد و عظمت تو بر تمام جهان آشکار شود. ^۵ دشمنانم برایم دام نهادند تا مرا گرفتار سازند و من در زیر بار غصه خم شدم. آنها در سر راه من چاه کنند، اما خودشان در آن افتادند. ^۶ ای خدا، من روحیه خود را نباخته‌ام و اعتماد خود را از دست نداده‌ام. من سرود خواهم خواند و تو را ستایش خواهم کرد. ^۷ ای جان من بیدار شو! ای بربط و عود من، بصدا درآیید تا سپیده دم را بیدار سازیم! ^۸ خدایا، در میان مردم تو را سپاس خواهم گفت و در میان قومها تو را ستایش خواهم کرد، ^۹ زیرا رحمت تو بی‌نهایت عظیم است. ^{۱۰} ای خدا، جلال و شکوه تو بالاتر از آسمانها قرار گیرد و عظمت تو بر تمام جهان آشکار شود.

۱:۵۷

روت ۱۲:۲

مز ۴:۹۱ ؛ ۷:۳۶

۲:۵۷

مز ۸:۱۳۸

۳:۵۷

مز ۱۶:۱۸ ؛ ۱۰:۲۵ ؛ ۲:۵۶

۷:۵۰ ؛ ۱۴۴

۴:۵۷

مز ۶:۵۸ ؛ ۳:۶۴

۵:۵۷

مز ۵:۱۰۸

۶:۵۷

مز ۹:۱۰ ؛ ۷:۳۵

امت ۲۷:۲۶

۷:۵۷

مز ۵:۱۰۸ ؛ ۷:۱۱۲

۸:۵۷

مز ۳:۱۵۰

۱۰:۵۷

مز ۵:۳۶

می‌کند، حتی وقتی ما وعده‌هایی را که به او داده‌ایم، زیر پا می‌گذاریم.

۴:۵۷ بعضی اوقات ممکن است مردمی که درباره ما شایعه‌پراکنی می‌کنند یا از ما ایراد می‌گیرند، ما را محاصره کنند. آزار و اذیت لفظی می‌تواند به اندازه آسیب بدنی، صدمه بزند. مانند داود، به جای بیان سخنان غیر موجه به طرف مقابل، می‌توانیم بدون سر و صدا با خدا درباره مشکل صحبت کنیم.

۷:۵۷ اعتماد کامل داود به خدا دقیقاً در نقطه مقابل دروغها و گرافه‌گویی‌های آشکار دشمنانش بود. وقتی دیدید کسی به طور لفظی به شما حمله می‌کند، بهترین دفاع سکوت و ستایش خدا است، با علم به اینکه اعتماد شما بر مهربانی و محبت و وفاداری خدا است (۷:۱۰). در رنجها و دردهای شدید، به جای دلسوزی برای خود یا انتقام‌گیری، به خدا متوسل شوید.

۵۷:۱ باب این مزمور احتمالاً وقتی نوشته شد که داود از ترس شائول در غاری پنهان شده بود (ر.ش. به اسموئیل ۲۲-۲۴).

۳:۵۷ وقتی سخن از راستی و وفاداری به میان می‌آید، شاید به یاد یکی از دوستان یا به یاد همسرمان بیفتیم. تصویری که این تداعی در ما به وجود می‌آورد این است که اگر هم گاه رفتارمان با آنها نامهربان بوده باشد، این افراد وفادار کماکان ما را می‌پذیرند و دوستمان دارند. وفاداری در سطح عمیق‌تر، وفاداری در حفظ وعده‌ها است، چه وعده حمایت باشد چه وعده ازدواج. وفاداری خدا همه این جنبه‌ها را شامل می‌شود؛ وفاداری او در هر جنبه بی‌عیب و نقص است، چیزی که ما انسان‌ها قادر به انجام آن نیستیم. او ما را دوست دارد (علیرغم آنکه همیشه به گناه گرایش داریم) و همه وعده‌هایی را که به ما داده است حفظ

موضوع: دعا برای عدالت خدا. وقتی می‌بینید که عدالت به اجرا در نمی‌آید، شادی کنید از اینکه می‌دانید عدالت پیروز خواهد شد زیرا خدایی وجود دارد که با عدل و انصاف کامل داوری خواهد کرد.

نویسنده: داود، در زمانی که اولیای امور عدالت را تحریف می‌کردند. ای قضات، شما که دم از انصاف می‌زنید، چرا خود عادلانه قضاوت نمی‌کنید؟^۲ شما در فکر خود نقشه‌های پلید می‌کشید و در سرزمین خود مرتکب ظلم و جنایت می‌شوید.

^۳ اشخاص بدکار در تمام زندگی خود منحرف هستند؛ از روز تولد لب به دروغ می‌گشایند. ^۴ زهری کشته چون زهر مار دارند و مانند افعی کر، گوش خود را می‌بندند تا آواز افسونگران را نشنوند، هرچند افسونگران با مهارت افسون کنند.

^۵ ای خدا، دندانهای این مردم درنده‌خو را بشکن. ^۶ بگذار آنها همچون آبی که ریخته می‌شود، نیست و نابود گردند و وقتی تیر می‌اندازند، تیرشان به هدر رود. ^۷ بگذار همچون حلزون به گل فرو روند و محو شوند و مانند بچه‌ای که مرده دنیا آمده، نور آفتاب را نبینند. ^۸ باشد که آتش خشم تو، ای خداوند بر آنها افروخته شود و پیش از اینکه بخود بیایند، پیر و جوان مانند خار و خاشاک بسوزند.

^۹ نیکوکاران وقتی مجازات بدکاران را ببینند، شادخاطر خواهند شد؛ آنها از میان جویبار خون اجساد بدکاران عبور خواهند کرد. ^{۱۰} مردم خواهند گفت: «براستی نیکان پاداش می‌گیرند؛ واقعاً خدایی هست که در جهان داوری می‌کند.»

۱:۵۸
مز ۲:۲۸؛ ۲۰:۹۴

۵۸

۳:۵۸
مز ۳:۵۳
۴:۵۸
مز ۱۱:۸۱؛ ۳:۱۴۰

۶:۵۸
مز ۷:۳
۷:۵۸
مز ۳:۶۴

۹:۵۸
ایو ۲۱:۲۷

۱۰:۵۸
مز ۱۱:۳۲؛ ۱۰:۶۴؛
۸:۹۱؛ ۲۳:۶۸

۱۱:۵۸
مز ۸:۹؛ ۲۰:۱۸
لو ۳۵:۲۳

۹۶:۵۸ داود هفت لعنت بر اولیای امور فرستاد، بر کسانی که از نظام عدل و داد سوء استفاده می‌کردند. عدد هفت نمایانگر کمال بود. بنابراین، لعن و نفرین هفتگانه، آرزوی داود برای نابودی کامل این مردم شرور را نشان می‌داد.

۱۱:۵۸ رهبران کشور باید عادل‌ترین و منصف‌ترین مردم باشند. اگر آنها بی‌انصاف باشند مردم رنج خواهند کشید. ثروتمندان ثروتمندتر و فقرا فقیرتر می‌شوند، سیاستمداران قدرت را از دست مردم بیرون می‌کشند، وضع کشور بدتر می‌گردد، و کسی دیگر به خدا توجهی نخواهد کرد. وقتی در آخر رستی پیروز شود، «نیکوکاران شاد خاطر خواهند شد» (۱۰:۵۸). مطمئن باشید که روزی خواهد آمد که همه باید پاسخگوی اعمال خود باشند و در آن موقع خدا با عدل و انصاف داوری خواهد کرد. مواظب باشید هرگز جانب بی‌عدالتی را نگیرید مبادا خود را در مقابل داوری خشمگین، یعنی خدا، بیابید.

۵۸:۱۱ این مزمور، یکی از مزامیر «لعن و نفرین» می‌باشد زیرا فریادی است برای طلب عدالت خدا؛ این فریاد به قدری بلند است که در دید اول به نظر می‌رسد که فریادی برای طلب انتقام خدا است. (برای کسب اطلاعات بیشتر درباره مزامیر لعن و نفرین، نگاه کنید به توضیحات مربوط به مزمور ۳۵:۱۱ (ب.ب)).

۵۸:۱۱ عهدعتیق پر است از اشارات درباره عدالت؛ و در مزامیر عدالت موضوع کلیدی است. متأسفانه، در زمان‌های قدیم بسیاری از قضات و حاکمان عدالت را در دست داشتند. آنها بدون هیچ مسؤولیتی، حاکمیت مطلق داشتند، و از این قدرت برخوردار بودند که خودشان قوانینی وضع کنند. وقتی قضات دنیوی فاسد می‌شوند، امیدی به برقراری عدالت در این دنیا باقی نمی‌ماند. اما خدا عدالت را دوست دارد، و کسانی که از او اطاعت می‌کنند، در ابدیت عدالت کامل را خواهند دید.

موضوع: دعا و ستایش به خاطر کمک رهایی بخش خدا. محبت پایدار خدا مأمَن ما در دنیای شرارت بار است.

نویسنده: داود

۵۹

ای خدای من، مرا از دست دشمنانم برهان؛ مرا از مخالفانم حفظ کن.^۱ مرا از شر مردمان گناهکار و خونریز نجات ده.^۲ ببین چگونه در کمین من نشستند. ستمکاران بر ضد من برخاسته‌اند بدون آنکه گناه یا خطایی از من سر زده باشد.^۳ کار خلافی مرتکب نشده‌ام، با این حال آنها آماده می‌شوند بر من هجوم آورند. ای خداوند، برخیز و بین و به کمکم بیا! ای خداوند قادر متعال، ای خدای اسرائیل، برخیز و همه قومها را به سزای اعمالشان برسان؛ بر ستمکاران و گناهکاران رحم مکن.

دشمنانم شامگاهان باز می‌گردند و مانند سگ پارس می‌کنند و شهر را دور می‌زنند.^۴ فریاد برمی‌آورند و ناسزا می‌گویند؛ زبانشان مانند شمشیر تیز است. گمان می‌برند کسی سخنان توهین‌آمیزشان را نمی‌شنود.^۵ اما تو ای خداوند، به آنها خواهی خندید و تمام آن قومها را تمسخر خواهی نمود.^۶ ای قوت من، چشم امید من بر توسع، زیرا پشتیبان من تو هستی.^۷ خدای من با رحمت خویش پیشاپیش من می‌رود و مرا هدایت می‌کند؛ خداوند به من اجازه خواهد داد شکست دشمنانم را ببینم.^۸ ای خداوندی که سپر ما هستی، آنها را یک‌باره نابود نکن، مبادا مردم این درس عبرت را زود فراموش کنند، بلکه آنها را با قدرت خویش پراکنده و خوار گردان.^۹ گناه بر زبان آنهاست؛ سخنانشان تماماً آلوده به شرارت است. باشد که در تکبر خود گرفتار شوند. آنها دشنام می‌دهند و دروغ می‌گویند،^{۱۰} پس آنها را با خشم خود نابود کن تا نامشان گم شود و مردم بدانند که خدا نه تنها بر اسرائیل، بلکه بر سراسر جهان حکمرانی می‌کند.

دشمنانم شامگاهان باز می‌گردند و مانند سگ پارس می‌کنند و شهر را دور می‌زنند.^{۱۱} آنها برای خوراک به این سوی و آنسوی می‌دوند و اگر سیر نشوند زوزه می‌کشند.

داشته باشیم که خدا می‌شنود و هر کاری را که انجام می‌دهیم، می‌بیند.

۱۰:۵۹ کسانی در تعقیب داود بودند که محبتشان نسبت به او تبدیل به حسادت شده بود، و این امر ایشان را به کشتن او سوق می‌داد. دوستان مورد اعتمادش، و حتی پسرش، به مخالفت با او برخاستند. چه محبت بی‌ثباتی! اما داود می‌دانست که محبت خدا نسبت به او تغییرناپذیر است. محبت خدا نسبت به همه کسانی که به او اعتماد دارند تغییرناپذیر است. وقتی محبت دیگران کم می‌شود و از این امر سرخورده می‌شویم، می‌توانیم به محبت تغییرناپذیر خدا اتکا کنیم.

۸و۷:۵۹ افراد رذل به خدا ناسزا می‌گویند چنانکه گویی او نمی‌تواند بشنود و پاسخشان را نخواهد داد. اما خدا با صبر و بردباری گوش می‌دهد تا آن روزی که کسانی که ناسزا می‌گویند مانند سنگهایی که از آسمان فرو می‌ریزند، در داوری بیفتند. مردم شرور طوری زندگی می‌کنند که گویی خدا نمی‌تواند ببیند و مجازات نخواهد کرد. اما خدا با صبر و بردباری نظاره می‌کند تا روزی که اعمال آنها به درجه‌ای برسد که ایشان را متهم کند. ما که ایماندار هستیم باید مراقب باشیم که از همان شیوه احمقانه شیران متابعت نکنیم. ما باید به خاطر

۱:۵۹

مز ۱:۲۰ : ۹:۱۴۳

۲:۵۹

مز ۴:۱۴ : ۳:۲۸ : ۱۶:۹۴

۱۹:۱۳۹

۳:۵۹

مز ۳:۷ : ۶:۵۶ : ۴:۶۹

۴:۵۹

مز ۲۳:۳۵ : ۳:۳۵

۵:۵۹

مز ۵:۹ : ۸:۸۴

۷:۵۹

ایو ۱۳:۲۲

مز ۱۱:۱۰ : ۱۱:۷۳ : ۴۷:۹۴

۸:۵۹

مز ۴:۲ : ۱۳:۳۷

۹:۵۹

مز ۹:۹

۱۰:۵۹

مز ۷:۵۴

۱۱:۵۹

مز ۲۷:۱۰۶

۱۲:۵۹

مز ۷:۱۰ : ۱۸:۸۳

۱۶:۵۹
مز ۱۳:۲۱ : ۱:۴۶ : ۱:۱۰۱

۱۷:۵۹
مز ۱۰:۵۹

۱۶ اما من قدرت تو را خواهم سرایید؛ صبحگاهان با شادی در وصف رحمت تو سرود خواهم خواند، زیرا در سختی‌های روزگار، تو پناهگاه من هستی.

۱۷ ای خدا، ای قوت من، برای تو سرود می‌خوانم. پناهگاه من تویی، ای خدایی که مرا محبت می‌کنی.

موضوع: کمک واقعی فقط از خدا است. وقتی به‌نظر می‌رسد شرایط از کنترل ما خارج است، می‌توانیم به خدا اعتماد کنیم که کارهای خارق‌العاده انجام دهد.

نویسنده: داود، زمانی که اسرائیل در شمال پیوسته در جنگ با سوریه بود، و ادوم از جنوب به یهودا تجاوز کرده بود (۲ سموئیل ۸).
ای خدا، تو ما را طرد کرده‌ای، ما را پراکنده ساخته و بر ما خشمگین بوده‌ای؛ اما اینک بسوی ما بازگرد. زمین را لرزان ساخته و آن را شکافته‌ای؛ شکافهایش را بهم آور، زیرا نزدیک است متلاشی شود. ^۳ به قوم برگزیده‌ات سختی‌های فراوان داده‌ای؛ ما را همچون افراد مست گیج و سرگردان نموده‌ای.

۴ تو برای کسانی که تو را گرامی می‌دارند پرچمی به اهتزاز درآورده‌ای تا آنان را در مقابل تیرهای دشمن در امان داری. ^۵ ای خدایی که ما را دوست داری، با قدرت خویش ما را نجات ده و دعای ما را اجابت فرما.

۶ خدا در خانهٔ مقدس خویش سخن گفته و فرموده است: «با پیروزی شهر شکیم و درهٔ سوکوت را بین قوم خود تقسیم خواهم کرد. ^۷ جلعاد و منسی از آن من است؛ افرایم کلاهخود من و یهودا عصای سلطنت من است. ^۸ اما قوم موآب را مانند لگن برای شستشو بکار خواهم برد، بر قوم ادوم کفشم را خواهم انداخت و بر فلسطین فریاد بر خواهم آورد.»

۱۶:۵۹
مز ۱۳:۲۱ : ۱:۴۶ : ۱:۱۰۱

۱۷:۵۹
مز ۱۰:۵۹

۱۶:۶۰
مز ۹:۴۴ : ۵:۷۹ : ۳:۸۰

۲:۶۰
توا ۱۴:۷
مز ۷:۱۸

۳:۶۰
مز ۱۲:۶۶

۴:۶۰
مز ۱۲:۱۱ : ۲:۱۳

۶:۶۰
پیدا ۱۷:۳۳ : ۱۰:۴۹
یوش ۳۱:۱۳ : ۷:۱۷
مز ۳۵:۸۹
۸:۶۰
۲ سمو ۱۴:۲

کرد» (یوحنا ۱۶:۱۳). بگذارید حقیقت کلام خدا شما را به عمل برانگیزد تا در مسیر اهداف او به پیش روید.

۱۰:۶۰ خدا گفت که شهرهای قوم اسرائیل هنوز از آن اویند و او از آینده تمامی ملل آگاه است. وقتی دنیا خارج از کنترل به‌نظر می‌رسد، باید به خودمان یادآوری کنیم که شهرها از آن خدایند و او از آینده همه ملت‌ها مطلع است. خدا کنترل امور را در دست دارد.

۸:۶۰ داود ملت‌هایی را که سرزمین اسرائیل را محاصره کرده بودند، نام برد. موآب درست در شرق، ادوم در جنوب، و فلسطین در غرب قرار داشت. در زمانی که این مزموور نوشته می‌شد، داود در شمال با سوریه می‌جنگید. اگر چه داود عملاً در محاصره دشمنان بود، اما ایمان داشت که خدا به پیروزی او کمک خواهد کرد.

۱۶:۶۰ این مزموور اطلاعاتی درباره سلطنت داود به ما می‌دهد که در کتاب‌های اول و دوم سموئیل و دوم تواریخ یافت نمی‌شود. اگر چه زمینه این مزموور در دوم سموئیل فصل ۸ یافت می‌شود، اما این فصل هیچ اشاره‌ای به این حقیقت نمی‌کند که نیروهای داود با مقاومت شدید دشمن روبرو بود (۱:۶۰-۳) و ظاهراً شکستی موقتی نیز داشت (۱۰:۶۰ و ۹:۶۰). حقیقت این است که هر چه زیادت‌تر به خدا نزدیک شویم، دشمن شدیدتر به ما حمله می‌کند، زیرا ما تهدیدی محسوب می‌شویم برای طریق شرارت‌بار و خودخواهانه زندگی آنها.

۵:۶۰ خدا حقیقت را دوست دارد و کسانی که به خدا تعلق دارند مانند سربازانی که زیر پرچم جمع می‌شوند، حول راستی گرد خواهند آمد. یوحنا ی رسول نوشت: «روح پاک خدا... تمام حقیقت را به شما آشکار خواهد

۱۰۹ کیست که مرا برای گرفتن شهرهای حصاردار اودم رهبری کند؟ ای خدا، تو ما را رهبری کن؛ بلی، تو که اینک از ما روگردان شده‌ای، ما را رهبری کن! ^{۱۱} تو ما را درجنگ با دشمن کمک کن، زیرا کمک انسان بی‌فایده است. ^{۱۲} با کمک تو ای خدا، پیروز خواهیم شد، زیرا تو دشمنان ما را شکست خواهی داد!

موضوع: دعا برای امنیت و اطمینان. هر جا که باشیم، می‌توانیم مطمئن باشیم که خدا حضور دارد تا به کمک ما بشتابد.

نویسنده: داود، آنگاه که به‌خاطر شورش ابشالوم می‌گریخت (۲ سموئیل ۱۵-۱۸)، یا بعد از آنکه به زحمت از یکی از تلاشهای شائول برای کشتنش در زمان اختفا در بیابان فرار می‌کرد.

ای خدا، فریادم را بشنو و دعای مرا اجابت فرما! ^۱ از این دیار غریب، تو را به کمک می‌طلبم. مرا که فکرم پریشان است به پناهگاهی مطمئن هدایت کن. ^۲ زیرا تو در برابر دشمنانم حامی و پناهگاه من بوده‌ای.

^۳ بگذار تمام عمرم در خیمهٔ تو ساکن شوم و در زیر سایهٔ بالهای تو پناه گیرم. ^۴ خدایا، تو قولهایی را که داده‌ام، شنیده‌ای، و برکاتی را نصیبم ساخته‌ای که به کسانی که نام تو را گرامی می‌دارند، می‌بخشی.

^۵ عمر پادشاه را زیاد کن تا سالهای سال سلطنت کند. ^۶ باشد که تا ابد در حضور تو ای خدا، او حکومت کند. او را با رحمت و راستی خود محافظت فرما.

^۸ پس همیشه تو را ستایش خواهم کرد و هر روز به قولهایی که به تو داده‌ام وفا خواهم نمود.

چقدر خدا را گرامی می‌داشت. آیا هر روز چیزی می‌یابید که به‌خاطر آن خدا را بستایید؟ اگر چنین کنید، خواهید دید که فکر و دلتان از آشفتگی‌های روزانه دور شده، به اطمینانی پایدار می‌رسد.

۷:۶۱ در این آیه، داود امنیت پایدار زندگی ابدی با خدا را با احساس شک و تردید کنونی در محیط غریبی که در آن قرار داشت، مقایسه می‌کند (۶۱: ۲).

۱:۶۱ وقتی داود این مزمور را می‌نوشت، از خانه و کاشانه خود دور بود. خوشبختانه خدا به هیچ منطقه جغرافیایی محدود نیست. مردم از هر ملتی که باشند و محیط هر چقدر ناشناخته باشد، او هرگز تغییر نمی‌کند. حضور او همیشه با ما است.

۵:۶۱ داود هم در شرایط مساعد زندگی خود و هم در شرایط نامساعد، دائماً خدا را می‌ستود. او عهد کرده بود هر روز خدا را بستاید؛ این امر نشان می‌دهد که او

موضوع: معطوف کردن تمام امید خود به خدا. علم به اینکه خدا کنترل امور را در دست دارد به ما اجازه می‌دهد که صبورانه برای رهایی و انتظار بکشیم. آسودگی واقعی زمانی نصیب ما نمی‌شود که مشکل حل شده باشد، زیرا مشکلات بیشتری در پیش رو خواهد بود! آسودگی حقیقی از امید جاودانی به نجات نهایی خدا حاصل می‌شود. تنها در آن زمان است که همه مشکلات حل خواهد شد.

نویسنده: داود در طول شورش ابشالوم این مزمور را نوشت (۲ سموئیل ۱۵-۱۸).

جان من تنها نزد خدا آرام می‌یابد، زیرا نجات من از جانب اوست.

او نجات دهنده و تنها صخره پناهگاه من است؛ او قلعه محافظ من

است، پس هرگز شکست نخواهم خورد.

ای آدمیان، تا به کی هجوم می‌آورید تا مرا که همچون دیواری فرو ریخته‌ام از پای در آورید؟^۴ تنها فکرتان این است که مرا از این مقامی که دارم بزیر اندازید؛ شما دروغ را دوست دارید. بزبان خود مرا برکت می‌دهید ولی در دلتان لعنتم می‌کنید.

ای جان من، تنها نزد خدا آرام یاب، زیرا امید من بر اوست.^۵ او نجات دهنده و تنها صخره پناهگاه من است؛ او قلعه محافظ من است، پس هرگز شکست نخواهم خورد.^۶ نجات و عزت من از جانب خداست؛ قوت و پناهگاه من خداست.^۸ ای مردم، همه وقت بر او توکل نمایید؛ دلهای خود را بحضور او بریزید، زیرا خدا پناهگاه ماست.

همه انسانها در مقابل او ناچیزند؛ اشخاص سرشناس و افراد بی‌نام و نشان، همگی در ترازوی او بالا می‌روند، زیرا از باد هم سبک‌ترند.^{۱۰} بر خشونت تکیه نکنید و به کسب ثروت از راه دزدی دل خوش نکنید، و هرگاه ثروتمندان زیاد شود دل بر آن نبندید.

^{۱۱} بیش از یک بار شنیده‌ام که خداوند فرموده است: «قوت از آن من است.»

۶۲

۱:۶۲

مز ۳۳:۳۷

۲:۶۲

مز ۱۷:۵۹

۳:۶۲

مز ۳۸:۲۸

۷:۶۲

مز ۴۶:۱

۸:۶۲

مراثی ۱۹:۲

۹:۶۲

اش ۴۰:۱۵

۱۰:۶۲

مر ۱۰:۲۴

اتیمو ۱۰:۶

مهم‌تر از دیگران جلوه خواهند کرد. اما خدا روی همه این چیزها خط بطلان می‌کشد تا همه مردم از دید او بطور یکسان ارزشیابی شوند. پس وقتی خدا ما را ارزشیابی می‌کند، چه چیزی می‌تواند ترازو را به نفع ما بالا ببرد؟ قطعاً کارهایی که برای او انجام می‌دهیم (۱۲:۶۲). از دید خدا، ثروت و شهرت و قدرت یا مقام چیزی به اهمیت و ارزش ما نمی‌افزاید؛ اما کاری که با خلوص نیت برای او انجام می‌دهیم، ارزش جاودانی دارد.

۶۲:۶۲ دعا می‌تواند در مواقعی که زیر فشارهای عاطفی هستیم، ما را از تنشها برهاند. اعتماد به اینکه خدا صخره، رهاکننده، محافظ، و قلعه ما است (۲:۶۲)، نگرش ما را نسبت به زندگی کاملاً تغییر می‌دهد. ما دیگر اسیر رفتار آزاردهنده دوستان یا خویشاوندان نخواهیم بود، بلکه آزاد خواهیم بود که از خدای تغییرناپذیر که صخره و قلعه ما است، متابعت کنیم.

۱۲:۹:۶۲ وقتی اهمیت انسانها را از روی مسائلی نظیر ثروت، شهرت، قدرت، یا مقام ارزیابی کنیم، بعضی‌ها

ای خداوند، رحمت نیز از آن توست، و تو هر کس را بر اساس کارهایش پاداش خواهی داد.

موضوع: اشتیاق برای حضور، توجه، و محافظت خدا. هر جا که باشیم، باید مشتاق او باشیم، زیرا تنها او است که نیازهای ما را به طور کامل برآورده می سازد.

نویسنده: داود

۶۳

ای خدا، تو خدای من هستی؛ در صبح سحر تو را می طلبم. جان من مشتاق توست؛ تمام وجودم همچون زمینی خشک و بی آب، تشنه توست. ^۲ تو را در مکان مقدست دیده ام و قوت و جلال تو را مشاهده کرده ام. ^۳ محبت تو برایم شیرینتر از زندگی است، پس لبهای من تو را ستایش خواهد کرد، ^۴ و تا زنده ام تو را سپاس خواهم گفت و دستهای خود را به نیایش بسوی تو دراز خواهم کرد. ^۵ جان من سیر خواهد شد و با شادی خداوند را ستایش خواهد کرد.

^۶ شب هنگام که در بستر خود دراز می کشم، در باره تو فکر می کنم. ^۷ تو همیشه مددکار من بوده ای، پس در زیر بالهای تو شادی خواهم کرد. ^۸ همیشه در تو پناه خواهم گرفت و تو با دست پر قدرت از من حمایت خواهی نمود.

^۹ اما آنانی که قصد جان مرا دارند هلاک شده، به زیر زمین فرو خواهند رفت. ^{۱۰} ایشان در جنگ به دم شمشیر خواهند افتاد و طعمه گرگها خواهند شد. ^{۱۱} اما من در خدا شادی خواهم کرد. همه کسانی که بر خدا اعتماد نموده اند او را ستایش خواهند کرد، اما دهان دروغگویان بسته خواهد شد.

۱:۶۳

مز ۲:۴۲ : ۲:۸۴

۲:۶۳

مز ۴:۲۷

۳:۶۳

مز ۱۶:۶۹

۴:۶۳

مز ۲:۲۸ : ۳۳:۱۰۴

۵:۶۳

مز ۸:۳۶ : ۲۳:۷۱

۶:۶۳

مز ۴:۴ : ۷:۱۶

۸:۶۳

مز ۳۵:۱۸

۹:۶۳

مز ۱۴:۴۰

در زندگی خود هستید که پایدار باشد، دعای داود را به خاطر بیاورید. تنها خدا می تواند عمیق ترین آرزوهای ما را بر آورده سازد!

۶:۶۳ درمان بی خوابی در شبهای طولانی، معطوف ساختن افکار خود بر خدا است. دلایل زیادی برای بی خوابی ما وجود دارد: بیماری و فشار روحی و نگرانی. اما شبهای بی خوابی می تواند به اوقات آرام تأمل و پرستش تبدیل شود. از این اوقات برای به یاد آوردن این حقیقت استفاده کنید که خدا چگونه شما را هدایت و به شما کمک کرده است.

۶۳:۱۰۶ و ۶۳:۱۰۷ احتمالاً زمانی نوشته شد که داود طی شورش ابشالوم در جستجوی یافتن پناهگاهی بود (۲ سموئیل ۱۸:۱۵).

۵:۱-۶۳ داود که خود را از دشمنانش در بیابان بی آب و علف یهودیه مخفی می کرد، شدیداً تنها بود. او آرزو می کرد دوستی آنجا باشد که بتواند در کاستن تنهایی اش به او اعتماد کند. تعجبی ندارد که او در جستجو برای یافتن شادی پایدار، فریاد بر آورد و گفت: «ای خدا، تو خدای من هستی؛ در صبح سحر تو را می طلبم. جان من مشتاق تو است.» اگر تنها هستید یا مشتاق چیزی

موضوع: گله و شکایت به خاطر وجود توطئه‌ها. وقتی دیگران علیه ما توطئه می‌چینند، می‌توانیم از خدا طلب محافظت کنیم زیرا او همه چیز را می‌داند.

نویسنده: داود

ای خدا، به ناله‌های شکوه‌آمیز من گوش کن و جانم را از دست دشمنان حفظ فرما. ^۱در مقابل توطئهٔ بدکاران که فتنه برپا می‌کنند، از من محافظت کن. ^۲و ^۳آنها زبان خود را همچون شمشیر، تیز کرده‌اند و بجای تیر و کمان با سخنان تلخ مجهز شده‌اند تا در کمینگاه‌های خود به انسان بی‌گناه شبیخون زنند. ^۴آنها یکدیگر را در انجام دادن نقشه‌های شرورانهٔ خود تشویق می‌کنند. دربارهٔ اینکه کجا دامهای خود را کار بگذارند با هم مشورت می‌نمایند، و می‌گویند: «هیچ کس نمی‌تواند اینها را ببیند.» ^۵آنها نقشهٔ شوم طرح می‌کنند و می‌گویند: «نقشهٔ ما نقصی ندارد!» فکر و دل انسان چقدر حيله گر است!

^۶اما خدا این بدکاران را هدف تیرهایش قرار خواهد داد و آنها در یک چشم بهم زدن نقش زمین خواهند شد. ^۷آری، آنها طعمهٔ سخنان زشت خود خواهند شد. کسانی که آنها را ببینند با تمسخر سر خود را تکان خواهند داد. ^۸ایشان خواهند ترسید و در بارهٔ کارهای خدا تفکر خواهند نمود و آنها را برای دیگران تعریف خواهند کرد.

^۹آنیکان در خداوند شادی کنند و بر او توکل نمایند؛ همهٔ پاکدلان او را ستایش کنند!

موضوع: خدا نیازهای ما را به فراوانی برآورده می‌سازد. ما می‌توانیم به‌خاطر برکات بسیار خدا از او شکر گزار باشیم.

نویسنده: داود

ای خدا، شایسته است که تو را در صهیون ستایش کنیم و آنچه را که نذر کرده‌ایم ادا نماییم، ^۱و ^۲زیرا تو خدایی هستی که دعا

از درخواستهای ما را بشنود. در عین حال که این حقیقت دارد که ما باید خدا را بستاییم، گناهان خود را به او اعتراف کنیم، و با احترام به حضور او دعا نماییم، این نیز حقیقت دارد که خدا حاضر است به هر چیزی که ما دوست داریم به او بگوییم، گوش دهد. داود صادقانه افکار خود را به خدا ابراز داشت و از خدا خواست که به همه شکایات او گوش دهد. خدا همیشه با دقت گوش خواهد داد و کاملاً ما را درک خواهد کرد.

۶۵:۲۱ در دوران عهدعتیق، مردم نذر را جدی می‌گرفتند و آنها را به‌طور کامل ادا می‌کردند. لازم نبود

۶۴:۱۰ شیطان می‌تواند به شکل توطئه یا کمین ظاهر شود (۴:۱، ۶۴) زیرا او می‌خواهد ما را بدون آمادگی غافلگیر کند. او ما را در اموری وسوسه می‌کند که در آنها ضعیف‌تر هستیم، آن هم زمانی که کمترین انتظار را داریم. اما خدا خودش دشمنان ما را هدف تیرهایش قرار خواهد داد (۷:۶۴)، چه دشمنان ما مادی باشند چه روحانی. شرارت شاید گسترده به‌نظر برسد و از طرق متعددی بر ما وارد آید، اما به‌هر حال پیروزی نهایی از آن خدا و از آن کسانی است که به او اعتماد و ایمان دارند.

۶۴:۲۱ شاید فکر کنیم که خدا فقط دوست دارد بعضی

۱:۶۴

مز ۵۶: ۶:۵۹

۳:۶۴

مز ۱۴۰: ۳

۴:۶۴

مز ۱۱۰: ۸:۱۱

۵:۶۴

مز ۱۴۰: ۵

۶:۶۴

مز ۱۱۴: ۹

۷:۶۴

مز ۷: ۱۳

۸:۶۴

مز ۹: ۳

۱۰:۶۴

مز ۱۱: ۱۱:۳۲

۱۱:۶۴

مز ۱۱: ۱۱:۳۲

۱۲:۶۴

مز ۱۳: ۱۳

۱۴:۶۴

مز ۱۴: ۱۴

۱۵:۶۴

مز ۱۵: ۱۵

۱۶:۶۴

مز ۱۶: ۱۶

۱۷:۶۴

مز ۱۷: ۱۷

۱۸:۶۴

مز ۱۸: ۱۸

۱۹:۶۴

مز ۱۹: ۱۹

۲۰:۶۴

مز ۲۰: ۲۰

۲۱:۶۴

مز ۲۱: ۲۱

۲۲:۶۴

مز ۲۲: ۲۲

۲۳:۶۴

مز ۲۳: ۲۳

۲۴:۶۴

مز ۲۴: ۲۴

۲۵:۶۴

مز ۲۵: ۲۵

۲۶:۶۴

مز ۲۶: ۲۶

۲۷:۶۴

مز ۲۷: ۲۷

می شنوی! همهٔ مردم بسبب گناهانشان نزد تو خواهند آمد. گناهان ما بر ما سنگینی می کنند، اما تو آنها را خواهی بخشید. ^۴خوشا به سعادت کسی که تو او را برگزیده‌ای تا بیاید و در خیمهٔ مقدس در پیشگاه تو ساکن شود! ما از همهٔ نیکویی‌های خانهٔ مقدس تو برخوردار خواهیم شد.

^۵ای خدایی که رهانندهٔ ما هستی، تو با کارهای عادلانه و شگفت‌انگیز خود پاسخ ما را می‌دهی. تو امید و پشتیبان همهٔ مردم در سراسر جهان هستی.

^۶کوه‌ها را در جای خود محکم ساختی و قدرت مهیب خود را نشان دادی. ^۷همانگونه که تلاطم دریا و غرش امواج را ساکت می‌سازی، شورش مردم را نیز خاموش می‌کنی. ^۸ساکنان زمین از کارهای شگفت‌انگیز تو حیرانند. فریاد شادی مردم بسبب کارهای تو از یک سوی زمین تا سوی دیگر طنین‌انداز است!

^۹تو زمین را سیراب می‌سازی و آن را حاصلخیز می‌گردانی. با رودخانه‌های پر از آب، زمین را برای انسان بارور می‌سازی تا از محصولاتش استفاده کند. ^{۱۰}شیارهای آن را سیراب می‌کنی و بلندیهایش را هموار می‌سازی. باران بر زمین می‌بارانی تا نباتات برویند. ^{۱۱}با برکات خود زمین را می‌آرای؛ جهان از نعمت‌های تو لبریز است. ^{۱۲}و ^{۱۳}چراگاه‌ها و تپه‌ها پر از گله‌های گاو و گوسفند است؛ وادیه‌ها سرشار از غله می‌باشد؛ تمام جهان بانگ شادی برمی‌آورد و سرود می‌خواند!

۴:۶۵

مز ۱۲:۳۳ : ۸:۳۶

۵:۶۵

مز ۴:۴۵ : ۱۰:۴۸

۶:۶۵

مز ۱:۹۳ : ۴:۹۵

۷:۶۵

مز ۹:۸۹

اش ۱۷:۱۷ و ۱۳

۸:۶۵

مز ۱:۳۹ و ۱۰

۹:۶۵

مز ۴:۴۶ : ۱۳:۱۰۴ و ۲۴:۱۴

۱۱:۶۵

ایو ۲۶:۳۸ و ۲۷

۱۳:۶۵

مز ۸:۹۸ : ۱۳:۱۴۴

اش ۲۳:۳۰ : ۱۲:۵۵

(اعداد ۵۱:۵-۳). آنها تنها کسانی بودند که می‌توانستند وارد اتاقهای مقدس شوند، اتاقهایی که حضور خدا در آنها بود. به واسطهٔ مرگ عیسی بر روی صلیب، امروز همهٔ ایمانداران شخصاً می‌توانند در هر جا و هر زمان به حضور خدا برسند. ما با ایمان به مرگ و قیام مسیح است که می‌توانیم به حضور خدا دست یابیم.

۱۳:۶-۶۵ این مزمور که به مناسبت شکرگزاری برای برداشت محصول سروده شده، خدا را جلال می‌دهد چرا که زیبایی طبیعت بازتاب او است. طبیعت به ما کمک می‌کند تا نکاتی را از صفات خدا درک کنیم. یهودیان ایمان داشتند که توجه خدا به طبیعت نشانه‌ای از محبت و توجه او به ایشان می‌باشد. طبیعت سخاوت خدا را نشان می‌دهد زیرا او بیش از نیاز و بیش از آن چیزی که استحقاقش را داریم به ما می‌دهد. تأمل کردن در این همه سخاوت باید قلبی سپاسگزار و سخاوتمند در ما ایجاد کند.

کسی نذری بکند، اما اگر نذری می‌کرد، موظف به ادای آن بود (تثنیه ۲۳:۲۱-۲۳). نذری که اینجا ادا می‌شود، نذری است برای ستایش خدا در سکوت، زیرا او دعا را مستجاب می‌فرماید.

۳:۶۵ حتی اگر گناه وجودمان را فرا گیرد، اگر صادقانه از خدا طلب بخشش کنیم، او ما را خواهد بخشید. آیا فکر می‌کنید که خدا هرگز شما را نخواهد بخشید، یا اینکه گناهانتان بیش از اندازه است، یا اینکه برخی از آنها بسیار بزرگ است؟ خبر خوش این است که خدا می‌تواند همه آنها را ببخشد و این کار را نیز خواهد کرد. هیچ کس خارج از دایرهٔ نجات خدا نیست، و هیچ کس آنقدر گناه ندارد که نتواند پاک شود.

۴:۶۵ رسیدن به حضور خدا و شادی ناشی از به‌سر بردن در حیات خیمهٔ عبادت، افتخار بزرگی بود. خدا گروه خاصی از اسرائیلی‌ها یعنی قبیلهٔ لاویان را برگزیده بود تا در سَمَت خادم در خیمهٔ عبادت انجام وظیفه کنند

موضوع: خدا دعا را مستجاب می‌کند. ما شخصاً و نیز به‌همراه سایر ایمانداران، باید خدا را ستایش و پرستش کنیم.

نویسنده: ناشناس. این مزمور پس از یک پیروزی بزرگ در جنگ نوشته شده است.

ای همهٔ مردم روی زمین، برای خدا فریاد شادی سر دهید! ^۲ نام پرشکوه او را با سرود بستانید و عظمت او را بیان کنید! ^۳ به خدا گویند: «چه حیرت‌انگیز است کارهای تو! قدرت تو دشمنان را از پای درخواهد آورد. ^۴ تمام مردم جهان تو را پرستش خواهند کرد، تو را خواهند ستود و به نام تو سرود خواهند خواند.»

^۵ بیایید کارهای خدا را مشاهده کنید؛ ببینید چه کارهای شگفت‌انگیز برای انسانها انجام داده است. ^۶ او دریا را به خشکی تبدیل کرد و اجداد ما با پای پیاده از میان آن عبور نمودند. ایشان بسبب این کار خدا شادیا کردند. ^۷ خداوند تا ابد با قدرت حکمرانی می‌کند و رفتار همهٔ قومها را زیر نظر دارد. پس ای مردم سرکش، برضد او قیام نکنید. ^۸ ای قومها، خدای ما را ستایش کنید! بگذارید آواز ستایش شما شنیده شود. ^۹ او زندگی ما را از خطر می‌رهاند و نمی‌گذارد پاهایمان بلغزد.

^{۱۰} ای خدا، تو ما را امتحان کرده‌ای؛ مانند نقره‌ای که در کوره می‌گذارند تا پاک شود، ما را پاک نموده‌ای. ^{۱۱} ما را در دام گرفتار ساختی و بارهای سنگین بر دوش ما نهادی. ^{۱۲} دشمنان ما را بر ما مسلط گرداندی و گذاشتی از آب و آتش عبور کنیم، اما سرانجام ما را به مکانی آوردی که در آن وفور نعمت است.

^{۱۳} قربانی‌های سوختنی به خانهٔ تو خواهیم آورد تا نذرهای خود را ادا نمایم. ^{۱۴} ایلی، هنگامی که در زحمت بودم نذر کردم و اینک آن را ادا خواهم کرد.

۳:۶۶

مز ۴۴:۱۸ + ۴۷:۲۰

۴:۶۶

مز ۲۷:۲۲ + ۴۷:۶۷

۵:۶۶

مز ۴۶:۸

۶:۶۶

خرو ۲۱:۱۴

۷:۶۶

مز ۴۱:۱۴ + ۱۳:۱۴۵

۹:۶۶

مز ۳۰:۳۰

۱۰:۶۶

مز ۱۷:۳۰

۱۲:۶۶

مز ۱۸:۱۹

۱۳:۶۶

مز ۲۵:۲۲

زندگی هدیه‌ای است از خدا و باید عزیزش بداریم، نه اینکه آن را حق مسلم خود ببنداریم.

۱۵و۱۴:۶۶ مردم بعضی اوقات با خدا معامله می‌کنند و می‌گویند: «اگر مرا شفا دهی یا از این مخمصه رهایی دهی، تا آخر عمر از تو اطاعت خواهم کرد.» اما اندکی پس از رفع بحران، غالباً نذرشان را فراموش می‌کنند و دوباره شیوه سابق زندگی را در پیش می‌گیرند. در این آیه، نویسنده می‌گوید که قولی به خدا داده بوده، و اکنون می‌خواهد به آن وفا کند. خدا همیشه به وعده‌هایش عمل می‌کند، و از ما می‌خواهد که از او الگو بگیریم. مراقب باشید که هر قولی را که می‌دهید، عملی کنید.

۷-۵:۶۶ نویسنده به ماجرای معروف باز شدن دریای سرخ در مقابل بنی‌اسرائیل و رهایی ایشان از دست مصریان اشاره می‌کند. در آن روزگار، خدا قوم اسرائیل را نجات داد؛ امروز نیز قوم خاص خود را از هر قبیله و نژادی نجات می‌دهد.

۱۲-۱۰:۶۶ درست همان طور که آتش نقره را در حین ذوب کردن تصفیه می‌کند، سختی‌ها نیز شخصیت ما را تصفیه می‌کند. سختی‌ها حکمت تازه و عمیق‌تری به زندگی ما می‌بخشد و به ما کمک می‌کند تا حقیقت را از نادرستی تشخیص دهیم؛ همچنین ما را منضبط می‌سازد تا آنچه را که می‌دانیم درست است، انجام دهیم. بالاتر از همه، این سختی‌ها به ما کمک می‌کند تا در یابیم که

۱۵ گوسفند قربانی خواهیم کرد و گوساله و بز تقدیم خواهیم نمود و آنها را بر قربانگاه خواهیم سوزاند تا بوی خوب آنها بسوی تو زبانه کشد.
 ۱۶ ای همه خداترسان، بیایید و بشنوید تا به شما بگویم که خداوند برای من چه کرده است. ۱۷ فریاد برآورد و از او کمک خواستم و او را ستایش نمودم. ۱۸ اگر گناه را در دل خود نگه می‌داشتم، خداوند دعایم را نمی‌شنید. ۱۹ اما او به دعای من توجه نموده و آن را مستجاب کرده است!
 ۲۰ سپاس بر خدایی که دعای مرا بی‌جواب نگذاشته و رحمت خود را از من دریغ نکرده است.

موضوع: شادی از این حاصل می‌شود که حقایق الهی در سرتاسر جهان انتشار یابد.

نویسنده: ناشناس. احتمالاً به مناسبت یکی از جشنهای مربوط به برداشت محصول نوشته شده است.

۶۷ خدایا، بر ما رحم کن و ما را برکت ده و نور روی خود را بر ما بتابان، ۲ تا بوسیله ما اراده تو در جهان شناخته شود و خبر خوش نجات تو به همه مردم روی زمین برسد.
 ۳ خدایا، باشد که همه مردم تو را ستایش کنند؛ باشد که همه قومها تو را سپاس گویند!

۴ همه قومها شاد شده، سرود خواهند خواند، زیرا تو از روی عدل و انصاف مردم را داوری می‌کنی و آنها را هدایت می‌نمایی.
 ۵ خدایا، باشد که همه مردم تو را ستایش کنند؛ باشد که همه قومها تو را سپاس

کردن/متاع ورزیم، اگر بعضی از گناهان را در سر خود پیروانیم، دیواری بین ما و خدا ایجاد می‌شود. شاید قادر نباشیم تمام گناهانی را که تا به حال مرتکب شده‌ایم به یاد بیاوریم و اعتراف کنیم؛ مهم این است که حالت قلبی مان بر اعتراف صادقانه به خدا و اطاعت از او استوار باشد.

۲:۶۷ آیا سراینده مزمور توانسته به فراسوی قرن‌ها نگاه کند و ببیند که پیام انجیل در سرتاسر جهان منتشر شده است؟ این مزمور به‌طور قطع در باره انجام مأموریت بزرگ مسیح سخن می‌گوید (متی ۲۸: ۱۸-۲۰)، مأموریتی که او به رسولانش داد تا پیام خوش انجیل را به نقاط مختلف جهان برسانند. ما نیز باید خود را جزو آن گروه عظیم از ایمانداران سراسر جهان به حساب آوریم که نجات‌دهنده عالم را می‌شناسند، و او را به‌خاطر پیام خوشش می‌ستایند، و تا زمانی که محصول فراوان به‌دست آید، خبر خوش را به دیگران می‌رسانند.

۲۰-۱۶:۶۶ نویسنده به‌سوی خدا فریاد برآورد و از او کمک خواست؛ او در حین اعتراف به گناهانش، خدا را می‌ستود. با اعتراف کردن، گناهان خود را تصدیق می‌کنیم؛ با ستایش خدا، بخشایش پر فیض او را تصدیق می‌نماییم؛ و با فریاد برآوردن به‌سوی خدا در دعا، تصدیق می‌کنیم که اعتماد داریم خدا گناهان ما را می‌بخشد. زندگی هیچ ایمانداری بدون اعتراف به گناه، ستایش خدا، و دعای روزانه کامل نیست.

۱۸:۶۶ ما مرتب باید گناهان خود را اعتراف کنیم زیرا مرتب خطا می‌ورزیم. اما اعتراف به گناه تنها زمانی می‌تواند دائمی باشد که ما به خدا گوش دهیم و نسبت به گناهان خود حساس باشیم. داود به گناهش اعتراف کرد و دعا نمود. داود به گناهش اعتراف کرد و گفت: «خداوندا، تو مرا از چنین گناهان پاک ساز! و نیز مرا از گناهان عمدی باز دار» (مزمور ۱۹: ۲ و ۱۳). اگر ما از توبه

۱۵:۶۶

اعد ۱۴:۶

مز ۱۹:۵۱

۱۶:۶۶

مز ۱۱:۳۴

۱۸:۶۶

مز ۴۱:۱۸

۱۹:۶۶

مز ۱۱۶: ۱ و ۲

۲۰:۶۶

مز ۲۲: ۲۴ ؛ ۳۵: ۶۸

۱:۶۷

اعد ۲۵:۶

مز ۶: ۴ ؛ ۳۰: ۳۰ ؛ ۱۹: ۷

۳:۶۷

مز ۴:۶۶

۴:۶۷

مز ۹۶: ۱۳ و ۱۴

گویند! ^{۶۷}آنگاه زمین محصول خود را تولید خواهد کرد و تو ما را برکت خواهی داد و همهٔ مردم جهان به تو احترام خواهند گذاشت.

۶:۶۷
لاو ۲۶:۴
مز ۲۷:۲۲

موضوع: به یاد آوردن جلال و قدرت خدا. زمان‌ها و فرهنگها تغییر می‌یابند، اما خدا همیشه به‌طرز باشکوهی در مقام محافظ انسان و مهیاکننده نیازهای او حاضر است و تغییر نمی‌یابد.

نویسنده: داود

ای خدا، برخیز و دشمنانت را پراکنده ساز. بگذار آنانی که از تو نفرت دارند از حضور تو بگریزند. ^{۶۸}چنانکه دود در برابر باد پراکنده می‌شود، همچنان تو ایشان را پراکنده ساز؛ همانگونه که موم در مقابل آتش گداخته می‌شود، همچنان بگذار گناهکاران در حضورت نابود شوند. ^۳اما نیکوکاران شادی کنند و در حضور تو خوشحال باشند؛ از شادی فریاد برآورند و خوش باشند.

۱:۶۸
اعد ۳۵:۱۰
۲:۶۸
مز ۳۷:۲۰
اش ۱۸:۹

^۴در وصف خدا سرود بخوانید. نام او را ستایش کنید. برای او که بر ابرها سوار است، راهی درست کنید. نام او خداوند است! در حضورش شادی کنید! ^۵خدایی که در خانهٔ مقدس خود ساکن است، پدر یتیمان و دادرس بیوه زنان می‌باشد. ^۶او بی‌کسان و آوارگان را در خانه‌ها ساکن می‌گرداند و اسیران را آزاد می‌سازد. اما یایغان در زمین خشک و بی‌آب ساکن خواهند شد.

۴:۶۸
مز ۳۳:۶۸ : ۳۰:۴۰

^۷ای خدای اسرائیل، وقتی تو قوم برگزیدهٔ خود را هدایت کردی و از میان بیابان عبور نمودی، زمین تکان خورد و آسمان بارید و کوه سینا از ترس

۵:۶۸
تث ۱۸:۱۰

۷:۶۸
خرو ۲۱:۳
۸:۶۸
خرو ۱۸:۱۹

۶۸:۴-۶۸ داود خدا را به‌خاطر محافظت و توجه و عنایتش می‌ستود. وقتی شکوه واقعی خدا را می‌بینیم، واکنش ما نسبت به آن باید ستایش او باشد. این سرود، سرود ایمان بود، زیرا بسیاری از این رحمت‌های الهی هنوز در زمان داود عملی نشده بود. این مزمور برای ما هم سرود ایمان است. ما باید همیشه به خدا اعتماد کنیم، زیرا او همه وعده‌هایش را عملی خواهد ساخت، اما در وقت مناسب. **۸:۶۸** کوه سینا در تاریخ قوم اسرائیل نقش مهمی داشت. در کوه سینا بود که خدا موسی را ملاقات کرد و به او مأموریت داد تا بنی اسرائیل را در خروج از مصر رهبری کند (خروج ۱:۱-۱۰). در پای همین کوه بود که قوم اسرائیل می‌بایست بعد از خروج از مصر گرد یابند، و در آنجا بود که احکام خدا را دریافت کردند (خروج ۱۹:۱-۳)، و حضور خدا تمام کوه را به لرزه در آورد (خروج ۱۹:۱۸). این کوه مقدس در یادآوری سخنان و وعده‌های خدا به مردم نقش مهمی داشت.

۶۸:۱ب این مزمور درست مانند سرود موسی در اعداد ۳۵-۳۳:۱۰ شروع می‌شود؛ موسی آن سرود را در حالی می‌سرایید که قوم اسرائیل در پی صندوق عهد در حرکت بودند. این مزمور در شرایط مشابهی نوشته شد، شاید زمانی که داود جمعیت شادمان را که صندوق عهد را از خانه عوبید دوم به اورشلیم می‌آوردند، هدایت می‌کرد (۲سموئیل ۶:۱۱-۱۵).

۶۸:۳ داود و قومش با فریاد ستایش و صدای شیپورها، صندوق مقدس عهد را به طرف کوه صهیون می‌بردند. زمان آن بود که سرود حمد و ستایش برای خداوند سروده شود، خداوندی که حضورش شادی بزرگی به ارمغان می‌آورد. فقط او است امید یتیمان و بیوه‌زنان و محبوسان و همه آنان که در تنهایی به‌سر می‌برند. اگر شما جزو افراد تنها و ناامید هستید، همراه با داود پادشاه خدا را بستانید؛ و از او دعوت کنید که با شما باشد تا به شادی عظیمی دست یابید.

۹:۶۸
تث ۱۱:۱۱

۱۱:۶۸
خرو ۲۰:۱۵

۱۵:۶۸
تث ۵۴:۱۲

۱۷:۶۸
تث ۲:۳۳

۱۸:۶۸
افس ۸:۴

۱۳:۱
۱۹:۶۸

مز ۲۲:۵۵ ؛ ۵:۶۵
اش ۴:۴۶

۲۰:۶۸
مز ۱۳:۵۶

۲۱:۶۸
مز ۶:۱۱۰

عبر ۱۳:۳
۲۲:۶۸

عز ۳۱:۹
۲۳:۶۸

ایاد ۱۹:۲۱
مز ۱۰:۵۸

ار ۳:۱۵

حضور تو به لرزه افتاد. ^۹ای خدا، تو نعمتها بارانیدی و قوم برگزیده خود را که خسته و ناتوان بودند، نیرو و توان بخشیدی. ^{۱۰}جماعت تو در زمین موعود ساکن شدند و تو ای خدای مهربان، حاجت نیازمندان را بر آوردی.

^{۱۱}خداوند کلام را اعلان کرد و کسانی که آن را بشارت دادند عده بی شماری بودند؛ کلام او این است: ^{۱۲}«پادشاهان و سپاهیانشان بشتاب می گریزند! زنانی که در خانه هستند غنایم جنگی را بین خود قسمت می کنند. ^{۱۳}آنها اگر چه روزی فقیر و بینوا بودند، اما اینک خوشبخت و ثروتمندند و خود را مانند کبوتری که بالهایش نقره فام و پرهایش طلایی است با زر و زیور آراسته اند.» ^{۱۴}خدای قادر مطلق پادشاهانی را که دشمن اسرائیل بودند مانند دانه های برف که در جنگلهای کوه صلمون آب می شود، پراکنده و محو ساخت.

^{۱۵}او ای کوه های عظیم باشان، ای سلسله جبالهای بزرگ که قله های بلند دارید، چرا با حسرت به این کوهی که خدا برای مسکن خود برگزیده است نگاه می کنید؟ به یقین خداوند تا به ابد در آن ساکن خواهد بود.

^{۱۷}خداوند در میان هزاران هزار عرابه از کوه سینا به خانه مقدس خویش که در کوه صهیون است، رفته است. ^{۱۸}او به عالم بالا صعود نموده عده زیادی را با خود به اسارت برده است. از میان آدمیان، حتی از کسانی که زمانی یاغی بوده اند، بخششها گرفته است. خداوند در میان ما ساکن خواهد شد.

^{۱۹}شکر و سپاس بر خداوندی که هر روز متحمل بارهای ما می شود و خدایی که نجات ماست. ^{۲۰}او نجات دهنده ماست و ما را از مرگ می رهاند.

^{۲۱}خدا سر دشمنانش را که در گناه زندگی می کنند، خرد خواهد کرد. ^{۲۲}و ^{۲۳}خداوند می فرماید: «دشمنان شما را از باشان و از اعماق دریا باز خواهم آورد تا در میان خون ریخته شده آنان راه بروید و سگها خون ایشان را بخورند.»

۱۶و۱۵:۶۸ باشان، سرزمینی بود واقع در شمال شرقی سرزمین اسرائیل، و محل کوههای عظیمی بود؛ قله حرمون، بلندترین و پرهیبت ترین کوه این منطقه بود. خدا کوه صهیون را برگزید تا معبد بزرگ بر روی آن بنا شود؛ کوه صهیون در مقابل کوههای باشان به تپه ای می نمود؛ همین مقایسه، سراینده مزمور را هدایت کرد تا به صورت شعر از حسادت کوههای باشان نسبت به کوه صهیون سخن بگوید.

۲۱-۱۹:۶۸ خدا قوم خود را آزاد می سازد و دشمنانش را سرکوب می کند. گناه و مرگ، کسانی را که از متوسل شدن به خدا امتناع می ورزند، از میان خواهد برد. آنها در دام گناهی خواهند افتاد که دوستش می دارند؛ و مرگی که از آن می ترسند، نابودشان خواهد ساخت. چه عالی است که انسان شریک سرنوشت کسانی شود که خدا را دوست می دارند و از عواقب گناه می ترسند.

۲۱-۱۹:۶۸ ما هر روز سهمی از بارهای دنیوی را متحمل می شویم. وقتی با این بارها روبرو می شویم، خداوند آنجا است تا در حمل آنها به ما کمک کند. هر صبح خدا را به خاطر قوتی که در آن روز به شما خواهد داد، بستایید. قوتی که او می دهد به اندازه طلوع خورشید حتمی است.

۱۷:۶۸ این تصویر از خداوند که از کوه سینا به کوه صهیون می رود، احتمالاً رفتن صندوق عهد را به اورشلیم توصیف می کند. این مزمور توصیف کننده آخرین مراحل یک سفر است، سفری که در کوه سینا با ساخت صندوق عهد شروع شد، و به کوه صهیون ختم شد، جایی که می رفت تا مسکن برگزیده خدا در میان قومش باشد.

۱۸:۶۸ این آیه در افسسیان ۸:۴ نقل قول شده تا به

^{۲۴}ای خدایی که پادشاه و خداوند من هستی، همه قومها حرکت پیروزمندانه تو را بسوی خانه مقدست دیده‌اند. ^{۲۵}سرایندگان در پیش و نوازندگان در عقب و دوشیزگان در وسط آنان دف‌زنان حرکت می‌کنند. ^{۲۶}همه مردم اسرائیل خدا را حمد گویند. ای فرزندان یعقوب، خداوند را ستایش کنید. ^{۲۷}قبیله کوچک «بنیامین» پیشاپیش ستایش کنندگان خدا در حرکت است؛ بعد از او رهبران قبیله «یهودا» با دسته‌های خود، سپس بزرگان قبیله «زبولون» و «نفتالی» حرکت می‌کنند.

^{۲۸}ای خدا، نیروی خود را برای ما بکار ببر، همانگونه که در گذشته این کار را کردی. ^{۲۹}به احترام خانه تو در اورشلیم، پادشاهان هدایا نزد تو خواهند آورد. ^{۳۰}مصر، آن حیوان وحشی را که در میان نیزارها ساکن است، تویخ نما. قومهای جهان را که همچون رمه‌های گاو و گوساله هستند، سرزنش کن تا به فرمان تو گردن نهند و نقره‌های خود را به تو تقدیم کنند. اقوامی را که جنگ را دوست می‌دارند، پراکنده ساز. ^{۳۱}مصر هدایا بدست سفیران خود خواهد فرستاد و حبشه دست دعا بسوی خداوند دراز خواهد کرد.

^{۳۲}و ^{۳۳}ای سرزمینهای جهان، برای خدای ازلی و ابدی که در آسمانها نشسته است، سرود بخوانید؛ ^{۳۴}خداوند را که با صدای بلند و نیرومند سخن می‌گوید، ستایش کنید. ^{۳۵}قدرت خدا را توصیف نمایید خدایی که شکوه و جلالش بر اسرائیل است و قوتش در آسمانها پا برجاست. ^{۳۶}چه سهمناک است خداوند در مکان مقدس خویش! خدای اسرائیل به قوم برگزیده خود قوت و عظمت می‌بخشد. او را شکر و سپاس باد!

موضوع: فریاد درماندگی از درون مشکلات. شاید لازم باشد به خاطر وفاداری به خدا سخت رنج بکشیم، اما این امر باید سبب شود که ما با شادی چشم انتظار روزی باشیم که شرارت و بی‌عدالتی برای همیشه از بین برود.

نویسنده: داود

خدایا، مرا از این طوفان مشکلات نجات ده! ^۲در منجلا ب فرو رفته‌ام و در زیر پام جایی برای ایستادن نیست. به جاهای عمیق

۶۹

۲۵:۶۸

خرو ۲۰:۱۵

اتوا ۸:۱۳

۲۶:۶۸

تث ۲۸:۳۳

مز ۲۳:۲۲ و ۲۳

۲۸:۶۸

مز ۱۱:۲۹ و ۴:۴۴

۲۹:۶۸

مز ۷:۱۰

۳۰:۶۸

مز ۸۹:۱۰

۳۲:۶۸

مز ۲۱:۲ و ۲۲

۳۳:۶۸

تث ۱۴:۱۰

مز ۱۸:۱۰ و ۴:۲۹

۳۵:۶۸

تث ۱۷:۱۰

مز ۱۱:۲۹ و ۲:۴۷

در سینه ما حبس می‌کند. با هر دمی که بر می‌آوریم، خداوند را بستانیم!

۶۹: باب ۱ این مزمور یکی از مزامیری است که در عهدجدید از آن بسیار نقل قول شده است؛ آن را غالباً به خدمت و رنج عیسی مرتبط می‌سازند. آیه ۴، مانند ۲۵:۱۵ از دشمنان متعدد عیسی سخن می‌گوید. در یوحنا ۵:۷ بیان می‌شود که چطور

۳۵ و ۳۴: ۶۸ وقتی در مکان مقدس خداوند در مقابل او زانو می‌زنیم، باید ترس خداوند وجود ما را فرا بگیرد. نشانه‌های بی‌شماری از قدرت شگفت‌انگیز خدا ما را در میان گرفته است. تَلَاوُ نشانه‌های بی‌شمار از کبریایی او ما را فرا گرفته است. آنگاه که در حضور او هستیم، قدرت نامحدود و شکوه و جلال وصف‌ناپذیر او نفس را

رسیده‌ام و سیلاب مرا پوشانده است. ^۳ از بس می‌نالَم خسته شده‌ام و گلویم خشک شده است. چشمانم آنقدر منتظر اقدام تو بوده‌اند که تار گشته‌اند.

^۴ آنانی که بی‌سبب از من نفرت دارند از موهای سرم بیشترند. دشمنانم در مورد من دروغها می‌گویند، آنها از من قوی‌ترند و قصد کشتن مرا دارند. آنچه از دیگران غصب نکرده بودم به زور از من گرفتند. ^۵ ای خدا، تو حماقت مرا می‌دانی و گناهانم از نظر تو پوشیده نیست. ^۶ ای خداوند قادر متعال، مگذار آنانی که به تو امیدوار هستند و انتظار تو را می‌کشند، بسبب من خجل شوند. ای خدای اسرائیل، مگذار مایهٔ رسوایی دوستدارانت شوم. ^۷ من برای توست که این چنین مورد سرزنش واقع شده و رسوا گشته‌ام. ^۸ نزد برادران خود غریب هستم و در خانوادهٔ خود بیگانه محسوب می‌شوم. ^۹ برای خدمت در خانهٔ تو شور و هیجان دارم، از این جهت مورد ملامت دشمنان قرار گرفته‌ام. ^{۱۰} هنگامی که با روزه و اشک در حضور تو خود را فروتن می‌سازم، آنها مرا سرزنش می‌کنند. ^{۱۱} وقتی برای توبه و ندامت پلاس در بر می‌کنم، آنها مسخره‌ام می‌کنند. ^{۱۲} مردم کوچه و بازار پشت سرم حرف می‌زنند و می‌گساران برای من سرود می‌خوانند. ^{۱۳} اما من، ای خداوند، نزد تو دعا می‌کنم. ای خدا، تو در وقت مناسب به من جواب ده، بسبب رحمت عظیمت دعای مرا مستجاب فرما و مطابق وعدهٔ خود مرا نجات ده. ^{۱۴} مرا از میان سیل و طوفان برهان تا غرق نشوم. مرا از دست دشمنانم نجات ده. ^{۱۵} مگذار سیلاب مرا بپوشاند و در اعماق آبها غرق شوم.

۳:۶۹

مز ۶:۶۹؛ ۱۱۹:۸۲، ۱۲۳

۴:۶۹

مز ۱۱:۳۵؛ ۳:۵۹

یو ۱۵:۲۵

۵:۶۹

مز ۴۴:۲۱

۶:۶۹

۲ سمو ۱۴:۱۲

۸:۶۹

مز ۳۱:۱۱؛ ۳۸:۱۱

۹:۶۹

یو ۲:۱۷

۱۲:۶۹

ایو ۳۰:۹

۱۳:۶۹

مز ۳۲:۶

۱۴:۶۹

مز ۴۴:۷

۱۵:۶۹

مز ۱۲۴:۵

باز اشتباهاتی مرتکب خواهیم شد. اما مانند داود، باید دعا کنیم که اشتباهات احمقانه ما باعث لغزش دیگران نشود. باید از خدا بخواهیم که نگذارد کسانی که به دیده احترام به ما می‌نگرند، از اشتباهات و گناهان ما لطمه ببینند. آیا واقعاً به فکر کسانی هستید که ممکن است از شیوه زندگی شما تقلید کنند؟

۱۳:۶۹ داود با چه مشکلاتی روبرو بود! او مورد استهزا،

ریشخند، توهین، و تحقیر قرار گرفت و در سرتاسر شهر آماج بدگویی‌های مردم بود. با این حال او دعا می‌کرد. آنگاه که کاملاً خرد می‌شویم، در این وسوسه قرار می‌گیریم که از خدا رو بر گردانیم و تسلیم اوضاع و احوال شویم و از اعتماد کردن به خدا دست بشویم. وقتی وضع شما ناامید کننده به نظر می‌رسد یا وقتی دیگر اهمیتی به وضع خود نمی‌دهید، تصمیم بگیرید که بدون توجه به بدی اوضاع، به دعا کردن ادامه دهید. خدا دعای شما را خواهد شنید و نجاتتان خواهد داد. وقتی دیگران ما را رد می‌کنند، بیشتر به خدا نیاز پیدا می‌کنیم. از وفادارترین دوست خود رو بر نگردانید.

او تمسخر برادرانش را تحمل کرد (۸:۶۹). آیه ۹ غیرت داود را برای خدا تصویر می‌کند؛ عیسی با بیرون کردن صرافان از معبد، غیرت زیادی نشان داد (یوحنا ۱۴:۱۷). پولس بخشی از ۹:۶۹ را در رومیان ۳:۱۵ نقل قول کرد. رنج عظیم مسیح در ۲۰:۲۱ تصویر شده است (متی ۲۴:۲۷؛ مرقس ۱۵:۲۳؛ لوقا ۲۳:۳۶؛ یوحنا ۱۹:۲۸-۳۰). آیات ۲۲-۲۸ در رومیان ۱۱:۹ و ۱۰ نقل قول شده است؛ و پطرس آیه ۲۵ را به یهودا مرتبط ساخت (اعمال ۱:۲۰).

۳:۶۹ داود از گریه کردن خسته شده بود و گلویش خشک و چشمانش تار گشته بود. او آنقدر گریسته بود که دیگر نمی‌توانست گریه کند. با وجود این، او اعتماد داشت که خدا نجاتش خواهد داد. وقتی مرگ یا مصیبتی ما را حیران می‌سازد، نباید در هم بشکنیم و ناامید شویم، زیرا می‌توانیم به خدا متوسل شویم و از او بخواهیم که ما را نجات دهد و کمکمان کند. به‌هر حال، مواقعی خواهد بود که اشک خواهیم ریخت، اما نه به عبث.

۷:۵-۶۹ گرچه ما می‌خواهیم اراده خدا را انجام دهیم، اما

ای^{۱۶} خداوند، رحمت عظیم است، پس دعای مرا مستجاب فرما. با محبت بیکران خود به من توجه نما.^{۱۷} روی خود را از من برمگردان، زیرا در سختی و زحمت هستم. دعای مرا زود جواب ده.^{۱۸} نزد من بیا و بهای آزادیم را بپرداز و مرا از دست دشمن رها کن.^{۱۹} می‌دانی چگونه مورد سرزنش و اهانت قرار گرفته و رسوا شده‌ام؛ تو همه دشمنانم را می‌بینی.^{۲۰} طعنه و سرزنش مردم دل مرا شکسته است و سخت بیمار شده‌ام. منتظر بودم کسی با من همدردی کند، ولی شخص دلسوزی یافت نشد. به جستجوی افرادی پرداختم که مرا دلداری دهند، اما کسی را نیافتم.^{۲۱} بجای خوراک، بمن زهر دادند و بجای آب، سرکه نوشاندند.

^{۲۲} بگذار جشن آنها به عزا تبدیل شود و آرامشان محو گردد.^{۲۳} چشمانشان را کور کن و کمرهایشان را بلرزان!^{۲۴} خشم خود را بر سرشان بریز و با آتش غضبت آنها را بسوزان!^{۲۵} ای کاش خانه‌هایشان خراب گردد و هیچکس در آنها سکونت نکند.^{۲۶} به کسی که تو تنبیه کرده‌ای آزار می‌رسانند و از رنجهای آنانی که تو مجروحشان ساخته‌ای سخن می‌گویند.^{۲۷} گناهانشان را یک به یک در نظر بگیر و مگذار نجات تو شامل حالشان شود.^{۲۸} نام آنها را از دفتر حیات خود پاک کن و مگذار جزو قوم تو محسوب شوند.

^{۲۹} اما من مصیبت‌زده و دردمند هستم. ای خدا، مرا نجات ده و سرفراز فرما.^{۳۰} با سرود نام خدا را ستایش خواهم نمود و با دعای شکرگزاری عظمت او را خواهم ستود.^{۳۱} خداوند چنین پرستشی را بیش از قربانی حیوانات می‌پسندد.^{۳۲} اشخاص فروتن که طالب خدا هستند وقتی ببینند او به فکر ایشان است شاد و امیدوار خواهند شد.^{۳۳} خداوند دعای نیازمندان را مستجاب می‌نماید و عزیزان خود را در زندان و اسارت فراموش نمی‌کند.

^{۳۴} ای آسمان و زمین، خدا را ستایش کنید! ای آبها و ای موجودات دریایی، خدا را بستایید!^{۳۵} خدا اورشلیم را نجات خواهد داد و شهرهای یهودا را دوباره بنا خواهد نمود تا قوم برگزیده‌اش در سرزمین موعود سکونت نمایند و آن را تمام به تصرف خود درآورند.^{۳۶} فرزندان بندگانش وارث سرزمین موعود خواهند شد و آنانی که خدا را دوست می‌دارند، در آن زندگی خواهند کرد.

۱۸:۶۹
مز ۱۵:۴۹؛ ۱۳۴:۱۱۹

۱۹:۶۹
مز ۷۶:۲۲
اش ۳:۵۳

۲۱:۶۹
متی ۴۸:۲۷
یو ۲۹:۱۹

۲۵:۶۹
لو ۳۵:۱۳
اعما ۲۰:۱

۲۶:۶۹
توا ۹:۲۸
اش ۴:۵۳

۲۸:۶۹
خرو ۳۳:۳۲
لو ۲۰:۱۰

مکا ۵:۳؛ ۸:۱۳؛ ۱۵:۲۰

۳۰:۶۹
مز ۷:۲۸

۳۱:۶۹
مز ۱۴:۳۵ و ۱۴

۳۲:۶۹
مز ۲۶:۲۲؛ ۲:۳۴

۳۴:۶۹
مز ۱۳۰:۱۴۸

۳۵:۶۹
مز ۲:۱۴۷

۳۶:۶۹
مز ۱۳:۲۵؛ ۲۹:۲۷

به شادی پایدار می‌رسیم. شما برای دست یافتن به سعادت به چه تلاشی دست می‌زنید؟ خدا را بجوید و آن طوری زندگی کنید که او به شما می‌گوید (متی ۶:۳۳ و ۳۴). در آن صورت، شادی و رضایت درون خیلی زود به سراغتان خواهد آمد.

۳۲:۶۹ بیشتر مردم می‌خواهند به شادی پایدار برسند و برای به‌دست آوردن آن تقریباً همه چیز را امتحان می‌کنند، از قماربازی گرفته تا شرکت جستن در ماجراجویی‌های غیراخلاقی. تنها منبع شادی و سعادت واقعی خدا است، و ما تنها با نزدیک شدن به او است که

موضوع: دعای فوری برای کمک. وقتی که زمان کم و نیاز زیاد است، این دعا می‌تواند دعای شما باشد.

نویسنده: داود

۱:۷۰
مز ۱۷:۱۳-۴۰

۷۰ خدایا، به یاری من بشتاب و مرا نجات ده! ^۱بگذار آنانی که قصد جانم را دارند خجل و سرافکنده شوند و بدخواهان من پریشان گردند؛ ^۲بگذار کسانی که مرا مسخره می‌کنند رسوا و ناکام شوند. ^۳اَهمهٔ کسانی که تو را طلب می‌کنند در تو شاد و خرسند باشند و آنانی که نجات تو را دوست دارند پیوسته بگویند: «خداوند بزرگ است!» ^۴من فقیر و نیازمند هستم. خدایا، به یاری من بشتاب! ای خداوند، تو مددکار و نجات دهندهٔ من هستی، پس تأخیر مکن!

۵:۷۰
مز ۱۰:۴۱

موضوع: کمک دائمی خدا، از دوران کودکی تا سالخوردگی. زندگی ما شهادتی است از آنچه خدا برای ما انجام داده است.

نویسنده: ناشناس

۱:۷۱
مز ۳:۱-۳۱
۳:۷۱
تث ۲۷:۳۳
مز ۴:۴۴ ؛ ۲:۱۸

۷۱ ای خداوند، به تو پناه آورده‌ام، نومیدم مکن. ^۱تو عادل، پس مرا از دست دشمنانم نجات ده. ^۲برای من پناهگاهی مطمئن باش تا همه وقت به تو پناه آورم. ای صخره و قلعه من، فرمان نجات مرا صادر کن! ^۳خدایا، مرا از دست اشخاص شرور و بدکار و ظالم برهان! ^۴ای خداوند، تنها امید من تو هستی و از زمان کودکی اعتماد من تو بوده‌ای! ^۵زمانی که در شکم مادرم بودم، تو از من نگهداری می‌کردی و پیش از آنکه متولد شوم، تو خدای من بوده‌ای؛ پس تو را پیوسته ستایش خواهم کرد.

۵:۷۱
مز ۷:۳۹ ؛ ۱۱:۹-۲۲
ار ۱۷:۱۳-۱۷
۶:۷۱
مز ۱۰:۹-۲۲

که از خدا به‌خاطر کارهایی که کرده است شکرگزاری کنیم و به‌خاطر شخصیتش او را بپرستیم. فکر نکنید که خدا موظف است با ما باشد؛ او را ماشینی نپندارید که به‌طور خودکار کالاهای مورد نیازتان را به شما می‌دهد. داود حتی در بحبوحه ترسهایش، خدا را ستایش می‌کرد. **۷۱:۷۱** سراینده مزمور به سنین سالخوردگی رسیده بود؛ او زندگی‌اش را شهادتی می‌پنداشت از تمام کارهایی که خدا برای او انجام داده بود (۱۸:۹؛ ۷۱). به یاد آوردن برکاتی که خدا در طول زندگی‌تان به شما داده است، به شما کمک خواهد کرد تا در آینده نیز به او اعتماد کنید؛ همچنین ترغیبمان می‌کند تا ترغیب شویم که دیگران را در مزایای پیروی از خدا سهیم نماییم.

۷۱:۷۱ خدا دائماً به ما کمک می‌کند. او دلیل موفقیت ما در کلیه شئون زندگی است. او سزاوار ستایش و شکرگزاری ما است. اگر تمامی افتخار موفقیت‌های خود را از آن خود بدانیم، از روی درستی عمل نکرده‌ایم؛

۷۰:۷۱ وقتی دیگران باعث سرخوردگی‌مان می‌شوند، احساس پوچی می‌کنیم، چنانکه گویی جزئی حیاتی از وجود ما روده شده باشد. وقتی دیگران اعتمادی را که به ایشان داریم زیر پا می‌گذارند، در واقع ما را زیر پا می‌گذارند و مانند کوزه آب تَرَک‌خورده و خشک رها می‌کنند. در آن لحظات خشک و خالی، باید همصدا با سراینده مزمور، از خدا تقاضا کنیم که به کمک ما بشتابد. تنها او می‌تواند کوزه خالی و خشک ما را با شادی خود پر سازد (۴:۷۰). پس با سراینده مزمور فریاد بر می‌آوریم و می‌گوییم: «ای خداوند، تأخیر مکن.»

۷۰:۷۰ این مزمور کوتاه درخواست داود بود از خدا تا هر چه زودتر به کمک او بشتابد. با وجود این، در این لحظه ترس هم او ستایش خدا را فراموش نکرده بود. ستایش و حمد خدا مهم است زیرا به ما کمک می‌کند تا به خاطر بیاوریم که خدا کیست. دعاها، اغلب پر است از درخواستهایی برای خودمان و دیگران، و فراموش می‌کنیم